

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 NATIONAL BESTSELLING
AUTHOR

Nalini
Singh

"I LOVE this book! It's a
must read for all of my fans."
—*New York Times* bestselling
author Christine Feehan

Save to Sensation

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Paranormal romantizm alanında yepyeni bir yetenek olan Nalini Singh, olağanüstü zihin güçlerine sahip güçlü bir ırk tarafından parçalanmış bir dünyaya dalıyor...

Duyguları inkar eden bir dünyada, iktidardaki Psy her türlü duyguyu cezalandırır.

arzunun işareti. Sascha Duncan kendisini kusurlu olarak damgalayan duygularını gizlemek zorundadır. Onları açığa vurmak, kendini "rehabilitasyon "un dehşetine mahkum etmek anlamına gelecektir. Her zaman olduğu gibi.

Hem insan hem de hayvan olan Lucas Hunter, Psy'ın küçümsediği hislere aç bir şekil değiştirendir. Yüzyıllar süren huzursuzluktan sonra Bir arada yaşayan bu iki ırk, şimdi birkaç Dönüşen kadının vahşice öldürülmesi yüzünden savaşın eşiğindedir. Lucas, sürü arkadaşını katleden Psy katilini bulmaya kararlıdır ve Sascha da onun onların sıkı korunan toplumuna giriş bileti. Ancak çok geçmeden bu buz gibi Psy'nin tutkuya çok yatkın olduğunu ve içindeki hayvanın ondan büyülendiğini keşfeder. Birbiriyle çatışan dünyaları arasında kalan,

Lucas ve Sascha kimliklerine bağlı kalmalı ya da en karanlık cazibenin tadına bakmak için her şeylerini feda etmeliler...

"Nalini Singh yeni ve büyük bir yetenek." -Christine Feehan

Hayvani İçgüdüler

Uzun boyluydu ama söğüt gibi bir hali yoktu. Kadının vücudu, kendi ırkından birinde yasal olarak olması gerekenden daha tehlikeli kıvrımlara sahipti. Siyah pantolon takımına ve kurumsal bir zırh gibi giydiği sert beyaz gömleğine rağmen, göğüslerinin ellerinden taşacağını söyleyebilirdi. Kadın yerdeki bir şeyi incelemek için eğildiğinde, adam neredeyse canavarının dürtülerine boyun eğecekti. Kalçasının kıvrımı

Duygusal bir kadın, poposu kalp şeklinde bir baştan çıkarıcı.

Kızın başı sanki onun niyetli bakışlarına karşılık verircesine döndü ve aralarındaki mesafeye rağmen, adam kızın toprak kokusunu neredeyse tadabiliyordu.

gömmeye çalıştığı duygusallık. Kendi düşüncelerine kaşlarını çatarak ona doğru yürümeye başladı. Psy şehvetli değildi. Yaklaşık olarak İnsan olarak kalmaya devam edebildiğiniz kadar mekaniğe yakındı. Ama bunda farklı bir şey vardı, dişlerini geçirmek istediği bir şey...

Slave to Sensation

NALINI SINGH

BERKLEYSSENSATION, NEW YORK

İÇERİKLER

Önsöz

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26

Sonsöz

Önizleme: Visions of Heat

BERKLEY YAYIN GRUBU

SANSASYONUN KÖLESİ

Bir Berkley Sensation / yazarla yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır
BASIM TARİHİ

Berkley Sensation kitlese! pazar baskısı / Eylül 2006 Telif

hakki© 2006 by Nalini Singh.

Kapak resmi Larry Ronstadt'a aittir.

Kapak tasarımı George Long
tarafından yapılmıştır. İç metin
tasarımı Stacy Irwin'e aittir. Tüm
hakları saklıdır.

ISBN: 0-425-21286-6

BERKLEYSSENSATION®

Berkley Sensation Books, Penguin Group (USA) Inc. şirketinin bir bölümü olan The Berkley Publishing Group, 375 Hudson Street, New York, New York 10014 tarafından yayımlanmaktadır.

BERKLEY SENSATION, Penguin Group (USA) Inc. şirketinin tescilli ticari markasıdır.

"B" tasarımı Penguin Group (USA) Inc. şirketine ait bir ticari markadır.

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ'NDE

BASILMIŞTIR 10 987654321

Bu kitap, harika editörüm Cindy Hwang ve harika menajerim Nephele Tempest için, en başından beri bu kitap için çok hevesli oldukları için ve her zaman olduğu gibi ailem için, hiçbir zaman yanımda olmadıkları için Ne olursa olsun.

PROLOGUE

Sessizlik

Psy popülasyonundaki ezici delilik ve seri cinayet oranını azaltmak amacıyla, Psy Konseyi 1969 yılında, Sessizlik adlı sıkı bir program başlatmak için. Sessizliğin amacı genç Psy'ı doğumundan itibaren şartlandırmaktı. Programın amacı Koşullandırma onlara öfke duymamayı öğretmek içindi.

Ancak, Konsey kısa süre sonra bunun imkansız olduğunu keşfetti. tek bir duyguyu izole etmek. 1979 yılında, PsyNet'teki milyonlarca zihin üzerinde on yıl süren bir tartışmadan sonra, Sessizlik'in amacının değiştirilmesine karar verildi. Yeni misyonu genç Psy'ları hiçbir şey hissetmemeye şartlandırmaktı. Ne öfke, ne kıskançlık, ne haset, ne mutluluk, ne de kesinlikle aşk.

Sessizlik büyük bir başarıydı.

Beşinci ya da altıncı Psy neslinin şartlandırıldığı 2079 yılına gelindiğinde, herkes daha önce başka türlü olduklarını unutmuştur. Psy'ların buz gibi kontrol edildiği, insanlık dışı bir şekilde pratik ve şiddete itilmesi imkansızdır.

Hükümet ve iş dünyasının liderleridirler ve hem insanları hem de hayvan doğalarının kendilerini yönetmesine izin veren ırklar olan Dönüşenleri gölgede bırakırlar. Zihinsel yetenekleri telepatiden Öngörü, telekinezi ve psikometriye kadar Psy'lar kendilerini evrim merdiveninin bir basamağı olarak görürler.

Doğalarına uygun olarak, tüm kararlarını mantığa dayandırır ve verimlilik. PsyNet'e göre hata oranları sıfıra yakındır.

Psy sessizlikleriyle mükemmel.

BÖLÜM 1

Sascha Duncan elindeki ajandanın ekranında yanıp sönen raporun tek bir satırını bile okuyamıyordu. Bir korku sisi görüşünü bulandırıyor, onu annesinin soğuk etkinliğinden yalıtıyordu.

Ofis. Nikita'nın bir telefon görüşmesini tamamlama sesi bile uyuşmuş zihnine zar zor nüfuz ediyordu.

Dehşete kapılmıştı.

Bu sabah uyandığında kendini yatakta kıvrılmış halde bulmuştu, Sızlanma. Normal Psy sızlanmazdı, hiçbir duygu göstermezdi, hissetmezdi. Ama Sascha onun normal olmadığını çocukluğundan beri biliyordu. Bu kusurunu yirmi altı yıl boyunca başarıyla gizlemişti ama şimdi işler ters gidiyordu. Çok, çok yanlış.

Zihni o kadar hızlı bir şekilde kötüye gidiyordu ki fiziksel yan etkiler yaşamaya başlamıştı - kas spazmları, titremeler, Anormal bir kalp ritmi ve asla hatırlamadığı rüyaların ardından dökülen o yırtık pırtık gözyaşları. Çok geçmeden parçalanmış ruh halini gizlemek imkansız hale gelecekti.

Maruz kalmanın sonucu Merkez'de hapsedilmek olacaktır. Tabii ki kimse oraya hapisane demiyordu.

"Rehabilitasyon tesisi" olarak adlandırılan bu tesis, Psy'nin sürüden zayıf olanları ayıklaması için acımasızca etkili bir yol sağlıyordu.

Onunla işleri bittikten sonra, eğer şanslıysa ağzından salyalar akan, konuşacak akli olmayan bir pisliğe dönüşecekti. O kadar şanslı değilse, Psy'nin geniş iş ağlarında bir drone, postaları dosyalamak veya yerleri süpürmek için yeterli nöronlara sahip bir robot olmak için düşünme süreçlerini yeterince koruyacaktı.

Elinin organizatörün üzerinde sıkılaştığını hissetmesi onu gerçekliğe geri döndürdü. Yıkılamayacağı bir yer varsa, o da burasıydı,

annesinin karşısında oturuyordu. Nikita Duncan onun kanından olabilirdi ama aynı zamanda Psy Konseyi'nin de bir üyesiydi. Sascha, iş o noktaya geldiğinde Nikita'nın dünyanın en güçlü organındaki yerini korumak için kızını feda etmeyeceğinden emin değildi.

Acımasız bir kararlılıkla, zihninin gizli koridorlarını koruyan psişik kalkanları güçlendirmeye başladı. Bu onun mükemmel olduğu tek şeydi ve annesi çağrısını bitirdiğinde Sascha kutup buzundan oyulmuş bir heykel kadar duygu yüklüydü.

"On dakika içinde Lucas Hunter ile bir toplantımız var. Sen Hazır mısın?" Nikita'nın badem şeklindeki gözlerinde soğuk bir ilgiden başka bir şey yoktu.

"Elbette anne." Kendini bu doğrudan bakışları irkilmeden karşılamaya zorladı, kendi bakışlarının da onunki gibi olup olmadığını merak etmemeye çalıştı.

açıklayıcı değildi. Nikita'nın aksine, bir kardinal Psy'nin gece gökyüzündeki gözlerine sahip olmasının yardımı oldu - soğuk beyaz ateşin iğne uçlarıyla dağılmış sonsuz bir siyah alan.

"Hunter bir alfa şekil değiştirendir, bu yüzden onu hafife almayın. Bir Psy gibi düşünüyor." Nikita masasının yüzeyinden yukarı doğru kayarak çıkan düz bir panel olan bilgisayar ekranını açmak için döndü.

Sascha ajandasından ilgili verileri çağırdı. Minyatür bilgisayar, toplantı için ihtiyaç duyabileceği tüm notları içeriyordu ve cebine girebilecek kadar küçüktü. Eğer Lucas Hunter Tipine sadık kalarak, her şeyin basılı kopyalarıyla gelirdi.

Onun verdiği bilgiye göre Hunter yirmi üç yaşındayken DarkRiver leopar sürüsünün tek yönetici alfası olmuştu. Aradan geçen on yıl içinde DarkRiver, San Francisco ve çevresindeki bölgelerdeki hakimiyetini o kadar pekiştirmişti ki, artık bölgedeki baskın avcılar onlardı. Dışarıdan gelen Dönüşenler DarkRiver topraklarında çalışmak, yaşamak ya da oyun oynamak isteyenler onların iznini almak zorundaydı. İzin almadıkları takdirde, Dönüşen bölge yasaları yürürlüğe girerdi ve sonuç vahşiceydi.

Bu materyali ilk okuduğunda Sascha'nın gözlerini kocaman açmasına neden olan şey, DarkRiver'in geri kalanını kontrol eden kurt sürüsü SnowDancers ile karşılıklı bir saldırmazlık anlaşması yapmış olmasıydı. Kaliforniya'nın. Kar Dansçıları kendi bölgelerinde güçlenmeye cüret eden herkese karşı acımasız ve affetmez olarak bilindiklerinden DarkRiver'in medeni imajını merak etmesine neden oldu. Kimse kurtlara iyi davranarak hayatta kalamazdı.

Yumuşak bir zil sesi duyuldu.

"Gidelim mi anne?" Nikita'nın Sascha'yla olan ilişkisinde annelik duygusu yoktu ya da hiç olmamıştı ama protokol ona aile ismiyle hitap edilmesi gerektiğini belirtiyordu.

Nikita başını salladı ve zarif bir beş olan tam boyuna göre ayağa kalktı. Beyaz bir gömlekle takımlanmış siyah bir pantolon giymişti. Her santiminde başarılı bir , saçları kulaklarının hemen altına kadar kesilmişti ve kendisine yakışan küt bir stile sahipti. Çok güzeldi. Ve ölümcüldü.

Sascha, şu anda yaptıkları gibi yan yana yürüdüklerinde kimsenin onları anne ve kızı sanmayacağını biliyordu. Boyları aynıydı ama benzerlik burada sona eriyordu.

Nikita onun Asya gözlerini, ok gibi düz saçlarını ve Yarı Japon annesinden porselen bir teni vardı. Genler Sascha'ya geçtiğinde, hayatta kalan tek şey Gözler hafifçe eğilir.

Nikita'nın parıldayan mavi-siyah çarşafı yerine, zengin Işığı mürekkep gibi emen ve çılgınca kıvrılan abanoz saçlarını her sabah sert bir örgü haline getirmek zorunda kalıyordu. Teni fildişinden ziyade koyu bal rengindeydi, bu da bilinmeyen babasının Genler. Sascha'nın doğum kayıtlarında Anglo-Hint kökenli olduğu belirtilmişti.

Toplantı odasının kapısı yaklaştıkça biraz geri çekildi. Dönüşenlerle karşılaşmaktan nefret ederdi ve bunun Psy'ların açık duygusallıklarına karşı duyduğu genel tiksinti değildi. Ona biliyorlarmış gibi geliyordu. Bir şekilde onun diğerleri gibi olmadığını, kusurlu olduğunu hissedebiliyorlardı.

"Bay Hunter."

Annesinin sesiyle başını kaldırdı. Ve kendini o güne kadar gördüğü en tehlikeli erkeğin dokunma mesafesinde buldu. görüldü. Onu tarif edecek başka bir kelime yoktu. Boyu 1.80'in üzerindeydi, vahşi doğada olduğu gibi bir dövüş makinesi gibi yapılmıştı, saf yağsız kas ve gerilme gücü.

Siyah saçları omuzlarına dökülüyordu ama saçlarında yumuşak bir şey yoktu. Bunun yerine, dizginlenemeyen bir tutkuyu ve karanlığı ima ediyordu.

leoparın deri altındaki açlığı. Bir yırtıcının huzurunda olduğundan hiç şüphesi yoktu.

Sonra başını çevirdi ve kadın yüzünün sağ tarafını gördü. Büyük bir canavarın pençe izlerini andıran dört sivri çizgi, derisinin yumuşak altın rengini çiziyordu. Gözleri hipnotik bir yeşildi.

Ama onun dikkatini çeken o kesici işaretlerdi. Daha önce Dönüşen Avcılardan birine hiç bu kadar yakın olmamıştı.

"Bayan Duncan." Sesi alçak ve biraz kabaydı, sanki bir hırıltının kıyısına gibiydi.

"Bu benim kızım, Sascha. Bu proje için irtibat görevlisi olacak."

"Memnun oldum, Sascha." Başını ona doğru eğdi, gözleri bir saniye daha gereğinden uzun süre öylece kaldı.

"Aynı şekilde." Nabzının keskin atışlarını duyabiliyor muydu? Dönüşenlerin duyularının diğer ırklarinkinden çok daha üstün olduğu doğru muydu?

"Lütfen." Cam kaplı masaya oturmalarını işaret etti.
ve onlar masaya oturana kadar ayakta kaldı. Sonra Sascha'nın tam karşısında bir sandalye seçti.

Kendini onun bakışlarına karşılık vermeye zorladı, şövalyeliğe aldanıp gardını düşürmedi. Avcılar savunmasız avın kokusunu almak üzere eğitilmişlerdi. "Teklifinizi inceledik," diye söze başladı.

"Ne düşünüyorsun?" Gözleri son derece berraktı, en derin okyanus kadar sakindi Ama onda soğuk ya da pratik hiçbir şey yoktu, Onun hakkında edindiği ilk izlenimi yalanlayan hiçbir şey yoktu.

"Psy-changeling iş ittifaklarının nadiren işe yaradığını biliyor olmalısınız. Rekabet eden öncelikler."

Nikita'nın sesi Lucas'inkiyle kıyaslandığında tamamen tonsuz çıkıyordu.

Duyarlı gülümsemesi o kadar hınzırcaydı ki, Sascha gözlerini kaçıramadı. "Bu durumda, sanırım ikimizde de aynı şeyler var. Dönüşenlerin ilgisini çekecek konutları planlamak ve yürütmek için yardıma ihtiyacın var. Yeni Psy projeleri hakkında içeriden bilgi almak istiyorum."

Sascha her şeyin bundan ibaret olamayacağını biliyordu. Onların ona ihtiyacı vardı ama DarkRiver'in ticari çıkarları söz konusu olduğunda kendisinin onlara ihtiyacı yoktu.

kendilerinininkine rakip olacak kadar genişti. Dünya Psy'nin burnunun dibinde değişiyordu, insan ve değişen ırklar artık ikinci en iyi olmaktan memnun. Halkının çoğunun iktidardaki yavaş değişimi görmezden gelmeye devam etmesi kibirlerinin bir ölçüsüydü.

Lucas Hunter'ın kontrol altına alınmış öfkesine bu kadar yakın otururken, kardeşlerinin körlüğüne hayret ediyordu. "Eğer sizinle anlaşırsak, bir Psy inşaat ve tasarım firmasıyla çalıştığımızda elde edeceğimiz güvenilirlik seviyesinin aynısını bekleriz."

Lucas, Sascha Duncan'ın buzmükemmelliğine baktı ve Keşke onu bu kadar rahatsız eden şeyin ne olduğunu bilseydi.

onu. Canavarı hırılıyor ve zihninin kafesinde volta atıyordu, dışarı fırlamaya ve onun sakın koyu gri pantolonunu koklamaya hazırды. "Elbette," dedi, beyaz ışığın minik titreşimlerinden büyülenmiş bir halde. gözlerinin karanlığında geldi ve gitti.

Bir kardinal Psy'ye nadiren bu kadar yakın olmuştu. Nadir bulunurlardı. Kitlelerin arasına karışmayacak kadar olgun bir yaşa ulaştıklarında Psy Konseyi'nde yüksek mevkilere getiriliyorlardı. Sascha gençti ama denenmemiş hiçbir yanı yoktu. Irkının geri kalanı kadar acımasız, duygusuz ve soğuk görünüyordu.

Katile yataklık ediyor olabilir.

İçlerinden herhangi biri . Bu yüzden DarkRiver aylardır yüksek seviyeli Psy'ları takip ediyor, içlerine sızmanın bir yolunu arıyordu. Savunmalar. Duncan projesi inanılmaz bir şanstı.

Nikita sadece kendi başına güçlü olmakla kalmıyor, aynı zamanda Psy Konseyi denen en üst çemberin de bir üyesiydi. Lucas içeri girdiğinde DarkRiver'ın kadınlarından birinin hayatını çalan sadist Psy'nin kimliğini bulmak ve onu infaz etmek onun görevi olacaktı.

Merhamet yok. Bağışlama yok.

Sascha onun önünde, elinde tuttuğu ince ajandaya baktı. "Yedi milyon teklif etmeye hazırız."

Onu Psy dünyasının gizli koridorlarına sokacaksa bir peni bile alırdı ama onları şüphelendirmeyi göze alamazdı. "Bayanlar." Tek kelimeyi, canavarı kadar onun bir parçası olan duygusallıkla doldurdu.

Çoğu Dönüşen ve insan onun ses tonundaki zevk vaadine tepki verirdi ama bu ikisi kayıtsız kaldı. "İkimiz de sözleşmenin değerinin on milyondan az olmadığını biliyoruz. Hadi zaman kaybetmeyelim." Sascha'nın gecesinde bir ışık yandığına yemin edebilirdi-

gökyüzü gözleri, kabul edilmiş bir meydan okumadan bahseden bir ışıık. İçindeki panter karşılık olarak usulca hırladı.

"Sekiz. Ve konseptten inşaata kadar işin her aşamasını onaylama hakkı istiyoruz."

"On." Ses tonunu ipeksi bir yumuşaklıkta tuttu. "İsteğiniz önemli bir gecikmeye neden olacak. Her küçük değişiklik yapmak istediğimde buraya gelmek zorunda kalırsam verimli çalışmam." Belki birden fazla ziyaret katilin izini kaybettirecek bazı bilgiler edinmesini sağlayabilirdi ama bu şüpheliydi. Nikita'nın buradan ayrılması pek olası değildi.
hassas Konsey belgeleri ortalıkta duruyor.

"Bize bir dakika izin verin." Yaşlı kadın genç kadına baktı.

Ensesindeki küçük tüyler diken diken oldu. Bunu her zaman güçlerini aktif olarak kullanan Psy'ların varlığında yaparlardı. Telepati yeteneklerinden sadece biriydi ve iş görüşmeleri sırasında çok işe yaradığını kabul ediyordu. Ama yetenekleri aynı zamanda onları kör etti.

Değişkenler uzun zaman önce Psy'ların üstünlük duygusundan faydalanmayı öğrenmişti.

Neredeyse bir dakika sonra Sascha onunla konuştu. "Her aşamada kontrol sahibi olmamız bizim için önemli."

"Paranız, zamanınız." Ellerini masanın üzerine koydu ve parmaklarını dikleştirerek kızın gözlerinin nasıl onlara gittiğini fark etti. İlginç. Onun içinde Psy hiçbir zaman bedenine dair bir farkındalık göstermemiştir. dil. Sanki tamamen beyinseldi, zihinlerinin dünyasına kapanmışlardı. "Ama bu kadar müdahil olmakta ısrar , zaman çizelgesine uyacağımıza söz veremem. Aslında tutmayacağımızı garanti ederim."

"Buna karşı koyacak bir önerimiz var." Gece gökyüzünün gözleri onunkilerle buluştu.

Kaşlarını kaldırdı. "Dinliyorum." İçindeki panter de öyle. Hem insan hem de hayvan, Sascha Duncan'ı ikisinin de anlayamadığı bir şekilde büyüleyici buluyordu. Bir yanı onu okşamak istiyordu... ve Bir parçası ısırmak istedi.

"DarkRiver ile yan yana çalışmak istiyoruz. Bunu kolaylaştırmak için bana binanızda bir ofis tahsis etmenizi rica ediyorum."

Bütün sinirleri gerilmişti. Az önce neredeyse yirmi dört saat boyunca önemli bir Psy'a erişim izni almıştı. "Benimle kalçadan birleşmek mi istiyorsun, sevgilim? Sorun değil." Duyuları atmosferde bir değişiklik algıladı, ama bu o kadar inceydi ki, o fark edemedi kayboldu. onu tanımlayabilirdi.

"Değişiklikleri imzalama yetkiniz var mı?"

"Evet. Anneme danışmam gerekse bile, bölgeden ayrılmam gerekmeyecek." Bu onun Psy olduğunu hatırlatan bir şeydi, bir ırkın üyesiydi. insanlığını uzun zaman önce feda

etmişti. "Bir kardinal ne kadar uzağa

gönderebilir?"

"Yeterince uzak." Küçük ekranında bir şeye bastı. "Yani sekizde mi anlaşacağız?"

Kadının kendisini gafil avlama girişimine sırtıttı, neredeyse bir kedi kurnazlığıyla eğlendi. "On, yoksa ben giderim ve sen daha düşük kaliteli bir şey alırsın."

"Dönüşenlerin hoşlandıkları ve hoşlanmadıkları şeyler konusunda dışarıdaki tek uzman sen değilsin." Bir parça öne eğildi.

"Evet." Zihni kadar bedenini de kullanıyor gibi görünen bu Psy ilgisini çekince, kasıtlı olarak hareketi yankıladı. "Ama ben en

iyisi."

"Doku

z."

Psy'nin onun zayıf olduğunu düşünmesine izin veremezdi. sadece en soğuk, en kaba güç türüne saygı duyuyordu. "Dokuz ve bir Açılışa kadar tüm evler satılırsa bir milyon daha vaat ediyoruz."

Bir sessizlik daha. Ensesindeki tüyler yeniden diken diken oldu. Zihninin içindeki canavar, sanki enerji kıvılcımlarını yakalamaya çalışıyormuş gibi havaya vurdu.

Çoğu Dönüşen, Psy tarafından üretilen elektrik fırtınalarını hissedemezdi ama bu, işe yarayan bir yetenektir.

"Aynı fikirdeyiz," dedi Sascha. "Sanırım elinizde basılı sözleşmeler var?"

"Elbette." Bir klasörü çevirerek açtı ve şüphesiz ekranlarında bulunan aynı belgenin kopyalarını kaydırırdı.

Sascha onları aldı ve birini annesine uzattı. "Elektronik çok daha kullanışlı olurdu."

Bunu yüzlerce farklı Psy'dan yüzlerce kez duymuştu. Dönüşenlerin teknolojik dalgayı takip etmemesinin nedenlerinden biri katıksız inatçılıktı; diğer kısmı ise güvenlikti - ırkı Psy veritabanlarını yıllardır hackliyor. "Tutabildiğim, dokunabildiğim ve koklayabildiğim, tüm duyularımı tatmin eden bir şeyi seviyorum."

Onun anladığından hiç şüphesi olmayan bir imaydı bu, ama aradığı onun tepkisiydi.

Hiçbir şey. Sascha Duncan şimdiye kadar karşılaştığı en soğuk Psy'; Psy'ların bir seri katili barındırıp barındırmadığı hakkında bilgi edinmek için onu yeterince çözmesi gerekiyordu.

Bu özel Psy'la uğraşma düşüncesi onu tuhaf bir şekilde cezbetmişti, ancak o ana kadar onları duygusuz makinelerden başka bir şey değildi. Sonra başını kaldırıp onun bakışları ve içindeki panter sözsüz bir hırıltıyla ağzını açtı. Av

başlamıştı. Ve Sascha Duncan avdı.

İki saat sonra Sascha dairesinin kapısını kapattı ve etrafı zihinsel olarak gözden Hiçbir şey yok. Aynı yerde bulunan Binayı ofisi olarak kullanıyordu, dairenin mükemmel bir güvenliği vardı ama Odaları başka bir koruma seviyesiyle çevrelemek için kalkanlama becerilerini kullanmıştı.

Yetersiz psişik gücünün çoğunu harcadı ama bir yerde kendini güvende hissetmesi gerekiyordu.

Daireye girilmediğinden emin olduktan sonra PsyNet'in genişliğine karşı iç kilitlerinin her birini sistematik olarak kontrol etti. Çalışıyor. Kimse onun haberi olmadan zihnine giremezdi.

Ancak o zaman buz mavisi halının üzerine bir yığın halinde yığılmasına izin verdi, soğuk renk onu titretti. "Bilgisayar. Sıcaklığı beş derece yükselt."

"Uyuyorum." Sesinde bir tonlama yoktu ama bu bekleniyordu. Bu binayı yöneten güçlü bilgisayarın mekanik tepkisinden başka bir şey değildi. Olacağı evler Lucas Hunter'ın binasında böyle bir bilgisayar sistemi olmazdı. Lucas.

Zihninin toplantı sırasında gömmek zorunda kaldığı tüm duygularla dolup taşmasına izin verdiğinde nefesi kesildi.

Korku.

Eğlence.

Açlık.

Şehvet

.

Arzu.

İhtiyacım var.

Saç örgüsünün ucundaki tokayı açarak, ceketini çıkarıp bir kenara atmadan önce ellerini açılmış buklelerin arasına soktu. Göğüsleri ağrıyor, sütyeninin kaplarını zorluyordu. Çırılçıplak soyunup sıcak, sert ve erkek bir şeye sürtünmekten başka bir şey istemiyordu.

Gözlerini kapatıp ileri geri sallanırken boğazından bir inilti kaçtı ve ona çarpan görüntüleri kontrol etmeye çalıştı. Bu olmamalıydı. Daha önce ne kadar kontrolden çıkmış olursa olsun, hiç bu kadar kötü, bu kadar cinsel olmamıştı. İkinci kez Bunu kabul ettiğinde çığ yavaşlar gibi oldu ve açlığın pençesinden kurtulmak için yeterli gücü kendinde buldu.

Yerden kalkarak mutfağa doğru yürüdü ve bir bardak su doldurdu. Kendine bir bardak su koydu. Yutkunurken, gömme soğutucusunun yanında asılı duran süslü aynadaki yansımalarını yakaladı. Bu aynayı başka bir projede danışmanlık yapan bir Dönüşen hediye etmişti ve annesinin kaşlarını kaldırmasına rağmen onu saklamıştı. Bahanesi de diğer ırkı anlamaya çalışmasıydı.

Gerçekte, sadece çılgınca renkli çerçeveyi sevmişti.

Ancak, şu anda onu elinde tutmamış olmayı diliyordu. Görmek istemediği şeyi çok net gösteriyordu. Saçındaki karanlık yumak hayvani bir tutku ve arzudan söz ediyordu, hiçbir Psy . Yüzü ateşten kızarmış gibiydi, yanakları kıpkırmızıydı ve gözleri... Tanrı merhamet etsin, gözleri saf gece yarısıydı.

Bardağı yere bıraktı ve saçlarını geriye doğru iterek aramaya başladı. Ama bir hata yapmamıştı.

Gözbebeklerinin karanlığında hiç ışık yoktu. Bu sadece Bir Psy büyük miktarda psişik güç harcadığında gerçekleşmesi gerekiyordu.

Bu onun başına hiç gelmemiştir.

Gözleri onu bir kardinal olarak gösterebilirdi ama erişilebilir güçleri aşığılayıcı derecede zayıftı.

O kadar zayıftı ki, hâlâ doğrudan Konsey için çalışanların saflarına katılmamıştı.

Gerçek bir psişik güce sahip olmaması onu eğiten eğitmenleri şaşırtmıştı. Herkes her zaman bir psişik güç olduğunu söylerdi. Zihninde inanılmaz bir ham potansiyel vardı - bir kardinal için fazlasıyla yeterliydi - ama bu hiç ortaya çıkmamıştı.

Şimdiye kadar.

Başını iki yana salladı. Hayır. Hiç psişik enerji harcamamıştı, bu yüzden karanlığa neden olan başka bir şey olmalıydı, Diğer Psy'ların hissetmedikleri için bilmedikleri bir şey.

Gözleri mini mutfığın yanındaki duvara yerleştirilmiş iletişim konsoluna kayd. Bir şey açıktı: Bu şekilde dışarı çıkamazdı. Onu gören biri hemen rehabilitasyona gönderirdi.

Korku onu sıkıca kavradı.

Dışarıda olduğu sürece, bir gün kaçmanın bir yolunu bulabilir, bedenini felce ve ölüme sürüklemekten PsyNet'le bağlantısını kesmenin bir yolunu bulabilirdi. Ya da onu işaretleyen kusuru düzeltmenin bir yolunu bile keşfedebilirdi. Ancak Merkez'e kabul edildiği anda dünyası karanlığa bürünecekti. Sonsuz, sessiz karanlık.

Dikkatli elleriyle iletişim konsolunun kapağını çıkardı ve devrelerle oynadı. Ancak kapağı değiştirdikten sonra Nikita'nın şifresini girdi. Annesi, Nikita'nın birkaç kat yukarıdaki çatı katı.

Cevap saniyeler sonra geldi. "Sascha, ekranın kapalı."

"Fark etmemiştim," diye yalan söyledi Sascha. "Dur ." Etkili olması için duraklayarak dikkatli bir nefes aldı. "Sanırım bir arıza var. Bir teknisyen çağıracağım. kontrol ."

"Neden aradın?"

"Korkarım akşam yemeğimizi iptal etmek zorundayım. Lucas Hunter'dan onunla tekrar görüşmeden önce gözden geçirmek istediğim bazı belgeler aldım."

"Bir Dönüşen için uygun. Yarın öğleden sonra brifing için görüşürüz. İyi geceler."

"İyi geceler, anne." Ölü havaya konuşuyordu. Nikita'nın onun için bu daireyi kontrol eden bilgisayardan daha fazla bir anne olmadığı gerçeğine rağmen, bu acı veriyordu. Ama bu gece Acı çok daha tehlikeli duyguların altında gömülüydü.

Daha yeni rahatlamaya başlamıştı ki konsoldan gelen bir çağrı sesi duyuldu. Arayanı tanıma işlevi ekranla birlikte devre dışı bırakıldığı için, arayanın kim olduğunu bilmesine imkân yoktu. "Sascha Duncan," dedi, Nikita fikrini değiştirdi diye paniğe kapılmamaya çalışarak.

"Merhaba, Sascha."

Artık hırıltıdan çok mırıltıya dönüşen o bal gibi pürüzsüz ses karşısında neredeyse dizlerinin bağı çözülüyordu.

"Bay Hunter."

"Lucas. Ne de iş arkadaşınız."

"Neden arıyorsun?" Sert pratiklik, inişli çıkışlı duygularıyla başa çıkabilmesinin tek yoluydu.

"Seni göremiyorum,

Sascha." "Bu bir ekran

arızası."

"Pek verimli değil." Duyabildiği eğlence bu muydu?

"Sanırım sohbet etmek için aramadınız."

"Sizi yarın tasarım ekibiyle yapacağımız kahvaltı toplantısına davet etmek istedim." Ses tonu saf ipek gibiydi.

Sascha, Lucas'ın her zaman günaha davetiye çıkarır gibi mi konuştuğunu yoksa bunu onu tedirgin etmek için mi yaptığını bilmiyordu. Onda doğru olmayan bir şeyler olduğundan şüphelense bile, ölüm fermanını imzalayabilirdi. Stajyerlik Merkez zaten yaşayan bir ölümden başka bir şey değildi.

"Zaman mı?" Kollarını kaburgalarına sıkıca sardı ve sesini dengelemek için zorladı. Psy

dünyanın onların hatalarını, kusurlarını asla görmemesi için çok ama çok dikkatliydiler. Hiç kimse Konsey'le başarılı bir şekilde savaşmamıştı. rehabilitasyon için planlanıyor.

"Yedi buçuk. Senin için uygun mu?"

En ticari davetleri nasıl en saf baştan çıkarma gibi gösterebiliyordu? Belki de hepsi zihnindeydi - sonunda çözülüyordu. "Yer?"

"Ofisim. Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Elbette." Karanlık Nehir, kaotik bir bölgede iş kampı kurmuştu. Çin Mahallesi'nde orta büyüklükte bir ofis binasını ele geçirdi. "Orada olacağım."

"Bekliyor olacağım."

Yükselen hislerine göre bu bir vaatten çok tehlide benziyordu.

BÖLÜM 2

Lucas ofisinin kenarına kadar ilerledi ve duyusal patlamaya yol açan dar sokaklara baktı.

Çin Mahallesi'ndeydi, aklı Sascha Duncan'ın gece gökyüzüne bakan gözlerindiydi. Hayvani doğası onda tam olarak uymayan, tam olarak... doğru olmayan bir şey koklamıştı. Ama yine de, onda hastalıklı bir delilik değil, çoğu Psy'nin metalik kokusuyla çelişen, nefis bir şekilde baştan çıkarıcı bir kokuydu.

"Lucas?"

Ziyaretçisini tanımak için arkasını dönmesine gerek yoktu. "Ne oldu Dorian?"

Dorian gelip onun yanında durdu. Sarı saçları ve mavi gözleriyle, doğru dalgayı bekleyen bir sörfçü gibi görünebilirdi. Gözlerindeki vahşi bakışlar hariç. Dorian gizli bir leopardı. Anne karnında bir şeyler ters gitmiş ve doğuştan şekil değiştiren biri hariç her yönden şekil değiştirme yeteneğinden yoksundu. "Nasıl geçti?"

"Bir Psy gölge var." Kararmaya başlayan caddede bir arabanın süzülerek geçişini izledi, arabaya güç veren enerji hücreleri iz bırakmıyordu.

Geçit. Hücreler Dönüşenler tarafından yaratılmıştı. Onların ırkı olmasaydı, dünya şimdiye kadar kirlilik bataklığına gömülmüş olurdu.

Psy'lar kendilerini gezegenin liderleri sanıyorlardı, ama Dünya'nın kalp atışlarına uyum sağlamış olan Değişkenler'di. Yaşamın iç içe geçmiş akışlarını gören Dönüşenler.

Değişkenler ve ara sıra insanlar.

"Onu pompalayabilir misin?"

Lucas omuz silkti. "O da gibi. Ama ben de . Ve o bir kardinal."

Dorian topukları üzerinde geriye doğru sallandı. "Eğer içlerinden biri katili biliyorsa, hepsi biliyor demektir. Kurdukları ağ her birini temas."

"Buna PsyNet diyorlar." Lucas öne doğru eğilip avuçlarını cama bastırdı ve serin öpücüğün tadını çıkardı. "İşlerin böyle yürüdüğünden pek emin değilim."

"Bu lanet bir kovan zihni. Başka nasıl çalışabilir ki?"

"Çok hiyerarşik bir yapıya sahipler - kitlelerin her şeye erişimine izin verilmesinin izini sürmüyorlar. Demokratik olan tek şey değil." Psy'nin soğuk, sakın ve güçlü olanın hayatta kaldığı dünyası, şimdiye kadar gördüğü her şey kadar acımasızdı.

"Ama kardinaliniz bilirdi."

Bir Konsey üyesinin kızı ve kendi başına güçlü bir zihin olarak, Sascha'nın yakın çevrenin bir üyesi olduğu neredeyse kesindi.

"Evet." Ve onun ne bildiğini öğrenmek için her türlü niyeti vardı. "Hiç bir

Psy ile yattın mı?"

Lucas sonunda dönüp Dorian'a baktı, eğleniyordu. "Ondan bilgi almak için onu baştan çıkarmam gerektiğini mi söylüyorsunuz?" Bu fikir Onu tiksindirmişti ama hem insan hem de hayvan ilgisini çekmişti.

Dorian güldü. "Evet doğru, muhtemelen sakin ."

O mavi gözlerde parlak ve öfkeli bir şey parlıyordu. "Ben gerçekten hiçbir şey hissetmediklerini söyleyeceğim. Genç ve aptal olduğum zamanlarda biriyle yatmışım. Sarhoştum ve beni yurt odasına davet etti."

"Alışılmadık." Psy kendi içlerine kapanmayı severdi.

"Sanırım ben onun için bir tür deneydim. O bir bilim uzmanıydı. Seks yaptık ama yemin ederim bir beton birlikte olmak gibiydi. Hayat yok, duygu yok."

Lucas, Sascha Duncan'ın görüntüsünün zihninden geçmesine izin verdi. Panter duyuları ve onun anısının yankısını kokladı. O bir buzdu ama aynı zamanda daha fazlasıydı. "Onlara sadece acıyabiliriz."

"Onlar pençelerimizi hak ediyor, merhametimizi değil."

Lucas tekrar şehre baktı. Bunu daha iyi saklıyordu ama öfkesi Dorian'ınki kadar derindi. Altı ay önce Dorian'ın kız kardeşinin cesedini bulduklarında diğer adamlarla birlikteydi. Kylie katledilmişti. Soğukkanlılıkla. Klinik olarak. Acımasızca. Kanı, güzel ve hayat dolu bir kadın olduğu düşünülmeden dökülmüştü.

Olay yerinde hayvan kokusu yoktu ama Lucas Psy'in metalik kokusunu almıştı. Diğer Dönüşenler öldürme işleminin acımasızlığını görmüş ve tam olarak ne tür bir canavar olduğunu anlamışlardı. bunu yapmıştı. Ancak Psy Konseyi hiçbir şey bilmediğini iddia etmişti ve İcra'daki yetkililer o kadar az şey yapmıştı ki, sanki katili bulmak istemiyorlardı.

DarkRiver kazmaya başladıktan sonra, aynı imzaya sahip başka cinayetler de keşfetti. Hepsi o kadar derine gömülmüştü ki, arkasında sadece bir örgüt olabilirdi. Psişik Konsey bir örümcek gibiydi ve ülkedeki her İcra istasyonu onun ağına yakalanmıştı.

Dönüşenlerin canına etmişti. Psy kibrinden bıkmışlardı. Psy politikasından bıkmışlardı. Psy manipülasyonundan bıkmıştı. Onlarca yıllık kızgınlık ve öfke, Psy'in sahip olduğu bir barut fıçısı haline gelmişti. son vahşetleriyle bilmeden ateşlendi. Artık

savaş vardı.

Ve çok sıra dışı bir Psy ortada sıkışıp kalmak üzereydi.

Sascha tam yedi buçukta DarkRiver binasına vardığında, Lucas'ı girişte onu beklerken buldu. Giyinikti kot pantolon, beyaz tişört ve siyah deri synth ceketıyla Dün karşılaştığı iş adamına hiç benzemiyordu. "Günaydın, Sascha." Yavaş gülümsemesi benzer bir yanıtı davet ediyordu.

Bu kez onun için hazırlıklıydı. "Günaydın. Ne dersiniz? toplantıya devam edelim mi?" En soğuk pratiklikten başka hiçbir şey bu erkeği uzak tutmaya hizmet edemezdi - onun istediğini elde etmeye alışkın olduğunu anlamak için dahi olması gerekmiyordu.

"Korkarım planlarda bir değişiklik oldu." Yatıştırıcı bir hareketle ellerini kaldırdı ama hiç de boyun eğen bir hali yoktu. "Ekibimden biri şehre zamanında giremedi, bu yüzden toplantı üçe kadar."

Aldatmacanın kokusunu almıştı. Anlayamadığı şey, bunun onu etkilemeye çalıştığı için mi yoksa yalan söylediği için mi olduğuydu. "Neden beni aramadın?"

"Madem yola çıktınız, biz de "Gidip keşif yaptığım yeri kontrol edelim." Gülümsedi. "Zamanımızı çok verimli kullanıyoruz."

Adamın kendisine güldüğünü biliyordu. "Hadi gidelim." "Benim arabamla."

İtiraz etmedi. Hiçbir gerçek Psy itiraz etmezdi. Yolu biliyordu, bu yüzden onun sürmesi mantıklıydı. Ama o normal bir Psy değildi ve ona otokratik emirlerini kendine saklamasını söylemek istedi.

"Kahvaltı yaptın mı?" diye sordu, ikisi de arabadayken ve manuel kontrolleri açtığında.

Yemek yiyemeyecek kadar gergindi. Lucas Hunter'la ilgili bir şey deliliğe doğru inişini hızlandırıyordu ama

takla attı, onunla uğraşmaya devam etmekten kendini alamadı. "Evet," diye yalan söyledi, neden olduğundan pek emin değildi.

"Güzel. Benim yüzümden bayılmanı istemem."

"Hayatımda hiç bayılmadım, yani güvendesin." Şehri izledi San Francisco deniz kenarında ısıltılı bir mücevherdi ama o doğanın hüküm sürdüğü öteki bölgeleri tercih ediyordu. Bazı durumlarda ormanlar Nevada sınırına kadar uzanıyor ve devam ediyordu.

Yosemite Ulusal Parkı en büyük vahşi doğa alanlarından biriydi. Birkaç yüzyıl önceki bir aşamada, parkın Mariposa'nın doğusundaki bir bölgeyle sınırlandırılması gündeme gelmişti. Değişkenler Bu savaşı kazandı ve Yosemite'nin yayılmasına izin verildi. Tahoe göl kenti gelişmeye devam etse de, El Dorado ve Tahoe ormanları da dahil olmak üzere diğer birkaç ormanlık alanla birleşmişti.

Artık Sacramento'nun yarısını kaplıyor ve kuzeyde Santa Rosa'yı kucaklamak için kazançlı şarap yetiştirme bölgesi Napa'nın etrafında kıvrılıyordu. San Francisco'nun güneydoğusunda ise neredeyse Modesto'yu yutacaktı.

Devam eden yayılma nedeniyle, Yosemite'nin sadece bir kısmı artık bir milli park. Geri kalanı genel gelişmeye karşı korunuyordu ancak belirli koşullar altında yerleşime izin veriliyordu.

Bildiği kadarıyla, daha önce hiçbir Psy bu şekilde yaşamak için izin istememişti.

vahşi doğaya yakındı. Psy'nin tam kontrolü olsaydı yeşil, ağaçlık arazilerinin neye benzeyeceğini merak ediyordu.

Her nasılsa, Kaliforniya'nın büyük bir devasa milli parklar ve ormanlardan oluşacağından şüphe ediyordu.

Birden Lucas'ın ona sorgulayıcı bir bakış attığını fark etti. kırk dakikadan uzun süredir sessiz olduğunu fark etti. Neyse ki çene çalmamak bir Psy özelliği idi. "Sahip olduğunuz siteyi satın almayı kabul edersek anlaşmayı tamamlamak ne kadar sürer?"

Tekrar yola baktı. "Bir gün. Arazi DarkRiver topraklarında ama tarihi bir kaza sonucu SnowDancers'a ait.

Doğru fiyata satmaktan mutluluk duyuyorlar."

"Tarafsız bir taraf mısınız?" Adamın araba sürmeye odaklanmasından fırsat bulup yüzündeki işaretlere doyasıya baktı. Vahşi ve olan bu izler, içinde gizli kalmış bir şeyleri harekete geçiriyordu. Bu izlerin onun doğasının gerçek hikâyesini anlattığını düşünmekten kendini alamadı, pürüzsüz iş kişiliği sadece bir maskeydi.

"Hayır. Ama başka kimseyle anlaşılmayacaklar, bu yüzden seni ummak ."

Onu ciddiye alıp almayacağından emin değildi. "Mülk değerlerinin . Henüz kimse bizi 'kazıklamayı' başaramadı."

Dudakları kıvrıldı. "İstediğiniz şey için en iyi konum burası. "Burası O bölgede yaşama düşüncesi çoğu Dönüşen'e ıslak rüyalar gördürür."

Sascha onun kendisini kızdırmak için mi kabalaştığını merak etti. Bu fazlasıyla zeki leopar onun en temel yönden kusurlu olduğunu anlamış mıydı? Onu şaşırtmak umuduyla sonraki kelimeler tamamen tonsuz. "Çok renkli, ama onların hayalleri umurumda değil. Ben sadece mülkleri satın almalarını istiyorum."

"Yapacaklar." Lucas'ın bundan hiç şüphesi yoktu. "Neredeyse vardık." Bulundukları yan yoldan ayrılıp başka bir yola saptı. Arabayı ağaçlarla dolu büyük bir açık alanın yanına park etmeden önce. Manteca yakınlarında bulunan bu alan yoğun bir ormanlık alan değildi ama kesinlikle ağaçlıktı.

Kapısını kaydırarak açtı ve dışarı çıktı, Sascha'nın etrafını çelik gibi sarmış olan buz tabakasını delip geçememekten dolayı hayal kırıklığına uğramıştı. Bu gezintiyi ve saha ziyaretini, Sascha'nın bir an önce bilgi almak için onu yokluyordu. Ama bir Psy'nin açılmasını sağlamak, bir SnowDancer'ın leopara dönüşmesini sağlamaya çalışmak gibiydi.

İşin kötüsü, kendini avıyla ilgili her şeyden büyülenmiş buldu. Bacaklarını uzatmak için hareket ettiğinde saçlarının zengin ipeğinin güneşte nasıl inanılmaz derecede koyulaştığı gibi. Ya da teninin nasıl koyu bir bal parlıyordu. "Size bir soru sorabilir miyim?" Açlık içerideki panterden geldi ama adam bu sorgulama hattındaki olasılıkları gördü.

Sascha başını kaldırıp baktı. "Elbette."

"Annenizin soyu açıkça Asyalı ama ilk isimleriniz Slav, son isimleriniz ise İskoç.

Merak ediyorum." Kadın bölgeyi keşfetmeye başladığında adam da onun yanında yürüdü. "Bu bir soru değil."

Lucas gözlerini kıstı. Kızın onunla dalga geçtiğini hissetmişti. Ama elbette Psy asla alay etmezdi. "Böyle ilginç bir karışımı nasıl elde ettin?" diye sordu, bu Psy hakkında ikna olmaktan çok uzaktı.

Kadın tereddüt etmeden cevap verince şaşırdı. "Aile yapısına bağlı olarak, ya annemizin ya da babamızın isimlerini alırız. baba soyu. Bizim ailemizde soyadı son üç nesildir anne soyadıdır. Ancak büyük büyükannem Ai Kumamoto kocasının soyadını almış. Kocasını Andrew Duncan'dı."

"Japon muydu?"

Başını salladı. "Kızları Reina Duncan'dı, benim büyükannem. Reina'nın Dmitri Kukovich'ten bir çocuğu olmuş ve çocuklarının ilk ismini Dmitri Kukovich seçmiş: Nikita. Annem de bu isim verme geleneğini sürdürmüştü, çünkü psikologlarımız tarih bilincinin çocuğun topluma uyum sağlamasını kolaylaştırdığına inanıyor."

"Annen çok Japon görünüyor ama sen değilsin." Yüz hatları o kadar eşsizdi ki, tanımlanmaya meydan okuyorlardı. Onunla ilgili hiçbir şey

Diğer kansız, robotik Psy'larla aynı makinede üretilmişti.

"Benim durumumda babadan gelen genler, onun durumunda ise anneden genler ağır basmış gibi görünüyor."

Ailesinden bu kadar havalı bir şekilde bahsettiğini hayal bile edemezdi. Onu sevmişler, büyötmüşler ve onun için ölmüşlerdi. Onların Hafıza, duyguların en güçlü derinlikleriyle onurlandırılmayı hak ediyordu. "Peki ya baban? O bu egzotik karışıma ne kattı?"

"Anglo-Hint kökenliydi."

Kadının sesindeki bir şey canavarının koruyucu içgüdülerini harekete geçirdi. "O artık senin hayatında değil mi?"

"Hiçbir zaman öyle olmadı." Sascha bu en eski yaranın acısını hissetmemeye çalışarak patika boyunca yürümeye devam etti. Bu hiçbir şey değildi. hiç değişmeyecekti. Babası da en az annesi kadar Psy'dı.

"Anlamıyorum."

Bu kez soru olmadığı için onunla alay etmedi. "Annem gebe kalmak için bilimsel bir yöntem seçti."

Lucas o kadar ani durdu ki neredeyse şaşkınlığını belli edecekti. "Ne oldu?"

Bir sperm bankasına gidip iyi genlere sahip bir donör mü seçmiş?" Şaşırmış görünüyordu.

"Çok kaba bir ifade ama evet. Şu anda Psy arasında en yaygın kullanılan gebe kalma biçimi bu."

Sascha, Nikita'nın kendisinden de aynı yolu izlemesini beklediğini biliyordu. Irklarının çoğu artık eski usul yöntemi seçmiyordu. Görünüşe göre dağınıktı, daha pahalıya mal olabilecek zaman kaybı-ve mediko-psişik seçime göre hiçbir avantajı yoktu.

"Süreç hem güvenli hem de pratik." Ama o asla bu işlemde geçmeyecekti. Kendisini zaten deliliğin eşiğine getiren bir kusura bir çocuğu mahkûm etmeyi asla göze alamazdı. "Yapabiliriz herhangi bir şekilde zarar görmüş sperm ve yumurtaları ayıklar. Bu yüzden Psy'larda çocukluk hastalıkları yok denecek kadar az." Yine de hatalar yapıyordu; o bunun canlı kanıtıydı.

Lucas başını salladı ve bu öylesine kedigil bir hareketti ki kadının kalbi yerinden fırladı. Bazen o kadar yumuşak, o kadar çekiciydi ki onun hayvani doğasını unuttuyordu. Sonra gözlerindeki o çıplak ateşle ona baktı ve kadın medeni görüntüsünün ardında sinsice dolaşan şeyin evcil bir şey olmadığını anladı.

"Neler kaçırdığını bilmiyorsun," dedi biraz fazla yakın durarak.

. İtaate alışkın bir alfa olabilirdi ama o sürüsünden biri değildi. "Tam tersine. Bana erken yaşta hayvan üremesi öğretildi."

Adam kıkırdadı ve kadın onun kahkahasının darbesini, kimsenin ulaşamaması gereken derinlerde hissetti. "Hayvan üremesi mi? Öyle de denebilir. Hiç denedin mi?"

Adam bu kadar yakinken, bu kadar dokunulabilirken sözlerine konsantre olmakta zorlanıyordu. Tehlike, vahşilik ve tutku kokuyordu, kendisinin asla hissetmesine izin veremeyeceği her şey. Bu nihai ayartma. "Hayır. Neden ki?"

Sonsuz derecede yakınına eğildi. "Çünkü sevgilim, içindeki hayvanın bundan hoşlandığını fark edebilirsin."

"Ben senin sevgilin değilim." Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz ruhu dondu. Hiçbir Psy bu yemi yutmazdı.

Lucas'ın gözleri meydan okumayla parladı. "Belki fikrini değiştirebilirim."

Alaycı sözlerine rağmen, adamın onun hatasını anladığını ve şimdi bile bunun ne anlama geldiğini düşündüğünü biliyordu. Yapabileceği hiçbir şey yoktu.

ancak konuşmayı tamamen iş konusuna geri getirebilirdi. "Bana ne göstermek istiyordun?"

Hinzır gülümsemesi, bu toplantıyı kontrol altına alma umutlarını yerle bir etti. "Pek çok şey, sevgilim. Bir sürü şey."

Lucas, Sascha'nın etrafta izledi ve onun geçmişi kadar sıcak ve egzotik olan kalıcı tadının tadını çıkardı.

Zihninin kafesinde dolaşan panter, ilgisini çekmişti, Tadının hayal ettiği kadar güzel olup olmadığını görmek için onu yalamaya niyetlendi. Altın rengi teni, onun değişken ruhunun dokunsal doğasını baştan çıkarıyordu, Dudaklarının gürlüğü adamın ısırma istemesine neden olurken... en erotik şekilde. Onunla ilgili her şey duyuları davet ediyordu.

Dürtüsüyle savaşmasına neden olan şey, bunun bir tür Psy numarası olması gerektiğini bilmesiydi. Sonunda Psy'ları etkilemenin bir yolunu mu bulmuşlardı?

Dönüşenler üzerinde psişik kontrol mü? Halkı her zaman güvende olmuştu çünkü Psy onları neyin harekete geçirdiğini anlayamayacak kadar soğuktu. Yaşam, açlık, his, dokunma, seks. Dorian'ın tarif ettiği gibi soğuk, münzevi seks değil, tutkulu, terli, alçak ve kirli seks.

Lucas hem insan hem de Dönüşen kadınların kokusunu seviyor, yumuşak tenlerine ve zevk çılgınlıklarına bayılıyordu ama daha önce hiç düşmanlardan birine çekilmemişti. Bu çekimle savaşırken bile Sascha'nın vücudunun şeklini gözleriyle takip etti.

Uzun boyluydu ama söğüt gibi bir hali yoktu. Kadının vücudu, kendi ırkından birinde yasal olarak olması gerekenden daha tehlikeli kıvrımlara sahipti. Siyah pantolon takımına ve kurumsal bir zırh gibi giydiği sert beyaz gömleğine rağmen, göğüslerinin ellerinden taşıcağını söyleyebilirdi. Kadın yerdeki bir şeyi incelemek için eğildiğinde, adam neredeyse canavarının dürtülerine boyun eğecekti.

Kadının kalçasının kıvrımı

Duygusal bir kadın, poposu kalp şeklinde bir baştan çıkarıcı.

Kızın başı sanki onun niyetli bakışlarına karşılık verircesine döndü ve aralarındaki mesafeye rağmen, adam neredeyse toprak kokusunun tadını alabiliyordu.

gömmeye çalıştığı duygusallık. Kendi düşüncelerine kaşlarını çatarak ona doğru yürümeye başladı. Psy şehvetli değildi. Yaklaşık olarak İnsan olarak kalmaya devam edebildiğiniz kadar mekaniğe yakındı. Ama bunda farklı bir şey vardı, dişlerini geçirmek istediği bir şey.

"Neden bu bölümleri seçtin?" diye sordu adam yaklaşırken. Gece gökyüzüne bakan gözleri hiç kırpmadan onu izledi.

"Bir kardinalin gözlerindeki beyaz ışık kıvılcımlarının belirli koşullar altında binlerce renge dönüşebildiği söylenir." O bir cevap bulmak için yüzünü aradı. "Bu doğru mu?"

"Hayır. Kardinal gözleri simsiyah olabilir ama bu kadar." Kız ondan gözlerini kaçırdı ve adam bunun nedeninin onu rahatsız edici bulması olduğuna inanmak istedi. Panteri rahatsız eden şey O hiç dururken büyülenmişti. "Bana bunlardan bahset."

"Burası birinci sınıf bir Dönüşen arazisi; şehirden bir saat kadar uzakta, ruhu besleyecek kadar ormanlık bir bölgede." Onun sakın saç örgüsüne baktı. Uzanıp onu çekiştirme dürtüsü o kadar güçlüydü ki, karşı koymaya zahmet etmedi.

Sarsılarak uzaklaştı. "Ne yapıyorsun?"

"Saçlarının nasıl olduğunu hissetmek istedim." Hissetmek onun için nefes almak kadar gerekliydi.

"Neden?"

Daha önce tanıştığı hiçbir Psy bu soruyu sormamıştı. "İyi hissettiriyor. Yumuşak, ipeksi şeylere dokunmayı seviyorum."

"Anlıyorum."

Kızın yanıtında duyduğu bir titreme miydi? "Dene bakalım."

"Ne?"

Davet için biraz eğildi. "Devam et. Değişkenler Psy'lar gibi dokunmaya aldırmazlar."

"Senin bölgeci olduğun iyi bilinir," dedi. "Kimsenin sana dokunmasına izin vermiyorsun."

"Hayır. Sadece Sürü, eşler ve sevgililerin ten ayrıcalıkları vardır. Ama tanımadığımız biri bize dokunduğunda Psy gibi çıldırmayız." Bazıları için

açıklanamaz bir nedenle, onun kendisine dokunmasını istedi. Ve bunun bir katil hakkında bilgi edinmekle hiçbir ilgisi yoktu. Bu onu duraklatmalıydı.

Ama şu anda kontrol panterdeydi ve okşanmak istiyordu.

Elini kaldırdı ve sonra durakladı. "Bunu yapmak için bir neden yok."

Hangisini ikna etmeye çalıştığını merak etti. "Bunu bir araştırma olarak düşünün. Daha önce hiç bir Dönüşen'e dokundunuz mu?"

Başını sallayarak kalan mesafeyi kapattı ve parmaklarını adamın saçlarında gezdirerek mırıldanmak istemesine neden oldu. Tek bir vuruştan sonra geri çekilmesini bekliyordu ama kadın bunu tekrar yaparak onu şaşırttı. Ve tekrar.

"Bu alışılmadık bir his." Elinin önünde oyalanıyor gibiydi düşünüyor. "Saçlarınız serin ve ağır ve dokusu bir zamanlar dokunduğum saten ipeğe benziyor."

Dokunmak kadar basit bir şeyi analiz etmek için bir Psy'ye güvenin.

"İzin verir misin?" "Ne?"

Saç örgüsüne dokundu. Bu sefer kız tepki vermedi. "Çözebilir miyim?"

"Hayır."

İçindeki panter dondu kaldı ve ses tonundaki panik kokusunu aldı. "Neden?"

BÖLÜM 3

"Bu ayrıcalıklara sahip değilsin."

Kıkırdayarak saç örgüsünün elinin içinden geçmesine izin verdi. Sırtına çarptığı anda geri adım attı.

Oyun zamanı ermişti. "Bu toprakları doğaya yakınlığı nedeniyle seçtim," dedi daha önceki sorusunu yanıtlarken. Gerçi çoğu Dönüşenler medeni bir hayat yaşar, biz insan olduğumuz kadar hayvanız da - vahşi doğada dolaşma ihtiyacı kanımızda var."

"Kendini ne olarak görüyorsun?" diye sordu. "İnsan mı hayvan mı?"

"İkisiyiz de."

"Biri hükmetmeli." Yüzündeki mükemmelliği bir konsantrasyon çatlağı gölgeledi.

Kaş çatmak mı? Bir Psy'de mi? Bir saniye sonra kaybolmuştu ama görmüştü. "Hayır. Biz biriz. İnsan olduğum kadar panterim de."

"Senin bir leopar olduğunu sanıyordum."

"Kara panterler çeşitli kedi ailelerinde bulunur. Bizi panter yapan kürkümüzün rengidir, türümüz değil." Şaşırmadı Bunu bilmiyordu. Psy'a göre Dönüşenlerin hepsi hayvandı, hepsi aynıydı. Bu onların hatasıydı. Bir kurt bir leoparla aynı değildi, bir kartal bir kuğuya hiç benzemiyordu.

Ve takip eden bir panter, tehlike ve öfkenin birleşimiydi.

Sascha, Lucas'ın arabaya dönüp Kar Dansçıları'nı aramak telefonunu almasını izledi.

Adamın arkasını dönmesiyle korunan kadın, onun katıksız erkek güzelliğini takdir etmek için kendine izin verdi. Adam tek kelimeyle... çok tatlıydı. Bu kelimeyi daha önce hiç kullanmamış, kullanmaya değer birini ya da bir şeyi bulamamıştı. Ama Lucas Hunter kesinlikle bu tanıma uyuyordu.

Psy erkeklerinin soğuk resmiyetinin aksine, o eğlenceli ve yaklaşılabılır. Bu onu daha da tehlikeli yapıyordu. Kız yüzeyin altında gizlenen yırtıcıyı fark etti-Lucas nazik davranabilirdi ama ısırma zamanı geldiğinde boğazına saldırırdı. Hiç kimse Bu kadar genç yaşta yırtıcı bir sürünün alfası olmak, besin zincirinin en tepesinde olmaktan başka bir şey değildir.

Bu onu korkutmuyordu. Belki de gerçek dehşeti PsyNet'in labirentinde o kadar kötü ve aşağılık şeyler vardı ki Lucas'ın açıkça yırtıcı olan doğası temiz bir nefes gibi hoş karşılanıyordu. O Onu etkilemeye çalışmış olabilirdi, ama asla olduğundan başka bir şeymiş gibi davranmamıştı - özünde bir avcı, içi dışı bir yırtıcı, cinselliğinin etkisinin çok iyi farkında olan şehvetli bir erkek.

Onu aç bıraktı, çığ ve vahşi şeyler hissettirdi. hayatta kalmak için taktığı Psy soğukluğunun giderek daha kırılgan hale gelen maskesini çatlatmakla tehdit ediyordu. Ondan mümkün olduğunca uzağa kaçması gerekiyordu. Bunun yerine, o geri dönerken kendini ona doğru yürürken buldu, kulağında ışık yılı kadar gelişmiş şık gümüş bir cihaz tutuyordu
Bellin orijinal icadından.

"On iki milyona satılacaklar." Ondan birkaç metre uzakta durdu ve bağlantının canlı olduğunu işaret etti.

"Bu arazinin açık piyasadaki değerinin iki katı." Ona zorbalık yapılmasına izin vermeyecekti.

"Altı buçuk teklif ediyorum."

Lucas telefonu kulağına götürdü ve teklifini tekrarlamayınca diğer uçtaki Kar Dansçısı'nın onu duymuş olması gerektiğini anladı. Bu, ırkının egoist bakış açısına rağmen

Kendilerini Dünya'nın yüce liderleri olarak gören Dönüşenlerin bazı olağanüstü güçleri vardı.

"Psy'ı zenginleştirmekle ilgilenmediklerini söylediler. Eğer satın almazsanız bu onların umurunda olmaz. Size seve seve satarlar. rakip."

Sascha ev ödevini yapmıştı. "Yapamazlar. Rika-Smythe aile grubu elindeki tüm fonları San Diego'daki bir girişime yatırdı bile."

"O zaman boş bırakırlar. On iki milyon yoksa giderler." Lucas o inanılmaz yeşil gözlerinde niyetli bir bakışla onu izledi ve onun ruhunu görmeye çalışıp çalışmadığını merak etti. Ona bunun nafiye bir çaba olduğunu söyleyebilirdi. O Psy'dı, ruhu yoktu.

"Geliştirme için bu kadar masrafı karşılayamayız. Maliyeti asla telafi edemeyiz. Bana başka bir yer bulun," dedi.
Lucas'ın varlığının tedirgin edici etkisine rağmen soğukkanlı ve kontrollü bir ses.

Bu kez onun sözlerini telefonda tekrarladı. Bir süre dinledikten sonra şöyle dedi,

"Geri adım atmıyorlar. Ama senin için bir karşı teklifleri var."

"Dinliyorum."

"Kârın yüzde ellisi ve evlerin hiçbirinin Psy'lara satılmayacağına dair imzalı bir anlaşma karşılığında araziye size verecekler. Ayrıca tüm tapulara gelecekteki sahiplerinin de Psy'lara satış yapamayacağını garanti eden sözleşmeler yerleştirilmesini istiyorlar." Omuz silktili. "Arazi Dönüşenlerin ya da insanların elinde kalmalı."

Bu beklediği son şeydi ama Lucas'ın gözleri onun biliniyordu. Ve onu uyarmamıştı. Bu onu temkinli yaptı. Acaba

bir tepki vermesini mi istiyorsun? "Bana bir dakika izin verin. Bu benim vermeye yetkili olduğum bir karar değil."

Çok gerekli olmasa da biraz uzaklaşarak PsyNet aracılığıyla annesine bağlandı. Genellikle bir Basit bir telepatik bağlantı, ama Sascha bu kadar uzun bir mesafeye gönderecek kadar güçlü değildi. Zayıflığının açık bir şekilde gösterilmesi ona tetikte olması gerektiğini hatırlattı. Diğer kardinallerin aksine, o Tek kullanımlık.

Nikita hemen cevap verdi. "Ne oldu?" Bilincinin bir parçası Sascha'nın PsyNet'in uçsuz bucaksızlığındaki kapalı bir zihinsel odada bulunan yüz kısmı.

Sascha teklifi yineledi ve ekledi, "Dönüşenlerin ihtiyaçları açısından kesinlikle en iyi yer. Kar Dansçıları'nın araziyi satın almasıyla yatırımımız yarı yarıya azalacak, dolayısıyla kârı paylaşmak kâr hanemize zarar vermeyecek. Sonunda daha iyi bile yapabiliriz."

Nikita cevap vermeden önce durakladı ve Sascha onun bir veri araştırması yaptığını anladı. "Bu kurtların el attıkları her şeyi ele geçirmeye çalışmak gibi kötü bir huyları var."

Sascha yırtıcı Dönüşenlerin çoğunun böyle bir alışkanlığı olduğunu . Lucas'a bak-

Onu gördüğü andan beri ele geçirmeye çalışıyordu. "Mülk yatırımlarıyla tanınmıyorlar. Sanırım bu topraklarının kontrolünün Psy'in eline geçmesine karşı duygusal bir tepki olabilir."

"Haklı olabilirsin." Başka bir duraklama. "Tasarımdan inşaata kadar her şey üzerinde kontrol sahibi olduğumuzu belirten bir anlaşma taslağı hazırlayın ve Pazarlama. Sessiz bir ortak olmak zorundalar. Kârı paylaşırız ama başka bir şey yapmayız."

"Peki ya bize arsa satılmaması yönündeki talepleri?" Bize. Psy. Asla ait olamadığı insanlar. Ama sahip olduğu tek şey onlardı. "Özel Kalkınma yasalarına göre bu yasal."

"Bu projenin başında sen varsın. Ne düşünüyorsun?"

"Hiçbir Psy burada yaşamak istemeyecektir." Bu kadar geniş alan onun ırkının çoğunu korkutuyordu. Güzel kare kutularda yaşamayı tercih ediyorlardı.

tanımlanmış sınırlar. "Uğruna savaşmaya değmez ve Lucas tüm birimleri satmazsa ona bir milyon ödemek zorunda değiliz."

"Bunu anladığından emin olun."

"Yapacağım." İçgüdüleri panterin onlardan çok önde olduğunu söylüyordu. Lucas ona kimsenin aptalı gibi gelmiyordu.

"Herhangi bir sorunuz olursa beni arayın."

Nikita'nın varlığı göz kırptı. Sascha Lucas'ın yanına döndüğünde, onu sanki bir şey tahriş etmiş gibi ensesini ovuştururken buldu. Gözleri kolunun hareketini takip etti ve deri sentetik ceketinin altında bile belli olan zarif kas çizgilerinden etkilendi. Yaptığı her hareket, sinsice dolaşan büyük bir kedi gibi akıcı ve zarifti.

Adam kaşlarını kaldırdığında, o da fark etti ki bakıyor. Kızarmakla savaşarak, "Sessiz bir taraf olmayı kabul ederlerse taleplerini kabul edeceğiz. Bu da onlardan tek bir ses çıkmaması anlamına geliyor."

Elini ensesinden indirdi ve telefonu kulağına götürdü. "Kabul ettiler, ben sözleşmeyi hazırlayacağım." Küçük, düz iletişim cihazını kapattı.

"Son milyonu almak için tüm konutları satmanız gerektiğini unutmayacağız."

Yavaş gülümsemesinde belirgin bir kendini beğenmişlik vardı. "Sorun değil, sevgilim."

Arabaya geri dönerlerken bunun şimdiye kadar duyduğu ilk Psi-Changeling yarı yarıya iş anlaşması olduğunu fark etti. Bu onu rahatsız etmedi; içgüdüleri bu işten çok iyi para kazanacaklarını söylüyordu. Ne yazık ki "içgüdüler" kelimesinden bahsetmek ona kimyasal lobotomi yapılmasına neden olacaktı.

* * *

Lucas tamamen hayal kırıklığına uğramıştı. Sascha sadece işe yarar bir şey söylemeyi reddetmekle kalmıyor, aynı zamanda hiçbir Dönüşen özelliği de algılamıyordu.

Psy bunu hissedebilmeliydi. Daha da kötüsü. cevaplar için onu kurnazca sorgulamak yerine onu eğitme dürtüsüyle savaştı.

"Buna ne dersiniz?" Ona önerilen sözleşmenin başka bir satırını gösterdi. DarkRiver binasının tepesindeki ofisinde oturuyorlardı. Ona hemen yan tarafta bir ofis bulmuştu. Mükemmel bir ortamdı. Eğer konuşursa.

Kâğıt parçasına baktı ve masanın koyu renkli ahşabına doğru geri kaydıldı. "Eğer 'de' kelimesini 'in' olarak değiştirirseniz, benim için sorun olmaz."

Değişikliği düşündü. ". Kar Dansçısı bu yüzden seninle kavga etmeyecek."

"Ama benimle savaşacaklar?"

"Sözleşme adilse hayır." Bir Psy'nin dürüstlüğü ne demek olduğunu anlayıp anlamadığını merak ediyordu.

"Bana güveniyorlar ve ben de onlara doğruyu söyleyeceğim. El altından bir şey yapmaya çalışmadığınız sürece, sözlerine sadık kalacaklardır."

"Bir Dönüşen'in sözüne güvenilebilir mi?"

"Muhtemelen bir Psy'ninkinden çok daha fazla." Çenesinin gerildiğini hissetti.

Psy'nin öfke ve şiddetten uzak olduğunu iddia ederken, aslında hiç de öyle olmadıkları açıkça ortaya çıkıyordu.

"Haklısın. Benim dünyamda kurnazca yalan söylemek etkili bir pazarlık aracı olarak kabul edilir."

Kadının onun kabul etmesi onu şaşırtmıştı. "Sadece ince mi?"

"Belki bazıları bunu çok ileri götürüyor."

Kadında, aralarındaki boşluğu kapatıp elini vücudunda gezdirme isteği uyandıran bir durgunluk vardı. Belki de dokunmak kelimelerin başaracaktı. "Çok ileri gidenleri kim cezalandırıyor?"

"Konsey." Bu ifade . "Ya Konsey yanılıyorsa?"

Gözleri onunkilerle buluştu, gözünü kırpmadan ve ürkütücü bir güzellikte. "Biliyorlar PsyNet'te olup biten her şey. Nasıl olabilirler?"

Bu da herkesin Ağ'ın sırlarına vakıf olmadığı anlamına geliyordu. "Ama eğer hiç kimsenin tüm sırlara erişimi yoksa nasıl sorumlu tutulabilirler?"

"Sizi kim sorumlu tutuyor?" diye sordu cevap vermek yerine. "Alfa'yı kim cezalandırıyor?"

Masanın diğer tarafında olmayı diledi, böylece ona dokunabilir ve ateşe ateşle mi karşılık verdiğini yoksa sadece

Pratik. "Sürü yasasını çiğnersem, nöbetçiler beni indirir. Konseyinizi kim indirecek?"

Neredeyse cevap vermeyeceğini düşünüyordu. Sonra dedi , "Onlar Konsey. Kanunların üstündedirler."

Lucas onun az önce itiraf ettiği şeyi anlayıp anlamadığını merak ediyordu. Daha da ötesi, umursayıp umursamadığını bilmek istiyordu. Bu gerçekten delilikti, çünkü Psy'nin önemseydiği tek şey hayatlarının soğuk sterilliği idi. Tüm içgüdülerinin Sascha'nın farklı.

Pişman olacağı bir şey yapmadan önce onun hakkındaki gerçeği ortaya çıkarması gerekiyordu. Ve o aşılmaz Psy kabuğunu kırmanın en iyi yolu, onu bildiği dünyanın güvenliğinden çekip almak ve alevlerin içine atmak olabilirdi. "Öğle yemeğine ne dersin?"

"Bir saat içinde sizinle burada buluşabilirim," diye söze başladı.

"Bu bir davetti, sevgilim." Sevgi ifadesini alay etmek için eklemişti. Son seferinde tepki vermişti ve yine ağzından kaçırıp kaçırmayacağını görmek istiyordu. "Yoksa bir randevun mu var?"

"Biz çıkmıyoruz. Ve davetinizi kabul ediyorum." Belirgin bir tepki vermedi ama öfkesinin arttığını hissetti.

Ayağa kalktı, memnuniyeti damarlarında dolaşıyordu; tuzak ortaya çıkmıştı. "Hadi gidip açlığı doyuralım."

Hafifçe kalkık gözleri genişler gibi oldu ama sonra gözlerini kırıştırdı ve kayboldu. Acımasız Psy'lardan birinin duygularını hayal ederek kendini kandırıyor muydu, çünkü kendini ona doğru çekilmiş buluyordu?

Düşmanla yatmak planının bir parçası değildi. Ne yazık ki, panter yarısı bir kez ortaya çıktığında en iyi hazırlanmış planları yok etmenin bir yolunu bulmuştu.

bir şeyin ya da birinin tadına bakmak için can atmaya başladı.

Neredeyse kırk dakika sonra Sascha, Lucas'ın arabasından inerek Ona bir sürü arkadaşının evi olduğunu söylemişti. Kentsel konutların yavaş yavaş yerini ormanların arka kenarlarına bırakmaya başladığı geniş bölgede yer alan ev, uzun bir yolun sonunda izole edilmişti. ve ormanlık bir sırtını görünüyordu.

Kendini belirsiz ve yersiz hissediyordu. Hiç kimse ona içinde bulunduğu durumla nasıl başa çıkacağını öğretmemişti... çünkü Psy'lar genellikle Dönüşenlerin evlerine davet edilir. "Sürü arkadaşının aldırmayacağından emin misin?"

"Tammy arkadaşlığa bayılacak," diye güvence verdi Lucas ona. Kapıyı hızlıca çalması içeriden gelen bir sesle karşılık buldu ve içeri girdi. Tereddüt.

Onu koridorda takip ederken, kendini mutfak ve yemek alanı gibi görünen büyük bir odanın girişinde buldu Kombine. Altı sandalyeli dikdörtgen ahşap bir masa ona doğru uzanıyordu. Doğru. Üzerinde dikkatsiz pençelerden kaynaklanmış olabileceğini düşündüğü birkaç çizik vardı. Kalın bacakları da benzer şekilde yara almıştı.

Masa ve sandalyeler parlak bir ahşap zemin üzerine oturtulmuştu. rengarenk halısı, üzerindeki çiziklerin sayısını gizleyemiyordu. Tahta. Çoğunlukla, çizikler ince ve yakın aralıklıydı, leopar pençelerinden kaynaklanamayacak kadar dardı. Onu şaşırtmışlardı. Analitik Psy zihni.

"Lucas!" Zengin kahverengi saçları olan güzel bir kadın bir tezgâhın arkasından çıktı.

Lucas onu odanın ortasında karşıladı. "Tamsyn." dudaklarını kendi dudaklarına değdirdi.

Kadın geri adım atmadan önce onu bir saniye tuttu.

Sascha bu sıradan yakınlaşmaya şahit olunca midesini işgal eden hastalıklı karşısında şok oldu. Tanımak için eğitildi

yok edebilmek için bu duyguyu kıskançlık olarak tanımladı. Öfke ve sahiplenme ile karakterize edilirdi ve insanları son derece savunmasız hale getirirdi. Eğitimin amacı ona Dönüşenlerin ve insanların zayıflıklarından nasıl yararlanacağını öğretmekti ama o bunu kendi kusurunu maskeleyerek için bilgi.

"Ziyarete kimi getirdin?" Esmer kadın yaklaştı. "Merhaba. Ben Tamsyn." Bir elini uzattı ama sonra Psy'nin dokunmaktan nefret ettiğini hatırlamış gibi elini bıraktı.

"Ben Sascha Duncan." Tamsyn omzunun üzerinden bakarken Lucas'ın bakışlarıyla karşılaştı. Lucas, doğrudanlığıyla onu tedirgin eden bir şekilde ona bakıyordu. Dikkatini tekrar Tamsyn'e vermeye zorlamak zorunda kaldı.

"ama," dedi kadın. "Az önce en ilahi şeyi yaptım. çikolatalı kurabiye. Sürünün geri kalanı kokusunu almadan önce siz ikiniz ilk seçimi yapabilirsinizYemin ederim Kit ve gençler ne zaman kurabiye pişirdiğini hep bilirler." Tezgâhın diğer tarafına doğru ilerledi. Lucas'ın yanından geçerken bir elinin parmaklarını onun yanağında gezdirdi ve o da hafifçe ona süttü.

Cilt ayrıcalıkları.

Eşler, sevgililer ve sürü.

"O senin eşin mi?" Sascha, içinde çalkalanan kıskançlığa karşı dişlerini sıkmamaya çalışarak Lucas'ın yanına doğru yürüdü.

Tamsyn gülerek Sascha'yı şaşırttı. Dönüşenlerin Psy'lardan çok daha iyi duyduklarını unutmuştu. "Yüce Tanrım, hayır. Bunu Nate'in yanında söyleme; Lucas'ı düelloya davet etmeye karar verebilir ya da aynı derecede arkaik ve testosteron güdümlü başka bir şey."

"Özür dilerim," dedi Tamsyn'e, Lucas'ın gözlerindeki keskin ilginin fazlasıyla farkındaydı. "Yanlış anlamışım."

Diğer kadın kaşlarını çattı. "Ne?"

Cevap veren Lucas oldu. "Öpüştük. Dokunduk."

"Ah şu!" Tamsyn tezgâhın arkasından bir tabak kaldırdı ve en üste koydu. "Bu sadece bir sürü arkadaşına merhaba demek içindi."

Sascha ne kadar şanslı olduklarını bilip bilmediklerini merak ediyordu. Bir yere kapatılıp rehabilite edileceklerinden korkmadan böylesine aşırı duygular gösterebiliyorlardı. Bir yanı onlara kendisinin de dokunulmaya aç olduğunu, açlığının o kadar büyük olduğunu ve açlıktan öldüğünü söylemek istiyordu.

Ama bunun kaynaklandığını biliyordu. Değişkenler Psy'ları hor görürdü. Bir şekilde sempati duysalar bile, ne yapabilirlerdi ki? Hiçbir şey. Hiç kimse PsyNet'in kudretine karşı koyamamıştı; onu terk etmenin tek yolu ölümdü.

" gel." Tamsyn onu yanına çağırdı. "Bunlar çökmüş durumda."

Sascha hiçbir zaman yemeğin çökmekte olduğunu düşünmemişti. Merakla, sıcak bir kurabiye almak için yürüdü. Çikolata. İnsanlar ve Dönüşenler tarafından çok sevilen tatlı bir maddeydi. Psy yemek planında başka, daha verimli yollarla sağlanamayacak bir besin değeri olmadığı için dahil edilmemiştir.

"Sanki daha önce hiç çikolata tatmamışsın gibi bakıyorsun." Lucas onun yanındaki tezgâha yaslandı. Yüzündeki eğlenceyi yanlış mümkün değildi.

Elleri onun izlerini takip etmek, yumuşak mı sert mi, hassas mı değil mi öğrenmek için kaşınıyordu. "Yapmadım." Lucas'ın teninden yayılan ısı yerine kurabiyeye odaklandı. Artık ceketini çıkardığına göre, güneşin altın sarısı erkek tenini fazlasıyla görebiliyordu.

Tamsyn'in gözleri kocaman oldu. "Seni zavallı şey. Mahrum bırakılmışsın."

"Hayatım boyunca her gün dengeli beslendim." Kendini Kusurunu fark ettikleri anda onu hiç düşünmeden bir kenara atacaklarını bilse de halkını savunmak zorundaydı.

"Beslenme mi?" Lucas başını salladı ve siyah saçları kaslı omuzlarına döküldü. "İş görebilmek için mi " Bir kurabiyeyi iki ısırıkta bitirdi. "Hayatım, bu şekilde yaşanmaz."

Gözlerinde kahkahalar titreşiyordu ama aynı zamanda daha sıcak bir şey vardı, ona gerçekten nasıl yaşanacağını gösterebileceğini fısıldayan bir şey.

Kontrolünü paramparça etmekle tehdit eden arzu patlamasını yuttu. Lucas Hunter güçlüydü.

Ve çılgınca bir yanı da adamın tadının kulağa geldiği kadar güzel olup olmadığını görmek için ondan bir yudum almak istiyordu.

" et," dedi Tamsyn, çok geçmeden onu gerçeğe döndürerek. "Lucas hepsini yok etmeden önce bir tane dene. Seni zehirlemez."

Sascha dikkatli bir ısırık aldı. Duygu seline kapıldı. Tek hissettiği Ağlamamak için kendini zor tutuyordu. Kilisenin bir zamanlar çikolatayı şeytanın ayartması olarak adlandırmasına şaşmamalı. Yutkunmak ve tüm tabağı kapmak istediğinde kendini tutuyordu. kendisi bitirdi. "Alışılmadık bir tadı var." "Ama beğendin

mi?" Tamsyn sordu.

O cevap veremedi Lucas cevap verdi. "Psy sevmez ya da , değil mi Sascha?"

"Hayır." Eğer normal değillerse. Bir kurabiye daha alsa kimsenin fark edip etmeyeceğini merak etti. "Bir şey ya yararlıdır ya da değildir. Hoşlanmak işin içine girmiyor."

"Al." Lucas onun dudaklarına bir kurabiye daha götürdü. "Belki çikolata fikrini değiştirir."

Dudaklarının şakacı kıvrımlarında baştan çıkarıcılık vardı.

Sascha koyacak kadar güçlü değildi. "Henüz öğle yemeği yemediğimiz için, bu gerekli kaloriyi sağlayacaktır."

"Lucas! Yine öğle yemeği boyunca mı çalıştın? İkiniz de oturun!" Tamsyn masayı işaret etti.

"Kimse mutfağımdan aç çıkmaz."

Sascha'nın odadaki hiyerarşi karşısında kafası karışmıştı. "Lucas'ın sizin almanız olduğunu sanıyordum."

Lucas kıkırdadı. "Evet, ama burası Tamsyn'in mutfağı. Biz de "O bize bir tencere fırlatmadan önce oturalım." Masaya doğru yöneldi. "Tammy, itiraf ediyorum. Buraya beni beslemen için geldim.

Kimse senin gibi yemek yapamaz."

"Tatlı konuşmayı kes Lucas Hunter." Sert sözlere rağmen esmer kadın gülümsüyordu.

Sascha kurabiyesini çekmek yerine sakın ısırıklarla bitirmeye çalıştı. Kamarasına biraz çikolata sokması gerekecekti. İlk kez, duyularını şımartmak nispeten güvenli bir şey bulmuştu. Bir günah daha işlemesi, kendini bildi bileli gizlilik içinde yaşadığı hayatında hiçbir değişiklik yaratmayacaktı.

İki küçük leopar yavrusu odaya daldığında henüz yerlerini almışlardı. Gözlerini kocaman açan Sascha, çiftin halıya takılmadan önce zemindeki parlak ahşap üzerinde kaymalarını izledi.

Birkaç uzun, ince çizik geçişlerini işaret ediyordu.

"Roman! Julian!" Tamsyn tezgâhın arkasından çıktı ve iki yavruyu da enselerinden tutup kaldırdı. "Ne yaptığınızı sanıyorsunuz?" İki utangaç leopar yüzü dönüp ona baktı. Sascha onların gırtlaklarından gelen kedi yavrusu miyavlamaları karşısında dönmüştü.

Tamsyn güldü. "Siz iki büyücü. Evin içinde koşmamanız gerektiğini biliyorsunuz. Bu hafta şimdiden iki vazo kaybettim."

Yavrular kıpırdadı.

"İşte." Tamsyn yanlarına gidip onları masanın üzerine bıraktı.
"Kendinizi Lucas amcanıza açıklayın."

Yavrular başlarını patilerinin üzerine koydular ve sanki yargılanmayı bekliyorlarmış gibi Lucas'a baktılar.

Sascha parmaklarını en yakınındakinin ipeksi yumuşaklıktaki postunda gezdirmekten başka bir şey istemiyordu. O kadar güzellerdi ki, gözleri onu büyüleyen canlı bir yeşil-altın rengindeydi.

Lucas yanı başında homurdandığında neredeyse sandalyesinden fırlayacaktı, bir insanın gırtlğından çıkan ama kulağı

tamamen vahşı. Yavrular ayağa fırladı ve hırlayarak karşılık verdi. Lucas güldü. "Korkunçlar, değil mi?" Gözleri onu da eğlenceye katılmaya

davet ediyordu. Kadın karşı koyamadı. "Vahşı."

Yavrulardan biri aniden kayarak onun önünde durdu, o kadar yakındı ki Neredeyse burun gelmişlerdi. Sascha hayranlıkla o gözlere baktı. Sonra ağzını açtı ve ona doğru bir bebek hırıltısı çıkardı.

Kahkahalar boğazında düğümlendi. Bir insan böyle bir yaramazlık karşısında nasıl kayıtsız kalabilirdi? Ama o Psy'dı ve böyle bir şey yapmasına izin yoktu.

gülmek. Yine de en azından bir duyusunu daha şımartmamasına imkân yoktu. Bu şansı bir daha asla elde edemeyebilirdi.

Uzanarak Tamsyn'in tutuşunu taklit etti ve yavruyu kaldırdı.

boynunun kıvrımları. Kürkü yumuşak, vücudu sıcaktı. Kıpırdadı ve hırladı, kılıflı pençeleriyle ellerine vurdu ve onunla oynadığını fark etti.

O anda diğer yavru

kucağına indi ve vücuduna tırmanmaya başladı.

Kaybolmuş bir halde Lucas'a döndü. Onun eğlendiği her halinden belliydi. "Bana bakma, sevgilim."

Gözlerini iki küçük oyun arkadaşına dikti. "Ben Psy'ım. Yapabilirim sizi fareye çevirecek." Yavrular kıpırdanmayı bıraktı. Kucağındakini alıp ikisini de önündeki masanın üzerine koydu ve eğildi onların seviyesine inmek. "Benim gibi insanlara karşı çok dikkatli olun." Yumuşak ve içten bir uyarıydı.

"Nasıl iyi oynayacağımızı bilmiyoruz."

Küçük bebek patileri üzerinde ilerleyen yavrulardan biri hızlı bir hareketle burnunun ucunu yaladı. O kadar ürkmüştü ki

"Bu ne anlama geliyor?" diye kaçırdı.

"Bu senden hoşlandığı anlamına geliyor." Lucas onun saç örgüsünü çekti. "Ama bu senin için önemli değil, değil mi?"

"Hayır." Adamın ona dokunmayı bırakmasını diledi. Hoşuna gitmediği için değil, çok fazla hoşuna gittiği için. Asla onun olamayacak şeylere açlık duymasına neden oluyordu. Ve eğer biri çok uzun süre aç kalırsa, açlıktan ölmeye başlardı. Acı çekmeye başlardı.

BÖLÜM 4

"Yakaladım seni!" Tamsyn uzandı ve yavruları kucağına aldı. Yavrular dönüp şakacı bir şekilde onun tenini ısırdılar. "Ben de sizi seviyorum, bebekler. Ama Lucas Amca ve yeni arkadaşınızın yemek yemesi gerekiyor, bu yüzden yerde kalmalısınız." Onları kucakladıktan sonra yere bıraktı.

Yavrular masanın altına kaçıştılar, içlerinden biri Sascha'nın deri sentetik botlarının üzerine kıvrıldı. Ağır sıcaklık gözlerini yaşarttı. Tepkisini gizleme çabasıyla yavrulara baktı. masaya oturdu ve Lucas'ın saç örgüsünü tutmaya devam edişine odaklandı.

Parmaklarını aşağı yukarı kaydırıyordu, sanki parmak uçlarına değen tellerin verdiği his hoşuna gidiyordu. Pürüzsüz, tekrarlayan hareket garip bir şekilde tahrik ediciydi - vücudunun diğer kısımlarını da böyle okşar mıydı?
Enfes bir bakım mı?

Düşünceleri onu Merkez'de staja tabi tutabilirdi ama umurunda değildi. Son birkaç saat içinde hayatının geri kalanında yaşadıklarının toplamından daha fazla his yaşamıştı. Bu onu korkutuyordu ama yine de yarın geri döneceğini biliyordu. O kadar geri olacaktı
Biri .

Ve sonra ölümüne savaşıacaktı. Rehabilite edilmeyecek, zihninin olduğu kişiyle alay eder hale getirilmesine izin vermeyecekti.

"Buyurun." Tamsyn tabakları önlerine koydu. "Özel bir şey yok ama sizi idare eder."

Sascha tabağına baktı. "Pide cepleri." Pek çok şeyin adını biliyordu. Çoğu kişi gibi o da kendini güçlü tutmak için zihinsel egzersizler yapıyordu. Egzersizlerden biri maddeleri ezberlemeyi içeriyordu - duyularına hitap eden listeler seçmek onun suçlu zevklerinden . Yemek

biriydi. Diğer favori listesi ise bilgisayar tarafından eski bir cinsel pozisyonlar kitabından derlenmişti.

"Bu benim özel 'Sıcak Dudaklar' tipim." Tamsyn göz kırptı. "Biraz acı biberden kimseye zarar gelmez."

Lucas henüz çözmediği saç örgüsünü çekiştirdi.

"Evet mi?" Eğer kız tedbiri elden bırakır ve karşılığında ona dokunmaya başlarsa ne yapardı?

Erkek olduğu için muhtemelen daha fazlasını

isteyecekti. "Eğer alışık değilsen canın

yanabilir."

İnatçılık her zaman onun Aşil'inin yarası olmuştu. "Hayatta kalacağım. Teşekkürler, Tamsyn."

"ederim." Diğer kadın bir sandalye çekti. "Yiyin!"

Sascha pidesini eline aldı ve bir ısırık aldı. Neredeyse kafatasını koparıyordu. Ancak aldığı eğitim sayesinde kimse ona bakmıyordu. onun rahatsızlığını tahmin edebilirdi. Lucas sonunda onun saçlarıyla oynamayı bırakmış ve kısa sürede kendi yemeğini mideye indirmeye başlamıştı.

"Peki," diye sordu Tamsyn, "yavrularımı gerçekten fareye dönüştürebilir misin?"

Sascha, Tamsyn'in ciddi olduğunu düşündü ta ki O karamel rengi gözlerdeki pırıltı. "Onların fare olduklarını düşünmelerini sağlayabilirdim."

"Gerçekten mi?" Esmer öne doğru eğildi. "Psy'nin Dönüşen zihinlerle çalışmayı çok zor bulduğunu sanıyordum."

Manipüle edilmesi çok zor doğru bir ifadeydi. "Düşünce kalıplarınız o kadar sıra dışı ki, evet, onlarla çalışmak zor. Zor, imkansız değil. Ama bunu yapmak için gereken enerji miktarı

sizi kontrol etmek genellikle sonuca değmez." En azından o böyle duymuştu, çünkü daha önce hiç değışen bir zihni idare etmeye çalıştığı bir durumda .

"İyi ki bizi kontrol altına almak çok zor yoksa Psy gezegeni yönetiyor olurdu." Lucas arkasına yaslanıp bir kolunu onun sandalyesinin arkasına uzatırken ses tonu tembelce tatmin ediciydi. Bölgesel onu tanımlamaya yetmiyordu.

"Dünyayı biz yönetiyoruz."

"Siyasette ve iş dünyasında yüksek mevkilerde olabilirsiniz ama dünya bu değil."

Pideden bir ısıruk daha aldı, kafasının koparılması hissini oldukça hoşuna gittiğini keşfetmişti. "Hayır," diye kabul etti yutkunduktan sonra.

Aynı anda, çizmesinin burnunu kemiren yavru leopar dişlerinin farkına vardı.

Sascha uzanıp yavruyu yerinden oynatması gerektiğini biliyordu ama yapmak istemedi. Duyguların içinde boğulmak, hissizliğe şartlanmaktan çok daha tercih edilebilirdi. İhtiyatlı bir çan sesi onu yarıda kesti. Orta düşünce.

Arayanın organizatörü olduğunu anlaması bir saniye sürdü. Ceketinin iç cebine uzanarak arayanın kimliğini kontrol etti ve sonra Basit bir telepatik temas için yeterince yakın olan diğer Psy'a bağlandı.

"Cevap vermeyecek misin?" Tamsyn ince elektronik tableti cebine geri koyarken sordu.

"Cevap veriyorum." Bu şekilde cevap vermek konsantrasyonunun yüzde 10'undan daha azını aldı. Eğer gerçek bir kardinal olsaydı yüzde onda birinden daha azını alırdı.

"Anlamıyorum." Tamsyn kaşlarını çattı. "Zaten zihinsel olarak iletişim kurabiliyorsanız, neden en gerçek bir arama yapasınız ki?"

"Sınırlar." Yemeğini bitirdi. "Bir eve girmeden önce kapıyı çalmak gibi. Sadece belirli insanlar benimle zihinsel temas kurma hakkına sahiptir." Annesi ve Konsey gibi insanlar.

Lucas sandalyesinin arkasına dayadığı elinin parmaklarıyla onun omzuna dokundu. "PsyNet sayesinde sürekli iletişim halinde olduğunuzu sanıyordum."

PsyNet bir sır değildi ama hakkında ayrıntılı konuşulacak bir şey de değildi. Şartlanmasının bir kısmında başarısız olmuştu ama bu tutmuştu. Ağzı açıldı ve "Belki de toplantımız için ayrılmalıyız" dedi.

Adamın tüm vücudunun hareketsiz kaldığını hissetti, sanki içinde taşıdığı ölümcül canavara dönüşmüş gibiydi. Lucas Hunter kendisine hayır denmesine alışık değildi. "Elbette."

Onun doğasının bu yönünden korkması gerekirdi ama kendini büyülenmiş buldu. "Yemek için teşekkürler,"

Tamsyn'e yavrunun gitmesine izin vermesi için ayağını oynattığını söyledi. Onu incitmek ya da başını belaya sokmak istemiyordu. O da yapıştı.

Lucas sandalyesini geriye itti ve ayağa kalktı. "Nate'e söyle."

Tamsyn ayağa kalkmaya başladı. Oturmaya devam edemeyeceğinin farkında olan Sascha risk almaya karar verdi.

Dar bir telepatik ışın göndererek yavruya seslendi: "Bırak bebeğim, yoksa başın belaya girer."

Onunla iletişim kurmakta zorlanacağını tahmin ediyordu ama bağlantı bir anda kuruldu, sanki bir çocuk Psy ile konuşuyormuş gibi. Bulmak

PsyNet'e hemen girmesi gereken bir şeydi ama girmede. İhanet gibi hissetti.

Yavru -Julian- cevap veremedi ama . Kızın onu ele vermediğine sevinmişti çünkü artık ayakkabı çiğnememesi gerekiyordu. O artık büyük bir çocuktü. Gülümsememeye çalışarak ayağa kalktı. Kapıya doğru yürürken çizmesini gözden uzak tutmak zordu ama Lucas'ın iri gövdesi görünmeyecek şekilde manevra yaptı. onun ve Tamsyn arasında.

"Ne zaman istersen uğra," dedi Tamsyn. Ellerini Sascha'nın kollarına koyan diğer kadın onun yanağına bir öpücük kondurdu.

Sascha, Tamsyn ona dokunduğu anda donup kalmıştı. Esmerden o kadar büyük bir şefkat gördü ki başka bir şey yapamadı. Her zaman başkalarının duygularını okuyabildiğini hayal etmişti ama kuruntuları hiç bu kadar kötü olmamıştı. Psy dünyasındaki materyaller onun parçalanmış zihninin fantezilerini besliyor.

"Teşekkür ." Tamsyn bıraktığı anda geri çekildi ve kapıdan çıkıp bekleyen araca doğru yürüdü. Kahkahalar, dokunuşlar, sıcaklık ve baştan çıkarıcılıkla dolu o odada olup da daha fazlası için... her şey için açlık duymamak çok zordu.

Tamsyn, Sascha'nın geri çekilişini izlerken, "Ah canım," dedi. "Ona dokunmamalıydım."

Lucas ona sarıldı. "Elbette . Onun Psy olması bizim de Psy olduğumuz anlamına gelmez."

Tamsyn güldü. "Çizmesini gördün mü?"

"Evet." Lucas DarkRiver'ın alfasıydı ve Julian'a neler olduğunu çok iyi biliyordu.

Anlayamadığı şey, Sascha'nın bunun olmasına neden izin verdiğiydi. Psy enerjisinin fazladan alevlendiği bir an olmuştu.

Parlak. Belki telepatik çağrısı hararetlenmişti, belki de başka bir şey yapıyordu. Bir yavruyla konuşmak gibi.

"Bir Psy'nin çocuklarla arasının bu kadar iyi olmasını hiç beklemezdim." Tamsyn başını onun göğsüne yasladı.

"Ben de öyle." Basitçe söylemek gerekirse, öyle olmamalıydı. Psy, bir çocuğun ayakkabılarını kemirmesine asla izin vermezdi. Hiçbir şey yoktu.

Arkasında bir neden, verimlilik yok. Ama bu Psy'de vardı. "Yavrular ilginç bir şey söylerse bana söyle."

DarkRiver'ın şifacısı aptal değildi. "Hâlâ bir şey yok mu?"

"Henüz değil." Saçlarına bir öpücük kondurarak vedalaştı ve dışarı çıktı.

Sürücü koltuğuna oturduğunda Sascha çoktan aracın içindeydi.

"Dönüşen çocuklarla ilk seferin mi?"

"Evet." Çiğnenmiş parmağını bacağının arkasına sıkıştırdı ve Lucas o anda başının belada olduğunu anladı. "Çocukken hep hayvan formunda mıydınız?"

"Hayır." Tamsyn'in uzun araba yavaşça geri geri çıkararak caddeye döndü, aracın altından yumuşak ve hızlı bir hava geçişi vardı.

"Doğumdan bir yıl kadar sonra form değiştirme yeteneği

kazanırsınız. Bu bizim için nefes almak kadar basit."

Sanki adamın söylediklerini düşünüyormuş gibi bir sonraki yol boyunca sessiz kaldı. "Peki ya kıyafetler? Sen giydiğinde ona ne oluyor? değişir mi?"

"Parçalanıyor. Çıplakken üstümüzü değiştirmeyi tercih ediyoruz." O yakın ödedi

O konuşurken havadaki enerjiye dikkat etti ve kesin bir yükselme tespit etti - Sascha Duncan onun çıplak olduğu düşüncesine tepki verdi.

Doğasının her iki tarafı da bu ilgi çekici dişiyi tensel düzeyde rahatsız etme fikrinden hoşlanıyordu ama bir alfa olarak, öğrendiklerinin daha derin sonuçlarını ve ona karşı nasıl kullanılabileceğini düşünmek zorundaydı.

"Tamsyn, sürünüzde nasıl bir rol üstleniyor?" diye sordu, Konuyu o kadar çabuk değiştirdi ki haklı olduğunu anladı. "Hiyerarşik olduğunu biliyorum."

"Aynen Psy gibi. Sen bana seninkini göster, ben de sana benimkini göstereyim." Eğer bu kadar basit bir istek karşısında susarsa, stratejisini yeniden düşünmek zorunda kalacaktı. PsyNet'e girmek için bir Psy'nin zihnine girmesi gerekiyordu. Katilin izini sürmenin başka yolu yoktu, eğer Psy Konseyi onu koruyorsa.

"Genel liderliğimiz Konsey'de."

Heyecanını kontrol altında tutmaya çalıştı. "Genel bir liderliğimiz yok. Her sürü özerktir."

"Genel yapı içerisinde aile gruplarına göre organize oluyoruz."

Bunu kesin olarak bilmiyorlardı çünkü dış dünyaya Psy'nin aile kavramı herhangi bir iş ilişkisi gibi görünüyordu.

"Sürü içinde aile bağları vardır ama nihai sadakat sürünün kendisine yöneliktir."

"Peki ya çiftleşmiş çiftler?" diye sordu, Dönüşen'in zihnine dair onu ürküten bir kavrayış sergileyerek. "Elbette onların sadakati önce birbirlerine."

"Tek uyarı bu. Leopar Dönüşenler ömür boyu çiftleşirler, bu yüzden başka bir seçenek mümkün değildir." Tutkunun değil tıbbın yarattığı bu kadının bundan ne anlam çıkaracağını merak ediyordu.

"Peki ya Psy? Sadakatiniz nerede?"

"Halkımızın iyiliği için," dedi. "İş için diğer ailelerle rekabet etmemize izin var ama bu içeride. Dışarıdakilere karşı tek bir sadakatimiz var."

"Psy ırkının devamını sağlamak için."

"Evet." Oturduğu yerde kıpırdanarak ona beklemediği bir soru daha sordu. "Ömür boyu çiftleşmek mi? Bu insan evliliği gibi bir seçim mi?"

"Aslında, Dönüşenler ve insanlar . Benim sürümden birkaç kişi insanlarla çiftleşti."

Bu tür eşleşmelerden doğan çocuklar her zaman form değiştirme yeteneğine sahipti. "Geçmişte Psy-changeling birleşmelerinin gerçekleştiğini duymuştum."

"Büyük büyük büyükannem Psy'dı." Ona şöyle bir baktı. "Sence benden iyi bir Psy olur muydu?"

"Belki de yola dikkat etmelisin" demeden önce bir saniye ona baktı. Havalı, pratik ve duygusuz. Botunun burnunun yavru leopar tarafından çiğnenmiş olması dışında Dişler.

Bu seferlik ona itaat etti. "Soruna cevap vermek gerekirse, hayır, bu bir En azından leoparlar için. Eşimizi bulduktan sonra, tek seçeneğimiz son seçimi yapıp yapmamaktır.

adım. Bu yapıldıktan sonra geri adım atmak yok." "Son adım nedir?"

"Bana PsyNet'ten bahset."

Durakladı. "Gizli mi?"

"Özeldir."

"Eşinizi nasıl bulursunuz? Onun aradığınız kişi olduğunu nereden biliyorsunuz?" Sesinin tonu nötrdü ama sorularının içinde en derin merak.

Hayatın her alanında bu kadar meraklı olup olmayacağını merak ediyordu. Meraklı bir sevgili onun panter ruhu için en büyük cazibeydi. "Buna cevap veremem, ben çiftleşmedim." Annesinin ölümüyle babasının kalbinin parçalandığını görmüştü. Bir yanı kimseye karşı bu kadar savunmasız olmak istemiyordu.

Hiçbir zaman uzun vadeli bir ilişkiyi beslememesinin nedenlerinden biri de buydu.

herhangi bir dişiyle, insan ya da şekil değiştirenle. Çiftleşme o kadar kolay etkilenemezdi ama eşinin onu bulma şansını sınırlamak için elinden geleni yapmıştı.

Buna rağmen onu avlarsa, onu kabul edecek ve gözünün önünden ayırmayacaktı. Özgürlüğü unutun, onun eşi hayatının her anında korunacak.

DarkRiver binasının otoparkında durdu, motoru kapattı ve arabanın kapısını yukarı kaydırıldı.

"Olmak istiyor musun?"

Bu soru onu gece gökyüzünü andıran gözlerle yüzleşmeye zorladı. Hiçbir Psy bunu sormamalıydı.

Hiçbir Psy onun sesindeki kararsızlığı duymamalıydı. "Sen?"

"Özel mi?" Başını hafifçe yana eğdi. Küçük bir hareketti ama ırkının doğasında böyle hareketler yapmak yoktu.

Uzandı ve ne yapacağını görmek istercesine bir parmağını yüzünde gezdirdi. "Bunun cevabını sana ten ayrıcalıklarına sahip olduğunda söyleyeceğim."

Onun dokunuşuyla dondu kaldı ve sonra arabadan çıkmak için sarsılarak uzaklaştı. Adam diğer tarafta ona katıldığında, kadın en az bir adım mesafeyi korudu.

Aralarında. Bu mesafeyi kendini korkutacak kadar kapatmak istiyordu. Düşman fazlasıyla cazip görünmeye başlamıştı. Kadının tenini hissetmek duyularında bir sarsıntı yaratmıştı; koyu bal rengi, kadife ile fırçalanmış sıcak altın gibiydi, duyusal ve tatlı.

panter daha fazlasını arzularken, adam... adam
Sascha Duncan'ın benzersiz, diğerlerine benzemeyen bir Psy olduğunu düşünmeye başlamıştı. Bunun onu daha az mı yoksa daha çok mu tehlikeli yaptığı görülecekti. Açık olan şey, hem panterin hem de insanın onun tarafından büyülendi.

Kit onları toplantı odasında bekliyordu. "Selam, Lucas." Bir anda Boyu 1.80'in altında olan çocuk uzun boyluydu ama henüz dolgunlaşmamıştı. Onun yaşında bunun bir önemi yoktu. Gür kumral saçları ve lacivert gözleriyle kadınlarla arkadaşlık etmekten asla sıkılmazdı. Ama Lucas onun Gençlik yakışıklılıktan öte bir şeydi, geleceğin alfasının kokusunu taşıyordu.

"Sascha Duncan, Kit Monaghan ile tanış."

Kit, çoğu kadını dizlerinin üstüne çöktürdüğünü çoktan öğrendiği o şekilde gülümsedi, yavaşça yanarak ve zevk vaat ederek. "Benim için bir zevk."

Sascha başını salladı. "Tasarımlar sende mi?"

Lucas çocuğun yüzündeki üzgün ifadeye gülmek istedi. "Kit yarı zamanlı olarak genel asistanlık yapıyor. Tasarımcı Zara." O Ceketini silkti.

Adını söylediğinde, moka tenli ve bulut grisi gözlü küçük bir kadın arkalarındaki kapıdan içeri girdi. Sascha Temastan kaçınmak için hemen yer değiştirdi ama bu hareket o kadar göze batmıyordu ki ne Zara ne de Kit fark etti.

"Geciktiğim için özür dilerim," dedi Zara. "Fotokopi makinesi sıkıştı." Kollarında çeşitli tasarımların rulo haline getirilmiş kopyalarını tutuyordu. Lucas dairesel masanın üzerine koymasına yardım etti ve herkesin oturmasını işaret etti.

Sascha onun solunda, Zara onun solunda ve Kit de tasarımcının yanında oturuyordu. Lucas, Sascha'nın birkaç kez Zara'ya baktığını fark etmişti. Odaya girdiğinden beri, görünüşe göre Zara da öyle.

"Benimle çalışmakla ilgili bir sorunun varsa, hemen söyle." Minyon kadın sessiz kalacak biri değildi.

Sascha fiziksel bir tepki vermedi ama kafa karışıklığının kokusunu aldığından emindi. "Neden seninle çalışmakta zorlanayım ki? Sen işinizi yapamıyor musunuz?"

"İşimi gayet iyi yapabiliyorum," diye Zara. "Bazı insanlar kahverenginin daha koyu bir tonu olduğum gerçeğinden hoşlanmıyor."

"Bu tepki insani duygulardan başka bir şeye dayanmıyor. Ben insan değilim. insan." Sascha ceketinin kolunu yukarı itti. "Eğer bu sizi , lütfen benim de kahverenginin daha koyu bir tonu olduğumu görün." Güzeller güzeli Zengin bal rengi teni yapay ışıktaki bile parlıyor gibiydi.

Lucas, Kit'in hayvanının dizginlere asıldığını hissetti ve dokunmak istediği için çocuğu suçlayamadı.

Saschanın teni duyularına davetiye çıkarıyordu ve şimdi onu bir kez okşadıktan sonra, kendini daha fazlası için açlık çekerken buldu.

Zara güldü. "Madem renklerden rahatsız olmuyorsun, o zaman neden bana bakıyorsun?"

"Emin değilim ama leopar gibi görünmüyorsun."

Lucas dondu kaldı. Bir Psy'nin bunu anlamasına imkân yoktu. Asla. Başka bir hayvanın kokusunu almak bir Dönüşen özelliğiydi. Tam olarak ne

Sascha ne tür bir Psy'dı? Onun dünyasına sızmaya çalışırken kendi dünyasına bir casus mu getirmişti?

Zara cevap vermedi, ta ki adam başını hafifçe sallayana kadar. "Ben değilim. Ben uzak bir kuzen yaban kedisiyim."

"O zaman neden leopar işinde çalışıyorsun?"

"Çünkü o var olanların en iyisi." Lucas, Sascha'nın dikkatini tekrar kendisine çekti. Bunun bir nedeni, onu başkasına bırakamayacak kadar tehlikeli bulmasıydı. Ama bunun bir nedeni de ondan hoşlanmamasıydı. Kendisi dışında herhangi biri ya da herhangi bir şey tarafından büyülenmek. Onun için sahiplenici doğası, bu bir soruna dönüşebilir. Büyük bir sorun. "Burada çalışması için ona izin vermek zorunda mıydın?"

Dönüşenlerin Psy'lara bilgi vermemesinin bir nedeni vardı; hayatta kalmakla ilgiliydi. Ancak, bu bilgi yaygındı bilgi. "Onu bize katılması için ikna ettikten sonra güvenlik." Bunu garanti altına almak için onu DarkRiver'da kaldığı süre boyunca "evlat edinmişti". Onun ve nöbetçilerinin kokusuyla işaretlenmişti, böylece hem düşmanları hem de dostları onun kime ait olduğunu biliyordu.

Eğer ... Yırtıcı Dönüşenlerin diğer yırtıcıların kontrolündeki bölgelere girme konusunda çok dikkatli olmalarının bir nedeni vardı. İnfaz memurlarının şekil değiştirenler arası anlaşmazlıklarda hiçbir yetkisi yoktu ve şekil değiştirenlerin olayları çözme yöntemi vahşi olabilirdi.

Bu durum zaman zaman onları iş açısından geri plana itiyor. Çünkü Psy çok daha hızlı hareket edebiliyordu. Ama sonunda her şey dengelendi - Psy'in aksine, onların açık ve kapalı bir dost-düşman çizgisi vardı. Arkadan bıçaklamak yoktu. Onun ırkı doğrudan boğaza saldırmayı tercih ederdi.

"Tasarımları görelim Zara," dedi Sascha'nın bu konudan uzaklaşmasını isteyerek. Irkının çoğu Dönüşenler'in daha aşağı varlıklar olduğunu düşünüyordu.

bir şekilde Psy'ı durdurmak için yeterli güce ulaştılar.
Daha önce onların yöntemlerini öğrenmek isteyecek kadar onlara saygı duyan biriyle hiç karşılaşmamıştı.

Doğası gereği sadece meraklı mıydı yoksa öğrendiği her şeyi PsyNet'e aktaran ince bir istilanın muhafızı mıydı?

Zara bir plan hazırladı. "Bu ilk evin tasarımı."

"İlk mi?" Sascha sordu. "Hepsi aynı olmayacak mı?"

Kit bakakaldı. "Tabii ki hayır. Kim böyle bir şeyin içinde yaşamak ister ki?

Steril mi? Psy'ların yaşadığı o tabutlardan bir yığın gibi olurdu-" Birden kiminle konuştuğunu fark eder gibi oldu ve kıpkırmızı kesildi.

"Ayağını ağzından çıkar." Lucas sırtıtmamaya çalıştı.

"Değişkenler Psy'lardan farklıdır, Sascha. Yalnızca bize ait olan şeyleri, benzersiz olan şeyleri severiz." Gözleri gece gökyüzüyle buluştu ve onun da kendisinin hissettiklerini hissedip hissetmediğini merak etti. Sanki ince bir tel onları birbirine bağlıyor, birbirlerinin farkında olmadan titreşiyorlardı. "İyi paylaşamıyoruz."

Lucas aralarındaki kötüsüydü. Onunki neydi, Washis.

"Anlıyorum." Bir an durakladı. "Bu tamamlanma tarihini geciktirecek mi?"

"Hayır. Bunu hesaba kattık." Zara'ya devam etmesi için başıyla işaret etti.

"Bu bölge leoparlar ve kurtlar tarafından kontrol için evleri çoğunlukla onlar için tasarladım." Zara geniş açık yaşam alanlarına ve ister insan ister hayvan ayağıyla olsun kolay erişime dikkat çekti. "Ama yırtıcı olmayan türler için de birkaç planım var."

"Kedilerin ve kurtların yanına yerleşmek istemeleri ne kadar olası?" Sorusu bir kez daha rahatsız edici bir içgörü sergiliyordu.

" de bu," dedi Zara. "Bunu pek olası değil. Yani, yırtıcı olmayan Dönüşenlere tahrik olmadan saldırmayız ama siz bir geyik olsaydınız, bir gece acıkabilecek bir leoparla yan yana yaşamak ister miydiniz?" Bu en kara şekil değiştiren mizahıydı.

Kit sırttı. "Yum, yum. Geyik şiş kebabına bayılırım."

Sascha ona bir böceği inceler gibi baktı. Onun kredisine göre Juvenil kıpırdamadı ve hatta gülümsemesini tekrar denedi. Sascha'nın Üç saniye boyunca gözlerini kapatarak cevap verdi. Gözlerini açtığında, "Bana veto etme ya da kabul etme yetkisi verildi. tasarımlar. Lütfen bana en iyi sonuç vereceğini düşündüklerinizi gösterin."

Zara konuşmadan Sascha başka bir soru sordu. "Kurtlar ve leoparların barış içinde bir arada yaşamaları ne kadar olası? Eğer kurtlar leoparların yanına yaklaşmayacaksa ya da tam tersi olacaksa kurtlar için inşaat yaparak para harcamak istemiyorum."

Bu alışılmadık bir şeydi. Lucas başlaması gerektiğini biliyordu. rahatsız edici bir şekilde bir Dönüşen gibi düşünen bu ince Psy'ye dikkatle baktı. "Büyük bir kan dökülmeden birlikte yaşamamızı sağlayacak bir ateşkes ilan ettik. Sakinlerin çoğu leopar olacak ama onlar için de plan yapmaya değecek kadar kurt olacak. Her iki tür için de ev sıkıntısı var."

Bunun nedeni Psy'nin çok sayıda inşaat işletmesine sahip olması ve Kit'in sözünü ettiği tabutları inşa etmişlerdi -kendine saygısı olan hiçbir yırtıcının tercih etmeyeceği küçük, kompakt evler. Duncan ailesi, başlangıçta Dönüşenlerin katılımının gerekliliğini kavrayan ilk aileydi.

bir gelişimin aşamaları. Avcıları, yırtıcı hayvanları cezbetmek için onlar gibi düşünmek zorundaydınız.

Zara konuşmak için o anı seçti. "Kediler için beğendiğim tasarım bu ve kurtlar için de bu."

Masaya oldukça basit iki plan koydu. "Araziyi, manzarayı ve mevcut koşulları hesaba katmak için oradan özelleştireceğim. Birkaç ev için, müşterinin kişiliğine uyması amacıyla sıfırdan başlayacağım."

Sascha tasarımları inceledi. "Bunu yapmak için alıcının kim olacağını bilmeniz gerekirdi."

"Muhtemel alıcılardan oluşan bir bekleme listemiz var. Onların parası bizim emanet hesabımızda duruyor." Lucas, Sascha'nın gözlerini yukarı baktı ve içlerini aydınlatan yıldızlardaki anlık titreşimi yakaladı. Sürpriz, bebeğim, demek istedi.

"Ne?"

"Bu, Dönüşenler tarafından tasarlanan ve inşa edilen ilk yeni gelişme." Omuz silktili, bu hareketinin kaslarını daha da Tişörtünün altından omuzları görünüyordu. Her kedi gibi o da beğenilmekten hoşlanıyordu ama bu kez Sascha'nın tepki vermesini sağlamak için kasıtlı bir girişimde bulunuyordu.

kaçırdı. "Yani ikramiye pazarlığı yaparken anlaşmanın size düşen kısmını yerine getireceğinizi zaten biliyordunuz."

"Tabii ki."

"Kendimi yenilmiş sayıyorum." Ama kadın ona baktığında, uysal bir kabullenışten başka bir şey görmedi.

İyi ki kolay avı hiç sevmemişti.

BÖLÜM 5

Sascha Duncan binasına döndü ve annesinin ofisine gitmeden önce dairesine hızlı bir ziyaret yaptı. Ayrıldığı andan itibaren iç kalkanlarındaki çatlakları onarmaya başlamıştı.

DarkRiver ve ofise girdiğinde, kalbi o kadar çok güç katmanının ardına kilitlenmişti ki, Santano Enrique'yi Nikita ile birlikte bulduğunda bile hiçbir şeye ihanet etmedi.

"İçeri gel, Sascha." Nikita, Enrique'ye bir şeyler gösterdiği bilgisayar ekranından başını . "Merhaba, Sascha. Seni bir süredir görmemiştim."

"Konsey Üyesi Enrique." Sascha başını saygılı bir eğdi. Gece gökyüzü gözleri onunkilerle buluştu.

Latince isminin aksine, diğer kardinal uzun boylu sarışın bir adamdı. Neredeyse fazla solgun bir teni vardı. Altmış olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu ama Sascha onun hatırı sayılır güçlerini geliştirmek için ne kadar zaman harcadığının farkındaydı.

"Nikita bana kendi projenizi yürüttüğünüzü söyledi."

Sascha annesinin bu bilgiyi diğer Konsey üyesiyle paylaşmış olmasına şaşırمامıştı.

Enrique bir akademisyendi, bir iş rakibi değil. Bu onu daha az ölümcül . Konsey'in hiçbirisi sırtınızı dönebileceğiniz insanlar değildi. "Evet, efendim."

Enrique'nin yanında hep huzursuz olmuştu. Belki de gözünü kırpmadan onu ezebilecek kadar telekinetik güce sahip, ölçüsüz bir Tk-Psy olduğu içindi. Ya da belki de ona sanki kafatasının içini görebiliyormuş gibi baktığı içindi. Zihninin sınırlarında kimseyi istemiyordu.

"Sana güvenim tam, ne de Nikita'nın kızıydın." Masanın arkasından çıkıp ona yukarıdan aşağıya baktı.

"Yine de genetik beklenmedik bir yön almış gibi görünüyor."

Nikita, "Genetik olarak hiçbir eksikliği yok," dedi. "Genlerimizin karışması için babasını büyük bir özenle seçtim. Ve bir ocuk rettim. kardinal."

Sascha, konuşmanın alt akıntılarını anlamaya çalıştı
Psy sır saklamakta çok iyiydi ve o da bu sanatın iki ustasıyla konuşuyordu.

"Elbette." Enrique Psy'nin soğuk gülümsemesiyle gülümsedi.
"Hazırlamam gereken bir ders var, o yüzden gitsem iyi olacak. Seni daha fazla görmek için sabırsızlanıyorum, Sascha."

"Evet, efendim." Ses tonunu robotik bir şekilde düz tuttu, adam dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapatana kadar başka bir söylemedi. "Konsey yesi Enrique'nin sizi burada ziyaret etmesi hiç hoş değil."

"Meraklı gözlerden uzakta konuşmak istedi." Nikita'nın ses tonu tartışmanın sona erdiğini gösteriyordu.

"Daha fazla sorumluluk almaya başlayacaksam bunu bilmem gerekiyor."

"Bunu bilmene gerek yok." Annesi kollarını masanın üzerine koydu.
"Bana Dönüşen'den bahset."

Sascha zorlamanın bir yararı olmayacağını biliyordu. O kadın Karşısında oturan kişi dünyanın en kapalı ve gizli topluluğu olan Psy Council'in bir üyesiydi.

Onlar Konsey. Kanunların stndedirler.

Gerçeği görmesi için bir Dönüşen gerekmişti. Konsey kendi başına bir kanundu.

Onlar konuştuğunda, PsyNet titriyordu. Ve bir kişiyi rehabilitasyona mahkum ettiklerinde, Temyiz Mahkemesi yoktu.

Annesinin soğuk kahverengi gözlerine bakan Sascha, eğer O an geldiğinde Nikita, iktidarını kaybetmektense kendi kızını Merkez'e yerleştirmek için oy kullanacaktı.

Duyguları olanlar düşmandı... ve düşmanlara merhamet gösterilmemeliydi.

"O son derece zeki biri," dedi, kendi zekasına şaşırarak. yetersizdi. Lucas tanıdığı en zeki, en havalı pazarlıkçılardan biriydi. "Her birim önceden satıldı."

"Böylece on milyonunu alacak."

"Buna rağmen kârımız büyük olacak - piyasada büyük bir eksiklik var."

"Onlarla başka bir anlaşma yapmamızı mı öneriyorsun?"

"Ben olsam bir süre beklerdim. Onlarla uzun vadede çalışıp çalışamayacağımızı bilmiyoruz." Tek bildiği, onlarla anlaşırsa kendine ihanet edeceğiydi.

Lucas ve adamlarıyla uzun birlikte olamamıştı. Bugün botlarını değiştirmek zorunda . Yarın tüm kıyafetlerini değiştirmek zorunda kalabilirdi.

Kişilik. Leoparların canlı hayatının içinde olup da onlar gibi yaşamak için can atmamak mümkün değildi.

Sonra Lucas vardı.

Şimdiye kadar tanıştığı ve hormonlarının aşırı hızlanmasına neden olan ilk erkek oydu. Yıllardır aldığı Psy eğitimi onunlayken hiçbir şeymiş gibi geliyordu. En kötüsü de umurunda olmamasıydı.

"Katılıyorum," dedi Nikita. "Bakalım teslim edecekler mi?"

"Yapacaklarından hiç şüphem yok. Bay Hunter bana işleri yarım bırakacak bir adam gibi gelmiyor."

"Yeni ortaklarımız hakkında çok ilginç bir şey öğrendim Sen ." Nikita'nın ince parmakları bilgisayarın dokunmatik ekranını kullanarak bazı verileri çekti. "Görünüşe göre DarkRiver - SnowDancer anlaşması bilinenden çok daha derinlere iniyor. SnowDancers'ın DarkRiver'ın pek çok projesinde yüzde yirmi hissesi var."

Sascha hiç şaşırmamıştı. Tembel cazibesine rağmen Lucas en acımasızları bile etkileyecek kadar iradeli biriydi. "Karşılıklı mı?"

"Evet. DarkRiver, SnowDancer projelerinin yüzde sahip."

"Paylaşılan bölge ve paylaşılan ticari kâra dayalı bir ittifak." Bölge savaşlarıyla ün salmış yırtıcı Dönüşenler için benzersiz bir durumdu bu. Bu zayıflık Psy'in onları manipüle etmek. Çatışma yaratmak için yapmaları gereken tek şey bir bölge ihlali ürettiyordu. Ama Sascha bir şeylerin değişmekte olduğunu hissediyordu ve halkının çoğu bunu fark edemeyecek kadar üstünlük duygusuna kapılmıştı.

"Hunter'ın yanında gardını düşürme."

"Evet, anne." Sascha'nın Nikita'nın tavsiyesine uymaya niyeti vardı. Lucas sadece bir alfa leoparı değil, aynı zamanda şehvetli erkek. Onu dehşete düşüren ikincisiydi. Kusurlu ruhundaki bir şey ona en içgüdüsel düzeyde tepki verdi.

Uzun uzun düşündükten sonra, kalkanlarını zorlayan doymak bilmez ihtiyaçtan kurtulmanın tek yolunun onu güvenli bir yerde şımartmak olduğuna karar vermişti. çevre. Gerçek olay o kadar da zor olamaz-

Araştırmalarını yapmış, birkaç pozisyon ve beceri kitabı ezberlemişti.

Kalp atışları ne olduğunu düşününce sendeledi. kesinliğinden şüphe duymaya başladı. Ya işe yaramadıysa? Ya bir tat daha fazlasını istemesine neden olduysa?

İmkânsız, dedi kendi kendine. O kadar ileri gitmemişti, henüz değil. tamamen kaybolmuştu. O hâlâ Psy'ydı, hâlâ kardinaldi. Nasıl olacağını bildiği tek şey buydu.

Lucas o gece geç saatlerde nöbetçileriyle buluştu. İninin etrafına yayılmış olan Nate, Vaughn, Clay, Mercy ve Dorian sürünün en sert üyeleri. Teke tek bir dövüşte her biri ona yenilirdi. Ama birlikte müthişlerdi. Sascha'ya da söylediği gibi, hayati önem taşıyan sürü kurallarını çiğnediği takdirde onu alaşağı edeceklerdi. O zamana kadar, onlar kesinlikle onunlardı.

Her sürü alfası böylesine saf bir sadakate sahip değildi ama o bunu hak etmişti, hem de en kanlı, en korkunç yollarla. Bir yumruk sıkı Ebeveynlerinin anıları uyandıkça kalbi sıkışıyor. Yılın bu zamanları her zaman daha kötü olurdu, geçmişin hayaletleri zihninde sürekli fısıldardı.

Yaşamaya fırsat bulamadan kesilmişlerdi ve o da izlemek zorunda kalmıştı. Tüm çocuklar gibi o da büyümüşü. Diğer pek çok genç adamın aksine, katillerin izini sürebilecek kapasiteye ve adalet talep edebilecek acımasız güce sahip bir alfa avcısına dönüşmüştü. Bazı suçlar için affetmek imkânsızdı ve tek çare intikamdı.

"Nate, önce sen." Ekibin en deneyimli üyesine başıyla işaret etti. Nate beş yıldır gözcülük yapıyordu.

on yıl önce alfa olduğu onaylanmıştı. Ama Nate ona sadakatini göstermek için Lucas'ın statüsünün resmen tanınmasını beklememişti; yıllar önce, Lucas henüz on sekiz yaşındayken onun yanında cehenneme yürümeyi seçmiş ve mutlak güvenini kazanmıştı.

"Nevada, Oregon ve Arizona'daki yedi cinayetle ilgili şüphelerimizi hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde doğruladık." Nate'in mavi gözleri soğuktu

bir öfkeyle. "Kesinlikle aynı katil."

"Kötü haber, elimizde yeni bir ipucu yok," diye devam etti Mercy. Kadın nöbetçi uzun boylu, biçimli bir kıızı ve en iyi dövüşçüler gibi dövüşebiliyordu.

bıçakların ölümcül. Yirmi sekiz yaşında olmasına rağmen iki yıl gibi kısa bir süredir nöbetçiydi ama beş erkeğin de saygısını kazanmıştı. "Polisler bilgi kaynağı olarak işe yaramazın da ötesinde, buna seri cinayet demeyi reddediyorlar. Sanki bu fikri düşünemiyorlar bile."

Hiçbiri bunun ne anlama gelebileceğini dile getirmek zorunda değildi. Psiler, eğer kararlılırsa, insanların düşüncelerini bulanıklaştırma ve bir soruşturmanın seyrini değiştirme konusunda fazlasıyla yetenekliydi.

Muhtemelen tam da bu amaçla, İcra'nın her kademesine dağılmış Psy'ler vardı.

"Sascha'nın anlattıklarından PsyNet'in fırsat eşitliğine sahip olmadığına eminim," dedi Lucas onlara. "Demokrasi birkaç yüzyıl önce Konseylerini baypas etti." Kişisel Psy gölgesini düşündü ve onun çekirdeğe erişimi olup olmadığını merak etti.

bir katili örtbas etmekten suçlu bulundu. Her nasılsa, yavru bir leoparın çizmesini kemirmesine izin veren kadın imajına uymuyordu.

Sascha Duncan'ın hiçbir yanı Psy kalıplarına uymuyordu ve bu da onu benzersiz kılıyordu. Eşsiz bir Psy terimler arasında bir çelişkiydi.

Dorian yerde oturduğu yerden, "O lanet olası kovan zihni hakkında daha fazla bilgi edinemiyorum," diye mırıldandı. "Uyuşturucu bağımlıları bile konuşmaya yanaşmıyor ve Psy olsun olmasın, bir uyuşturucu daha alabilmek için analarını bile satarlar."

Lucas da aynı fikirdeydi. Psy gezegendeki en büyük uyuşturucu sorununa sahipti. Halkını bağımlı yapmaya çalışmadıkları sürece, kaç tanesinin kendini öldürdüğü umurunda değildi.

"Psy'nin annesinin izini sürdüm." Vaughn odayı geçti ve kapının yanındaki duvara yaslandı, kehribar sarısı kalın saçları

boynunun arkasındaki kravat. Onun bir yırtıcı olduğu aşıktı. Çoğu insanın tahmin edemediği şey ise onun leopar değil jaguar olduğuuydu.

Yirmi yılı aşkın bir süre önce, henüz on yaşındayken DarkRiver'a evlat edinilen bu erkek, Lucas'ın en yakın arkadaşıydı ve leoparlara göre bir alfanın kokusuna sahip olmamasına rağmen, Lucas'ın öldürölmesi halinde sürüyü bir arada tutabilecek tek erkekti.

Jaguar dönüşenleri hayvan köklerine daha sadık kalmışlardı; çoğunlukla yalnız gezerlerdi ve bir hiyerarşıye ihtiyaçları yoktu. Ama Vaughn bir leopar olarak yetiştirilmişti ve Lucas onu başka bir alfa olarak görüyordu, ona sadakatini kendi seçimiyle vermiş bir alfa. Ayrıca Lucas'ın intikam için ayı kan kırmızısına çevirdiği gece orada olan üç nöbetçiden biriydi. Jaguar o zaman on yedi yaşındaydı.

"Nikita Duncan'la karanlık bir sokakta karşılaşmak istemezdim."
Vaughn'un gözlerindeki ifadeden şaka yapmadığı anlaşılıyordu.

Lucas kaşlarını kaldırdı. "Ne öğrendin?"

"Diğer Psy'ler, hatta kardinaler bile ondan korktuğu için on yıldan fazla bir süredir Konsey koltuğunda oturuyor. Kadın bir Ciddi anlamda güçlü bir telepat." Kollarını göğsünde kavuşturmuştu, sağ pazusundaki küçük dövme açıkça görülebiliyordu. Lucas'ın yüzündeki işaretlerin bir yankısı olan bu dövme, onun ne kadar güçlü olduğunun sessiz bir ifadesiydi.
sadakat yatıyordu. Lucas onlardan bunu istememiş olsa da tüm nöbetçiler jaguarın izinden gitmişti. Lucas'ın kendi üst kolunda Avlanan bir leoparın görüntüsü, bir alfanın sürüsüne verdiği söz.

Dorian, "Bu insanları korkutacak kadar sıra dışı bir durum değil," dedi. Onunla ilgili hiçbir şey gizli olduğunu göstermiyordu ve insanlar onunla alay etmemeyi öğrenmişti, çünkü Dorian ısırıldığında hayatta kalmazdınız.

"Hayır," diye kabul etti Vaughn. "Ama yeteneğinde küçük bir değişiklik var. Diğer zihinlere virüs bulaştırabiliyor."

"Bunu bana tekrar anlatır mısın?" Mercy, Lucas'ın kanepesi olarak kullanılan büyük düz minderlerden birine oturdu ve beline kadar uzanan kalın saçlarını geriye itti. "Bir virüs mü?"

"Görünüşe göre bir bilgisayar virüsü gibi ama kişinin zihnini etkiliyor yönlendirildiği kişi. Sokaktaki söylentiye göre Nikita, rakiplerinden sessizce kurtularak Konsey'e yükselmiş."

Vaughn'un aldatıcı ses altında çelik yatıyordu.

"Yükselişi sırasında birkaç kardinal gizemli bir şekilde rahatsızlandı ya da öldü.

Kendisiyle ilgili hiçbir iz bulunamamıştır ve genel kanı, bunun sadece o sırada görevde olan Meclis Üyeleri nezdindeki itibarını artırdığı . Cinayet Nikita'nın cephaneliğinin kabul edilmiş bir parçasıdır."

Lucas odada sinsice dolaştı. "Her zaman tüm Konsey'in bu işin içinde olduğunu varsaydık ama yanılıyor olsak ve bazı üyeler bilmiyor olsa bile Vaughn'un verdiği bilgiler Nikita'nın bilmeme ihtimalini oldukça düşürüyor."

Nikita biliyorsa, kardinal varisi Sascha'nın bilmemesi neredeyse imkânsızdı. Onu kabullenmekte zorlanıyordu. örtbas edilmesindeki suç ortaklığı -içindeki panter onun büyüüne kapılmıştı ve zalimliğin büyüüne kapılmak istemiyordu. "Sascha bizim giriş yolumuz."

Pencere kenarında sessizce oturan Clay sonunda konuştu. "Onu kırabilir miyiz?"

Lucas nöbetçinin ne istediğini biliyordu. Sekiz kadınlarının en acımasız şekilde katledilmesinden sonra, Dönüşen tarafındaki hiç kimse artık iyi davranmak istemiyordu.

"Biz kadınlara işkence etmeyiz." Sesini kırbaç gibi yaptı.

"Seksten bahsediyordum." Otuz dört yaşındaki esmer Derili nöbetçi, Nate ve Vaughn dışında, Lucas'ı adı hariç her şeyiyle bir çocuktan alfaya dönüştüren o kana bulanmış gecenin tüm ayrıntılarını bilen tek sürü arkadaşıydı.
"Kadınlar sana çekiliyor. Bunu ona karşı kullanabilir misin?"

Dorian güldü. "Psy'ları tanımıyorsun Clay. Benim bir SnowDancer'la çiftleşmeye karşı savunmasız olduğum kadar onlar da sekse karşı savunmasızdır."

Lucas bu fikrin onu etkilemesine izin verdi. Sascha'yı baştan çıkarmak garip bir şekilde cazip bir fikirdi. Vücudu onunkini öyle bir şekilde tanımişti ki

Ona dokunmak bir kısıtlama egzersiziydi. Panter onu yere yatırıp dişiliğinin özünü doyasıya yaşamak isterken, erkek onun içinde yaşadığı kabuğu parçalayıp gerçek yüzünü keşfetmek istiyordu. Kadın. Onu temkinli kılan şey, soğukkanlılıkla cinayet işleyen bir kadının kızı olan bu kadının özünde çürümüş olduğunu öğrenme ihtimaliydi.

"Yavaşça gireceğiz. Onlara ipucu vermeyin," dedi nöbetçilere. "Bırakın sadece hayvan olduğumuzu düşünsünler."

Psy'nin hayvanların dişleri ve pençeleri olduğunu unutmuş olması çok kötü.

Lucas nöbetçiler dağıldıktan sonra panter formuna geçti ve koşmaya başladı. Yola çıktıktan bir saniye sonra, içlerinden birinin onu takip ettiğini anladı. Nöbetçiler onu korumak için vardı ama Onlar onun korumaları değildi, hiçbir leopar kendisine bakıcılık yapılmasından hoşlanmazdı. Clay isteseydi kokusunu saklayabilecek kadar iyiydi. Ama

Aslında alfasına katılmak için izin istediğini kastetmemişti.

Lucas geri dönerek nöbetçiye yaklaşmaya çok yaklaştı ama nöbetçi, Lucas'ın üzerinde yürüdüğü ağaç dalından inmesinden bir an önce uzaklaştı. Birbirlerini gırtlaktan gelen gümbürtülerle selamladılar ve yola koyuldular. Bu bir şeydi

Bu şekilde koşmanın, gece havasının kürkü boyunca fısıldamasına izin vermenin, sadece bir gölge ve Kil turuncu-siyah bir bulanıklık olana kadar karanlığa karışmanın ötesinde bir fiyat.

Nöbetçileriyle birlikte koşmak her alfanın sadakat bağlarını güçlendirmek için yaptığı şeylerden biriydi. Lucas'ın Clay için bunu yapmasına gerek yoktu. Vaughn ve Nate gibi, nöbetçi de avlandıkları ve gezgin bir leopar klanının her bir erkek üyesini vahşice küçük parçalara ayırdıkları geceden beri ona bağlıydı. Değişenlerin adaleti buydu. Göze göz.

Ailesinin ruhunu huzura kavuşturmak için intikam.

Artık nöbetçilerle birlikte koşuyordu çünkü onlar sert, hızlı ve onu sınırlarına kadar test edecek kadar tehlikeliydiler. Hiçbir alfa yeteneklerinin kaybolmasına izin veremezdi. Vahşi kardeşlerinden daha medeni olsalar da, bir alfanın yönetimi ancak sürüye liderlik edebilecek kadar güçlü olduğu sürece kabul görürdü. Ve bu güç her zaman bedenden .

Psiler Dönüşenlerin aptal düşünüyordu çünkü genç kan uğruna yaşlılarının bilgeliğini feda etmişlerdi. Psy hiçbir şey bilmiyordu. Nöbetçiler yaşlandıkça cephe pozisyonlarından çekiliyorlardı çünkü fiziksel olarak zarar görmemeleri çoktan onun yerine geçecek kişiyi aramaya başlamıştı. Emekli olduktan sonra Lucas'ın danışmanlarından biri olacak ve rütbesi düşmeyecekti.

Lucas yaşlandıkça gelen nöbetçilerin saygısını kazanırsa, sürüde oynadığı fiziksel rolü -sürünün adaletini sağlamak ve sürü disiplinini korumak- onlar devralacaktı. Böyle zamanlarda, onların yöntemlerini anlamayanlar genellikle

Nöbetçilerin en güçlüsü yeni alfa olmuştu. Değişkenler onları başka türlü eğitmeye gerek görmüyordu.

Ama bu bilinmeyen bir gelecekteydi. Şu anda hepsinden daha ölümcül, vahşi ve zeki olmak zorundaydı. Çünkü sadece sürü değil, Kar Dansçıları da izliyordu. Bir ipucu DarkRiver'daki zayıflık ve kurtların diş ve pençe yağmuruna tutulması.

Psy'lardan birine duyduğu açıklanamaz çekimin onu hedefinden saptırmasına izin veremezdi. Bu, intikam duygusunu tatmin etmekten çok daha fazlasına bağılıydı. DarkRiver bir seri katilin varlığını fark ettikten sonra

Dönüşen kadınları avlayan katil, diğeri tüm kadınları uyarmıştı Katilin avlanma alanındaki Dönüşen grupları. Her bir alfa şah damarından vurmak istemişti-

hiçbiri kurtlardan daha fazla değil.

Lucas katili avlama işini üstlenmekte ısrar etmişti çünkü Kylie'yi kaybetmesine rağmen hâlâ düşünebilen tek alfa oydu. Sanki onu vaftiz eden kan aynı zamanda ona öfke ve intikamın koyu kırmızı parıltısının ötesini görebilme yeteneği.

Kar Dansçıları dizginleri gönülsüzce ona teslim etmişti çünkü onun sürüsü bir üyesini kaybetmiş, kendilerinininki ise kaybetmemişti. Ama sabırları sınırlıydı. Kurtlar er ya da geç katilin onlara da saldıracağını biliyordu. Bu gerçekleştiği anda tüm bahisler kapanacaktı; SnowDancer'lar Psy'ları avlamaya başlayacak ve Psy'lar da misilleme yaparak felaket boyutlarında bir savaşa yol açacaklardı.

Lucas, Clay'i bile bitkin düşüren bir koşunun ardından derin bir uykuya daldı. Sadece karanlığı bekliyordu ama rüyalarında onu en enfes zevk karşıladı.

İnce parmaklar ön tarafında gezinirken, adam yatağının üzerine yayılmıştı.

onu öyle dikkatle keşfediyordu ki kendini sahiplenilmiş hissediyordu.

Hiçbir kadın Lucas Hunter'a sahip olmaya yaklaşmamıştı ama bu hayal dünyasında onun oynamasına izin veriyordu. Sonsuz

dakikaların ardından parmaklar okşamayı bıraktı ve Lucas meme ucuna değen ıslak bir sıcaklık hissetti.

Rüyalarındaki sevgilisi onun etrafında daireler çizerek yalıyordu, Onu ateşli şekilde tahrik ediyordu. Gözlerini açarak bir elini göğsüne dökülen ipeksi buklelere .

Başını kaldırdı ve gece gökyüzü gözleri onunkilerle buluştu.

Şaşırmamıştı. İçindeki panter Sascha Duncan'ı en başından beri baştan çıkarıcı bulmuştu ve bu rüya dünyasında Bu alışılmadık kadın hakkındaki kedi merakını gidermek için bu büyüü serbest bıraktı. Burada savaş ihtimali yoktu ve o artık düşmanın bir elçisi .

"Ne yaptığını sanıyorsun, kedicik?" Bakışlarının kızın çıplak teninin koyu bal rengi üzerinde gezinmesine izin verdi.

O gözler şok içinde genişledi. "Bu benim rüyam."

Kıkırdadı. Rüyalarında bile hayattaki kadar inatçıydı. Sascha'yla her şeyin yolunda gitmediğinden şüphelenmeye başlamıştı. Hayır, bazen sadece pençelerini onun üzerinde keskinleştirmekten hoşlanıyordu. "Senin merhametine kaldım."

Kızgın bir ses çıkardı ve dizlerinin üzerine oturdu. "Neden konuşuyorsun?"

Kollarını başının arkasında kavuşturdu, onun için bu kadar güzel sergilenen gür göğüslerinin görüntüsünden zevk aldı. Bu rüya hoşuna gitmişti. Panter bile memnun olmuştu. "Yapmamı istemiyor musun?"

Bunu bir haline getirdi.

"Şey..." Kaşlarını çattı. "Bütün mesele seni tatmak... Sanırım yatakta asla sessiz olmazsın."

"Haklısın." Onun kendisini izlemesini izledi. Gözlerinde öyle saf bir sıcaklık vardı ki, dağlanmış hissetti.

İçindeki alfa uzanıp parmaklarını kızın diz çökmüş pozisyonunun açığa çıkardığı gölgeli bukle üçgenine dolamak ama bu tuhaf rüyayı bozmaktan çekiniyordu.

"miyim?" Parmaklarını yüzündeki işaretler boyunca , alt dudağı dişlerinin arasına sıkıştı. "Dokunuşumu hissediyor musun?"

Kendisiyle alay eden o seksi ağız ısırarak istiyordu.
ile. "Her vuruşta." İşaretler son derece hassastı ve onlara kimin dokunmasına izin verdiği konusunda çok ama çok seçiciydi.

"İlk tanıştığımızdan beri onları okşamak istiyordum." İç çekerek, eğilerek pürüzlü çizgiler boyunca bir dizi öpücük kondurdu. Mırıltısının derin gürültüsü onu ürkütmüş gibiydi ama bu kötü bir şey değildi. Bir tür irkilme - göğüs uçlarının göğsünde sertleştiğini hissetti. Yüzünü tatmin edici bir şekilde inceledikten sonra tekrar ayağa kalktı ve tırnaklarını hafifçe göğsünde .

"Daha sert, kedicik. Kırılmayacağım."

Titrek bir nefes aldı ve adamın yaptı. "Kediler okşanmayı sever."
Yumuşak bir mırıltıydı.

"Bizi sevmesine izin verdiğimiz kişiler konusunda seçici olduğumuzu söylemiştim." Elini kızın kalçasının dış kısmında gezdirdi.

Titredi. "Neden bana dokunmanı hayal edeyim ki? Ben sana dokunmak istiyorum."

"Ama beni rüyanda görüyorsan, sana dokunuyor olmam gerekmez mi?" Neredeyse gerçekmiş gibi hissettiren bu tuhaf rüya onu çok mutlu etmişti, tabii gerçek Sascha duygularını asla bu kadar açık bir şekilde göstermezdi.

"Evet... çok bölgecisin." Kaşlarında bir çizgi belirdi. Alnına. "Beni işaretlemek isterdin. Bilinçaltım boşlukları dolduruyor olmalı."

Sırıtmamaya çalıştı. "Seni kimin sevmesine izin veriyorsun?"

"Psy sevilmez." Okuyabilmeye başladığı gözlerinde bir parça hüznün titreşti.

"Belki de yanlış insanlarla takılıyorsun." Elini kalçasının kıvrımına doğru götürdü ve durdu. "Ben olsam

seni okşamaktan büyük zevk duyuyorum."

Nefesi bir solukta kesildi. "Önce ben," fısıldadı, eğilerek Aşağı. "Bu benim hayalim. Sadece bir tadımlık," dedi tekrar. "Hepsi bu, sadece bir tat."

Kendisini büyüleyen bu egzotik dişi tarafından okşanmaya asla hayır demezdi. Hele ki ona bakışlarında buz değil ateşle bakarken. Kız meme ucunu kemirirken, yalarken ve emerken adamın eli kızın poposunda son derece dikkatli bir şekilde kenetlendi. O yapmadı Parmaklarını kalçasında gezdirirken onu durdurdu, her yerini yalamak istediği o ballı tenin tadını çıkarıyordu.

Ağzı ihmal edilmiş meme ucuna gitti, bir eli tırnaklarını kalçasına geçirmek için aşağı uzandı. Boğazının arkasından usulca hırladı. Kadın başını kaldırdı. "Bu ne anlama geliyor?" Eli iç uyluğuna, kaya gibi sert ereksiyonuna dayanılmaz derecede yakın bir yere düştü.

Başını hafifçe yana eğdi ve arabada sorduğu soruları hatırladı. Bilinçaltının onu hatırlaması garipti. Ama yine de tüm bu rüya tuhaftı. Şikayet ettiğinden değil.

"Tam olarak ne yapıyorsan onu yapmaya devam et demek." Elini kızın poposunda gezdirdi ve girişinin ıslak sıcaklığını hafifçe ovmak için aşağı kaydırarak arzusunun kokusunu havaya yaydı.

Nefesi kesildi ve çekildi. "Henüz değil."

Kontrolü ele almaya alışkındı ama kızın gözlerinde, biraz daha zorlarsa ortadan kaybolacağını söyleyen bir şey vardı. Ellerini tekrar başının altına koyarak, söze gerek duymadan onunla oynayabileceğini söyledi. Şimdilik. Sanki söylenmemiş uyarıyı duymuş gibi, yatakta aşağı doğru hareket etti ve adamın kalçalarının ortasına oturdu. Bacaklar.

O yemyeşil kadın vücuduna doyasıya baktı ve onu aldığıında işaretleyeceğini biliyordu.

Onu. İncitici bir şey değil. Sadece bir iki ısırık, şakacı bir çimdik. Kimsenin yanlış anlamayacağı yerlerde. Sascha Duncan, Lucas Hunter'ın kadını olacaktı.

Gece gökyüzüne bakan gözlerini kocaman açarak, ince bir elini adamın çıkık ereksiyonunun etrafına sardı. Adam ürperdi.

"Daha sıkı."

Sıktı ve sonra elini aşağı yukarı hareket ettirmeye başladı. "Bu beni neden iyi hissettiriyor?" Sesi çok ağırdı cinsel sıcaklık, nefesi yumuşak pantolonlarla çıkıyor. "Kılavuzlarda bununla ilgili hiçbir şey yoktu."

Ellerini başının arkasından kaldırarak aşağı uzandı ve kalçalarını kavrayarak onu öne doğru çekti. Sadece bir yere kadar geldi ama yeterince uzağa değil. "Ne?"

"Seni ama yine de zevk alan benim." Ellerinde daha da sertleşirken son kelime bir inlemeydi.

Lucas sekse alışkındı, ne bilen şehvetli kadınlara alışkındı ama bu Psy soruları ve garip

Masumiyet onu öylesine çaresizce acıktırmıştı ki düşünme yetisini kaybetmeye başlamıştı. "Em beni, kedicik. Tadıma bak." Bu ham talep onun hayvani kalbinden geliyordu.

Korkmadı. O da memnun oldu. "bakmak mı? Evet... Yapmak zorundayım

tadına bak... arzunu tatmin etmelisin." Vücudundan aşağı kayarak dört ayak üzerinde diz çöktü, dizleri bacaklarının arasında, elleri kalça kemiklerinin üzerindeydi.

Sonra başını eğdi ve adamın istediği gibi onun tadına bakmaya başladı.

Elini onun saçlarında kenetledi ve vücudunun talep ettiği gibi kıpırdamamasını söyledi. Ağızının tatlı emişi en çok Şimdiye kadar yaşadığı en yoğun zevkti. Gözlerinin arkasında ışıkların titreştiğini gördüğünde, onların insandan kediye, kediden insana geçtiklerini anladı. Sadece uyarılmanın en uç noktası ona bu kadar kontrolünü kaybettirebilirdi.

Diğer eliyle saçlarını geriye doğru iterken, başını ereksiyonunun sert uzunluğunda aşağı yukarı hareket ettirmesini izledi, bu manzara onu neredeyse delirtecek kadar tahrik ediyordu. Bacaklarının arasındaki ipeksi sıcaklığın içine girme ihtiyacı, onun içinde itici bir ritim oluşturuyordu.

Beyin, ama bu gece, onun merhametine kalmıştı... ve onu ağzında istiyordu. Odanın içinde yankılanan bir hırıltıyla boşaldı, Saçlarının kalın zenginliğini yumruklarının

arasına aldı. "Teşekkür ederim, kedicik," dedi.

Cevap gelmedi.

Kaşlarını çatarak gözlerini açtı. Ve kendini ininde, bitkin, memnun ve yalnız buldu.

BÖLÜM 6

"... ya da onda bir sorun var," diye bitirdi Clay, Lucas'ın itiraf etmek istemediği şeyi dile getirerek. "Eğer yakın çevrenin dışına itildiyse, bize bir faydası olmaz."

Lucas'ın içindeki panter pençelerini esnetti; dikkatini çeken dişinin hiçbir sorunu yoktu. "Ona birkaç gün daha verelim," dedi hayvanla savaşıarak. "Bu noktada başka bir seçeneğimiz yok. Diğer Psy bizimle anlaşma bile yapmayacak."

"Kar Dansçılarının istediklerini yapmalarına izin verebiliriz."

"Eğer üst düzey Psy'ları öldürmeye başarlarsa, bu işi bitirme umudumuz büyük can kayıpları olmadan bu iş olmaz." Kar Dansçıları, bu olaydan sorumlu tuttıkları kişilerden işkenceyle bilgi almak istiyorlardı. Nikita Duncan da dahil olmak üzere cinayetlere göz yumuyor. "Psy hepimize karşı misilleme yapacak ve yavruları da esirgemeyecek."

Clay başıyla onayladı. Bunu daha önce de yaşamışlardı ve o zaman da aynı şey onları etkilemişti.

DarkRiver güçlü ama genç bir sürü idi. Korumaları altında çok sayıda yavru ve genç vardı. Eğer Psy bir saldırıdan sonra SnowDancer saldırısı, gelecek neslin tamamını tek bir kanlı dalgada yok edebilirdi. Dorian'ın intikam arzusu bile, gençlerini güvende tutmaya duyduğu köklü ihtiyaç tarafından bastırılmıştı.

"Kurtları serbest bırakmak son seçeneğimiz olmalı." Bu, asla yapmak zorunda kalmamayı umduğu bir ama bunu yapacak kadar saf değildi. Şiddetle sonuçlanmayacağına inanıyordu. Çok fazla Dönüşen kadın ölmüştü ve hepsi kan istiyordu. Psy kanı.

BÖLÜM 7

O gece, nöbetçileriyle yaptığı uzun bir toplantıdan sonra nihayet yattığında, zihni ölüm imgeleriyle doluydu. Kadınları için adalet bulma arzusu, Sascha'yı zarardan korumak için duyduğu beklenmedik ihtiyaçla savaşıyordu. Şaşırtıcı bir durumdu ama sanki Sascha'nın sadakati üzerinde öncelikli bir hakkı varmış gibi hissetmeye başlamıştı.

Rüyalarının onun gerçek açlığını yansıtmaması çok uygun görünüyordu. Rüya dünyasında "uyandığında"

Kadınsı bir el kalçasının arkasını okşarken kendisi de ön tarafına doğru yayıldı. Bu dokunuş tanıdıktı ve insan erkek için olduğu kadar diğer yarıları olan panter için de kabul edilebilirdi. Teni vardı ayrıcalıklar. Omzunun üzerinden baktı. "Dönmüşsün."

Sascha irkildi. "Konuşuyorsun."

"Bunu geçen sefer çözdüğümüzü sanıyordum," diye alay etti. "Neden kıyafet giyiyorsun?" Üzerindeki beyaz sütyen ve külotla nefis görünmediğinden değil, ama onu görmeyi tercih ediyordu. Çıplaktı, teni parlıyordu ve kızarmıştı.

Rüyalarında o, olması gereken kadındı; ateşli, muhtaç ve kışkırtacak kadar vahşi.

"İşleri yavaşlatmaya yardımcı olabileceğini düşündüm." Sakin kelimelerdi ama yanakları kızarmış, vücudu beklenti içinde gerilmişti.

Kıkırdadı. "Özür dilerim, kedicik. Geçen sefer senin için çok mu hızlıydım?"

"Neden diğer rüyayı hatırlıyorsun?" Alnında küçük çizgiler belirdi.

"Neden yapmayayım?" Yan döndü ve kadın yanında diz çökerken bir elini kadının beline koydu.

"Çünkü bu benim rüyamdı, benim fantezimdi." Nefes nefese ve yumuşak olan sesi adamın duyularını okşuyordu.

"Belki de benim hatırlamam senin fantezinin bir parçasıdır. Yoksa nasıl işler ilerler ?" diye sordu. Psy'lerden biri olarak doğmamış olsaydı Sascha böyle mi davranırdı?

Bu şehvetli, inatçı yaratıkla gerçekte tanışmış olsaydı, onu taviz vermeden kendisine ait olana kadar baştan çıkarmayı amaç edinirdi.

Parmağıyla alt dudağına dokunarak başını salladı. "Bu mantıklı."

Uzandı ve hiç uyarmadan onu yanına çekti. Gece gökyüzünün gözleri şaşkınlıktan kocaman oldu. Adam onun üzerinde duracak şekilde ayağa kalktığında, kadın nefesini tutamadı. Ereksiyonu ikisinin arasında sıcak ve sertti. "Kız" onu hayal ettiğine göre Büyük bir yatağın üzerinde çıplak bir şekilde, özellikle de göbeğini dürttüğü için görmezden gelmek zordu.

Kız ona bunun bir rüya olduğunu ve karışmaması gerektiğini söyleyemeden, adam eğildi ve kızın boynuna sokularak onu kokusu kan dolaşımına karıştı. "Ben asla kolay kontrol edilebilir bir sevgili olmayacağım, rüyalarında ya da rüyalarının dışında."

Elleri adamın pazularını sıktı. "Ama-"

"Şşş." Çenesini hafifçe ısırıldı. Elleri onu daha sıkı kavradı. "Eğer benim hakkımda fantezi kurmak istiyorsan, beni başka biri. Beni olduğum gibi kabul et, , baskınlığımı ve her şeyimi." Dudaklarını çenesinde ve sırtında gezdirerek onu öptü. Sertçe. Hızlı. Kendi tarzıyla. "Ağzını seviyorum," diye mırıldandı. "Peki, ne ?"

Kesik kesik bir nefes aldı. "Başka biri hakkında hayal kurmak istemiyorum."

Panter neredeyse hiç duyulmayan bir hırıltı çıkardı. Elini "Ben sahipleniciyim ve bölgeciyim. Bununla başa çıkabilir misin?" Avucunun altında, poposunun esnek derisi güzel ısırılabilir.

"Eğer yapamazsam her zaman uyanabilirim." Gözlerinde ateş parlıyordu. "Beni korkutmaya çalışma."

Gülümsedi ve boynunun yan tarafını öpüp emmeye başladı. "Her zaman deneyeceğim ama sen karşı koymazsan hiç eğlenceli olmaz." Onun ruhunu, inatçı iradesini, her dediğine boyun eğmeyi reddetmesini seviyordu. Talep.

Elleri onun omuzlarına kayd, sonra saçlarının arasında tünel açtı, vücudu onunkine karşı huzursuzca hareket etti. Ağırlığını daha fazla hissetmesine izin verdi, Bir kolunu destekleyerek diğerini kadının vücudunda aşağı yukarı hareket ettirdi. Yukarı doğru inerken göğsünü avuçladı, şekillendirme ve sevmeye.

"Dur." Keskin bir çığlıktı.

Gerçek bir sıkıntı sesi duyunca dondu kaldı. "Seni incittim mi?" Başını kaldırıp onun yüzüne baktı.

Başını iki yana salladı. "Bu kadar erken bu kadar çok şey hissedemem." Rüyalarında görmeye alıştığı karanlık gökyüzünde panik parıldıyordu.

"Zevk korkulacak bir şey değildir." Elini kadının göğsünde tuttu. "Karşı koymayı bırak."

"Korkuyorum." Boğuk bir fısıltıydı.

"Seni kontrol etmesine izin verecek

kadar korkuyor musun?"

Kısa bir duraksamanın ardından başını salladı, kişiliğinin meydan okuyan doğası kendini gösteriyordu.

"Eğer öleceksem, en azından ne için öldüğümü bilirim."

Adamın tüyleri diken diken oldu. "Kimden korkuyorsun?"

"Hayır." Bir parmağıyla onun dudaklarına dokundu. "Bu rüya zevkle ilgili. Gerçek dünyada ölüm hakkında konuşabiliriz. Bana zevki göster Lucas. Bana hiç bilmediğim şeyleri göster."

Koruyucu içgüdüleri uyarılma ile yarıştı. Sonunda ikisi de kazandı. Eğer gözlerindeki korkuyu kovmak için gereken şey zevkse, sonra da onu içinde boğacaktı. Vahşiliğin bu tarafında kalan bir öpücükle onun ağzını sahiplenerek leoparın oynamasına izin verdi. Boğazının arkasındaki hırıltı kızın ağzına doldu ve karşılık olarak tüm vücudunun titreştiğini hissetti.

Çıkardığı ses açlığı besliyordu ama aynı zamanda koruyuculuk. Dudaklarını bir kez daha öpmeden önce nefes almasına izin verdi ama bu sefer kendini yumuşattı. Bu kez dilini onunkine dolamak için kullandı. Kadının şaşkınlıkla sarsılan vücudu birkaç saniye sonra yerini coşkulu bir katılıma bıraktı.

Danslarının bir sonraki adımını kucaklamaya hazır olduğundan emin olan adam, öpücüğünü kesip boynunun ince hassasiyetini aşağı doğru kaydırırken alt dudağını ısırdı. Sütyeninin danteliyle yarı yarıya örtülmüş olan göğüslerinin narin üst kıvrımları her erkeğin ilgisini çekiyordu. İçgüdü. Kız ele avuca sığmaz biriydi ve adam bundan çok memnundu.

"Benim için mırıla, kedicik." Çıplak teni boyunca öpücükler kondurdu.

Ürperdi. "Ben bir kedi değilim."

Kıkırdarak, baş ve işaret parmaklarının bir meme ucunun gergin tomurcuğuyla oynamasına izin verdi. Parmakları kafatasına saplandı. Adam okşamaya doğru eğildi ve o da bunu anladı, ellerini saçlarında gezdirerek kafa derisine yaptığı baskıyı hissetmesini sağladı. Tıpkı geçen sefer ona öğrettiği gibi.

"Sen de hatırlıyorsun." Parmaklarını ağızıyla değiştirdi, dantelin arasından meme ucunu sert ve sıkı bir şekilde emdi.

"Oh! Lütfen! Lütfen!" Kadının elleri çılgınca adamın omuzlarını kavradı ama adamın bunu aceleye getirmeye hiç niyeti yoktu. Zevk dalgalarının onu tüketmeden, onu tutkuya ve ateşe, teslimiyete ve talebe dönüştürmeden önce kucaklamasını amaşlıyordu.

Emmeyi bırakarak, göğsü onun altında inip kalkarken bir öpücük daha çalmak işin geri döndü. Tadı geçen seferkinden daha katranlıydı. Sanki doğasındaki baharat zirveye yükselmiş gibiydi. "Hoşuna gitti mi?" diye sordu dudaklarına karşı, bir cevap beklemeden aşağı inip ihmal edilmiş göğsündeki alaycı okşamayı tekrarladı.

Duyguları içinden geçerken vücudu neredeyse eğiliyordu. Adamın ağırlığının baskısı kadının tamamen yukarıya doğru eğilmesini engelledi ama adam onu tamamen hareketsiz tutamadı. Birdenbire, ereksiyonu uyluklarının kıvrımında, olmak istediği yere yaslanmıştı. Tek yapması gereken külotunun kşebentini kenara itmekti ve ona sahip olabilirdi. Ona sahip olabilirdi. Onu damgalayabilirdi.

Pençeler insanlığının derisini itti.

Dişlerini sıkarak uzaklaşmaya şalıştı. İnce kadınsı uzuvlar kalçalarına dolandı ve onu sıkıca tuttu. "Bırak beni." O kadar o kadar yaklaşmıştı ki, dünyayı panterin gözlerinden görmeye başlamıştı.

"Daha fazla dayanamayacağım."

"Elbette yapabilirsin." Sascha'yı almaya fazlasıyla istekli olan canavarı zincirlemek işin sahip olduğu iradenin her zerresini kullanması gerekti - henüz hazır değildi. Elindeki kaldıracı kullanarak, onun savunmasız bir şekilde ayrılmış etine doğru sallanmaya başladı.

"Lucas!" Bu bir çığlıktı. Elleri şarşafın üzerine düşmüş, zevkin doruklarına çıkmaya şalışırken çılgınca çırpınıyordu.

"Şşşt," diye yumuşattı, ona biraz şefkat göstermek için durdu. "Adımı haykırdığını duymak hoşuma gidiyor."

Alnını, göz kapaklarını, burnunun ucunu, yanaklarını ve son olarak dudaklarını öptü. Yumuşak, yavaş, iddiasız. Nefes alması kolaylaşana ve gece gökyüzüne bakan gözleri artık arzudan kör olmayana kadar. Sonra tekrar hareket etmeye başladı.

Gözleri iradesiyle kapanıp yeniden açılıyor, egzotik teni bir ter tabakasıyla parıltıyordu. Zengin ve baş döndürücü. Onun misk kokusu cinsel bir davetti. Bu sefer dakika dayandı ve adam durmak zorunda kaldı ve tekrar başa çıkana kadar onu geri indirdi.

Her seferinde daha uzun sürdü ve kontrolü daha kırılgan hale geldi. Bu dişiyi daha önce hiç hissetmediği bir açlıkla istiyordu. Onu harap etmek, ona tapmak, onu iştahla istiyordu. Ama panter bile ona isteyerek gelmesi gerektiğini biliyordu. Aralarında hiçbir şüphe olamazdı. Çünkü panter bağlarını kopardığında ve hayvani açlık onu ele geçirdiğinde, ona kesinlikle güvenmek zorundaydı. Aksi takdirde ikisi de kırılırdı.

Alay sırasında bir yerde, adam kızın sütyenini çıkardı ve Gözleri göğüslerinin güzelliğindeydi. Üst yamaçlarına kondurduğu öpücöklere ya da ellerinden biriyle yaptığı okşamalara itiraz edemeyecek kadar zevkten sersemlemişti. Her şeyi kolay tutuyor, onu kendi duygusallığına alıştıırıyordu.

Bu onu delirtmekle tehdit ediyordu.

Yatakta da böyle olabiliyordu ama bu genellikle partnerinin bedeninde kendini doyurduktan ve onun zevk çığılıklarını derin derin içtikten sonra oluyordu.

Panter bencil değildi; sadece oynamaya başlamadan önce susuzluğunu gidermeyi severdi. Ama bugün Lucas her şeyden önce oyuna ihtiyacı olan bir kadınla birlikteydi.

"Bu sefer durma!" diye tersledi, adam sallanma hareketini yavaşlatmaya başladığında. Onu aşağı çekmeye çalışırken elleri boynuna kilitlenmek için yükseldi.

"Ben çok ağırım." Göğsü kızın göğüslerine sürtünecek kadar eğildi, dilleri birbirine dolanacak kadar ağızların hararetli bir çiftleşmesinde. "Ve," dedi öpüşme bittiğinde, "hâlâ bunları giyiyorsun." Bir elinin parmaklarını külotunun alt kenarı boyunca gezdirdi ve bulduğu hassas teni okşadı.

Dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırladı. " temasla başa çıkabilir miyim bilmiyorum."

Zorlamak onun doğasında vardı. "O zaman bu şekilde bitiririz." Ama zorlamak onun doğasında yoktu. Bacaklarının arasındaki sıkı, ıslak sıcaklığın ipeksi yumuşaklığını hissetmeden de ona zevkini gösterebilirdi.

Ona doğru sertçe bastırarak yavaş daireler çizmeye başladı.

Adam başladıktan kısa bir süre sonra çığlık attı, boyun kasları keskin bir şekilde ortaya çıktı.

Zevkin onun içinde dalgalandığını hissetti ve bu onun kendi salıverilmesiyle savaşması için yeterliydi.

Mantıklı düşünme yeteneğini zar zor kullanarak, öpücüğü için onu yerinde tutmak üzere bir elini ensesinin altından geçirdi... ve dondu kaldı.

Gözleri artık gece gökyüzünde değildi. Genellikle beyaz yıldızların bulunduğu yerden renk kıvılcımları fışkırıyordu, en minyatür ölçeklerde muhteşem havai fişekler. Ne insan ne de panter daha önce bundan daha güzel bir şey görmemişti.

Lucas uyandığında kendini son derece doymuş hissediyordu. Onun ne yaptığını merak ediyordu.

Etkili Psy, onu orgazma ulaştırdığını söylese ne derdi?

Şimdi iki kez. Sırıttı. Muhtemelen ona teknik detayları soracaktı.

ve bunları her yere taşıdığı ince bilgisayarına not ediyordu. Neden bu görüntüyü çok sevimli bulmuştu?

Duştan çıkarken ıslık çalarak yatak odasına yöneldi ve duvardaki takvime baktı. Birdenbire ruhunda artık müzik yoktu.

Nasıl unutmuş olabilir?

Daha önce yirmi yıl boyunca hiç hatırlayamamıştı.

Daha önce hiçbir şey ya da hiç kimse bu günü aklından silecek kadar dikkatini dağıtmamıştı.

Bir kot pantolon ve beyaz bir tişört giydikten sonra ofise gitti ve Sascha'nın henüz gelmemiş olduğunu görünce sevindi. Bugün ona karşı gösterdiği şaşırtıcı tepkiyle başa çıkamazdı. O gün, kanamayı durdurmayı reddeden bir yarayı sarmak için tüm yetilerine ihtiyacı vardı.

"Hava karardıktan sonra döneceğim," dedi Clay'e. "Eğer Sascha ortaya çıkarsa, onunla ilgilen."

Clay başını salladı ve başka soru sormadı, böylesine kritik bir zamanda neden çekip gittiğinin farkındaydı. Bazı sadakatlerin Lucas üzerinde öncelik hakkı vardı.

Görevi nöbetçiye bırakan Lucas, her yıl yaptığı yolculuğu yapmak arabasına bindi. İlk durağı bir çiçekçiydi.

"Merhaba Lucas." Küçük, gözlüklü esmer, dükkâna girdiğinde diğer taraftan ona gülümsedi.

"Selam, Callie. Hazır mı?"

"Tabii ki. Sen burada kal. Onu arkaya koydum."

Callie'nin yıllık siparişini almaya gidişini izledi ve aralarındaki farkı merak etti. Çiçekçi onun yakınlarındaydı.

Ama o kadar masumdu ki kendini bin yıl daha yaşlı hissediyordu. Bunun onun insan, kendisinin de Dönüşen olmasından kaynaklanmadığını biliyordu. Hayır, onu yaşlandıran kan ve ölümdü.

Bir dakika sonra, kollarında kocaman bir kır çiçeği buketiyle çıkageldi. "Özel biri için özel sipariş."

Çiçeklerin kimin için olduğunu hiç paylaşmamıştı, yaraları sıradan bir incelemeye tabi tutulamayacak kadar derindi.

"Teşekkürler."

"Hesabından çektim." "Gelecek yıl

görüşürüz."

"Kendine iyi bak, Lucas."

Arabasına bindiği anda kendini soğuk, üşümüş ve yalnız hissetti. Bu gölgeli gün hep böyleydi, sanki çocukluğunun ıssızlığı zaman içinde yankılanarak ona eziyet ediyordu.

Şehirden çıkıp ormanın derinliklerine doğru ilerlemesi üç saatten fazla sürdü. Arabayı gizli bir patikada bırakarak kalan mesafeyi yaya olarak kat etti. Hiçbir şey onun bulunduğu noktayı işaretlemiyordu. Annesi ve babası gömülmüştü, ama o mezarlarını sanki yanıp sönen hoş geldiniz işaretleri gibi bulmuştu. Son dinlenme yerleri için ağaçlarla çevrili gizli bir koru seçmişti.

"Selam anne." Çiçekleri kalın çimlerin üzerine bıraktı. Burayı hiç toplamamış, ormanın ilerleyişini hiç durdurmamıştı. Annesi de babası da vahşi doğada leopardı. "Sana babamı her zaman beladan kurtaran çiçekleri aldım." Burada yine çocuktuk, kendisi için herkesten daha önemli olan iki insanın gülüşünü izliyordu ve yaşamalıydı. Onların ölümünü asla izlemek zorunda kalmamalıydı. Anılar zihninden geçerken bir yumruk kalbinin etrafında sıkıştı.

Annesinin ığlığı.

Kendi çaresiz, işkence dolu haykırışları.

Babasının, eşinin hayatı gözlerinin önünde attığı siyah çaresizlik ığlığı.

O anda Carlo'nun içinde bir şeyler kırılmıştı ama oğlu güvende olana kadar inatla hayata tutunmuştu. Ancak o zaman onu katledilen eşiyle yeniden bir araya getirecek bir adımdı. Oğlu gibi bir kara panter olan Shayla, Carlo'nun Kalp atışı.

"Seni özledim baba." Avucunu ieklerin diğer tarafındaki toprağa koydu. Annesi önce bulunmuş ve gömülmüştü ama Carlo'yu gömme zamanı geldiğinde, Lucas yeniden gömülmek için ısrar etmişti. Birbirlerinin kollarında dinlenmeye çekilmişlerdi. Kalbinde, bunun birbirlerini yeniden buldukları anlamına geldiğini umuyordu.

"Bana rehberlik etmene ihtiyacım var." Henüz yirmi yaşındayken asla alfa olmamalıydı ama bu kaçınılmazdı. Bir nceki alfa Lachlan, görevi bıraktıktan iki yıl sonra beklenmedik bir şekilde öldüğünde, Lucas bu destek kaynağını bile kaybetmişti. "İhtiyacım var Yaptığım şeyin doğru olup olmadığını bilmek için. Ya bu daha fazla lme yol aarsa? Psy geri ekilmeyecek ve dünyaya en kötü türden bir katile müdahale ettiklerini söylememize izin vermeyecektir."

O konuşurken ağaç dalları rüzgârda fısıldıyordu ve bunun ailesinin onu dinlediğine dair bir işaret olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu. Onlar sadece olanları. Nbetilerinden hiçbiri onu buraya kadar takip etmedi.

Kimse ona nereye gittiğini sormadı. Kimse ona nerede olduğunu sormadı.

Saatlerce kaldı ve iki olağanüstü insanla konuştu. Aşklarından ve hayatlarından en acımasız şekilde mahrum bırakılmışlardı ama yıkılmamışlardı. Carlo ve Shayla sonuna kadar savaşmışlardı.

cesur Dönüşenler olmuşlardı. Kendileri için değil, oğullarının hayatı için savaşmışlardı. Onun için.

"Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım." Gözlerinden akan yaşları sildi.

neredeyse ailesiyle birlikte ölecek olan çocuğun kalbi. Sadece intikam açlığı onu ayakta tutmuştu.

hayatta kalmak.

O kanlı gün ve onu takip edenler onu şekillendirmiş, yaralamış ve güçlendirmişti.

Kimse Lucas'ın değer verdiği insanlara zarar vermedi. Kimse onun olanları almadı. Deneyen herkesi öldüreceğini kanıtlamıştı. Herhangi birini.

Sascha uyandığı andan beri kendini tuhaf hissediyordu.

Dönüşenlerin, bulunduğu garip hüznü fark etmesinden endişe ederek DarkRiver'la olan toplantılarını iptal etmiş ve Enrique'nin onu takip etmemesi için dikkat çekmemeye çalışarak Duncan'ın karargâhına yerleşmişti.

Eve dönmek ve diğer Psy'ların araştıran gözlerini susturmak rahatlatıcıydı. İçindeki ağır karanlık gün boyunca kalbinde keskin bir ağrıya dönüşene kadar artmıştı. Hızla kötüleşen zihinsel durumunun bir etkisi mi yoksa fiziksel bir şey mi olduğundan emin olamayınca Tıp'a gitmeyi düşündü.

Bir saniye sonra bunu eledi. M-Psy'nin bir bedenine baktıklarında ne gördüklerini bilmiyordu. Ya zihinsel örüntüleri o kadar anormalse ve sağlık görevlileri daha ileri testler talep ettiyse? Uyku en iyi seçenek gibi görünüyordu. Eğer kendini iyi hissetmiyorsa Yarına kadar daha iyi olursa, kendini derin taramalara maruz bırakmadan tedavi olmanın bir yolunu bulmaya çalışacaktı.

Bir başka acı dalgası vücudunu sarstı. Yüzünü buruşturdu ve şakaklarını ovuşturdu.

Gözleri iletişim paneline gitti. Belki Lucas sağduyulu davranacak bir sağlık görevlisi tanıyordu. Hemen ardından başını iki yana salladı. Ne düşünüyordu ki? Lucas açıkça Psy'lerin kalpsiz otomatlar olduğunu düşünüyordu; ona neden yardım etsin ki?

Ve neden onu düşünmeyi bırakamıyordu?

Lucas eve dönerken kimseyle karşılaşmadı. Aracını uzak bir noktaya park etti ve yolun geri kalanını panter ayakları üzerinde koşarak fazladan bir kalp atışı gibi çarpıyordu. Ağaca tırmanıp inine ulaşmak nefes almak kadar kolaydı.

Kolay olmayan şey hayvandan geri dönmekti. Panterin zihnine çekilmek ve insanın acısını silmek istiyordu.

Baştan çıkarma tehlikeliydi, onu insanlığını hatırlayamayan ama normal bir leopardan çok daha fazla zarar verebilecek kadar insan zekâsını koruyan bir hayduta dönüştürebilecek ölümcül bir baştan çıkarma. Bu yüzden haydutlar avlanırdı; başıboş bırakılamayacak kadar tehlikeliydiler. Çoğu zaman hedefleri eski sürü arkadaşları olurdu, sanki içlerindeki kırık bir parça
Bir zamanlar oldukları ve bir daha asla olamayacakları şey.

Halkını zarar görmekten korumak için duyduğu içgüdüsel ihtiyaçla hareket ederek, onlarca yıllık umutsuzluğun baştan çıkarıcı sesini bastırdı ve bedenine değişme emrini verdi.

Coşku ve ıstırap.

Kısmen saf zevk, kısmen de yırtıcı bir acı olan bu değişim sadece saniyeler sürdü ama sonsuza dek sürecekmış gibi geldi. Dışarıdan bakıldığında vücudunun binlerce parlak ışık parçacığına dönüşüp kendini başka bir şekle sokuyormuş gibi görüldüğünü biliyordu. Oldukça güzeldi.

Ama içeriden sanki yeni bir form ortaya çıkmaya çalışırken derisi ondan koparılmış gibi hissediyordu.

Eriyen sıcaklık parmak uçlarından ayak parmaklarına kadar her yerini cızırdattı. Gözlerini açtığında yeniden insandı, canavarı zihninin duvarları ardına hapsolmuştu.

Çıplak halde duşa doğru ilerledi ve duşu soğuşa çevirdi. Keskin iğnelerin acımasızlığı, vücudundaki son kalıntıları da temizlemeyi başarmıştı.

aklından çıkarıyordu. Genelde, zihnini değiştirmekte zorlanmazdı. ruhunun hayvan ve insan kısımları arasında ama bugün iyi bir gün değildi.

Bugün Psy'nin duyguları kovma ihtiyacını neredeyse anlayabiliyordu. Eğer hissetmezse, hatırlamayacaktı. Hissetmezse, yas tutamazdı. Ve eğer hissetmezse, insan kalbinin her atışında acı çekmezdi.

BÖLÜM 8

Onu rüyalarında görmeyi beklemeye başlamıştı. Kadın omzuna dokunduğunda, adam başını çevirip ona baktı. Niyeti ona bu gece onunla oynamaya niyeti olmadığını söylemekti ama onu görünce durdu. Eski pamuklu pijamalara benzeyen bir şey giymiş, saçları iki basit örgü halinde, on altı yaşlarında görünüyordu.

İşte o zaman en sevdiği eşofman altının aynısı olan koyu gri bir eşofman altı giydiğini fark etti. "Sorun nedir, kedicik?"

Gözlerinde şaşkın bir kırılganlık belirdi. "Bilmiyorum." Kollarını kendi etrafında sardı.

Kendi kollarını açarak, "Buraya gel," dedi.

Küçük bir tereddütten sonra başını adamın göğsüne yasladı ve bacaklarını onun yanına uzattı. "Kendimi çok... ağır hissediyorum." İnce kemikli bir eli başının yanında, avuç içi aşağı bakacak şekilde adamın teninde duruyordu.

"Ben de." Kalbinin üzerine oturan kaya sabaha kadar yok olacaktı ama hatırası kalacaktı.

Eli kalp atışlarının üzerinde gezindi. "Neden üzgünsün?"

"Bazen sevdiklerimi her zaman koruyamayacağımı hatırlıyorum." Parmaklarının altındaki saçları yumuşak ve ipeksi idi.

Ona Tanrı olmadığını, herkesi koruyamayacağını söylemeye çalışmadı. O bunu biliyordu.

Ama bilmek ve inanmak iki farklı şeydi. Söylediği şey kalbini durdurmayı başarmıştı. "Keşke beni sevseydin."

"Neden?"

"Çünkü o zaman belki beni de koruyabilirsin." Ses tonunda unutulmaz bir hüzün fısıldıyordu.

"Neden korunmaya ihtiyacın var?" Erkek içgüdüleri hafızasının karanlık yükünü aşarak yükseliyordu.

Kadın daha da yaklaştı ve adam da kollarını sıkıca sardı. "Çünkü ben kırık." Eli kalbinin üzerinde gezinmeye devam etti ve adam eriyen bir sıcaklığın bedenini istila ettiğini hissedebiliyordu. "Ve Psy kırık yaratıkların yaşamasına izin vermez."

"Bana mükemmel geliyorsun."

Cevap yok. Sadece göğsünü yumuşatan o el. Her biriyle daha huzurlu hissetti. Kemiklerine farklı bir ağırlık çökmüştü. Garip bir şekilde sanki tekrar uyuyacakmış gibi hissetti. Karanlık üzerine çökerken, kadının sessiz cümlesi zihninde şöyle dolanıyordu Sonsuz bir nehir.

Çünkü ben kırıldım.

Ve Psy bozuk yaratıkların yaşamasına izin vermez.

Ertesi gün ofise vardığında Sascha onu bekliyordu. Rüyanın tedirgin edici yoğunluğundan rahatsız olan adam onu konuşmaya çekmeye çalıştı ama duvara tosladı. Sanki kendi derinliklerine çekilmişti, o kadar derindi ki neredeyse varlığı sona ermişti.

"İyi misin?" Etrafındaki gölgeleri hissedebiliyordu, onu hissedebiliyordu... sanki Pack'miş gibi.

"Şu anda kullandığınız malzemelere bazı alternatifler önermek istiyorum.

kullanmayı planlıyorsunuz," dedi cevap vermek yerine.

"Araştırmalarım bana bu tür ahşabın saha ortamında daha iyi yıpranacağını söylüyor." Bir numune ve beraberindeki bir inç kalınlığındaki raporu uzattı.

Kadının inatçılığı karşısında hüsrana uğrayan adam numuneyi parmakladı. "Bu mal daha ucuz."

"Bu iyi olmadığı anlamına gelmez. Lütfen raporu okuyun."

"Yapacağım." Onu bir kenara koydu. "Berbat görünüyorsun, Sascha sevgilim." Dün gecedен sonra onun kendisini itmesine asla izin vermeyecekti. O Psy'ydı ve oldukça tuhaf rüyalar görüyordu. Yapabilirdi Matematik.

Kendini kontrol altına almadan önce elleri organizatörünün üzerinde sıkıştı. "Uyumakta güçlük çekiyorum."

Tüm içgüdüleri ona sertçe bastırma zamanının geldiğini söylüyordu. "Rüyalar seni uyanık mı tutuyor?"

"Sana söyledim, Psy rüya görmez." Onun bakışlarıyla karşılaşmayı reddetti.

"Ama sen biliyorsun, değil mi Sascha?" dedi . "Bu seni ne yapar?"

Başını kaldırdı ve bilgisayarlı güvenlik battaniyesinden önceki saniyenin penceresinde gözlerinde çok kaybolmuş bir şey gördü çınladı. "İzninizle." Kadın odadan çıktı ve adam bunun telefon yüzünden değil, onun yüzünden olduğunu biliyordu. Sonunda ona ulaşmıştı. Eğer o telefon onları bölmeseydi.

"Lanet olsun!" Pençeleri, kontrolünü ne kadar kaybettiğinin bir göstergesi olarak ellerinden ayrıldı.

Onları tekrar içeri girmeye zorlayarak, yakalanması zor avını

avlamaya gitti. Kız gitmişti.

İdari asistanı Ria ona mesajı ilettili. "Dedi ki bir şeyle ilgilenmek için ayrılması gerektiğini ama saat ikide Zara ile birlikte döneceğini söyledi."

Lucas mesajı gizli bir kaş çatmayla aldı. "Teşekkürler." Ses tonu aksini söylüyordu.

"Özür dilerim. Gitmesine izin vermemem gerektiğini bilmiyordum." Ria vidaladı
güzel insan yüzü kaşlarını çattı. "Beni böyle şeyler hakkında uyarman gerekirdi." Geçmişte bir DarkRiver leoparıyla çiftleşti
Yedi yıl boyunca Lucas'la aklından geçenleri konuşmakta hiç sorun yaşamadı.

"Bunun için endişelenme. Geri dönecektir." Başka nereye gidebilirdi ki? Eğer onun hakkında haklıysa, bu benzersizliği kendi halkı tarafından reddedilmesine neden olabilirdi.

Onu endişelendiren şey, kendi hedeflerine ulaşmak için onun zayıflığını nasıl kullanabileceğini hesaplamak yerine, onun için endişelenmesiydi. Bu beklenmedik gelişme hem insanı de hayvanı rahatsız etmeye yetmişti; nasıl olmuştu da düşmanlardan biri onun sadakatinden bir parça kazanmıştı?

Saat ikiye bir dakika kalana kadar toplantıya gelmedi. "İçeri girelim mi?" ilk sözleri oldu. Takım elbisesi siyah, gömleği beyazdı ve ses tonu en kırılgan don kadar ürperticiydi.

Kendisine hissettirdiği şeylerden duyduğu endişeye rağmen uzanıp onu mırıldanana kadar öpecekti. Kabuğun altını görmüştü ve gördüğü kadını gömmesine asla yardım etmeyecekti.
Sascha Duncan Psy olabilir ama o bir Avcı'ydı.

"Elbette." Kolunu salladı, onu yendiğine inanmasına izin vermek istiyordu. Bazen beklenmedik bir pusu daha çok işe yarardı.
tam bir cephe saldırısından daha iyidir. "Zara diğer mimarlardan biri olan Dorian'la birlikte orada olmalı. Kit oturmak istedi. Senin için uygun mu?"

"Tabii ki. Ben de işi aynı şekilde öğrendim."

Toplantı odasına girdikleri anda bir sorun çıkacağını anlamıştı. Dorian sırtı pencereye dönük duruyordu, ağzının etrafındaki çizgiler gerginlikten bembeyaz olmuştu, omuzları o kadar gergindi ki kasları neredeyse titriyordu.

"Kit." Lucas, Dorian'ın yanındaki genci selamlamayı tercih ederek nöbetçiye kendini kontrol altına alması için zaman tanıdı.

"Hey, Lucas. Tasarımlar bende." Kit masanın üzerindeki belge tüpleri yığınının işaret etti, bakışları Sascha'ya kaydı ve sonra kayarak uzaklaştı.

"Zara nerede?" Lucas gözlerini Dorian'dan ayırmadı; diğer erkek odaya girdikleri andan beri Sascha'ya bakmayı bırakmamıştı. Onun yanındaki Sascha da durumun ne kadar tehlikeli olduğunu biliyormuş gibi olağanüstü bir sessizliğe bürünmüştü.

Kit kahverengi kablo örgülü kazağının manşetlerini çekiştirdi ve bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Gecikti." Ses tonunda ince bir itiraz etti ve Pack'in işlerini odadaki bir yabancıyla tartışmak istemedi.

Lucas gözlerini Dorian'ın ölümcül öfkesinden ayırmadan konuştu. "Bize biraz izin verir misin, Sascha?"

"Ben dışarıda bekleyeceğim." Döndü ve kapıyı arkasından çekerek dışarı çıktı.

"Ne oldu?" diye sordu.

Diğer adam dişlerini gösterdi. "SnowDancer bugün bir dişi kaybetti."

Lucas kan dolaşımında öfkenin yayıldığını hissetti. "Ne zaman?"

"Dorian iki saat önce dedi." Cevap veren Kit oldu. "Hawke'ın teğmenlerinden biri az önce onu aradı."

"Bu da bir ceset bulunmadan önce bir haftamız olduğu anlamına geliyor." Dorian'ın

Sesi çiğdi, yumrukları o kadar sıkıydı ki boynundaki tendonlar dışarı fırlamıştı. "Onu o hafta boyunca tutacak ve işi bittiğinde Onlara ne yaparsa yapsın, onu doğrayacak ve bir zamanlar güvenli bir sığınak olan bir yere bırakacak."

Lucas diğler adamı yatıştırmaya bile çalışmadı. "Bir şey biliyorlar mı?" İşkenceyi bir çözüm yolu olarak reddetmesine rağmen Katilin kimliğı, Dorian'ınki kadar soğuk bir öfke Lucas'ın kalbini Kylie'nin cinayetinden beri yakıyordu. Onun koruması altındaydı, Kit'ten çok da büyük olmayan bir çocuktı.

Ona yapılan insanlık dışı bir şeydi ve içindeki panter adalet istiyordu.

"Hayır." Dorian iki elini de saçlarının arasından geçirdi. "Neden evcil hayvanın Psy'ı buraya getirip bize onun kim olduğunu söylemeye zorlamıyorsun?" Onun Gözlerinde öylesine saf bir tehdit vardı ki Lucas, Sascha'nın yanına yaklaşmasına izin verilmeyeceğini biliyordu.

"Hiçbir şey bilmiyor olabilir," diye belirtti. "Kit mi?" "Evet."

"Git Zara'ya ona ihtiyacımız olduğunu söyle." Gözlerinde farklı bir mesaj vardı. İhtiyaç duydukları vahşi kedi değil, şifacıydı. Diğler gençlerin çoğı bunu anlayamazdı. Ancak, Kit çoktan askerlik görevleri için eğitilmişti - gelecekteki bir alfayı beladan uzak tutmanın tek yolu buydu.

Çocuk başını salladı. "Ben ." Odadan koşarak çıktı.

Şifacının yavruları alışverişe götürmek için şehre gelmiş olması onlar için büyük bir şanstı.

Onun buradaki varlığı hayati önem taşıyordu-Dorian neredeyse kırılma noktasındaydı.

Lucas o ana kadar nöbetçinin kontrolünün ne kadar kırılgan olduğunu bilmiyordu. Neredeyse gözlerinin arkasındaki öfkeyi görebiliyordu. Sörfçü mavisı gözler, sakatlamaya, işkence etmeye, öldürmeye hazır.

"Bir Psy'yi kaçırmak bize hiçbir şey kazandırmaz. Onlar bizim gibi değiller, ailelerini hiç düşünmeden öldürebilirler." Dorian'ın önünde durmak için yürüdü, bedenini onunla çıkış arasında tuttu.

Dorian aniden başını kaldırıp Lucas'ın arkasındaki bir şeye odaklandı. "O da onların lanet olası kovan zihninin bir parçası! Çok geç olmadan bize SnowDancer'ın nerede olduğunu söyleyin!" Sesi öfkeyle titriyordu ama tamamen kontrolden çıkmamıştı. Henüz.

Lucas'ın Sascha'nın kapıda olduğunu anlaması için dönmesine gerek yoktu, kokusunu alabiliyordu. "Git buradan, Sascha." Panter onu ensesinden kavrayıp tehlikeden uzaklaştırmak istiyordu.

"Hayır." Dorian göğsünü bir insanın kaburgalarını çatlatacak kadar sert bir şekilde itti. Gecikmesi onu sadece değişme yeteneğinden mahrum bırakmıştı, başka bir şey değil. "Ona bu ucubenin ne yaptığını söyle.

Ona değerli Konseyinin kendisinden ne sakladığını söyleyin."

Sascha odaya bir adım attı ve kapıyı kapattı. "Neden bahsediyor bu?" Buz gibi ses tonunda çelik vardı, bir adımdan daha az bir mesafede durmak için etrafından dolaşma biçiminde kararlılık vardı. Gece gökyüzünü andıran gözlerinde korku yoktu.

Lucas kendini Dorian'la onun arasında tutmaya devam etti. "Bir seri katil birkaç yıldır Dönüşen kadınları avlıyor." Kurnazlık yapma zamanı geçmişti, bir hayat tehlikedeydi.

Sascha'nın yüz ifadesi değişmedi. "Bizim nüfusumuzda seri katiller yok."

"Saçmalık!" Dorian . "Katil Psy ve Konseyiniz de bunu biliyor. Siz psikopatlardan oluşan bir ırksınız!"

"Hayır, değiliz."

"Vicdan yok, kalp yok, duygu yok! Psikopati başka nasıl tanımlarsınız?"

"Bizden biri olduğunu nereden biliyorsun?" Lucas'ın etrafından dolaşmaya çalıştı.

Tek eliyle onu geri itti. "Çok yaklaşma. Şu anda Dorian katilin yerine senin boğazını kesmeye razı olur. Kız kardeşi de kurbanlardan biriydi." Yüz ifadesindeki gerçeği gördüğünden emin oldu.

Kısa bir sessizlikten sonra bir adım geri çekildi ve Dorian'ı uzakta tutmasına izin verdi. "Onun bir Psy olduğunu nereden biliyorsun?" diye tekrarladı.

"Kylie'nin öldürüldüğü yerde bir Psy'nin kokusunu tespit ettik." Lucas bu kokunun yaydığı çirkinliği öldüğü güne kadar hatırlayacaktı. "Bize çok farklı gelen bir kokunuz var.

İnsanların ya da Dönüşenlerin aksine, sadece soğukluk yayarsınız, itici metalik bir koku." Bu yüzden pek çok Dönüşen Psilerle çalışmayı ya da onlar tarafından inşa edilen binalarda yaşamayı reddediyordu. Leke, bazıları asla silinemeyeceğini hissettim.

Sascha'nın yüzünde incinmiş bir gölge gördüğünü sandı ama konuştuğunda sesi sakindi. "Eğer bu bir seri ise, neden rapor edilmedi? Bu konuda internette ya da televizyonda tek bir şey bile duymadım. İnsan değiştiren medya."

Dorian avuçlarını cama vurmak için döndü. Cam çatladı. "Konseyiniz raporları öldürdü, tıpkı soruşturmalar. Değişkenler ve birkaç insan, vakaların bir seri katilin işi olarak işaretlenmesini sağlamaya çalıştı, ancak defalarca engellendiler."

Lucas, Sascha'nın niyetli bakışlarıyla karşılaştı ve hata olabilecek bir adım atmaya karar verdi. Yumuşak yumuşak ilerlemek için daha fazla zamanları yoktu. Ya Sascha hakkındaki içgüdüleri doğrudu ya da hiç şansı olmamıştı.

"Dedektifler kendi zamanlarında yeraltında çalışıyorlar ve Değişken sürüler etkilenen bölgeler arasında bilgi paylaşıyor.

"Yeterli zaman verilirse, katili yakalayacağız." Bundan hiç şüphesi yoktu. Tüm yırtıcı Dönüşenlerin ortak bir noktası vardı

-Eğer kendilerinden biri zarar görürse, yıllar sürse bile acımasız bir kararlılıkla failin izini süreceklerdi.

"Ne değişti? Neden bu kadar kırgınsın?" diye sordu Dorian'a ve ses tonunda neredeyse acıya benzer bir şey vardı.

Nöbetçi konuşmadı, başını eğmiş, avuçlarını cama . Lucas, ona saldırmak yerine Kendi içine çekiliyordu ve buna izin verilemezdi. O bir Sürüydü. Asla kendi başına acı çekmeye bırakılamazdı.

Bir elini Dorian'ın omzuna koydu. Tamsyn gelene kadar onu Sürü'nün bağlarında tutmak için yeterliydi. "SnowDancer iki saat önce bir dişi kaybetti. Eğer onu yedi gün içinde bulamazsak, bir Psy'ı bile dehşete düşürecek şekilde parçalanmış olarak bulunacak. yukarı."

Kapıda bir telaş vardı ve Tamsyn koşarak odaya girdi Kit ve ablası Rina'nın yanında, asker rütbesine sahip, düzgün vücutlu, şehvetli bir kadın. Lucas Sascha'ya döndü. "Beni bekle. Dışarıda." Bu Pack işiydi. Ve onu ne kadar arzulamış olursa olsun, o bir yabancıydı. Ona gerçeği söylerken aldığı şansa rağmen, düşman bile olabilirdi.

Uzun bir süre Dorian'a baktıktan sonra sessizce dönüp uzaklaştı. Rina kapıyı arkasından kapatarak onu dışarıda bıraktı.

Sascha binanın en alt katındaki halka açık salona indiğinde Dorian'ın ıstırabı onu dövmeye devam ediyordu. Hiç bu kadar dayanılmaz bir acı hissetmemişti. Dorian'ı öldürmemek için onunla birlikte çılgılık attı. Sanki acı ona doğru çekiliyordu, sanki acıyı içine çekiyor, onunla karışmasını sağlıyordu. kendi dayanılmaz acısını.

...sadece soğukluk yayıyorsun, metalik bir koku itiyor...

Ne Lucas'ın sözlerini ne de kendisine yöneltildiğini hissettiği nefreti unutabiliyordu. Dorian, Kit, o güzel sarışın kadın ve hatta Tamsyn. Hepsi ona kötülüğün vücut bulmuş haliymiş gibi bakmıştı. Belki de öyleydi. Eğer haklılarsa, Sessizlik kurallarını korumak için cinayete izin verebilecek bir ırka mensuptu.

Kalbine bir acı saplandı. Nefes nefese kaldı ve onu bastırmaya çalıştı ama acı daha da büyüdü.

Bunu durdurmalıydı, Dorian onu öldürmeden önce ona yardım etmenin bir yolunu bulmalıydı. Leoparın yerini bulmak kolaydı. Öfkeyle titreşiyordu. ve öfke, etrafındaki hava sonsuz acı yankılarıyla çalkalanan saf karanlık.

Psşik olarak ne bilmiyordu. Hiç kimse onu bu konuda eğitmemişti. Yaptığı şeyin ne olduğunu bile bilmiyordu. yapmaya çalışıyordu. Onu çevreleyen karanlığa uzanarak acısını kollarının arasına aldı. O kadar çok acı vardı ki taşıtı. Kararlı bir şekilde, etrafındaki gölgeler yumuşayana ve kalbindeki acıya dayanmak daha kolay hale gelene kadar toplamaya devam etti.

Kolları kederle doluydu ve onu yok etmenin tek bir yolunu düşünebiliyordu, zihninin gömülü bir kısmından gelen içgüdüsel bir anlayış. Ama bunu burada yapamazdı. Zar zor görebiliyordu. elinde hala anlaşılmaz hasadıyla binadan çıktı.

Aracına bindi, gideceği yeri programladı ve arabayı otomatiğe aldı. Keder gittikçe ağırlaşıyordu. Aklını kaçırmadan önce dairesinin güvenliğine ulaşması gerekiyordu. baskı altında çatırdayarak açıldı. Kusuru parmak uçlarındaki titremeden, kalbinin boş atışından bile belliydi.

Kalan enerjisinin çoğuyla PsyNet'e karşı zihinsel kalkanlarını güçlendirdi. Onu hayatta tutan enerji bu kalkanlara bağlıydı. Eğer başarısız olurlarsa, bunun nedeni ölmüş olması ve

Onları ayakta tutacak hiçbir şey kalmamıştı. Tek umudu, karanlık çok fazla gelmeden, onu içten dışa doğru yok etmeden önce dairesinin duvarlarının içine girebilmesiydi.

Lucas acının Dorian'dan çekilip alındığını hissetti. Ondan diğer adamın bedenini göğsüne yaslayarak, "Tamsyn, ne yaptın sen?" diye sordu.

Şifacı ellerini Dorian'ın yüzünde gezdirdi. "Daha yeni başladım. Bu ben değildim. Dorian, ne hissettin?"

"Sanki biri acıyı almış ve geride... huzur bırakmış gibi." Başını salladı ve doğrulup oturdu. Pack'e yaslandığı için hiç utanç duymuyordu. Bunun için oradaydılar; Lucas düşerse Dorian da onun için aynısını yapardı.

Rina parmaklarını Dorian'ın parmaklarıyla birleştirdi. "Hissediyorsun..." Ne diyeceğini bilemeyen asker Tamsyn'e döndü.

Lucas ayağa kalkarken Tamsyn, "Dengeli," dedi.

Dorian kaşlarını çattı ve saçlarını geriye itti. "Bu en lanet şeydi şey. İçime yayılan sıcaklık, öfkeyi dışarı itiyormuş gibi hissettim. Tekrar düşünebiliyorum. Kylie kaçırıldığından beri ilk kez düşünebiliyorum." Rina'nın kollarını kendisine dolamasına ve başını göğsüne yaslamasına izin verdi.

Dorian elini Rina'nın çıplak kolunda gezdirirken Lucas onun teninin hissine ve sürünün kokusuna kendini kaptırdığını biliyordu. Bunun kadın-erkek paylaşımıyla ve Pack'in iyileşmesiyle ilgili her şey.

"Eğer sen değilsen, o zaman kim?" Lucas'ın kalbi hızla çarpmaya başlamıştı.

O kadar tuhaf bir şüpheydi ki buna inanmak için kendini zor tutuyordu. Ama içgüdüleri bu konuda hiç yalan söylememişti ve gücün parıltısını hissetmişti.

"Dorian'ın tarif ettiği Şeyi yapabilecek kimseyi tanımıyorum."
Tamsyn durakladı. "Söylentiler duydum ama bunlar sadece söylenti."

Dorian Lucas'a baktı. "Bunun bir önemi yok. Şimdi değil. Kurtlar çılgına dönmeden önce SnowDancer dışısını bulmalıyız. Şu anda Őoktalar ama bu öfkeye dönüşecek."

"Onu bulacağız." Bu bir alfanın sözüydü. "Sascha'dan bize yardım etmesini isteyeceğim."

"Bir Psy mi?" Rina'nın sesi sertti. "Kendi çocuklarına bile yardım etmiyorlar."

"Başka seçeneğimiz yok." PsyNet'e sızmanın başka bir yolu yoktu.

Sascha gitmişti. Zemin kattaki resepsiyon görevlisine göre, pek de iyi görünmüyordu.

"Arabasına bindi ve ." Kadın omuz silkkti. "İyi olup olmadığını soracaktım ama bilirsiniz, o da onlardan biri, bu yüzden rahatsız edilmek istemeyeceğini düşündüm."

"Teşekkürler." Lucas iki elini de ceplerine soktu.

Onunla birlikte aşağı inen Rina, "Sence Konsey'e rapor vermek için geri mi döndü?" diye sordu.

Bu geçerli bir şüpheydi ama Lucas'ın içindeki bir şey buna karşı çıktı. kabul etti. Telefonunu çıkararak kodunu tuşladı ve bekledi. Cevap yok. "Sanırım yakında öğreneceğiz. Nöbetçilere söyle sürüyü uyar." Konsey, DarkRiver'in kendilerini alaşağı etmek için çalıştığını öğrenirse, önleyici bir saldırı başlatırdı.

Psiler büyük bir güç harcaması yapmadan Dönüşenlerin zihinlerini manipüle edemeyebilirdi ama yeterince kararlıydılarsa öldürebilirlerdi. En savunmasız olanlar, daha büyüklerin doğal kalkanlarını geliştirmeyi henüz tamamlamamış olan yavrulardı. Dönüşenlere zarar vermek çok daha zor.

Başka bir kod girerken Rina'nın kalkışını izledi. On dakika içinde DarkRiver'in tüm üyeleriyle temasa geçilecekti. Rina'nın Daha zayıf olanlar ise sürü askerlerinin onları koruyabileceği güvenli evlere giderdi. Dönüşenlerin sahip olduğu tek avantaj, Psy'ların onlara psişik yollarla saldırmak için çok yaklaşımları gerektiği idi. Yani. Daha önce hiçbir Psy uzaktan bir Dönüşen

öldürmemişti. Ama bugün biri Dorian'a uzaktan ulaşmıştı.

BÖLÜM 9

Çağrı cevaplandı. "Hawke."

"Konsey'e avla ilgili bir bilgi sızdırmış olabiliriz. Sürünüzü koruyun."

"Halkımdan birine dokunanın bağırsaklarını deşerim." SnowDancers'ın acımasız alfası şaka yapmıyordu. "Psy'lara karşı açık sezon ilan ediyorum."

Sascha'nın kanlar içindeki bedeninin görüntüsü Lucas'ın zihninde canlandı. Eli telefonu sıktı.

"Sürü arkadaşını zamanında bulabiliriz." "Ne kadar eminsiniz?"

"Olasılık düşük ama bir şans var. Eğer şimdi harekete geçerseniz, hem fırsatı hem de sürülerimizden çok sayıda kişiyi kaybedeceğiz." Kar Dansçıları acımasız katillerdi ama Psiler de öyleydi.

Her iki taraf da büyük kayıplar verecektir.

Öfkeyle mırıldanan bir duraklama. "Ceset bulunduğunda halkımı kontrol edemeyeceğim."

"Bunu yapmanı istemezdim." Lucas, Kylie'nin cinayetinden sonra DarkRiver'ı zar zor dizginlemeyi başarmıştı.

Onu dinlemelerinin tek nedeni, dişilerinden üçünün yakın zamanda yavru doğurmuş olmasıydı.

Kimse bebekleri savunmasız bırakmak istememişti. Çünkü alfalar ve askerler gittiğinde, yavrular ve anneleri basitçe yok edilecekti. Psy'nin merhamet duygusu yoktu.

"Eğer savaşa gidersen, biz de seninle geliriz." Bu Lucas'ın sürüsüne verdiği bir sözdü. Kylie'yi gömdükten sonraki aylarda yavruları diğer sürülerde saklamak için düzenlemeler yaptı, DarkRiver'dan tohumlanan ve çocukları kendi sürüleri gibi yetiştirecek olan sürüler her şey cehenneme dönse bile.

Kısa bir sessizlik. Kar Dansçıları başkalarıyla iyi geçinemezdi ama Lucas, Hawke'ın aklın sesini dinleyeceğini ve ittifaklarının gücüne güveneceğini umuyordu. Bunun alternatifi Dünyanın yüzyıllardır görmediği büyüklükte bir katliam.

"Benden Brenna ölürken beklememi istiyorsun."

"Yedi gün, Hawke. Onu takip etmek için yeterli zaman." İçgüdülerine güveniyordu. Sascha onlara ihanet etmezdi... ona ihanet etmezdi.

"Haklı olduğumu biliyorsun.

Psy onları avladığımızı anladığında ölecektir. İzlerini

kaybettirmek için her şeyi yaparlar."

Hawke bir küfür savurdu. "Haklı olsan iyi olur kedi. Yedi gün. Dişimi canlı bul ve bir daha asla bölgesel tehditler konusunda endişelenmene gerek kalmasın. Eğer cesedi ortaya çıkarsa, kan için gideriz."

"Kan için."

Sascha iletişim konsolunun zil sesiyle uyandı. Dairesinin girişinde yere yığılmış, bacaklarını önünde açmış bir halde kapalı kapıya yaslanmıştı. Onu bu kata getiren asansörden çıktıktan sonrasına dair hiçbir şey hatırlamıyordu.

Kendini ayağa kalkmaya zorladı ve bir şekilde konsola doğru ilerlerken destek için kapıya ve duvarlara tutundu. Nikita'nın adı . Orada dikilmekten başka bir şey yapamayacak kadar bitkin bir halde, annesinin mesaj bırakmasına izin verdi ve ardından saatine baktı.

Saat gece ondu. Bu da yedi saatten fazla bir süreyi bilinçsiz geçirdiği anlamına geliyordu. Çılgınca, kalkanlarını kontrol etti. Dayanmışlardı.

Rahatlaması başka bir şeyin daha farkına varmasını sağladı - onu ezen keder ve öfkenin acısı gitmişti. Artık yapamıyordu. nasıl etkisiz hale getirdiğini hatırlıyordu ve bunu da düşünmek istemiyordu. Hiçbir şey düşünmek istemiyordu.

Uzun bir duş birkaç dakikalığına aklını dağıttı. Bunu hareketsiz oturarak ve meditasyon yapmaya çalışarak takip etti. geçmiş bir halde, o gün öğrendikleriyle yüzleşmek istemiyordu. Bu bardağı taşıran son damla olmuştu. Beyni tehlikede idi. Aşırı yüklenme. Zihinsel jimnastik üstüne zihinsel yaptı.

Nikita'nın çağrısına cevap vermeyi başardığında, dışa karşı bir ölçüde sakinleşmişti.

Annesinin yüzü ekranda belirdi. "Sascha. Mesajımı almışsın."

"Görüşemediğimiz için özür dilerim anne." Nerede açıklamadı. Yetişkin bir Psy olarak kendi hayatını yaşama hakkına sahipti.

"Dönüşenlerin durumuyla ilgili bir güncelleme istedim."

"Rapor edecek bir şeyim yok ama eminim bu değişecektir." Şu anda akıl sağlığı pamuk ipliğine bağlıydı ve ne yapacağını bilmiyordu. İnan.

"Beni hayal kırıklığına uğratma, Sascha." Nikita'nın kahverengi gözleri onun yüzünü inceledi. "Enrique senden memnun değil, ona bir şey vermeliyiz."

"Neden ona bir şey vermemiz gerekiyor?"

Nikita durakladı ve sonra bir şeye karar vermiş gibi salladı. "Süitime gel."

* * *

On dakika sonra Sascha kendini annesinin yanında, uyumakta olan bir şehrin ışıltılı karanlığına bakarken buldu.

"Bu sana neyi ?" Nikita sordu.

"PsyNet." Çok kaba bir yaklaşımdı.

"Zayıf ışıklar. Güçlü ışıklar. Titreyen ışıklar. Ölü ışıklar." Nikita ellerini önünde gevşekçe birleştirdi.

"Evet." Sascha ensesinde acıdan çok rahatsız edici hafif bir çarpıntı hissetti. Bu öğleden sonra olanlardan arta kalan bir şey miydi? Eğer bir şey olduysa. Ya tüm bu psişik senaryoyu hayal etmişse? Belki de bu onun hızlanmasının bir işaretiydi.

Delilik. Çökmekten başka bir şey yaptığına dair elinde ne kanıt vardı? Hiçbir şey.

Bu konu hakkında düşündükçe, tüm bu olayı, bir kadının, bir kadının ölümünü açıklamak için kurguladığına daha çok ikna oldu. ruhunun parçalanması. Başka geçerli bir açıklaması yoktu. Yaptığını hayal ettiği şey, daha önce duyduğu hiçbir psişik güce benzemiyordu.

"Enrique çok parlak bir ışık."

Dikkatini vermek için kendini zorladı. "Sen de öylesin. İkiniz de Konsey." Tıpkı Enrique gibi Nikita da tehlikeliydi, zihnindeki zehir en ölümcül biyolojik virüs kadar öldürücüydü.

"Diğer bazı Konsey Üyeleri beni ölü görmekten memnuniyet

duyacaktır." "Sadece Konsey üyelerinden daha fazlası."

"Evet. Her zaman talipler vardır." Nikita geceye devam etti.

"Müttefikler gereklidir."

"Enrique senin mi?"

"Bir bakıma. Onun kendi gündemi var ama o benim arkamı kolluyor, ben de onunkini."

"Yani onu yabancılaştırmayı göze

alamayız?" "Bu işleri zorlaştırır."

Sascha satır aralarını okudu. Eğer Enrique ne istediğini anlamadıysa Nikita'nın hayatını kaybedebilirdi. "Onun için biraz bilgi bulacağım. Ama söyle ona, eğer zorlarsam hiçbir şey elde edemeyebiliriz."

"Sesin çok emin geliyor."

"Onunla paylaşabileceğiniz ilk şey, yaygın Psy inanışının aksine, Dönüşenlerin aptal olmadığıdır." Zorlu dönüşümle tanışan hiç kimse Lucas'ın gözlerindeki zekâ parıltısı bu kadar saçma bir şeye inanabilirdi. "Veri toplamak için geldiği belli olan bir Psy'a açılmayacaklardır. Eğer yumuşak davranırsam daha fazlasını elde ederiz. Aylarımız var."

Ama . Bugün çok açık bir şekilde gösterdiği gibi, o Binlerce parçaya ayrılıyordu. Artık kendi yaptıklarını anlayamıyordu. Tam da o anda Orada durup annesine dişlerinin arasından yalan söylüyor, öğrendiği her şeyi kendine saklıyordu. Neden?

"Ona söylerim. İyi geceler, Sascha."

"İyi geceler, anne."

Sascha uyuyamıyordu. Kendini uyutmak için aklına gelen her numarayı denemiş ve başarısız olmuştu.

Son birkaç günün bereketli rüyalarından sonra gerçeğe kaba bir uyanıştı bu. Lucas'la tanıştığundan beri, giderek hızlanan zihinsel çöküşünün fiziksel belirtileri hafiflemişti.

Gece terörü ya da kas spazmları olmadan iyi bir gece uykusuna alışmıştı.

Sonunda pes etti ve odasının sınırları bir aşağı bir yukarı, arka duvardan ön duvara, ön duvardan arka duvara, bir yandan diğer yana yürümeye başladı.
soldan sağa. Ve tekrar geri.

Bir seri katil... Dönüşen kadınlar... Metalik koku... Konsey... Psikopat...

Nikita ile konuşmasından bu yana geçen saatler içinde, elindeki tüm elektronik araçları kullanarak gizlice insan-Değişken İnternet. Cinayetler rapor edilmişti. Ancak, büyük gazetelerde manşet olmak yerine Dergiler, sadece uç sitelerde ciddi ilgi görüyorlardı. kimse ciddiye almadı. Bu durum, cinayetlerin işlendiği ve fark edildiği gerçeğini değiştirmede.

Gizemli bir şekilde ortadan kaybolmadan önce.

Katil Psy ve Konseyiniz bunu biliyor. Dorian'ın öfkeli

sözleri kafasının içinde yankılandı.

"Hayır," diye fısıldadı yüksek sesle. Yanılıyor olmalıydı, mantıktan ziyade duygularla hareket ediyor olmalıydı.

Psy öfke, kıskançlık, öldürücü bir hiddet hissetmiyordu. Psy hissetmiyordu. Nokta.

Ancak o, bu ifadenin yaşayan, nefes alan bir karşıtıydı.

Tekrar "Hayır," dedi. Evet, hissetti, ama bir seri katil? Hiç kimse Sessizlik Protokolü'ndeki böylesine büyük bir kusuru gizleyemezdi. Kimsenin o kadar gücü yoktu.

Onlar Konsey. Kanunların üstündedirler.

Kendi sözleri ona musallat olmak için geri döndü. Bu mümkün müydü...? "Hayır." Önündeki boş duvara baktı, annesinin bir katile yardım ve yataklık etmekten suçlu olduğuna bu kadar çabuk inanmak istemiyordu.

Nikita annelik duygularını hissetmeyebilirdi ama Sascha bir çocuğunkileri hissediyordu. Annesi hayatındaki tek değişmez varlıktı. Babasıyla hiç tanışmamıştı, büyükannesi mesafeliydi ve kuzenleri ya da kardeşleri yoktu. Gerçi olsaydı da bunun pek bir anlamı olmazdı. Onu doğuran kadın kadar soğuk olurlardı.

Daha fazla bilgi edinmesi gerekiyordu.

Kararını verdi ve iletişim konsolundan bir çağrı kodlamaya başladı. Sonra da kesti.

Enrique'nin ona olan aşırı odaklanmış ilgisi onu izlendi. Kot pantolonu ve siyah gömleğinin üzerine giymek üzere siyah deri sentetik ceketini alarak arabasına doğru yola çıktı.

Ancak neredeyse DarkRiver binasına ulaştığında düşünmeye başladı.

Saat sabahın ikisiydi. Kimse orada olmayacaktı.

Konuşmak istediği adam kesinlikle o değildi. Arabayı ıssız bir yere park edip başını koltuğa yasladığında elleri direksiyonda kenetlenmişti. Buraya içgüdüleriyle hareket ederek gelmişti,

Lucas'ı
arıyorum.

Lucas.

Orada oturmuş karanlığa bakarken, adamın Psy'in bir silahı olduğunu söylediğinde gözlerinin nasıl soğuduğunu düşünmeye devam etti.

"metalik kokuyor." Gözyaşları tehlikeli bir şekilde yüzeye yaklaştı.

Neden

bu hayallerle kendini şımarttı mı? Başında rehabilitasyon tehdidi olmasaydı bile bunlar imkansızdı. Ve bunlar bilinçli bir düşkünlüktü.

İhtiyaçlarını, açlığını keşfetmek için kendine bilinçaltının derinliklerinde saklı o anları vermişti ve neler olduğunun tamamen farkındaydı. Lucas'ın parmak uçlarının altında nasıl hissettiğinin, teninin nasıl sıcak, nasıl canlı olduğunun farkındaydı. Çıkardığı her sesin, o muhteşem gözlerinin her farkındaydı. Her talebinin, her ihtiyacının farkındaydı.

Yalanlar. Hepsi yalan. Diğer her şeyi uydurduğu gibi onun tepkilerini de uydurmuştu. Bu hayalleri yönlendiren onun fantezileriydi. Onun kendisine sarıldığını, onu önemseddiğini hayal etmesi ne kadar . Avucunu el kitabına vurdu.

direksiyonu çevirdi ve kapıyı açtı. Yavaşça geriye doğru kayarak bacaklarını dışarı sallamasına ve gece havasını solumasına izin verdi.

Arabadan inerek kaputun sürücü kapısına en yakın kısmına yaslandı ve gökyüzüne baktı. Kadife üzerinde elmaslar, Öyle . Berraklığın Psy sayesinde olmadığını . Kirlilikle savaşan, dünyalarını güzel tutmak için savaşan insanlar ve , özellikle de Dönüşenlerdi.

Akıl sağlığının bir kısmını onlara borçluydu.

Kendini Psy dünyasının kafesine kapatmaya zorlandığında bile, parıldayan gece gökyüzü ona kimsenin ondan alamayacağı bir güzellik veriyordu. Gökyüzüne baktığı için kimse onu lanetleyemezdi.

Solunda bir şey hareket etti.

Sascha dönüp baktı ama her yer sessiz ve karanlıktı, otoparkın kenarındaki çit görüş alanını kapatıyordu. Kalbi her titreşimi hissedebileceği kadar sert atarken, temkinli bir psişik sonda gönderdi.

Ve o kadar sıcak ve canlı bir şeye sürtündü ki yandığını hissetti.

Hemen geri çekildi. Birkaç saniye sonra bir el omzuna dokundu. Elini uzatmadan önce duygusal gölgesini hissetmemiş olsaydı

..gökyüzüne atlar ve kimliğini paramparça ederdi.

Döndüğünde, kendini aradığı erkekle yüz yüze buldu.

Ağzından çıkan ilk kelimeler "Kıyafet giyiyorsun" oldu.

Çok değil ama giysiydi. Bir çift düşük belli kot pantolon ve etkileyici üst kısmındaki her kası belirginleştiren soluk beyaz bir tişört
Vücudu. Hormonları titreyerek uyandı, zihnini meşgul eden korkunç meselelere rağmen vücudu uyarıldı.

Kıkırdadı. "Sık sık üzerimi değiştirebileceğim yerlerde her zaman erişilebilir kıyafetlerim vardır."

"Burada ne yapıyorsun?" Sessizlik geceyi kaplamış, tehlikeli bir samimiyet yaratmıştı.

"Bunu hiç çözmez misin?" Kadının göğsünün üzerinden sarkan örgünün ucunu çekiştirdi.

"Bazen uyurken." çekilmedi, neredeyse kendini onun şekil değiştirmiş dokunma ihtiyacına karşılık verdiğine, bunun kendi arzularıyla hiçbir ilgisi olmadığına ikna edecekti.

O vahşice güzel yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Bunu görmek isterdim."

"Koktuğumuzu söylediğini sanıyordum?" Aldığı darbeden dolayı hâlâ canı yanıyordu.

"Çoğu Psy bunu yapar. Ancak sen değilsin." Yakınına eğilerek kızın boynunun kıvrımını kokladı. "Aslında, kokunu oldukça... tatlı buluyorum."

Onun rahatsız edici yakınlığına verdiği tepkiyi belli etmemek için konsantrasyonunun her zerresini kullanması gerekti.

"Bu da birlikte çalışmaya devam etmemizi kolaylaştıracaktır."

"Sevgilim, bu her şeyi daha kolay hale getirecek." Vücutundan yayılan sıcaklık fiziksel bir okşamaydı, samimi ve enfesti.

Onun kendisiyle cinsel olarak flört ettiğini bilecek kadar zekiydi. Onu Tamsyn'le, Zara'yla birlikte izlemişti. O dokunmadı o kadınlardan herhangi birine dokunduğu gibi. Ama amacı neydi? Onun göründüğu gibi biri olmadığından mı şüpheleniyordu, yoksa sadece onunla eğleniyor ? "Soruma cevap vermedin."

"Bence benim olmalı, sence de öyle değil mi?" Sa örgüsünü bırakıp bir kolunu tavana koyarak kendini arabaya dayadı. Arabanın pozisyonu onu soluna yerleştirdi, araba arkasında olduğu halde ayakta duruyordu. Rahat edemeyeceği kadar yakındaydı ama yerinden kıpırdıyamıyordu. "Benim bölgemde ne yapıyorsun, Sascha?"

Kelimeler boğazında düğümleme tehlikesi geçiriyordu. "Öğleden sonra bana anlattıkların hakkında seninle konuşmak istiyordum."

Bir elini saçlarının arasında gezdirdi ve kızın gözleri bu zarif hareketi takip etti. İçinden bir ses onun avını takip ederken de aynı zarafeti göstereceğini söylüyordu. "Bunun için garip bir zaman seçmişsin."

Duygularına yenik söylemek zordu. "Aslında burada kimsenin olmasını beklemiyordum ama birinin olma ihtimaline karşı gelmeye karar verdim."

"Birisi mi?" Kaşlarını kaldırdı.

"Sen," diye itiraf etti, yalan söylemenin faydasız olduğunu biliyordu. "Burada ne yapıyorsun?"

"Uyuyamadım." "Kötü

rüyalar mı?"

"Rüya yok." Boğuk bir fısıltıydı. "Sorun da buydu."

Aralarında bir şey zonkluyordu, var olmaması gereken bir farkındalık. Birbirlerine hiç dokunmamışlar, iş dışında hiçbir şey . Yine de oradaydı, büyüyen, güzel şey. "Neden buraya geldin?"

"İçgüdü," dedi. "Belki de beni çektin."

"Benim öyle yeteneklerim yok." Bu da onun kusurlarından sadece biriydi.

Gücü olmayan bir kardinaldi, kozmik bir şakaydı. "Onlara sahip olsaydım bile, asla birini isteği dışında çağırmak için kullanmazdım."

"Bunun benim isteğim dışında olduğunu kim söyledi?" Arabanın tavanındaki kol, saçının bir tutamıyla oynamak için uzandı. "Neden konuşmak için başka bir yere gitmiyoruz? Burada kimsenin bizi görmesi pek olası değil ama de annenin anlayacağını sanmıyorum."

Başını salladı. "Evet, haklısın. Nerede?"

Elini uzattı. "Anahtarlar."

"Hayır." Katlanabileceği çok fazla şey vardı ve Lucas Hunter bu sınırı zorluyordu. "Ben sürerim."

"İnatçı." Güldü ve yolcu tarafına doğru yürüdü. "Yetki sende, Sascha sevgilim."

Kadın arabaya binip çalıştırdıktan sonra, "Sokaktan sola dön" dedi.

"Nereye gidiyoruz?" "Güvenli bir

yere."

Onu Körfez Köprüsü'nden geçirip Oakland'a yönlendirdi. Stockton'a doğru uzanan vahşi doğanın arka kenarlarına vardılar. ve devam etti. Ağaçlar gittikçe sıklaşıyordu, bu da ona

devasa Yosemite ormanlarının bir kısmına girmişti. Arabasının hatırı sayılır hızına rağmen, ona durmasını söylediğinde neredeyse iki saattir yoldaydı.

"Burada durmamı istediğine emin misin?" Ağaçlardan başka bir şey görünmüyordu.

"Evet." Dışarı çıktı.

Başka seçeneği olmadığı için onu takip etti. "Burada mı konuşacağız? Arabada da oturabiliriz."

"Korktun mu?" Kulağına bir fısıltıydı bu.

Hızı korkutucuydu. Bir cümle içinde arabanın arkasından dolanıp kızın yanına gelmişti. "Pek sayılmaz. Ben Psy'im, unuttun mu? Bunun mantığı kafamı karıştırıyor."

"Belki de seni buraya alçakça işler yapman için getirdim." Eli kızın kalçasının kıvrımında duruyordu.

"Eğer bana zarar vermek isteseydin, bunu kolayca park yeri." Bir sorun çıkarıp çıkarmayacağını merak ediyordu. Elini kalçasına koydu. Normal bir Psy ne yapardı? Normal bir Psy kendini hiç böyle bir duruma sokar mıydı? Bilmiyordu ki!

Bu el, belinin kıvrımına dayanana kadar yukarı kaydı. "Dur." "Neden?"

"Böyle bir davranış kabul edilemez." Her bir kelimeyi Kasıtlı olarak sakınlaşmak, adamın kendisine yaptıklarına karşı koyabilmesinin tek yoluydu. Hissetmeye alışık olmadığı için Uykusunda fanteziler uyanık yaşamına sızıyordu.

Hemen uzaklaştı. "Tıpkı bir Psy gibi konuşuyorsun."

"Sesimin başka neye benzemesini bekliyorsun?"

Lucas, Sascha'nın karanlıkta ürkütücü görünen gece gökyüzü gözlerine bakarken kendini, "Daha fazla," derken buldu.

Senden daha fazlasını bekliyorum." Kız cevap veremedi adam yürümeye başladı. "Beni takip edin."

Şimdiden, onu inine getirme kararının bilgeliliğini tartışıyordu. Herhangi bir standarda göre yapılması aptalca bir şeydi. Yine de, insandan çok daha eski içgüdülerin etkisiyle kendini durduramamıştı. düşündü. Panter onu kendi bölgesinde istiyordu.

Onu otoparkta bulduğunda, ne olduğunu bile anlamadığı dürtüler onu oraya sürüklediğinde, sonunda gerçek Sascha'yı görmeye başladığını düşünmüştü. Ama kızın davranışlarına inanacak olursa, gerçek Sascha onun zihninden başka hiçbir yerde yoktu.

Başından beri onun hakkında yanlış mıydı?

Onu ininin altından çıkan gizli patikadan geçirdi.

-Çoğu insan yukarıdan gelebilecek tehlikelere asla dikkat etmezdi. "Ne kadar yükseğe zıplayabilirsin?"

Yukarı baktı. "Bir aerie."

"Ben bir leoparıyım. Tırmanırıyım." İnsan formunda bile, daha yükseğe ve daha uzağa zıplayabilir, herhangi bir insandan ve diğer birçok hayvandan daha hızlı tırmanabilirdi.

Dönüşenler. Bu onu alfa yapan, Avcı doğumlu yapan şeyin bir parçasıydı.

"Eviniz iş yerinizden çok uzakta."

"Zamanım kısıtlı olduğunda kullandığım bir şehir dairem var. Hadi gidelim."

"Yukarı çıkmanın başka bir yolu var mı?" Dalları arasında evini taşıyan devasa ağacın pürüzsüz gövdesine bakıyordu. Ormandaki diğer çoğunlukla iğne yapraklı ağaçlar gibi, bir cetvel gibi dimdik yükseliyordu. Ama bu özel türün etkileyici bir gölgeliği vardı. Her yöne doğru uzanıyor, yıldızların aydınlattığı geceyi

kapatıyordu. "Korkarım hayır. zorundasın." Ona sırtını verdi.

Bir dakikalık sessizlikten sonra, omuzlarında iki belirsiz el hissetti ve neredeyse rahatlayarak gülecekti. Hareketleri soğuk ses tonundan çok daha yüksek sesle konuşuyordu - zavallı yavru kedisi korkmuştu ve bununla bildiği tek yolla başa çıkıyordu.

Onun ırkının etrafında bildiğinden çok daha fazla bulunmuştu ama çoğunlukla Konsey'in asla uğraşmayacağı düşük seviyeli Psy'lerdi. Yine de hepsinin ortak bir özelliği vardı: çoğu uyarana karşı tam ve mutlak bir tepkisizlik.

Buna karşılık, Sascha'yı gece gökyüzüne sanki binlerce rüya barındırıyormuş gibi bakarken yakalamıştı. Onu yavrularıyla oynarken izlemişti.

Çoğu kişi buna şefkat derdi. Ve sanki onu en mahrem seviyelerde rahatsız ediyormuş gibi kendisine dokunduğunu hissetmişti.

"Daha sert, sevgilim," diye mırıldandı, içindeki kedi alay etme dürtüsüne boyun eğiyordu. "Yakına bastır."

"Belki de arabada konuşmak daha kolay olur."

İçgüdüleri çılgına dönmüştü. Kişisel Psy'si vücudundan kesinlikle rahatsız olmuştu. Güzel.

göremediği bir yerde gülümsedi. "Yukarıda yemeğim var ve ben açlıktan ölüyorum. Sana koştum, hatırladın mı?"

"Elbette. Anlıyorum." Gür bedeni iyice yaklaştı, elleri adamın kollarının altından kayarak omuzlarını sardı.

Bir mırıltıyı bastırdı. Vücudu sanki onunkini tanıyormuş gibi, sanki o rüyalar tamamen gerçekmiş gibi tepki veriyordu. Parmak uçlarıyla onun kalçalarının arkasına dokundu. "Atla."

Tırmanmaya başlamak için hamle yaptığında bacaklarını adamın beline dolayarak sanki tekmişler gibi hareket etti, pençeleri pürüzsüz yüzey.

"Sıkı tutun." Vücudunun onunkine sürtündüğünü hissedebiliyordu. Her hareketinde. Göğsü sırtına bastırıyordu, dayanmakta zorlanmadığı tatlı, şehvetli bir baskı. Ceketinin deri sentetik kumaşından bile, rüyalarında gördüğü ve günlerce hayalini kurduğu o güzel göğüslerin ağırlığını hissedebiliyordu. Onu hayallerini gerçeğe dönüştürecek kadar baştan çıkarmak için ne yapması gerekiyordu?

Adam daha tırmandıkça bacakları gerildi, vücudunun sıcak çekirdeği adamın sırtının küçük kısmına yaslandı. Bu ona ne olduğunu hatırlattı

Son erotik rüyada yaptıkları gibi. Gülümseyerek son dalı kavrarken derin bir nefes aldı: "Tanrım merhamet et!"

Arzu burun deliklerini doldurdu ve içinde yaşayan canavarı serbest bıraktı. Panter kokuya vurdu, ağzında yuvarladı, daha fazlası için açlık duydu. Zihinleri okuyamayabilirdi ama bedenleri okuyabiliyordu ve Sascha'nınki onunki için çılgılık atıyordu.

BÖLÜM 10

Evinin yapraklarla kaplı verandasına indiğinde tamamen ereksiyon halindeydi. Tişörtünü içine sokmamış olması iyi olmuştu. Sascha'nın onun hazır ve nazır görüntüsüyle rahatlaması pek mümkün değildi. Kendisi de bu konuda pek rahat değildi. Belki de Daha önce karşılaştığı Psy'lara hiç benzemiyordu ama o hâlâ Psy'ydı.

Hâlâ düşman.

Halkına artık kadınlarının çalınmasına izin vermeyeceğine dair söz vermiş, bu işi sonuna kadar götüreceğine dair yemin etmişti. Ne yapması gerektiğinin önemi yoktu. "O kadar da zor değildi, değil mi sevgilim?" Sascha kayarken pençelerini geri çekti.

Vücudu sanki yanmış gibi adamınkinden uzaklaştı. Az önce kendine hatırlattığı şeye rağmen, kendini beğenmişlik dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı. Bu kadın onu istiyordu. Farkında olsun ya da olmasın.

"İçeri gel." Dönüp ona bakmadan kapıyı açtı ve içeri girdi.

Sascha nefes almakta zorlanıyordu. Lucas'ı uyluklarının hassas iç yüzlerinde hissetmeye devam etti, kasları hatırlanan hislerle hızlandı. Bir iniltiyi bastırdı-

zihinsel duvarları yıkılıyordu. Delilik onu çağırıyordu. Merkezdeki hapsedilme anına dair görüntüler zihninden geçiyordu, Asla gerçekleşmemesi gereken bir olayın kâbus anıları.

"Hayır." Sahip olduğu her şeyi o duvarları yeniden inşa etmek için harcadı. Rehabilitasyon korkusu o kadar büyüktü ki, bacaklarının arasındaki sıcaklığı bir an için azalttı. Sadece bir anlığına.

Lucas'ın evine girdiği anda, cehennem seviyesine fırladı. Lucas'ın silüetini bir Japon ekranının arkasında görebiliyordu.

geniş odayı oturma ve uyuma bölümlerine ayırıyor gibi görünüyordu. alanlar. Adam tişörtünü çıkartıyordu ve kadın izlemekten kendini alamadı. Tırnakları avuçlarını ısıırıyordu.

"Sascha? Sıcak suyu açabilir misin? Koşunun terini atmak için duş alacağım. abuk olacağıma söz veriyorum."

Adamın kasıtlı olarak kendisine eziyet etmeye çalıştığından neredeyse emindi. "Kontrol nerede?"

İfadesi çok kesindi, çünkü tek bir kelimeden ötesini düşünmekte zorlanıyordu, gözleri onun gölgeli formuna perinlenmişti.

"Dümdüz ileri ve sola." Elleri kot pantolonunun üst düğmesine gitti ve vücudu bir profil sunmak için dönmeye başladı. Neredeyse odadan kaçacaktı. Adamın onu yönlendirdiği bölüm küçük bir odaydı. mutfak, duvardaki su kontrolleri.

Düzeni anlaşılır bir şekilde eski modaydı. Gizli evre dostu jeneratörlerden g aldığını tahmin etti. Hiçbir şekil değiştiren vahşı doğanın bu kadar derinlerinde başka bir yöntem seçmezdi. Uygun düğmeye basarak, "Tamamdır," diye seslendi.

"Teşekkürler, sevgilim."

Onun hareket ettiğini ve birkaç saniye sonra düşün suyun sesini duydu, bu yüzden duş uyku alanının dışında olmalıydı.

Sakinleşmek için birkaç dakikası olduğu için rahatlamış bir halde ellerini yanaklarına götürdü ve derin bir nefes aldı. İnsan ve orman kokusu en yasak uyuşturucular gibi zihnine sızdı. Tırmanırken adamın pençelerinin keskin parıltısını hatırladı ve Korku değil, bir tür .

"Oh, Tanrım. Dur, Sascha, dur." Zevk ve korkunun, his ve soğuk dehşetin tekrar eden döngüsüyle savaşmak için etrafındaki fiziksel şeylere baktı. Rehabilitasyon tehdidi bile Lucas'a bu kadar yoğun bir şekilde yaklaşmasına karşı koyamıyordu.

Mutfak küçük ve kompakttı, basit bir mutfağa sahipti. Pişirme/ısıtma ünitesi ve çok az sayıda başka alet. Tezgâhın üzerinde bir kahve makinesi olduğunu fark etti ve açmak için harekete geçti. Kahve Psy'nin içtiği bir şey değildi ve denemiş olmasına rağmen ona hiç çekici gelmemişti. Lucas'ın yüksek teknolojili bir makineye sahip olacak kadar hoşuna gittiği belli olduğundan, eve dönmeden önce biraz yaşam alanı.

Geniş ve açıktı, ormana bakan birkaç penceresi vardı. İninin iyi korunuyor olması gerektiği düşünülürse Sanırım güneşte parıldamamaları için işlenmişlerdi. Sarmaşıklar yüzeyleri boyunca sürünerek neredeyse ormanı içeriye taşıyordu.

Havadaki nemden ve tanıdığı birkaç su seven bitkiye bir anlık bakışından, bir nehrin yakınında, muhtemelen nadir sulak alanlardan birine yakın olduklarını tahmin etti. Onun çoğu gibi türler, DarkRiver'in alfasının en uç noktalara kadar uyum sağlayabildiğini gösterdi.

Pencerelerden uzaklaşarak oturma odasını incelemeye koyuldu. Yerdeki iki hareket sensörlü lambanın ışığı yumuşaktı ama yine de, diye düşündü gece parlayan gözlerini hatırlayarak, Lucas karanlıkta da görebiliyordu. Diğer tek aydınlatma kapıya en yakın duvara yerleştirilmiş iletişim konsolundaki küçük kırmızı bir güç ışığından geliyordu. Daha yakından baktığında bunun aynı zamanda eğlence programları için bir alıcı işlevi görüyordu ama Lucas'ın eğlenceyi çok daha fiziksel... çok daha kişisel sevdiğini hissediyordu.

Ateş gibi kızararak panelden uzaklaştı ve Odanın geri kalanı. Pencerelerin karşı tarafında kocaman bir minder vardı; yarısı duvara yaslanmıştı, diğer yarısı da yerdeydi ve fiili bir kanepeye dönüşmüştü. Uzunlamasına bakıldığında Bir leoparın uzanabileceği kadar. Diğer duvarların etrafına üç küçük "kanep" yerleştirildi.

Tek bir adam için çok fazla ama DarkRiver'in alfası için değil. Muhtemelen sürü arkadaşları sık sık ziyaret ediyordu.

Sadece sürü arkadaşları mı? Başını iki yana salladı. O kadar da saf değildi. Lucas kadar seksi bir adamın payına düşenden çok daha fazla sevgilisi olurdu. Cinsellikleriyle baş başa olan sevgililer. onu al. Rüyaları dışında hiçbir erkeği öpmemiş Psy'yi baştan çıkarmasına gerek yoktu

Duş kapandı. Ne gariptir ki, daha sakindi. Fantezilerinin üzerine gerçeğin soğuk suyunu dökmek çok daha iyi gelmişti. açlığına karşı herhangi bir Psy numarasından daha etkiliydi. Onun uyku alanına doğru ilerlediğini duyunca mutfağa geri döndü. Bir başka alaycı gölge oyunu her şeyi geri alabilirdi.

Kahve henüz bitmemiştii. "Ne yemek istersin?" diye sordu bağırmadan, onun mükemmel işitme yeteneğinin farkındaydı. "Ben başlatabilirim."

"Teşekkürler. Neden Rina'nın dün gece bıraktığı pizzadan biraz ısıtmıyorsun? Soğutucuda duruyor."

Çenesi düştü. Rina mı? O leoparla tanışmış mıydı? Tanışmış olsa ne fark ederdi ki? Peki ya diğer dişi Lucas'ın evindeyse? Akıllıca kamufle edilmiş soğutucuyu bulduktan sonra birkaç dilim pizza aldı ve ısıtma ünitesinin üzerine yerleştirmeden önce özel bir kaba koydu.

Lucas'ın başka bir kadınla birlikte olduğu düşüncesi onu buz gibi bir kontrol katmanıyla daha kapladı. Öyle ki, Lucas'ın yeni yıkanmış kokusu mutfağın havasını istila ettiğinde, tekrar zihninin hapishanesine, yürümeye başlamadan önce örmeyi öğrendiği duvarların arkasına geri döndü.

"Seni oturma odasında bekleyeceğim," dedi ona, döndüğünde onu karşısında buldu.

Sorun çıkarmadan geçmesine izin verdi. "Teşekkürler."

Lucas gözlerini kısarak Sascha'nın uzaklaşmasını izledi. Bir şeyler değişmişti. Vücudu kaskatı kesilmişti ve eğer Psy olmasaydı, kızgın olduğunu söyleyebilirdi. Ama onun ırkı sert tavırlarıyla bilinirdi.

Kendilerini robota dönüştürme çabalarında duruşları. Isıtma ünitesi kapandı ve pizzayı büyük bir tabağa aktarmak için uzandı.

Rina çok fazla şey getirmişti. Orada iki asker daha olsa bile neredeyse bütün bir pizza kalmıştı. Üçü de onunla güvenli evlerden birinin güvenliği hakkında konuşmak için gelmişti ama Rina Dorian'ı tartışmak için geride kalmıştı. Hâlâ gençti ve nöbetçinin onu neredeyse kaybettiğini görmek onu sarsmıştı.

Lucas tabağı aldı ve ancak o zaman kahvenin hazır olduğunu fark etti. Sascha. Kadın onu şaşırtmaya devam ediyordu. Tabağı oturma odasına taşıyarak salonun bir köşesinde duran alçak masanın üzerine koydu. masayı Sascha'nın kıvrıldığı mindere doğru sürüklemekten önce.

Minderler sürü arkadaşlarından Tara tarafından tasarlanmıştı. İnsanların yanı sıra leoparların vücutlarına da uyum sağlaması için tasarlanmış olan bu minderlerde sert bir şekilde oturmanın hiçbir yolu yoktu.

Uzuvlarının sıvı yumuşaklığından memnun olan adam gülümsedi. "Bir parça kap. Ben kahveyi getireyim."

"Bana kahve yok."

"Neden?"

"Buna... ihtiyacım yok." "Su

mu?"

"Teşekkür ."

Kahveyi doldururken, o küçük tereddütü tekrar düşündü. Acaba kahvenin tadını sevmediğini mi söyleyecekti? Yoksa bu uygunsuz çekimi haklı çıkarmak için kendini var olmayan şeylere mi inandırmaya çalışıyordu?

O bir alfaydı, sürüyü her şeyin üstünde tutmaya alışkındı. Sascha'ya duyduğu açlık bu sadakati tehdit ediyordu, en kötü düşmanla yatmasına yol açabilecek bir ayartmaydı. Ama çekip gitmek bir seçenek değildi; o asla pes eden biri olmamıştı ve o sert Psy kabuğunun altında ne yattığını öğrenmeye

kararlıydı. Tüm hayatları buna bağlı olabilirdi.

Döndüğünde Sascha da aynı pozisyonda oturuyordu. Kızın suyunu ve kahvesini pizzanın yanına koyarak bir dilim aldı ve Kasıtlı olarak onun seçtiği kanepeye çöktü ve vücudunun onunkinden birkaç santim mindere gevşekçe yaslanmasına izin verdi. "Bir dene bakalım." Dilimi onun ağzına doğru kaldırdı.

Tereddüt etti ve sonra küçük bir ısırık aldı. "Bu ne aromalı?"

Omuz silkti. "Meksika yemeği sanırım." Büyük bir ısırık alarak, dokuları analiz ederken onun yüzünü izledi. Yoksa tadını mı çıkarıyordu? Tekrar ağzına götürdü. "Isır."

O ürkütücü gözler parlıyor gibi. "Ben senin süründen biri değilim ki emir alayım."

Öfke, öfke, diye düşündü, içindeki panter bu ateşten etkilenmişti. "Lütfen."

Küçük bir duraksamadan sonra öne eğildi ve ısırdı. Bu sefer daha fazla ısırdı... ve adamın onun hakkındaki tüm inançlarını doğruladı. Parçanın geri kalanını parçaladıktan sonra bir tane daha aldı.

Üçte birini yedi.

"Yeterli mi?"

"Evet, teşekkür ." Suyuna uzandı. "Kahve ister misin?"

"Teşekkürler." Kupa ellerinde sıcaktı ama en güçlü şekilde hissedebildiği şey kadının sıcaklığıydı. Vücudu canlıydı. Vücudu hissediyordu.

Vücudu hisleri biliyordu. Asıl önemli soru şuydu: Zihni hayvani içgüdülerini yenebilecek kadar güçlü müydü?

Sascha suyunu bırakıp ona dönene kadar sessizce oturdular. "Bana cinayetlerden bahset."

Bir ürperti vücudunun soğuttu. Kendi boşluğundan kurtulmak Kupa, başını minderin arkasına yasladı. "Son üç yılda yedi doğrulanmış kurbanın izini sürdük.

Kylie sekiz numaraydı. Ve kaçırılan Kar Dansçısı Brenna, eğer onu zamanında bulamazsak dokuzuncu olacak."

"Bu kadar çok mu?" Bir fısıltıydı.

"Evet. Ama içimden bir ses Ama içimden bir ses geçmişteki tüm cinayetlerini etiketlemediğimizi söylüyor; bu işte çok iyi."

"Erkek olduğuna emin misin?"

Yumruklarını canını acıtacak kadar sert sıktı.

"Evet." "Neden onu bulmak için daha fazlasını

yapmadınız?"

"Kylie altı ay önce öldürüldü. O zamanlar bunun bir seri cinayet olduğunu bilmiyorduk ve Psy'in dahil olduğuna dair açık kanıtlar göz önüne alındığında

İcra'nın davayı çabucak kapatacağını düşündük. Onlara yargı yetkisi konusunda hiçbir sorun çıkarmadık - kan istiyorduk ama Psy ile savaş istiyorlar.

"İcra kovuşturmasına razı olduk." Neredeyse kalpleri yerinden çıkacaktı ama bunu yavrularının iyiliği için yapmışlardı. Dorian'ın öfkesi kadar da büyük değildi.

sadece doğarak ettiği yemini unuttu - savunmasızları korumak için. "Bir canavarın bütün bir ırkı tanımlamadığını anladık. Dönüşenler bile bazen seri katiller doğurur." Gerçi üç ırk arasında en az sayıda onlar vardı.

"Herkes Konsey'in PsyNet'te bir av başlatacağına ve suçluyu teslim edeceğine inanıyordu.

Psişik yetenekleriniz sayesinde suçluluğuna dair hiçbir şüphe kalmayacaktı. O zamana kadar Konsey bazı şüpheli şeyler yapmıştı ama kimse bir katili koruyacaklarını düşünmemişti."

Sascha'nın vücudu sanki kendine sarılmaya çalışıyormuş gibi daha da kıvrıldı. "Başladığınızdan beri onun hakkında ne öğrendiniz? arıyorsun?"

"Geniş bir alanda avlanıyor. İzlediğimiz cinayetlerin ilk ikisi Nevada'da, üçüncüsü Oregon'da, kalan dördü Arizona'da. Sonuncusu Dorian'ın kız kardeşiydi." O bakır kokusunu asla unutamayacaktı. masum kan, duvarlardaki sıçramaların karanlığı, Psy'in metalik kokusu.

"Bulmak için ceset mi bıraktı?"

Dik oturmuş, kollarını bükülmüş dizlerinin üzerinde kavuşturmuş, bir eliyle diğerinin bileğini cezalandırıcı bir şekilde kavradı. "Piç kurusu onları alıyor, işkence ediyor ve sonra güvenli olması gereken bir yere geri götürüyor."

"Anlamıyorum." Sascha'nın sesi daha yakındı, sanki o ilerlediğinde o da ilerlemişti.

Başını çevirdiğinde gece gökyüzünü andıran gözlerle karşılaştı. "Öldürücü darbeleri kadınların aşına olduğu bir yere indiriyor. Kylie'nin boğazı

dairesinde kesilmiş."

Karanlık Sascha'nın gözlerinde gezinerek yıldızları yok etti ve neredeyse onu öfkesinden şok etmeyi başarıyordu. Duymuştu ki Psy gözleri çok büyük miktarlarda Psy gücü harcadıklarında bunu yaparlardı ama o bunun olduğunu hiç görmemişti. Gecenin kanatlarının güneşi kapatmasını izlemek gibiydi. Garip olan şey, gözlerindeki tüylerin ensesi farkındalık içinde karıncalanmıyordu. Eğer Sascha güçlerini kullanmıyorsa, gözleri neden gece yarısı oluyordu?

"Kendinden çok emin," diyerek onu hayranlıktan öfkeye doğru itti.

"Diğer yedi kadından biri evinde, biri iş yerinde, bir diğeri de aile mahzeninde öldürüldü" diye devam etti. Her anlamsız ölüm için duyduğu öfke içinde dalgalanıyordu. "Diğer dördü de aynı modeli izliyor."

Sascha kollarını dizlerine doladı. Panter aynalama olayını fark etti ve bir kenara not etti.

"Diğer Dönüşen grupları neden hiçbir şey yapmadı?"

"Bunun birkaç nedeni var; en önemlisi de bu olay o kadar derine gömülmüş ki, biz kazmaya başlayana kadar kimse bunun bir seri olduğunu bilmiyordu."

"Diğer nedenler mi?"

"Kurban seçimi ve İcra suç ortaklığının bir kombinasyonu. İlk kadın tanımlanmış bir paketin parçası değildi; ailesi yetkililere başvurdu ama bir sonuç alamadı." Nedenini çok iyi biliyordu. "Diğer ikisi oldukça zayıf gruplara aitti. Hiçbiri kendi bölgelerinde baskın değil ve bu gruplara karşı koyacak fiziksel ya da stratejik güce sahip değiller. Kapılar yüzlerine kapandığında cevaplar için bastırdılar.

"Dördüncüsü için bir haydut suçlandı ve sürüsü tarafından zaten ölüm cezasına çarptırıldığı için davanın dışarıda kalmasına karar verildi.

İcra yargı yetkisi ve kapatıldı. Beşinci ve yedinci kurbanlar yalnızdı; adalet için savaşıacak kimse kalmamıştı. Altıncı kurban, bir insan seri katilin bölgede avlandığı sırada öldürüldü ve sürüsü bile onun kurbanlarından biri olmadığından emin değildi. Ancak diğer Psy cinayetlerinin yanına koyduğunuzda, aynı avcı olduğuna şüphe yok."

"Sonra Kylie geldi."

"Kız onun ilk hatasıydı." Lucas pençelerinin derisinin içine baskı hissetti. "Deseni bir araya getirdiğimiz an diğer unutulmuş kadınları ortaya çıkardık ve avlanmaya başladık.

Ayrıca ulaşabildiğimiz her Dönüşen grubuna bir uyarı gönderdik."

Sascha konuşmadı. Neden böyle bir ihtiyaç hissettiğinden tam olarak emin olamadan vücudunu ona doğru çevirdi, bacaklarından biri onun arkasında, dizleri eğildi. Diğerini gevşekçe yere bıraktı, kaldırdığı bacağının altından geçirdi ve örgüsünü alıp ucuyla oynamaya başladı.

Dokunulmaya ihtiyacı vardı. Sascha'nın düşündüğünün aksine, her dokunuş işe yaramazdı. Genellikle sadece sürü arkadaşları ona Arzuladığı huzur. Genellikle. "Biz zayıf değiliz," diye başladı, örgüsünü bir arada tutan bağı çekip çıkararak.

Gözlerini kırptırdı ve vücudu gerildi ama tek söylediği "Hayır, değilsin" oldu.

Ona karşı nazik olmaya mı çalışıyordu? O sonsuz gözlere baktı ve aklını okuyabilmeyi diledi. "Ve biz gitmiyoruz
Psy istediği için aramayı . Brennaw kurtarılacak ve katil idam edilecek.
DarkRiver düşürülürse, Kar Dansçıları savaşa devam edecek.
Düştüklerinde...
diğerleri."

Dünya değişiyordu ve Psy er ya da geç en kötü kabuslarıyla yüz yüze gelirler: duygusuz ırklarının tarihin bir dipnotu olmaktan öteye gidememesi. Adamım.

"Onun bir Psy olduğundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" diye sordu. "Bir şüpheyeye dayanarak ırkıma ihanet etmeyeceğim."

Örgüsü kendi kendine çözölmeye başladııkça, yay gibi, ipeksi bukleler ellerinden taşmaya başladı. Panter ellerindeki doku ve yaşamdan çok hoşnuttu. Ama bu ona kanı ve ölümlü unutturmaya yetmedi. "Bir şeylerin ters gittiğini hissettiğinde Dorian'la birlikteydim.

Kylie'nin dairesine katilin peşinden gitmiş olmalıyız." Orada gördükleri, kötölüğün yaşayan, nefes alan bir varlık olduğuna inanması için yeterliydi. Eğer Sascha kanıt istiyorsa, hepsi de kan ve dehşetle kaplı yetmiş dokuz kesin parçaya sahipti.

Bu gizemli gözler ona sempati duyduğuna inanmak istediğı bir ifadeyle bakıyordu. "Dorian bu yüzden bu kadar zarar görmüş durumda. "Dorian'ın bu kadar zarar görmesinin nedeni bu. sadece bu kadar hızlı olabilirdi..."

Onun insanları yönlendiren duyguları anlamasına artık şaşırmayan Lucas başını salladı.

"Oraya vardığımızda Kylie'nin vücudu dokunulacak kadar sıcaktı ama o gitmişti, katil de öyle.

Ancak ardında bizim için kusursuz olan bir koku bırakmıştı."

Ayrıca ardında havada belli belirsiz bir psişik titreşim bırakmıştı, Lucas'ın tek başına algıladığı bir şeydi bu. Bu yeteneğın Psy gücü kullanıldığında onu uyaran aynı his. Bu, Psy'sıyla paylaşmaya hazır olduğu bir şey , gerçi Psy'sının ona kendisinden çok daha fazla benzediğinden neredeyse emindi.

Benim dediği insanlar bir alfa için neredeyse yeterince iyi değildi.

"Elinizdeki en iyi kanıt bu mu?"

Kızın bukleleriyle oynamayı bıraktı. "Onu kesti. Tam olarak. Düzgünce. Hata yok. Tereddüt etmeden.

Diğerlerinden daha derin veya daha sık kesim yok. Daha kısa ya da daha uzun kesmedi. Burayı tam yetmiş dokuz kez kesti."

"Yetmiş dokuz mu?"

"Tıpkı son dört cinayette olduğu gibi." Psy bu gerçeği gizleyememişti çünkü Arizona adli tabibi insan olmasına rağmen, büyük kuzenlerinden biri bir Dönüşenle evliydi.

Birbirlerine çok sıkı sıkıya bağlı geniş bir aileydiler; Psy'nin hesaba katmadığı bir şeydi bu; kan bağını anlayamadıkları için sakat kalmışlardı. Dr. Cecily Montford

Raporlarının dikkatsizce ele alınmasından rahatsız olduğu için gizliliği ihlal edip DarkRiver ile konuşmaya çok istekliydi.

"Söyle bana, Sascha," diye sordu, gözlerini kaçırmasına izin vermeden, "yapabilir misin

Bu gezegende bu kadar iğrenç bir şey yapabilecek ve bunu belli bir düzene göre yapabilecek başka bir ırk düşünebiliyor musunuz?" Sesi bir oktav alaldı, intikam arzusu içindeki canavarı ortaya çıkardı.

"Hakkında bilgi edinebildiğimiz beş ceset üzerindeki kesiklerin uzunluğunda, derinliğinde veya genişliğinde tek bir sapma bile yapmadı. Onları laboratuvar faresi gibi kesmiş. Son kesik dışında hiçbirisi ölümcül değildi."

Öfke ona güç veriyordu, onu öyle bir şekilde itiyordu ki başka bir kadını asla itmezdi. O korumaya alışkındı

Ama Sascha'nın sekiz kadının -önemli ve sevilen kadınların- vahşi ölümlerini sakın bir şekilde değerlendirmesi onu vahşileştirmişti. "Oh, ve otopsiler kafatasları zarar görmemiş olsa da zihinlerinin tam anlamıyla lapa olduğunu gösterdi.

Psy dışında bunu kim yapabilir, Sascha? Kim?"

Hızlı bir yükselme hareketi yaptı. Adam daha hızlıydı. Vücudunu onunkinin etrafına sararak, bacağını sırtına ve kollarını gövdesine dolayarak onu kısırdı. "Nereye gidiyorsun?"

"Duygularının seni kontrol etmesine izin veriyorsun. Belki de buna daha sakın olduğunda devam etmeliyiz."

Kelimeler kulağa doğru geliyordu, bir Psy'nin söyleyeceği bir şey gibiydi ama neredeyse ses altı bir titreme duyabiliyordu, bir Dönüşen'den başka kimsenin fark edemeyeceği bir şeydi bu; doğduğundan beri Avcı olarak işaretlenmiş bir Dönüşen. Pişmanlık, canavarın pençeleyen öfkesini geri püskürttü.

"Özür dilerim, kedici. Hiç gereği yoktu." Sırtındaki elini saç buklelerinin arasında ve ensesinde gezdirdi. "Öfkemi senden çıkarıyorum."

"Bu anlaşılabilir bir şey." Onu tutan kolu itti ama bunu ciddi bir protesto olarak algılamasına neden olacak kadar güçlü değildi. "Ben senin ölümünden sorumlu tuttuğun ırkı temsil ediyorum. ve Dorian yaralandı."

Başparmağını ensesinin sıcak teninde gezdirdi ve kendini onun yumuşaklığına sabitledi.

Canavar onun için bunu neden yapabildiğini anlıyordu ama adam bu gerçeğe yüzleşmeye hazır değildi. "Psiler sorumludur."

"Belki de katil Psy'dır ama Konsey'in bu işe karıştığına dair hiçbir kanıtınız yok." Elleri adamın ön kolunda kenetlendi.

Panter hırladı ama adam hatasını gösterip onu maskesinin içinde şok etme riskini göze almayacak kadar akıllıydı. "Onlar sadece Bu kadar kötü bir şeyi gizleyebilecek güce sahip bir

beden. Bilmek zorundalar."

"Hayır," diye itiraz etti, o güzel, unutulmaz gözleriyle ona bakarak. "Bir katili saklamak için ne gibi bir sebepleri olabilir ki?"

"Konsey'in halkınız üzerindeki kontrolünün temeli nedir? Biz Dönüşenlere ve insanlara sürekli neyi işaret ediyorlar?" Ses tonunu bilinçli olarak nazik tuttu, onu tekrar incitmek istemiyordu. Ama gerçeklerle yüzleşmek zorundaydı. Ve sonra hangi tarafta olduğuna karar vermeliydi.

"Şiddet karşıtlığı," dedi hemen. "Psiler diğer ırklara kıyasla şiddet suçu işlemezler."

"Sözde." Kadın neredeyse bacaklarının girene kadar kımıldadı.
"İnsanlar bunun bir yalan olduğunu öğrenirse, tüm yapınız çöker ve Konsey yıkılır."

"Annem Konsey'de." Fısıltılı bir yalvarıştı.

Neredeyse unutuyordu. "Özür dilerim, Sascha. Bilmesi gerekiyor."

Başını salladı, ipeksi bukleleri saçıldı. "Hayır. O güçlü ve acımasız, evet, ama kötü değil."

BÖLÜM 11

Kötülük. Bir Psy'dan ilginç bir kelime seçimi. "Nikita gücü sever. Konsey düşerse, bu güç de düşer." Bir elini kaldırdı ve parmak eklemlerini kızın yanağına sürttü. "Bunu bir

düşün." "Zamana ihtiyacım var."

"Fazla zamanın yok. Onları öldürmeden önce genellikle yedi gün tutuyor."

"Yedi günlük işkence." "Evet."

sessizlik çökmüştü. Dışarıdaki orman bile fısıldamayı kesmişti. Sanki tüm dünya nefesini tutmuş gibiydi. Adam onun ensesini, yanağını, çenesini okşamaya devam etti. Teni sıcak ipek gibi baştan çıkarıcıydı.

"Senin deri ayrıcalığın yok," dedi, sonsuz gibi görünen bir süreden sonra.

"Ya onları istediğimi söylersem?" Ona dokunmaktan vazgeçmedi, tıpkı daha önce hiç görmediği bir Dönüşen kadına yaptığı gibi nazik davranmaktan vazgeçmedi. Çok erken, çok fazla şey istemişti. Ona her şeyi anlatarak risk almıştı ama bunu yapmak zorundaydı. Sascha onların son şansıydı.

"Psy ile böyle ayrıcalıklara sahip olmak faydasız. Onları geri veremeyiz." Onda yenilmiş bir şeyler vardı.

Lucas onu bu şekilde, incinmiş ve morarmış görmekten hoşlanmıyordu. Suçluluk

kalbini sıkıştırdı. Bunu ona yapmış olması onu bu kadar üzmemeliydi. Yaptığı her şey Pack içindi. Bu, Sürü'nün bedelinin bir parçasıydı. Alfa olmak. İlk kez bu bedeli ödediği için içerlemiş, bu kadını incitmek zorunda kaldığı için içerlemişti.

Bir santim daha yaklaştı ve panterin duygusallığını ortaya çıkarak onun gönlünü almaya karar verdi. Karanlık ve ölüm, dehşet ve ktlk hakkında konuşmuşlardı. Ama onun olduğu tek şey bu değildi. Onu ikinci bir deri gibi giydiği Psy zırhından çıkarmak istiyorsa, duyguların güzel tarafıyla onu baştan çıkarması gerekecekti. onu çirkinliğe gmmektense. "Dorian haklı mıydı?"

Sonunda başını çevirip ona baktı. "Ne hakkında?"

"Psy'lardan biriyle yatmanın bir beton parçasıyla yatmak gibi olduğunu söyledi."

"Bilemem." Omuzları dikleşti. "Hiç

kardeşlerinizden biriyle yatmadınız mı?"

"Neden yapayım ki? Üreme, eğer istenirse, çok daha fazla yapılabilir bilimsel yöntemler kullanarak." Sesi o kadar ilkel geliyordu ki bu bir provokasyondur.

"Peki ya eğlence?"

"Ben Psy'ım, unuttun mu? Biz eğlenmeyiz." Küçük bir duraklama.

"Herhangi bir seksin ne anlamı var anlamıyorum. Dağınık ve tamamen kullanışsız görünüyor."

"Denemeden eleştirme, sevgilim." Sırıtmak istedi. Sert duruşu ve o kadar pratik sözleri Psy ders kitabıydı... sanki onları çalışmış gibiydi.

"Bu pek olası bir ihtimal değil," dedi ve sesi neredeyse inanmış gibi ıktı. "Sanırım gitme vaktim geldi, saat beşi geçti." Kadının gözleri Saat.

"Bir pck," diye fısıldadı kulağına.

"Ne?" Vücudu hareketsiz kaldı.

"Sana anlamadığın o dağınık, amaçsız etkileşimin bir kısmını deneme şansı veriyorum." Kızın kulak memesini dişleriyle hafifçe ısırıldı. Vücudunun hafifçe sarsılması açıldı. Bırakarak bir eliyle kızın yanağını kavradı ve yüzünü kendi yüzüne çevirdi. "Buna ne dersin?"

"Nedenini anlamıyorum-"

"Bunu bir deney olarak düşün." Başparmağını kızın alt dudağının yumuşaklığında gezdirdi, onun tadına bakmayı nefes almaktan daha çok istiyordu. Kızdırma dürtüsü, alma arzusuna dönüşmüştü.

"Siz Psy'lar deneylerinizi , değil mi?"

Yavaşça başını salladı. "Belki de bu bana neden Dönüşenler ve insanlar evliliğe ve bağ kurmaya çok önem verirler."

Ona fikrini değiştirme şansı vermedi. Başını eğdi, Dudaklarını onunkilerin üzerinde hızlı ve sıcak bir şekilde kaydırıldı. Sıcak, yumuşak, lezzetli öpücükler onu geri dönmeye davet ediyordu. Döndüğünde, öpücüğü sığı tuttu- Alt dudağını çekti, diliyle acısını hafifletti, sonra üst dudağını emiyordu. Yumuşak, doğuştan kadınsı bir inilti sessizliğe karıştı.

Isı onu yaktı.

Bu beton blok değildi. Kadının göğüslerinin ön kolunda yükselip alçaldığını hissedebiliyor, avucunu daha aşağılara inmeye davet ediyordu. Şimdilik, kızın boynunda hissedebildiği kalp atışlarıyla, saklayamadığı kesik kesik nefesleriyle yetiniyordu. Psy duygularını kapatabilirdi ama bedeninin açıklığını kapatmak çok daha zordu. Dokun.

Sascha uçuşunun kenarının önüne düştüğünü görebiliyordu ama umurunda değildi. Hayatında hiç bu kadar çok şey hissetmemişti. hissi, bu kadar zevk. Onun fantezileri

Lucas'ın gerçekliğine. Onu öpüşündeki tembel açgözlülük, baştan çıkarıcı şeylerin en tehlikelisiydi. Hareketleri o kadar durgun, o kadar incelikli, o kadar duyusal bir yavaşlıktaydı ki Daha ne olduğunu anlamadan ağzını ona dayadı. Ne kadar ileri gittiğini görünce şok oldu ve geri çekildi.

Adam onun kendini geri çekmesine karşı koymadı, tahrik olmuş kedi yeşili gözleriyle onu izledi.

"Bu kadar deney yeter mi, kedicik?"

Bu sevgi sözcükleri rüyalarından fırlamış gibiydi. Kendi tepkisinden ve onun gözlerinde görebildiği farkındalıktan dehşete düşerek, "Eve dönmek istiyorum," dedi. Ona cevap vermediğini biliyordu. Soru. Ayrıca bir Psy'den beklenen sözleri söyleyemeyeceğini ve bunun kendisini ele verecek kadar büyük bir yalan olduğunu da biliyordu. Gerçek şu ki, yeterince içmemiştir. Uzun bir atışla değil.

"Pekâlâ." Eğildi ve o keskin yırtıcı dişleriyle kadının alt dudağını ısırıldı.

Onu işaretliyorum.

Sascha sabah sekizde evdeydi. Bitkin bir halde duş aldı ve önündeki gün için hazırlanmaya başladı. Gündemindeki ilk şey annesiyle yapacağı toplantıydı. Ardından birkaç aile projesini daha kontrol etmesi gerekiyordu. Ondan sonra Lucas'la tekrar yüzleşmek zorundaydı. Saçlarını düzene sokmaya çalışırken yüzü kızardı.

Adamın ellerinin saçlarında bıraktığı hissi, ona dokunmaktan aldığı zevki unutamıyordu.

Yine de onu neredeyse kıracak olan şey zevk değildi. Bu Onda hissettiği ihtiyaç, dokunma ve huzur ihtiyacıydı. Düşmanlarından biri olan bir Psy'nin onda huzur bulması onu büyülemişti.

Katiller ırkının bir parçası.

Acımasız gerçeklik, kalan tüm zevk izlerini sildi. Onun suçlamasını kabul edemezdi, sahip olduğu her şeyden vazgeçemezdi. çok kolay inandı. Belki de asla uyum sağlayamayacaktı ama Psy onun halkıydı, sahip olduğu tek şeydi. Lucas onu öpmüştü ama o bir Dönüşen'di ve sıkıştığında her zaman sürüsünü ona tercih ederdi.

Beni dışarıda bekle.

Lucas'ın ona gitmesini emrettiği görüntü, Dorian'ın parçalanmış, bir kadınla yatakta olduğu düşünceleriyle birleşmiş Rina'yı aradı. Ona hiçbir zaman bir yabancından başka bir şeymiş gibi davranmamıştı, diye düşündü, Tamsyn'in evine yaptığı ziyareti kasten unuttu çünkü uymuyordu ve doğru gitmesi için bir şeye ihtiyacı vardı. mantıklı.

Ait olmaya ihtiyacı vardı.

Psy'lara karşı geldiği anda sadece hayatına değil, herhangi bir yere uyum sağlama umuduna da veda etmiş olacaktı. Konsey'in öfkesinden bir şekilde kurtulsa bile, haydut bir Psy'ı kim kabul ederdi ki? DarkRiver değil. Kendisini psikopat bir ırktan olmakla suçlayan Dorian'ın gözlerinde gördüğü nefreti hâlâ hatırlayabiliyordu.

Lucas onu dışarı iterken Dorian'ın yanında durmuştu; Dorian bir kez daha dışlanmış, tek başına kalmıştı. Leoparlar sürü arkadaşları için bir araya gelmişti ama Dorian için kim bir araya gelmişti? kendini yerde baygın halde bulduğunu biliyor muydunuz? Hiç kimse.

Çünkü o bir aletten başka bir şey değildi.

Lucas doğasını hiçbir zaman saklamamıştı. Başından beri Lucas'ın istediğini elde etmek için her türlü avantajı kullanacağını biliyordu... kokuşmuşlardan birini öpmek gibi tatsız bir şey içeriyordu,

Metalik Psy. Onu bilgi toplamak için kullanıyordu ve teslim olduğu anda onunla işi bitecekti.

Keskin sancılar midesine sapsansa da kendini gerçekte yüzleşmeye zorladı.

Her zaman korktuğu gibi, Dönüşenler onun kusurlu doğasını öğrenmişlerdi ve istediklerini elde etmek için bunu kullanıyorlardı.

Lucas onu sömürüyordu. Onu sömürüyordu.

"Aptal," diye fısıldadı gözyaşlarını düzelterek. "Ben çok aptalım." Nasıl oluyordu da ırkının geri kalanı onu iterken, kendisi itmiyordu? Öyle değildi. Sadece kabul edilmeye, değer görmeye duyduğu acınası ihtiyaç, bu kadar imkânsız bir şeye inanmasına izin vermişti. Suçluydu kendi aldatmacasına katılıyor.

Onun kendisini duygularla ve sahte umutlarla kör etmesine izin vermeyi bırakıp bir Psy gibi düşünmeye başlamasının zamanı gelmişti. Belki de en azından aile içindeki konumunu kurtarmak için çok geç değildi.

Bunu sağlamak için yapması gereken ilk şey Nikita'ya öğrendiği şeyi -hiçbir zaman mükemmel bir kardinal olamayabilirdi ama mükemmel bir kız evlat olabilirdi. Bu onun için bir şanstı. Kendisi için bir hatadan başka şey olarak bir yer.

Aşağılanma ve acı bir araya gelerek tehlikeli bir karışım oluşturmuştu. Lucas'a bunu ödetmek istiyordu, onu yaraladığı gibi onu da yaralamak, onun hayallerini paramparça ettiği gibi onunkileri de paramparça etmek istiyordu. Ona halkı hakkında çok şey öğretmişti. . Sonuçta o Psy'di.

Ve o düşmandı.

BÖLÜM 12

Lucas, Sascha şantiyeye anda bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı. Ölçümler. Yüzeyde her şeyin normal görüldüğünden emin olmalıydılar; Psy'ları gereksiz yere uyarmalarına gerek yoktu. Bu izlenimi güçlendirmek için, katil insan avını avlamayı tercih edeceği halde buradaydı.

Sascha'nın arabasını diğerlerinden biraz uzağa park etmesini ve bulundukları yerden uzakta, alanın doğu kenarına doğru yürümesini izledi.

çalışıyor. Çömeldiği yerden kalkarak elindeki not defterini yanındaki kadına uzattı. "Kaleyi koru, Zara."

"Bensiz ne yapardın?" Vahşi kedi göz kırptı.

Başına bir bela geleceğini düşünerek karnının sıkışmasına rağmen gülümseyerek Sascha'nın peşinden gitti.

Onunla yüz yüze geldiğinde, kendisini öpmesine izin veren kadından geriye hiçbir iz kalmadığını fark etmek şok ediciydi. İçindeki tüm sinirler reddederek kaskatı kesildi. Ondan değil. Taktığı maskeyi bir kez daha. Kendini saklıyordu ve bu onun doğasının her iki tarafı için de kabul edilemezdi.

Onu bunu çıkarmaya zorlamaktan başka bir şey istemiyordu... yine de bunun onu neden bu kadar öfkeliendirdiğini anlamıyordu.

"İnşaatin başlamasına ne kadar var?" diye sordu o konuşmadan.

"Planlar yaklaşık bir ay içinde tamamlanacak. Eğer onaylarsanız, inşaat başlayacak."

"Lütfen beni haberdar edin." Kadının gözlerinde adamın tüm içgüdülerini harekete geçiren bir karanlık vardı.

Panterin t yleri diken diken oldu. "Ne yaptın sen?" diye boş boş sordu.

"Ben Psy, Lucas."

"Lanet olsun sana." Adam onun kolunu tuttu. Kadın dondu kaldı. "Ne halt ettin sen?"

Dudakları ince beyaz bir çizgi halinde sıkıştı. "Anneme her şeyi anlatmaya gittim."

İhanetin alevleri kanına asit gibi yayıldı. "Seni kaltak." İğrenerek kolunu bıraktı.

"Ama ben ." Kelimeler o kadar sessizdi ki neredeyse duymuyordu.

"Ne?"

"Ona söyleyemedim." Ona sırtını dönerek ağaçlara baktı.
Bu da arsayı çevreliyordu. "Neden olmasın, Lucas? Ben Psy'im.
Sadakatim onlara ait ama konuşamıyorum."

Rahatlama onu öyle sert tekmeledi ki neredeyse acı çekecekti.
"Sadakatini kazanmak için ne yaptılar?"

Rahatlamayla karışık bir öfke vardı. Ona ihanet etmeyi düşündüğü için bile öfkeliydi.

"Neyin var?" Omzunun üzerinden baktı.

"Sana güvenmiştim." Ve o kolay güvenen bir adam değildi. "Sanırım bu bizi eşitliyor."

Bakışlarını kaçırdı. "PsyNet'i araştıracağım
bilgi. ne varsa sana vereceğim." Sesinin mükemmel tonlarında yürek
parçalayıcı bir yalnızlık vardı, bir şey
Yanlış bir şey söylerse kızın binlerce parçaya ayrılacağını düşünmesine
neden olan bir şey.

"Sascha." Kızın omzuna dokunmaya gitti, öfkesine rağmen onun bu şekilde acı çekmesine seyirci kalamazdı. Onun incinmemesinin neden bu kadar önemli olduğunu düşünmek aklına gelmedi. Sadece öyleydi.

"Yapma." Uzaklaşarak fısıldadı, "Bir şey olmam gerekiyor, bu bir katil ırkının parçası olduğum anlamına gelse bile. Psy değilsem neyim ben?"

O cevap veremedi. Zara onun adını seslendi. Ona el sallayarak, "Psy'nin başka bir şey olamayacağını kim söyledi?" dedi.

Sascha, Lucas alanın diğer tarafına geçene kadar bir daha konuşmadı. "Doğa." Düzensiz fısıltı, Lucas'ın en iyi saklanan sırrını ortaya çıkarmıştı.

kendi ırkları. Diğer Psy'lar gibi o da aldığı her nefes için PsyNet'e bağımlıydı. Ondaki bir saatten daha uzun süre bir ya da iki dakika sonra sefil bir şekilde ölecekti. Ve eğer kusuru keşfedilirse, rehabilitasyon yoluyla yaşayan ölüme mahkum edilecekti. Hayatta kalmak için tek umudu Psy'dan daha fazla Psy olmak, kırılmaz olmaktı.

Bu sabah Nikita'ya sahip olduğu her şeyi vermek niyetiyle gitmişti.

Kafa karışıklığı ve ona ihtişamı gösterip sonra da ona sahip olamayacağını söyleyen kadere karşı bir tür kör öfkeyle doluydu. DarkRiver'a ihanet ederse Nikita'nın gözünde kendini affettireceğine, sonunda annesinin hep istediği gibi bir kız olacağına kendini inandırmıştı.

Yine de konuşmak için ağzını açtığı anda, ağzından tek şey bir dizi yalandı.

Her birine Dönüşenleri ve Lucas'ı korumaları söylenmişti. Bunlar onun daha önce hiç görmediği gizli bir parçasından, şiddetli sadakatin ve mutlak sadakatin parlak, sert bir düğümünden geliyordu. kararlılık. Bu kısım, onun, kızına zarar verecek bir şey yapmasına izin vermeyecekti.

öpen ve varlığının cam duvarlarını milyonlarca parçaya ayıran panter.

İşte o zaman, hayatında ilk kez, ait olmak istediğinden daha fazla başka bir şey istediğini fark etmişti. Sadece bir an için, sadece bir saniye için bile olsa sevilmek istiyordu.

Bir Psy için ne kadar boş ve imkansız bir hayal.

Buna asla sahip olamayacaktı ama en azından sevmeyi bilen bu ırka yardım edebilirdi. Belki de bu, ruhundaki ihtiyacı karşılamaya yeterdi. Belki de.

Lucas, ölçümleri tamamladıklarında Sascha'nın mesafesini korumasına izin verdi ama onun geri çekilmesine izin vermeye hiç niyeti yoktu. Emirler uyma konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştı.

Adam ona dokunmaya çalıştığında "Yapma," demişti. Dokunulmaz Psy'lardan biri olduğu için değil, daha fazlası olduğu için - hissedenden bir kadın olduğu için. Öpüşmelerinden sonra buna ikna olmasaydı, itirafından sonra hiç şüphesi kalmazdı. İhanet etmeyi düşündüğü için bile onu affetmemişti ama bu onun gitmesine izin vereceği anlamına gelmiyordu.

Yapamadı.

O onun kızıydı. Onun çekip gitmesini izleme fikri tahammül edilebilir bir şey değildi. Şimdiye kadar gerçeklere gözlerini kapamış olabilirdi ama onun kendisini sattığı düşüncesine duyduğu öfkenin ateşi gözlerini kırıştırdı. Gerçek ona bir tokat gibi çarpmıştı. Sascha ona ne kadar tepki gösterse de, o da Sascha'ya kesinlikle tepki gösteriyordu - fiziksel, zihinsel ve cinsel olarak.

Kızın bilmediği şey, çünkü adam kızın kıvrak zekâsının bunu anlamaması için çok dikkatli davranmıştı, adamın Pack'in dışına kolay kolay dokunmadığıydı. Deri ayrıcalıkları konusunda şaka yapmıyordu. Evet, Psy'lardan daha dokunsaldı ama onlarla sevgi dolu bir yakınlık kurmuyordu.

Onun olmayan biriyle. Yine de ilk andan itibaren, en ilkel içgüdülerini harekete geçiren bir kadınla oynar gibi onunla oynadığını fark etmişti. Ona asla hak ettiği düşman gibi davranmamıştı. tedavi edildi.

Bir yanı Sascha'nın onun için ne ifade ettiği, gerçekten ne ifade ettiği fikrine direnmeye devam ediyordu. Bu parça işkence görmüş, kırılmış, neredeyse yok edilmişti. Kendini istemiyordu. daha sert bir acıya yol açabilecek bir savunmasızlığa izin veriyordu. Paradoksal olarak, bu Psy'nin onun için ne anlama geldiğini anlayan da aynı parçaydı, Ve aynı parça onun gitmesine izin veremezdi. Kesin

olan tek bir şey vardı, o da onu elinde tutuyordu.

"Öğle yemeği yediniz mi?" diye sordu saat bir sularında, şantiyeden ayrılmaya hazırlanırken.

Diğerlerinden birkaç metre uzağa park ettiği arabasına doğru ilerlemeye devam etti. "Ben iyiyim."

"Soruma cevap vermedin." Bu oyunu Psy'si kadar iyi oynayabiliyordu.

"Arabada bir enerji barım var." aracına ulaştığında kapıyı açmaya gitti.

Elini onun elinin üzerine koyarak basit bir yöntemle onu durdurdu.

"Yapma," dedi tekrar, geri çekilerek.

"Neden olmasın?"

Kız cevap vermedi ama adam gözlerinde bir kıvılcım gördü. Öfkesi yeniden parlıyor, onu hayata döndürüyordu. Onu öfke içinde görmek için neler vermezdi. "Benimle Tammy'lere gel. "Benimle Tammy'lere gel. senin hakkında." Şifacı Sascha'ya alışılmadık derecede büyük bir ilgi göstermişti.

"Bunun akıllıca olacağını sanmıyorum." Yüzü serindi ama ruhunun fısıltılarını duyabiliyordu, içindeki panter onun vücudunun her nüansına uyum sağlamıştı.

Yakınına eğilerek, "Merak etme, yavrular ailelerini ziyarete gitti," diye fısıldadı. Gerçekte, DarkRiver'ın diğer gençleriyle birlikte güvenli bir yere götürülmüşlerdi. Yakında bir şeyler kırılacaktı ve En kötü senaryo, büyük kan dökülmesine eşittir. Ama bunun için O anda, katliamı durdurabilecek tek kadınla birlikte durduğunun farkında olarak kendini oyuna bıraktı. "Botların güvende."

"Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok."

Bu küstah yalan karşısında sırtarak onun yanağına dokundu. "Zara arabamı çoktan ofise geri götürdü. Anahtarlar?" Elini uzattı.

Kollarını kavuşturdu. "Kısa bir hafızan var."

"Sadece hatırlamak istemediğim şeyler için. Yolu biliyor musun?" Yüz ifadesinden bunun aptalca bir soru olduğu anlaşılıyordu. "Atla."

Lucas, aralarındaki özel savaşta ilk çarpışmayı kazandığının farkında olarak onun emir vermesine izin verdi.

Ancak bu, başlarının üzerinde asılı duran çok daha tehlikeli savaşı kazanmaları halinde devam edebilecekleri bir savaşı.

Sascha aklını kurcalayan konuyu açmak için yola çıkmalarını bekledi. "Daha fazlasını öğrendin mi?"

Lucas onun neden bahsettiğini bilmiyormuş gibi davranmaya çalışmadı. hakkında. Ani öfkesi o kadar saf ve gergindi ki, uzanıp ona dokunabilecekmiş gibi hissetti. Onu şaşırtan şey, bu öfkenin içinde hiçbir kafa karışıklığı olmamasıydı.

Lucas duyguları üzerine düşünebiliyor, bildiği her şeyin ötesinde bir irade gücü sergiliyordu.

Duygularının sınırlarını zar zor aşıyordu ve şimdiden ayaklarının dibinde onu içine çekip hırpalanmış, yaralanmış ve muhtemelen ölmüş olarak geri tükürmeye hazır, esneyen bir uçurum varmış gibi hissediyordu.

"Kaçırdığı Kar Dansçısı yirmi yaşında bir kadın. Brenna kaçırıldığı sırada özel bir okuldaki derslerine gidiyormuş. O gelmeyince, aynı sınıftaki bir sürü arkadaşı bir uyarı gönderdi."

"Ne çalışıyordu?" Verileri dosyaladı; İnternet'teki arama parametrelerini daraltmak için bu verilere ihtiyacı olacaktı. Aynı zamanda, psişik duyularıyla uzandı ve onun öfkesinin sivri uçlarını yatıştırdı. Bunu o kadar içgüdüsel bir şekilde yapmıştı ki neredeyse farkında bile değildi.

"İletişim konsollarına odaklanarak bilgisayar sistemlerinin ve bakımı."

"Zeki," diye mırıldandı.

"Evet, bu onun düzeninin bir

parçası." "Ne zaman?"

"Öğle civarı olmalı çünkü Brenna'nın kaçırıldığı yerden patikaya çıktığı saat o saatti - genellikle mahallesindeki küçük bir parktan geçerci."

"Yani birisi onun alışkanlıklarını almış olabilir mi?"

"Evet. Ama onu güpegündüz kaçırmak Güven. Park büyük ya da ağaçlık değil. Birkaç açıdan görülebilirdi."

"Ama değildi." Eğer Psy olsaydı, kendini gizlemek için yapabileceği Şeyler vardı. "Işınlanma yeteneğine sahip bir Tk-Psy onu da yanında götürebilirdi."

"Tk?"

"Telekinetik."

"Bunun için ne kadar g gerekir?"

"oğu Psy'nin sahip olduğundan daha fazla. Bu Şekilde yapıldığından Őpheliyim." "Neden?"

"Güçlü telekinetikler kendilerini kolayca ışınlayabilirler ancak yanlarında başka birini götürmek zordur, özellikle de psişik geçişi kolaylaştırmak için zihinlerine girmenize izin vermiyorlarsa."

Tüm bunları ilkokulda, farklı becerilerin hala aynı sınıflarda olduğu zamanlarda öğrenmişti. Diğer kardinaller uzmanlaşmaya gitmeden ve o sahip olduğu acınası becerileri geliştirmek için yalnız kalmadan önce, kimsenin istemediği bir utanç Kabul ediyorum.

"Zihnini zorla açmış olabilir mi?" Lucas bacaklarını uzattı ve kollarını koltuk başlığının arkasına doladı. Tembel Hareket onda uzanıp onu okşama isteği uyandırdı... tıpkı o yasak rüyalarda yaptığı gibi.

Ellerini direksiyonun üzerinde kenetleyerek başını salladı. "O bir Değişken. Bu, zorluğu hemen iki katına çıkarır ve bir kardinal için bile, bir zihni açmaya zorlamak zaten en zor işlerden biridir. görevler. Eğer kurbanı öldürmek umurunuzda değilse, bunu büyük bir g patlamasıyla da yapabilirsiniz, ama o onu canlı istiyordu." Böylece ona işkence edebilecekti.

Sascha derin bir nefes aldı ve kendini devam etmeye zorladı. "Ayrıca bunu yapmak ve onu ışınlamak için onu günlerce yatıracak kadar güç gerekirdi. Bu durumda olan güçlü bir Psy duymadım. Bu tür bir şey, yani bir Psy'nin alev alması, internette büyük yankı uyandırır." Direksiyona vurdu. "Bunu dikkatlice planlamış ve yakınında bir araç bulundurmuş olabilir. Pek çok insan seri katil bu şekilde çalışır."

"Kar Dansçıları da böyle düşünüyor. Plakası çamurlu, tanımadıkları büyük bir araç gören bir tanık bulmuşlar." Şehrin daha sakin bir bölgesine girdiklerinde camını indirdi.

"Yürütmenin haberi yok. Yeraltında çalışan dedektifler dışında, bu kez kimse soruşturma yürütüyormuş gibi yapma zahmetine bile girmiyor."

Enforcement'ı kontrol eden her kimse onun kibri, Sascha'nın taşıdığı umut balonuna bir mızrak sapladı etrafındaki insanların masum olduğunu söyledi. "Aracın sahibini tespit edebildiniz mi?"

"Hayır."

"üzerinde ne vardı?"

Lucas'ın kaşları çatılmıştı. "Bunu neden bilmek istiyorsun?"

"PsyNet bilgi dolu. Konuları daraltmaya yardımcı olacak her şey faydalı olabilir."

İnterneti bilmeyenlere açıklamanın bir yolu yoktu. deneyimledi. Bu bir veri yığınıydı ve tek kontrol edici faktör, her şeyden bir düzen çıkarmaya çalışan NetZihin'in etkisiydi. Kaos. Kendi ayrı bilincine evrilmiş bir varlıktı, canlı değildi ama onu sadece bir canlı olmanın ötesine taşıyan bir şekilde düşünüyordu. Makineler.

"Mavi kot, beyaz gömlek, siyah spor ayakkabı."

Ona bir bakış fırlattı. "Bu bilginin parmaklarınızın ucunda olmasını beklemiyordum."

"Bölgedeki dost olsun ya da olmasın tüm Dönüşen klanlarına katilin yakın olduğu uyarısı yapıldı ve Yardım. Bu Brenna'nın fotoğrafı." Parlak ve basılı kopyayı ceketinin cebinden çıkardı ama Brenna kırmızı ışıkta durana kadar ona vermek için bekledi.

Açıklanamaz bir dehşet duygusuyla aldı. Kadın Kahverengi gözleri neşeyle parlıyordu ve başını arkaya atmıştı. Güneş ışığı, düz saçlarının saf sarı tellerinde parıldıyor ve vücudunun kıvrımlarını vurguluyordu. Kız Kısa boyluydu, belki beş-dört yaşındaydı ama içinde öyle bir hayat vardı ki fotoğrafta onunla birlikte olan iki adamı cüce gibi gösteriyordu.

"Erkekler onun ağabeyleri Riley ve Andrew," dedi Lucas resmi geri verdiğinde. "SnowDancer alfasına göre cinayete meyilliler."

O fotoğrafa dokunduğunda hissettiği umutsuzluğa teslim olmamaya çalışırken ışık değişti. Sanki Brenna elini uzatmış ve onu yaşadığı cehennemin içine çekmişti.Brenna. Bir isim. Bir yüz. Duyarlı bir varlık. "Onun hayatını çalmak istiyor," diye fısıldadı.

"Ona işkence ettikten sonra."

"Hayır, demek istediğim bu değil." Sonunda Tamsyn'in evine varacak olan yapraklı yoldan aşağı döndü.

"Ne o zaman?"

"O kadar canlı, neşe ve hayat dolu görünüyor ki. Adam bunu ondan almak istiyor, kendine saklamak istiyor."

Arabada sessizlik.

"Bunu nasıl bildiğimi bilmiyorum. Ben sadece yaparım." Durdu Daha önce bir kez ziyaret ettiği geniş evin dışında. "Çok zehirli bir öfkeyle hareket olmalı." Böyle bir şey hissetmemişti. Brenna'nın dünyasına çekilmiş gibi görüldüğü o tuhaf, kısacık andaki duygu, ama başka ne bir varlığı diğerine bu kadar vahşileştirebilirdi?

"Öfkenin ne olduğunu bilmiyor."

Lucas'a bakmak için döndü, onun açık kan açlığından korkmamıştı. Onda temiz bir şey vardı, gerçek bir şey. "Hayır. Hissetmesi gereken karanlık şeyleri hisseden biri bunu sonsuza kadar saklayabilir. Er ya da geç kırılacaktır."

Lucas'ın gözleri sert yeşil kristallerdi. "Hepimizin iyiliği için daha erken olsa iyi . Saat işliyor."

Tamsyn sinirliydi. Lucas içeri girer girmez ona, "Yavruları özledim," dedi.

Ona sarılarak gücünün bir kısmını ona vermeye çalıştı. Sascha yanında sessiz duruyordu ama ensesinin dibinde bir kıpırdanma hissetti. Bunun onun etrafında neredeyse sürekli bir his olduğunu fark etti, o kadar sürekliydi ki neredeyse hiç fark etmemişti. Sascha'yla ilgili bir şey sürekli kullanılan Psy gücünün düşük seviyeli bir belirtisini yayıyordu.

Psy tam olarak neyin ? Başarısız ihanet girişimine rağmen hemen şüphelenmedi. Panter onun güvende olduğunu söylemişti ve panterin içgüdüleri hiç yanılmamıştı. Tamsyn derin bir nefes aldı ve birkaç dakika sonra onu bıraktı.

"Daha iyi misin?" diye sordu, saçlarını yüzünden çekerek. Şifacının gözlerine her baktığında kalbi biraz kırılıyor ve sonra yeniden katıldı. Kaybettiği annesinin ısrarlı bir hatırlatıcısıydı ama aynı zamanda Shayla'nın sahip olduğu iyiliğin de bir hatırlatıcısıydı.

Başını salladı. "Nate'i işe ben gönderdim. Aptal." Bununla birlikte, kendi alanına, mutfağa doğru döndü.

Sascha, Tammy duyamayacağı bir yere gidene kadar bekledi. "Yavruların ondan uzakta olması onu bu kadar endişelendiriyorsa, neden en başta gitmelerine izin verdi?"

"Aşırı korumacılık yırtıcı Dönüşenler için iyi değildir." Bu hatayı yaptığı için suçluydu, özellikle de Kylie'nin ölümünden sonraki aylarda. Ölüm. Halkını güvende tutma, hiç kimseyi kaybetmeme ihtiyacı yine onları boğmakla tehdit etmişti. Onarılamaz bir hasara yol açmadan önce kendini yakalamıştı ama bu, koruması gereken bir hataydı gün ve karşı.

"Tammy aşırı korumacı görünmüyordu. Aslında kendi başlarına keşfetmelerine izin vermeye çok açık görünüyordu."

"Onu onlarla sadece bir kez gördün." Ama doğru tahmin etmişti. Tammy, ona karşı olan davranışları yüzünden azarlayan gençleri. Ancak bunu Sascha'ya söyleyemezdi. Onunla ilgili içgüdülerine güvenmek başka bir şeydi, başkalarının hayatını tehlikeye atmak bambaşka bir şey.

Yavrular onun ellerindeydi. Bu henüz kazanmadığı bir güvendi.

Bir alfa için doğru bir karardı ama belki de bu kararı nedeni, hâlâ düşündüğü ihanet yüzünden öfkeleniyor olmasıydı. "Bu kadar güzel kokan ne?" diye sordu mutfağa girerken.

Tammy yerleri hazırlamayı bitirdi. "Tavuklu tencere turtası ve ardından çilekli tart."

"Bu kadar zahmete girmene gerek yoktu," dedi Sascha ve kelimeler kulağa yapmacık gelse de Lucas duygularının gerçek olduğunu biliyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde Tamsyn de öyle yaptı. Sascha'nın eline dokundu. geçici bir güvence. "Yemek yapmak beni rahatlatıyor, belki de

bir şifacı. Eğer çabalarımı yememe yardım etmezsen, Nate beni onu şişmanlatmaya çalışmakla suçlamaya başlayacak."

Lucas bir sandalye çekti. Sascha onu almak yerine diğer tarafa gitti ve kendi sandalyesini çekti. İnatçı kadın. "Bizimle mi yiyorsun Tammy?"

"Evet." Önlüğünü çıkardı ve gelip masanın başına oturdu.

Lucas sağında, Sascha da solundaydı. "Burada otururken kendimi tuhaf hissediyorum, burası Nate'in yeri."

Lucas bu yüzden onu almamıştı. Kendisi alfa olabilirdi ama burası bir sürü arkadaşının eviydi ve Nate burada kendisinin alfa olduğuna inanıyordu.

Tamsyn aynı fikirde olmayabilir, düşündü Lucas gizli bir gülümsemeyle ama Nate'in istediğini düşünmesine izin veriyordu çünkü onu seviyordu.

Yemek yemeye başladıklarında şifacı konuşmaya başladı. "O zavallı kızı düşünmeden edemiyorum-

Brenna." Çatalını yere bıraktı. "Muhtemelen şu anda ona zarar veriyordur. Biz de burada oturmuş hiçbir şey yapmıyoruz."

Doğru şeyi söyleyen Sascha'ydı. "Eğer bu kadar olumsuz düşünürsen kendi kendini gerçekleştiren bir kehanet haline getirirsin. Öfke ve acının ötesine bak ve düşün. Belki ona yardım etmenin bir yolunu keşfedersin."

Tamsyn uzun bir süre ona baktı. "Göründüğünden daha fazlasısın, değil mi Sascha?"

"Hayır, değilim." Sascha gözlerini yemeğine dikti.

Tamsyn, gözleri hâlâ Sascha'nın üzerinde, "Söylentilere göre Kar Dansçıları sınırı aşmış," diye yorum yaptı. "Akılları başlarına gelip Psy kafalarını koparmaktan bahsetmeyi bırakana kadar kardeşlerinin zapt edilmesi gerektiğini duydum."

İkisi de Dorian'dan bahsetmedi. Çılgınca çöküşünden sonra neredeyse ürkütücü derecede normal davranıyordu. Herkes hiç beklemedikleri bir anda patlayacağından korkuyordu.

"Ne elde etmeyi umuyorlardı?" Sascha Lucas'ın bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı. "Tüm Psy ırkına karşı iki Dönüşen mi? Bu intihar olurdu."

"Mantık ve aşk zaman örtüşmek zorunda değildir," dedi, gözlerinin yüzündeki pençe benzeri çizgileri izlemesini izleyerek. Birçoğunun aksine
şekil değiştiren, vahşi görünümlü işaretler. Onu birden fazla kez büyülenmiş gibi onlara bakarken yakalamıştı. Onları okşayışını da unutmamıştı.
rüyalar. "Kız kardeşlerini koruyamadıkları için acı çekiyorlardı - saldırma ihtiyaçları anlaşılabilir."

Lucas onların konumunu ancak bir zamanlar o konumda birinin takdir edebileceği gibi takdir ediyordu. İntikamını alabilmek için vücudunun güçlenmesini beklediği yıllar en dayanılmaz türden bir işkenceydi, yavaş ve sonsuz gibi görünüyordu.

"Aynı durumda Psy ne yapardı?" Tamsyn sordu.

Sascha'nın cevap vermesi uzun zaman aldı. "Psy dünyasında aşk yoktur, bu yüzden mantık üstün gelecektir." Sözleri netti ama gözleri onu ele veriyordu.

Her nasılsa, o gece gökyüzünden bakan gözleri okumayı öğrenmiş, "Tamsyn, bu öğleden sonra birkaç saatliğine evini kullanabilir miyim?" diye sormadan önce sadece bir milisaniye boyunca gözlerinde titreşen unutulmaz hüznü yorumlamayı öğrenmişti.

Lucas tabağını itti, heyecandan içi çalkalanıyordu. Sascha PsyNet'te sörf yapacaktı.

"Tabii. Yine de insanlar uğrayabilir."

"Rahatsız edilmeyeceğim bir odaya ihtiyacım var."

"Üst kattaki misafir odalarından birini kullanabilirsiniz. Ziyaretçilerin çoğu alt katta takılma eğilimindedir."

Tamsyn tartları almak için ayağa kalktı. Onları masaya yerleştirirken kapı zili çaldı. "Gidip kim olduğuna bakayım."

Lucas, Tammy gittikten sonra Sascha'nın eline dokundu. "İnternette arama yapmaya mı çalışacaksın?"

Başını salladı ve yavaşça elini çekti. "Burada olamazsın." "Neden?"

"Çünkü senin varlığın dağıtıyor." Kadının yüzündeki ifade, adamın bundan bir şey çıkarmasına meydan okuyordu.

İçindeki panter beğenmiş bir şekilde hırladı. Adam o kadar kolay yatıştırılamazdı. "Seni korumasız bırakmayacağım."

"Eğer sessiz bir alarmı çalıştırırsam, beni koruyamazsın," dedi, gerçeğin etrafından dolaşmadan. "Sen daha bir sorun olduğunu anlamadan aklım başımdan gider."

Çenesi düştü. "O zaman içeri girmiyorsun." Cevap içgüdüsel; kayıp SnowDancer'ı düşünmüyordu bile.

"Merak etmeyin. Ben sadece kamu arşivlerini araştıracağım. Hiçbir şey ." Tamsyn odaya geri dönerken omzunun üzerinden ona baktı.

"İkinizin resmi olarak tanıştığını sanmıyorum," diye yorum yaptı şifacı.
"Rina-Sascha. Rina Kit'in kız kardeşi."

Lucas arkasını döndüğünde Rina'nın Sascha'ya temkinli bir selam verdiğini, ardından kıvrımlı sarışının onun boynuna arkadan sarılmak için yaklaştığını gördü. Yanağı onunkine sürtündü. Rina son derece seksi bir kadın olmasına rağmen, okşaması rahatlık istiyordu. Hiçbir zaman Sascha'ya yaklaşmaya çalışmamıştı.

Ona çekici bir erkekten ziyade her zaman alfası olarak davranacak kadar genç, şimdi yirmi bir yaşında.

Başını hareket ettirerek onu dudaklarından öptü ve elini yatıştırıcı bir hareketle kolunda gezdirdi. Bu küçük bir şeydi ama ona yardımcı oldu. Kadın onu bıraktı ve yanındaki sandalyeye oturdu. Lucas Sascha'ya bakıp

Temasla nasıl başa çıktığını görmek için. Yüzü ifadesizdi, o kadar ki güzel bir şeyler saklıyor olması gerektiğini biliyordu
Yoğun.

Dikkatini tekrar Rina'ya verdi. "Sorun nedir?" "Kit kayboldu."

BÖLÜM 13

"Ne?" Katil daha önce hiç bir erkeği kaçırmamıştı.

"Hayır, hayır, öyle değil," diye itiraz etti Rina. "O sadece diğer birkaç gençle birlikte Big Sur'a doğru bir gezintiye çıktı. ve onlara ulaşamıyorum. Sanırım Nico ve Sarah onunla birlikte."

"Ne zaman gittiler?" İzinsiz seyahat yasağı o sabah erken saatlerde yürürlüğe girmişti.

"Daha önce," dedi Rina, Sascha'ya bakarak.

Normalde üç çocuğun yokluğu endişe yaratmazdı. Gençlerin vahşi olduğu bilinirdi ama Lucas, Kit'in ani yolculuğu Dorian'ın çöküşüne tanık olmasıyla ilgiliydi. Gizli nöbetçiye kahramanca tapıyordu. "Onu bulacağım." Bu bölgeleri kontrol eden SnowDancer teğmenleri genellikle makul davranırlardı ama bunlar sıradan zamanlar değildi.

"Teşekkürler, Lucas."

"Tamsyn, ben Rina ile dışarı çıkıyorum." Ayağa kalktı ve baktı Sascha'ya baktı. "Kalıyor musun?" Yapmayı planladığı şeyin güvenli ikna olmamıştı ama Rina'nın da hatırlattığı gibi, Sascha'nın zarar görmemesi için kendi arzusundan çok daha fazlası buna bağlıydı. Bu, ondan ayrılmasını kolaylaştırmıyordu; her şeyini kaybettiği gün diktiği bariyerlere rağmen, onun hayatındaki yeriyle ilgili kavrayış içeri sızmaya başlamıştı.

"Evet." Gece gökyüzünün gözleri gözlerini kırpmadan onunkilerle buluştu ama Rina'ya bakmayı reddetti.

Kasvetli duruma rağmen, bu onda gülümseme isteği uyandırdı. "Altıdan önce dönersem sana yetişirim. Dönmezsem, mesaj bırakın."

Tammy."

". Umarım Kit ve diğerlerini bulursunuz."

"Yapacağız." Gençlerinden birini kaybetmişlerdi. Bu fazlasıyla yeterliydi.

Sascha misafir yatak odasında durmuş konsantre olmaya çalışıyordu ama tek görebildiği Lucas ile Rina'ydı. Kadının her molekülünden şehvet akıyordu, zengin, baş döndürücü ve neredeyse elle tutulur. İkisinin karşısında otururken sanki içinde boğuluyormuş gibi hissediyordu.

Sonra öpüştüler ve kadın bir şok daha yaşadı. şefkat fısıldanmıştı. Tutku değil, açlık değil, arzu değil. Akı, Lucas'ın öpücüğünün Rina'da cinsel bir alev patlamasına neden olmadığı düşüncesiyle baş etmekte zorlanıyordu.

Kapının çalınmasıyla irkilerek sessiz bir nefes aldı. "Evet?"

Tamsyn'in gülümsemesi kapı aralığında belirdi. "Sana bir fincan sıcak çikolata getirdim. Başka bir şeye ihtiyacın olursa haber ver." Fincanı yatağın başucundaki masaya koydu. "Seni rahat bırakayım."

"Tamsyn?"

"Evet?" Elini kapı koluna dayayarak durakladı.

"Bana bir şey açıklayabilir misin?" Sascha Lucas'a sormadı. Bu yüzleşmeye hazır olmadığı çok fazla şeyi ele verirdi. Ancak Tamysn bir şifacı olduğunu söylemişti. Belki de söylenenlerin anlamı buydu. aralarındaki gizlilik devam edecekti. "Öpücük

mü?" Tamsyn kaşlarını kaldırdı.

Sascha şaşkınlığını iyi gizlediğini düşünüyordu. "Evet."

"İlk tanıştığımızda beni öptüğü zamanki gibi. O bir alfa ve bize her dokunduğunda sürünün bağlarını güçlendiriyor. Onunla

kadınlar, o genellikle daha sevecen." Gözlerini devirdi. "Onlar şovenist domuzlar ama biz onları seviyoruz. Her neyse, dediğim gibi, o öpücük hiçbir şekilde cinsel değildi. Şununla . birliktelik."

"Peki ya erkeklerle?" Sascha sordu, zihninde anlayış tohumları yeşermeye başlamıştı.

"Gece koşularına çıkıyorlar, yeteneklerini test etmek için birbirleriyle dövüşüyorlar ve ara sıra poker oynamak ya da maç izlemek için bir araya geliyorlar. İşe yarıyor." Şaşkın bir şekilde omuz silkti.

"Yani bir öpücük Lucas için özel bir şey değil mi?" Bu tek erkekle ilgili aptallığı onu şaşırtarak incitmeye devam ediyordu. Öyle olduğunu söylemişti.

Bir deney. Belki de bir "beton parçasını" öpmenin nasıl bir şey olduğunu öğrenmek istemişti.

Tamsyn başını yana eğdi ve Sascha'ya sondalı bir bakış attı. Bak. "Paketin içi özeldir çünkü bize değer verdiğini, bizim için öleceğini söyler."

Sascha kendini gittikçe daha hissederek başını salladı.

"Ama sürünün dışında? Lucas'ın sürü dışında öpüştüğünü bildiğim tek kadın, yatağına almak istedikleridir." Kapı sırtan şifacının arkasından kapandı.

Sascha'nın yanakları alev aldı. Lucas onu yatağında istiyordu. Onun kendisine ulaşmasına izin vermemek için ettiği yeminlere rağmen, ateşi yükselmişti.

Konsantrasyon pencereden dışarı çıktı. Rüyalar gerçekte iç içe geçti ve ormandaki öpücüğünü, rüyalarındaki çok daha samimi öpücüğünü hatırladığı gibi hatırladı.

Yaklaşan bir motorun sıradan sesiydi.

dünyaya geri döndü ve ona ne yapması gerektiğini hatırlattı. Derin bir nefes alarak yere bağdaş kurdu ve o kadar zorlayıcı bir zihinsel egzersiz yapmaya başladı ki

diğer her şeyi zihninden uzaklaştırdı. Hazır olduğunda ağa doğru ilk adımını attı.

Dünya açıldı.

Önünde uçsuz bucaksız yıldızlı bir gökyüzü vardı. Her yıldız bir zihindi, Bazıları güçlü, bazıları zayıf. Onun yıldızı bu evrenin merkezindeydi çünkü giriş noktası oydu. PsyNet dünyanın bir yanına yayılmıştı ama belirli bir zihni bulmak istediğinde, tek yapması gereken onu düşünmekti ve görüş alanında beliriyordu, tıpkı insan-melez internetindeki bir bağlantı gibi.

Bununla birlikte, bir bağlantıya benzer şekilde, bir başlangıç noktasına sahip olması gerekiyordu - zihnin nasıl hissettiğine, neye benzediğine dair bilgi.

Orada annesinin parlayan yıldızı vardı; soğukkanlı, saf bir parlaklık. Orada Duncan imparatorluğunda çalışan bazı Psy'ler vardı. Ama bugün kimseyle konuşmak istemiyordu. İlgilendiği şey zihinler arasındaki karanlık boşluklardı. bilgi süzüldü, NetZihin tarafından kontrol edildi.

Bilincinin dışarı akmasına izin verdi, sanki gündemi yakalamaktan başka bir şey yapmıyormuş gibi verilerin içinden süzülmesine izin verdi. Haberler. NetAkıl onun yanından geçip yoluna devam etti, canlı değildi, ölü de değildi, ama dünyanın hiç bilmediği bir şekilde hissediyordu. Hâlâ gençti ve bu geniş arşivin kütüphanecisiydi.

Bitmek bilmeyen veri akışının dikkatini dağıtması kolay olabilirdi, ancak serbest dolaşan görünümüne rağmen çok seçiciydi, hisleri ince bir noktaya ayarlanmıştı. Bu cinayetle ilgiliydi... ve bir ırkın kendi türüne karşı sürdürdüğü en büyük yalanla.

* * *

Lucas beşi birkaç dakika geçe döndüğünde Sascha ve Tamsyn'i avluda dikilirken buldu.

"Gençler mi?" diye sordu şifacı kulak misafiri olduğu anda. Sascha başını kaldırdı, yüzü asılmıştı. "Onlar iyi mi?"

"Yerlerini tespit ettiğimde çoktan geri dönüyorlardı."

"Duymuşlar mı?" Tamsyn'in rahatladığı belliydi.

Lucas, Sascha'nın bir şeylerin yolunda gitmediğini fark ederek kaşlarını çattığını gördü. yüzeyin altında. Bu kaçınılmazdı. Çok şey kaçırmayacak kadar zekiydi. "Bir SnowDancer devriyesi tarafından durduruldular ve kışlarını kaldırıp eve dönmeleri söylendi."

"Sürü arkadaşlarınız yaralandı mı?"

Başını iki yana salladı. "Çocuklara sanki kurt yavrusuymuş gibi davrandılar." Bu çok sıra dışıydı.

Ateşkese ilk karar verdiklerinde Hawke leoparların müttefik olduğunu söylemişti ama onların sorunsuzca geçmesine izin vermek ve askerlerin yaptığını yapmak tamamen farklı bir şeydi. farklıydı. Lucas ima edilen mesajı anlamayacak kadar uzun süredir alfabeydi ama bu, üzerinde düşünmeden kabul edemeyeceği bir teklifti. "Akşama kadar evde olurlar."

Tammy gülümsedi. "Arayı için sizi yalnız bırakayım."

Sascha'nın neler sormasını bekledi ama o başını salladı. "Bana güvenme." Gözlerini ovuşturdu. "Ağa bağlı olduğum sürece zihnim savunmasız."

Onun yeteneklerine kendisinden çok daha fazla güvendiğini düşündü. "Ne buldun?"

PsyNet'le olan bağlantısını başka bir zaman tartışarlardı. "Hiçbir şey."

Yorgunluk sesini bastırmıştı.

Parmak eklemleriyle yanağını okşayacak kadar yaklaştı. "Seni çok yordu."

Kız geri çekilmedi ve adamın eli kızın yüzünden inip ellerinden birine dolandığında, kız parmaklarını adamın kollarının etrafında doladı. Panterin tatmin olmuş hırıltısını bastırmak zorunda kaldı.

"Kamu dosyalarında işe yarar hiçbir şey yoktu."

"Ama?" Yüzündeki kafa karışıklığını, şaşkınlığı okuyabiliyordu. Öğrendiği her neyse onu yeterince sarsmıştı, artık her zamanki maskesini koruyamıyordu.

Siyah-koyu gözler, bakışlarını kaçırmadan önce ona baktı. "Şiddetin gölgelerini hissettim," diye fısıldadı. "Sanki biri belli yerlerde zihinsel izler gibi."

"Onları takip etmek için kullanabilir misin?"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Parmak izi silik. Çoğu Psy bunu fark edemez bile."

Ama hissetmişti, diye düşündü, çünkü hissetmişti. Onun yerine Kendisinin ikna olduğu ama onun açıkça sakladığı bir şeyle yüzleşirken, boşta elini kullanarak saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Yani bilgi derinlere mi gömüldü?"

Başını salladı. "Bu gece birkaç şey daha deneyeceğim."

Havada korku kokusu alıyordu. "Tehlikeli olacak mı?"

"Ben bir kardinal Psy'im."

"Bu bir cevap değil."

"Sana verebileceğim tek şey bu." Elini onunkinden çekti.

Bir süre sonra Lucas en büyük güvenli evlerinin büyük mutfağında oturmuş, Tamsyn ve sürüsündeki en tehlikeli iki erkekle konuşuyordu. Dorian açıklanamaz handikapıyla savaşıarak Kendini insan dövüş sanatlarında o kadar geliştirmişti ki, yetişkin bir leoparı çıplak elleriyle yere serebilirdi. Nate belki daha da ölümcüldü; koruması gereken yavruları vardı. "Burada kaç tane var?" Lucas sordu.

"On dört anne dişi, yirmi yavru, sekiz genç ve üçünüz dışında altı asker daha," dedi Tamsyn tıbbi malzemeleri düzenlediği tezgâhtan.

Dorian'a döndü. "Herkes hesaba mı?"

"Evet. Çocukların yarısından fazlası güvenli limana doğru yola çıktı bile."

"Kalan yavruları ve savunmasız dişileri yarın sabah taşımaya başlayalım." Rina gibi asker dişiler arkasında. Birçoğu beta erkeklerden çok daha ölümcüldü. "Tahliye edilenlerin arasına yaşlıları serpiştirmeye devam edin." Yaşlıları ne olursa olsun DarkRiver'in geleneklerinin aktarılmasını sağlayacaktı.

"Neden yarına kadar bekleyelim?" Nate öne doğru eğildi.

"Eğer toplu halde hareket edersek, Psy'lara bir şeyler döndüğünü haber verebiliriz."

"Peki ya Sascha?" Dorian sordu. "O bize yardım edecek mi?"

Lucas nöbetçiye baktı ve onun gerçekten de görüldüğü kadar sakın olup olmadığını anlamaya çalıştı. Daha birkaç gün önce Sascha'yı durduğu yerde deşmeye hazırdı. "Deniyor ama en kötü senaryo için plan yapmalıyız."

"Başarısız olması ve Brenna'nın cesedinin ortaya çıkması." Nate bir elini belli belirsiz kırılaşmaya başlayan saçlarının arasından geçirdi. "Eğer bu olursa,

Sascha'nın bulmuş olabileceği her şey tartışmalı bir konu haline gelir."

Tamsyn yanına gitti ve sessiz bir destekle elini arkadaşının omzuna koydu.

"Bunu istemiyorum." Dorian'ın sesi bir bıçak kadar keskindi. "Katilin kellesini istiyorum. Rastgele Psy'ların boğazını kesmek yeterli olmayacaktır."

"Hayır," diye kabul etti Lucas.

"Riley ve Andrew ile konuştum." Dorian'ın gözleri birden öyle bir acıyla doldu ki fiziksel bir ağrıya dönüştü. "Onları Psy'lardan uzak durmaya ve kız kardeşlerini bulmamız için bize zaman tanımaya ikna ettim.

Beni dinlediler." Söylenmeyen, bunun korkunç sebebiydi.

Lucas, Dorian'ın SnowDancer'a girmesi hakkında hiçbir şey söylemedi. kendi topraklarında. "O halde birkaç günlük mühletimiz var. İnsanlarımızı güvenli bir yere götürelim ve Sascha'nın bize ihtiyacımız olan ipucunu bulmasını umalım." Onun için duyduğu endişe, sürüsünü koruma ihtiyacıyla yarışıyordu. Ama seçimin kendisine ait olmadığını biliyordu; Sascha ondan emir alacak bir kadın değildi.

"Ona güveniyor musun?" Nate sordu.

"Evet." Bu artık bir soru değildi. Heknew.

Nöbetçi ona baktı ve sonra elini avuç içi yukarı bakacak şekilde masanın üzerine koydu. "O zaman seninleyim. Sürü için."

Tamsyn kollarını eşinin boynuna doladı, gözleri anlaşılmayla parlıyordu.

Dorian elini aynı pozisyonda Nate'in elinin üzerine koydu. "Sürü için."

Lucas kendi elini onlarınkinin üzerine koydu, avuç içleri aşağı bakacak şekilde. Onların elleri Lucas'ınkilerin üzerine kapandığında, Lucas da onlarınkinin üzerine kapandı. "Sürü için."

Sascha'nın parmakları titriyordu. Sol elini kaydırdı dikkat çekmeden cebine soktu ve onları ayıran masanın üzerinden Enrique'nin bakışlarıyla karşılaştı. Onu bekliyordu. Onu takip ediyordu. Duncan binasına girer girmez bilgisayarlar ona Nikita'nın ofisinde gerektiğini bildirmişti.

Birinin internette arama yapmasının gerçek amacını anlamasından korkarak içeri girdiğinde Enrique'yi annesinin koltuğunda otururken bulmuştu,

Nikita da yanında duruyordu. Korkusunun zerresinin bile dışarı sızmamış olması kalkanlarının ne kadar güçlü olduğunu bir göstergesiydi.

Ancak, parmaklarındaki titreme azalmayı reddediyordu.

"Nikita bana Dönüşenler hakkında bilgi edinme konusunda pek ilerleme kaydedemediğinizi söyledi." Bu, en incelikli azaplar. Enrique hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi beklemeye alışık değildi.

"Önemli bir şey yok," diye cevapladı Sascha. Öğleden sonra Lucas'a diğer kardinale ne konuşabileceğini sormuştu. Söylemişti de Bir casus olması gerektiği konusunda ihanete uğramıştı ama bunu zaten tahmin etmiş olması gerektiğini biliyordu. Enrique'ye de söylediği gibi, Dönüşenler aptal değildi. Lucas onu azarlamamış, sadece ihtiyacı olanı vermişti.

"Çocukluktan itibaren form değiştirme yetenekleri olduğunu keşfettim." Bu bir sır değildi.

-Psy'ların çoğu bakmaya zahmet etmemişti. Enrique öne

doğru eğildi. "Her şey işe yarar."

"İşinize yarayabilecek diğer bir gerçek de Dönüşen aile gruplarının sandığımız kadar izole olmadığıdır." Bu da açık bir bilgiydi. "Genç alfalar kendi sürülerini kurmak için yerleşik bir sürüden ayrıldıklarında, genellikle ana gruplarıyla dostane bağlarını sürdürürler."

"Bu mükemmel, Sascha. Yüz yılı aşkın bir süredir Dönüşenlere bu kadar yakın olan ilk Psy sensin. İşbirliğiniz eski bilgileri büyük ölçüde gözden geçirmemize yardımcı olacak."

Daha iyi bilmeseydi, Enrique'nin kendisine akıl hocalığı yapmaya çalıştığını düşünebilirdi.

En azından artık Konsey saflarında onun için bir yer olabileceğine inanması için onu kandırmaya çalışmıyordu.

"Hepsi bu kadarsa, efendim, gereken bazı meseleler var," dedi, sol elindeki titremenin korkutucu bir şekilde farkına varmıştı. sağ tarafındaki sancılarla birleşti. Yakında buradan çıkmazsa, fiziksel bozulmasını gizlemesi imkânsız hale gelecekti.

"Yeni bir şey hatırlarsan diye seni bu gece daha sonra arayabilirim." Enrique de onun gibi ayağa kalktı.

Nikita'ya baktı. "Elbette efendim. Anne." Dışarı çıkarken gözü ayağına takıldı ve bu sabahki şaşkınlığıyla Julian'ın çiğnediği botu giydiğini gördü. Korku onu pençeledi.

"Sascha."

Dönerek, sağ elinin belli belirsiz titremesini gizlemek için ceketinin yakasını çekiştirdi. "Evet?"

"Çalışmalarınız Duncan adına itibar kazandıracak." Yan yana dururlarken Enrique'nin omzu neredeyse Nikita'nın omzuna değiyordu.

"İyi gidiyorsun." Nikita başını salladı.

Sascha aniden annesinin daha önce söylediklerinin ne kadarının doğru olduğunu merak etti. Enrique gerçekten de saklanması gereken bir müttefik miydi?

Yoksa ikisi çok daha karanlık bir amaç için mi birlik olmuşlardı?

"Teşekkür ederim."

Bu sefer kesintisiz gitmesine izin verdiler. Ofisin dışına çıkar çıkmaz diğer elini de pantolonunun cebine soktu. Dairesine gitmek istiyordu ama yapamayacağını biliyordu - Enrique'nin daha sonra onu aramak konusunda fikrini değiştirmesi pek olası değildi. Ve onu bu halde görürse, ölmüş sayılırdı.

Elleri kontrolsüzce titriyordu ve bacaklarındaki kas spazmlarını artık görmezden gelemiyordu. Lucas'la konuşmasından bu yana geçen sürede bir şeyler çok ters gitmişti. İçindeki paniği zar zor asansöre bindi ve bir şekilde kimseye çarpmadan arabasına giden yolu buldu. Görüşü o aşamada bulanıklaşmaya başlamıştı ve kalp atışlarının onu korkutan düzensiz bir ritimle durup başladığını hissedebiliyordu.

Arabasının kapısını açmaya çalışırken neredeyse tökezliyordu. Sanki vücudu gerekli sistemler tarafından gibi hissediyordu. Korku boğazında metalik bir tat oluştırdı. Sonra, tuhaf bir şekilde, gülme dürtüsü neredeyse onu ele geçirdi. Birkaç saniye sonra kapıyı arkasından kapatıp camları renklendirmek için düğmeye bastığında hüznün içine çöktü.

Kontrolsüzce ağlarken, büyük bir çöküşün eşiğinde olduğunu biliyordu. Gözyaşları geldiği gibi hızla akıp gitmiş ve bedeni birdenbire şehvetli bir zevkin sancıları içinde erimeye başlamıştı.

Sonra bum! Bir suçluluk duygusu, unutulmaz bir kayıp yüküyle sarsıldı. Bu Boğazını sıktı ve boğulacağını . Bir saniye sonra geçti.

Hiçbir şey onun yerini alamadı.

Sascha o kısacık berraklık anında kendini düşünmeye zorladı. Önce psişik kalkanlarını güçlendirdi. Ölene kadar açık kalacaklar, onu PsyNet'ten saklayacaklardı. Kendi halkından. Hüznün korku ile karıştı ve bu kombinasyon beyninin parçalanmış nöronları arasında bir bağlantıya yol açtı.

Öne doğru eğilerek bilgisayara bir varış noktası programladı, hiçbir Psy'nin asla gidemeyeceği bir varış noktası. Sonra annesine yokluğunu açıklayan bir mesaj bıraktı. Kimsenin onu aramaya başladılar. Onu ne durumda bulacaklarını kim bilebilirdi?

Arabayı garajdan çıkarırken, görüşü her bir gözünde sadece bir iğne ucu kadar daraldı. Dehşetten neredeyse uyuşmuştu ama aracı otomatik navigasyon sistemlerinin devreye girebileceği caddelere çıkarmayı başardı. Devreye anda kollarını kendine doladı ve koltuğa kıvrıldı.

İçinden kahkahalar fışkırıyordu ama mutlu değildi. Üzgün de değildi. İkisiydi ve daha fazlasıydı. Kızgındı. Deliydi. Tatmin oldum. Aç. Acı. Memnun. Eğlenmiş. Tahrik olmuş. Tüm vücudu titremeye başladı, kalp atışları kaburgalarına çarpıyordu.

"Lucas," diye fısıldadı, konuştuğunun farkında bile değildi. Adamın görüntüsü kararan gözlerinin önünde parladı ama hemen kayboldu. o anda zihnine hücum eden duygu cümbüşü tarafından yutuldu. düşünme yeteneğini yok etti. Acı sinir uçlarına kısa devre yaptırdı.

Çığlık atarken vücudu kemerli bir hal aldı. araba. Bilincini kaybettiğinde çığlıkları hâlâ aracın içinde , araba caddelerde yumuşak bir şekilde ilerliyordu.

Güvenli ev gergindi. Sadece yavrular uyuyordu. Tüm anne dişiler aşırı bilinçliydi, askerler ve nöbetçiler adrenalin pompalıyordu. Lucas, Sascha'dan o zamandan beri haber almamıştı. O öğleden sonra gitmişti ve adam endişeliydi. Canavarı zihninin köşelerinde geziniyor, onu kadının izini sürmeye çağırıyordu. Bir şey PsyNet'te sörf yapmak için yaptığı ikinci denemede yanlış gitmiş olmalıydı.

Arka kapının dışında durmuş, kimseye haber vermeden Sascha'ya nasıl ulaşacağını düşünüyordu ki, kocaman beyaz bir kurt sinsice yaklaştı

ıssız arazinin arkasındaki ormandan çıktı. Yanında, Rina'nın tüm vücudu gerildi. "Dost mu düşman mı?" diye fısıldadı.

Kurdun buz mavisi bakışlarıyla karşılaştı. "İçeri gir." "Lucas."

"İçeri." Bu bir alfa komutuydu.

Rina gitti ama onun hem hayal kırıklığını hem de kendisi için duyduğu korkuyu hissetti. Onun güvende olduğundan emin olduktan sonra kurdu ormana doğru takip etti. Önünden hızla uzaklaştı ve o da daha yavaş takip ederek gitmesine izin verdi.

Ta ki ev gözden kaybolana kadar. Birkaç saniye sonra, solmuş bir kot pantolon giymiş bir adam ona doğru yürüdü.

Hawke kaslıydı ve ölümcüldü. Özünde bir yırtıcıydı. İster kurt ister insan formunda olsun gözleri aynı buz mavisiydi, saçları ise yaşla hiçbir ilgisi olmayan kalın gümüş-altın rengindeydi. Postu yankılandı. Lucas'ın tanıdığı tüm Dönüşenler arasında Canavarına en çok insanlığı benziyordu.

"Ne oldu?" SnowDancer alfasının, halkını bu kadar ürkek bir halde bırakıp gitmesi için oldukça olağanüstü bir şey olmalıydı. Sadece bu da değil, DarkRiver bölgesinin kalbine, güvenli bir eve gelmiş, söylenmemiş bir sınırı aşmıştı.

"Arazimizde bir şey bulduk." Sesi alçaktı. "Bizim ilk Öldürme içgüdüğü vardı ama kokunuz onun her yerinde olduğu için ilgilenebileceğinizi düşündüm."

"Sascha." Lucas gözlerini Hawke'a dikti. "Kardinal Psy mi?" "Evet."

"Nerede o?" Soğuk bir ter tüm vücudunu kaplamak üzereydi. Çocukken babasını izlediğinden beri böyle bir dehşet hissetmemişti.

ebeveynleri ölür. Şu anki ruh halleriyle, o Hawke'la konuşurken kurtlar muhtemelen onu deşecekti.

"Çok uzak değil." Hawke hareket etmiyordu. "Kim o?"

Hawke'ın, Lucas'ın onu uyardığı olası sızıntının Sascha olduğunu bilmesine gerek yoktu.

"Bizi PsyNet'e sokabilecek kişi." Canavarı zihninin duvarlarını zorluyor, ona ulaşmak için çırpınıyordu.

Hawke gözlerini kırpmadan Lucas'ı izledi. "Eğer bana yalan söylediğini öğrenirsem, kedi, bütün bahisler kapanır."

Lucas boğazından bir hırıltı çıkmasına izin verdi. "Beni kendi topraklarımda tehdit etme kurt."

Hawke'ın tehlikeli olduğunu biliyordu ama kendisi de öyleydi ve diğer alfanın bunu unutmasına izin verilemezdi. "Nerede o?"

"Beni takip edin." Hawke hızla uzaklaştı. Diğer Dönüşenleri bile yoracak birkaç dakikalık koşudan sonra, gizli bir yolun sonunda park etmiş bir arabanın yanında durdular.

Lucas bu kadar uzaktan bile onun kokusunu alabiliyordu. "Onu yalnız mı bıraktın?"

"Onu çantamla bırakmamı mı tercih ederdin?" Hawke yolcu tarafındaki arka kapıyı açtı.

"Onu fark eden Indigo olduğu için çok şanslı, diğerleri onu gördükleri yerde infaz ederlerdi."

Lucas, Sascha'nın koltuğa yığılmış halini gördü ve içinden öfke fışkırdığını hissetti. "Ona ne yaptın?" İçeri uzanarak onu kollarının arasına aldı. Vücudu gevşekti ama nefes alıyordu.

Rahatlama onu neredeyse kırıyordu ve o zaman anlamının son parçaları bilinçli zihnine doğru itildi. Tabii ki

Sascha onun gibi .

"Hiçbir şey yok. Arabasında bu şekilde bulundu." Hawke kapıyı kapattı.

"Araç bilgisayarını hack'ledik.

motorun gücü bitene kadar ormanlarınıza doğru ilerledi. Yanlış hesaplamış olmalı. Sizin topraklarınızdan benim topraklarıma geçti. durmadan önce."

"Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etme. Brenna ölürse onu da diğer Psy'lar gibi öldüreğim." Hawke'ın gözlerinde soğuk bir vaat vardı.

Lucas, Sascha kucağındayken geri çekildi ve kendi kendine itiraf etti sadakatinin artık ona ait olduğunu söyledi. "O bize asla ihanet etmedi. Onu güvende tutmak için savaşıcağız." Bu bir niyet beyanıydı.

Touch Sascha ve DarkRiver, SnowDancers'a karşı ayaklanacak ve elde etmek için çok çalıştıkları barışı yok edeceklerdi.

Hawke hareketsiz kaldı. "Bir Psy ile mi çiftleştin panter?"

Lucas gerçeği ancak şimdi fark etmişti; bunu bir kurtla paylaşacak değildi. "Bizimle konuşmadan Psy'a karşı harekete geçme."

Hawke uzun, buz gibi bir an boyunca ona baktı. "Beni hayal kırıklığına uğratma. Brenna gideli otuz altı fazla oldu. Bu işi yürütmenize izin vermemin tek nedeni, önden başlamanız. Eğer DarkRiver başarısız olursa biz devralırız."

"DarkRiver'in başarısız olma gibi bir alışkanlığı yok."

Kucağında Sascha'yla eve girdiği anda her şey bir anda cehenneme döndü. Rina tısladı ve pençeleri dışarı fırladı. Nate, korunmak istemediği açıkça belli olan Tamsyn'i korumak için korumacı bir şekilde hareket etti. Yeni dönen Kit bile ayağa fırladı.

Garip bir şekilde öne çıkan Dorian oldu.

"Ne oldu? Yaralandı mı?" Endişesi beklenmedik olduğu kadar açıktı da.

"Psy ona zarar verdi mi?" Tamsyn, Nate'in etrafından bakarak şöyle dedi
geçmesine izin vermiyordu. Kadın onu tekmeledi ama adam hareket etmedi. "Bırak gideyim, Nate. O benim arkadaşım."

"SnowDancer topraklarında baygın halde bulundu." Lucas onu mutfağın ortasındaki büyük ahşap masaya götürdü ve yatırdı.

"Ve o yaşıyor mu?" Kit inanamayarak sordu. "Neden onu paramparça etmediler?"

"Onlara onun PsyNet'e girişimiz olabileceğini söyledim." Lucas, Nate ve Dorian'ın birkaç saat önceki yeminlerine rağmen onu korumak için kendi sürüsüyle savaşmak zorunda kalıp kalmayacağını merak ediyordu. Bu onu parçalayacaktı.
ayrı. Sadakati her zaman Pack'e olmuştu. Sadece Pack'e. Şimdiye kadar.

"Botuna ne oldu?" Nate kaşlarını çattı. "Benimkilerin çoğuna benziyor."

"Çünkü Julian tadının güzel olduğuna karar verdi." Tamsyn sonunda arkasından çıkmayı başarmıştı ama bunun nedeni Nate'in onu bırakmış olmasıydı. Şifacı masaya doğru yürüdü ve gözlerini kapatmadan önce ellerini Sascha'nın vücudunun üzerine koydu. Birkaç dakika boyunca onları açmadı. "Daha önce hiç Psy hastam olmadı, o yüzden
onun kalıplarını nasıl okuyacağımı oldukça iyi biliyorum. Görebildiğim kadarıyla çok derin bir uykuda. Neredeyse bir koma gibi."

"Uyanacak mı?" Panterin çaresizliği bir tür uyuşmuş acıya dönüşüyordu. Eğer onun kendisi için kim olduğunu daha önce anlayabilseydi, kızın canı yanmayabilirdi.

"Bilmiyorum."

"Bu Psy tarafından ona karşı yapılmış bir saldırı olabilir mi?" Lucas Orada yatan kıza baktı ve birden ne kadar kırılgan olduğunu fark etti. Psy'lar fiziksel olarak çok daha narindi.

Değişkenlerdi ama bunu zihin güçleriyle telafi ediyorlardı. Bunu ellerinden alırsanız en kırılgan varlıklar olurlardı.

"Bu mümkün ama kesin bir yargıya varmam için çok farklı." Tamsyn, Sascha'nın örgüsünden kaçan saç tutamlarını geriye itti ve Lucas'a baktı. "Neden ona saldırıp canlı bıraksınlar ki?"

"Bir Psy neden arabasını eyaletteki en tehlikeli bölgeye girmesi için programlasın ki?"

Kimsenin bir cevabı yoktu.

BÖLÜM 14

Evdeki yataklar dolu olduğu için Sascha'yı Tamsyn ve nöbetçilerin gece boyunca göz kulak olabilecekleri masanın üzerine bırakmaya karar verildi. Birkaç battaniye buldular ve Başı için bir yastıkla birlikte onları altına yerleştirdi. Lucas botlarını çıkardıktan sonra yumuşak bir örtü örttü.

"Bırakın uyusun." Tamsyn Sascha'nın nabzını kontrol etti. "Yarına kadar kıpırdamazsa, o zaman... ne yapacağımızı bilmiyorum. Psy'yi mi çağıracağız?"

Ya bunu yapanlar onlarsa?" Başını salladı ve Nate'e yaslandı. "Sascha onu bu şekilde görmelerini ister miydi?"

Lucas cevap vermedi. Sürüsünün güvenliğine konsantre olmalıydı ama dikkati önünde yatan dişideydi. Giremeyeceği bir dünyadaydı, koruyamayacağı bir kadındı. Tıpkı sevdiği başka bir kadını koruyamadığı gibi.

Bunca zaman sonra bile, annesinin çığlıklarını hatırlamadan onun kahkahalarını hatırlayamıyordu. Genç ve zayıfken onun pençeler ve dişlerle dolu bir öfkeyle düşüşünü, hayatının parlak ışığının sönüşünü izlemişti. İntikam, içindeki alev alev yanan öfkeyi soğutmuştu ama Lucas yara izlerinin her zaman kalacağını biliyordu; şifacı annesinin ve nöbetçi babasının kayıp hayatlarının izlerini taşıyorlardı. Bu yaralar onu sertleştirmişti ama bugün bu yaraların kendisini Her şeyi.

Sascha bir şekilde onun içine yerleşmiş, sadece bir eşin gidebileceği kalplerin kalbinde canlı bir varlık haline gelmişti. Şimdi onun ışığı da engelleyemediği bir fırtınanın, göremediği bir tehlikenin içinde titriyordu. Çaresizliği onu harap etmişti. Öfkeliydi.

Ona güvende tutamayacağı bir eş verdiği için kadere kızıyordu. Belki de panterin en başından beri bildiği bir gerçeğe karşı bilerek kör olmasının nedeni buydu - daha önce bir kez yaptığı gibi acı çekmek, kalbinin kanını akıtmak istememişti.

", " diye sert bir fısıltıyla emretti, sesi bir hırıltının kaba kenarını taşıyordu.

Zar zor bulduğu şeyi kaybetmeye hiç niyeti yoktu.

Saatler geçti. İzlediler. Beklediler. Kuşlar uyanmaya başladı ama hiçbir Psy üzerlerine çullanmadı. Görünüşe göre Kar Dansçıları sözlerini tutmuşlardı ve Sascha'ya her ne olduysa, Konsey kendilerine yardım ettiğini öğrendiği için olmamıştı.

Gergin anneler rahatlamaya başladı ama askerler tetikte kalmaya devam etti. Gökyüzü aydınlanmaya başladığında Sascha kıpırdandı. Lucas, Nate ve Tamsyn hariç herkesin mutfaktan çıkmasını emretti.

Gözlerini açtı ve oturmadan önce birkaç saniye tavana baktı. "Buraya nasıl geldim ben?"

"Kar Dansçıları seni kendi bölgelerinde buldular ve ben de seni buraya getirdim." Dişlerini gösterip onu işaretlemek istedi. Şimdi o Canavarının ilkel dürtüleriyle savaşmak istemediğini anlamıştı.

"Ne? Senin topraklarında durmam gerekiyordu." Saçlarını geriye doğru itmeye başladı ve dondu kaldı. "Örgümü çözdün."

"Evet." Bu tek kelime sahiplenmeyle doluydu.

Kız şaşkın görünüyordu ve adam ilk kez bir Psy'nin bu şekilde baktığını görüyordu. "Biraz su alabilir miyim?"

Tamsyn çoktan bir bardak uzatmıştı. Sascha bardağı ondan alarak kana kana içti. "Teşekkür ederim."

"Bir değil." Tamsyn bardağı geri aldı ve gözleri Lucas'ın kollarıyla buluştu. "Belki de diğerlerini kontrol etmeliyim."

"Evet."

Nate kaşlarını çattı ama mesajı duydu. Bir dakika sonra Lucas Sascha ile mutfakta yalnızdı. Öne doğru eğilerek, kız uyandığından beri yapmak istediği bir şeyi yaptı. Onu kollarının arasına aldı ve kucağına alarak bir sandalyeye oturdu.

Dondu kaldı. "Ne yapıyorsun?"

"Sana sarılmak." Onun kokusunu içine çekti, bir elini belindeki buklelere doladı. "Öldüğünü sanıyordum. Sen ölemezsin."

Sanki onun yaşadığı ıstırapı anlamış gibi, ince elini tereddütle göğsüne koydu ve başını çenesinin altına sıkıştırdı. "Sanırım derin bir uyku .
Bedenim şimdi
normal çalışıyor." "Ne

oldu?"

"Bilmiyorum."

"Yalanın kokusunu alabiliyorum." Onun kollarında titrediğini hissetti ve her
İçindeki koruyucu dürtü yüzeye çıktı. "Konuş benimle, sevgilim."

"Sana yardım edeceğim," diye fısıldadı. "Katili bulmana yardım edeceğim, sahip olduğum her şeyi sana vereceğim."

Sesinde daha önce olmayan derin bir inanç vardı. "Neden?"

"Öğlene kadar dairemde olmam gerekiyor," dedi cevap yerine.
"Anneme seninle birlikte şehir dışındaki bir mimarı görmek için çıktığım geziden döneceğimi söyledığım zamandı."

"Seni oraya götüreceğiz." Onu sıkıca kavradı, içindeki ihtiyacı besledi ona olan ihtiyacı. "Bana ne olduğunu anlat. Sormaktan vazgeçmeyeceğim."

"Bedenimin kontrolünü kaybettim," dedi yumuşak bir sesle. "Aylardır sorunlar yaşıyordum. Her zaman büyük bir olay olmadan geçerdi ama bu sefer sanki tüm sistemim kısa devre yaptı.

Sizin topraklarınıza yöneldim çünkü orada Psy gözlerinden korunabileceğimi düşündüm."

"Bir doktor tarafından görülmeniz gerekiyor."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Çatlamaya başladığımı kimse bilmemeli."

"Fiziksel soruna benziyor, zihinsel değil."

"değil. Ben... bir şeyler hissettim, Lucas. Bazı şeyler beni bilinçsizlik. Bu benim zihnimden geliyor." Elini göğsüne bastırdı. "Eğer öğrenirlerse..."

Onun doktora gitmemesinden memnun değildi ama kararını verdiyse başka seçeneği olmadığını da biliyordu. Psy hastalarını güvenle tedavi edecek doktor bulmaya çalışıyordu. Bu Bunu öğrenmeyi kendine iş edinecekti. "Şimdi nasıl hissediyorsun?"

"Tamam. Ama duş almak istiyorum."

"Pekâlâ." Onu tutmaya devam etti. Kızın dokunmaya duyduğu açlık o kadar güçlüydü ki, bu onu parçaladı.

"Sascha, senin diğer Psy'lar gibi olmadığını biliyorum." Gerçeği açığa çıkarmanın zamanı gelmişti.

Kızın eli adamın ağzını kapattı. "Bunu yüksek sesle söyleme. Asla. Eğer bana karşı herhangi bir... ilginiz varsa, bunu aklınızdan bile geçirmeyin." Sesinde korku titreşiyordu. "Eğer biri duyarsa, bu benim ölümüm anlamına gelir."

Avucunun içini öptü ve onun gece gökyüzünü izledi. gözleri şaşkınlıkla karardı. Elini çekti. "Bunu yakında konuşmak zorunda ."

"Biliyorum." Ondan uzaklaşarak doğrulup oturdu. "Parçalanıyorum, ama parçalanmadan önce sana yardım edeceğim."

"mı?"

"Delilik." Sesi o kadar yumuşaktı ki neredeyse kelimeyi yakalayamayacaktı. ". Bundan daha fazla saklanamam, en iyisi şan şöhret içinde öleyim." Gözleri onunkilerle buluştu. "Bana bir söz verir misin?"

"Ne istiyorsun?"

"Delilik beni kıldığında, beni öldürmeni istiyorum. Çabucak, temizce, merhamet etmeden."

Kalbi durdu. "Hayır."

"Yapmalısın," dedi, ses tonu aceleliydi. "Eğer yapmazsan, beni yürüyen ölümlere çevirecekler.

Söz veriyorum."

Onu öldürmeye hiç niyeti yoktu. Ama en bir sonraki kedi kadar lafı dolandırabiliyordu. "Deliliğe teslim olursan seni öldürürüm." Korkuları ne olursa olsun, onda akıl hastalığına dair hiçbir ipucu yoktu. Yok. O sadece yaşam ve umut kokusu aldığı yerde çürümenin keskin kokusunu alırdı.

Sascha duştan sonra oturma odasına girdi ve korkmak için her türlü nedeni olan bir leopar erkeğiyle yüz yüze geldi. "Merhaba, Dorian."

Öyle saf mavi gözlerle ona bakıyordu ki, içinde gizlenen karanlığa inanmak imkânsızdı. "Bir şey yaptın beni." Bu bir suçlama değil, gerçeğin ifadesiydi. Beklediği öfke oradaydı ama ona yönelik değil, derinlerde kaynayan bir gölgeydi.

"Ne yaptığımı bilmiyorum, eğer bir şey yaptıysam," dedi ona, kalbi boğazında. Tüm bu olanları hayal ettiğine kendini ikna etmişti. yaklaşan çılgınlığın bir parçası olduğunu düşündü. Ama ya... ?

Dorian parmak uçlarıyla onun yanağına dokundu. Lucas'tan başka kimsenin dokunuşuna alışık olmadığı için irkildi. Adamın gözleri kısıldı ve elini. "Dokunmak yok mu?"

"Ben Dönüşen değilim." Kulağa soğuk geldiğini biliyordu ama başka nasıl açıklayabilirdi ki? "Senin için çok kolay olan bir şey benim için... zor."

Onu şaşırtacak şekilde, adam uzanıp yüzünü avuçlarının arasına aldı ve gözlerinin içine baktı. "İçini görmek istiyorum," dedi. "Bir kalbin, bir ruhun olup olmadığını görmek istiyorum."

"Keşke sen de yapabilsen." Kendisi de o kadar emin değildi. Şartlandırma sırasında bu duygusu sönmüş müydü?

"Dorian." Lucas'ın sesi arkasından gelerek onu irkiltti. Ses tonunda bir uyarı vardı ama sözünü kesmedi. O kadar da değil. önemliydi. Onun gücü soluduğu havada, teninin kokusundaydı. O bir alfaydı ve kız bunun gerçekte ne anlama geldiğini anlamaya başlıyordu.

"Sana zarar , değil mi Sascha?" Dorian ellerini indirdi.

Onun ihtiyacını, ıstırabını ve suçluluğunu hissetti. Bir adım öne çıkarak tereddütlü bir elini onun omzuna koydu. "Sadece kendine zarar veriyorsun." Acısının düğümü sıkıydı ve her geçen gün daha da sıkılaşıyordu.

Bırakmaya başlamazsa patlayacağından endişeleniyordu. "Kes şunu, Dorian. Bir canavarın suçu için kendini cezalandırmayı bırak."

Kirpikleri aşağı indi ve gözleri tekrar açıldığında, onu harekete geçiren öfkenin kanlı kenarını görmesine izin verdi. "O ölene kadar olmaz. O zaman konuşuruz."

Sascha onun omzunu bıraktı ve gözlerinde sessiz bir yalvarışla Lucas'a baktı. Lucas başını iki yana salladı. Dorian istekli olana kadar kimse ona yardım edemezdi.

"Gitmeye hazır mısınız?" Lucas sordu.

Bir eliyle Tamsyn'in onun için ütülediği takım elbisesini düzeltti ve başını salladı. "Evet." Korku zihninin köşelerinden içeri süzüldü. Enrique muhtemelen casuslarını etrafta bırakmıştı. Onu bir şekilde bulacaktı.

ikinci kez içeri girdi. "Sözde gece boyunca seninle birlikte olduğum için onlara verecek bir şeyim olmalı. En azından bir gerçeği öğrenmiş olmamı bekleyeceklerdir."

Lucas ona yaklaştı ve ona dokunmasa da varlığının baskısını . Sanki vücudu onunkini tanıyor, sadece bir kez öpüşmüş olmalarına rağmen onu kucaklamak için uzanıyormuş gibiydi. Keskin kalemıyla o vahşi yüze bakarken, onun kalbindeki azabı görüp göremediğini merak etti.

"Oyalayabilir misin?" Parmağını kızın yanağına dokundurup boynunda gezdirdikten sonra elini kızın kolunun üzerinden kaydırarak parmaklarını birleştirdi.

Dorian onların önünde durmak için hareket etti. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Benim bir casus olmam gerekiyordu," dedi Sascha, açık sözlü olacak kadar yıpranmış bir sesle. "Görevimin bir parçası da ilk elden bilgi toplamaktı.

ve annemle Konsey Üyesi Enrique'ye anlattım."

"Tam olarak bunu yapmadığınızı nereden bileceğiz?" diye sordu kapı aralığından bir kadın sesi.

Sascha, Rina'nın düşmanca bakışlarıyla karşılaştı. ". PsyNet'i takip etmenin hiçbir yolu yok."

Sarışın Dorian'ın yanında durdu. "Yalan yok, değil mi Psy?" Konuşurken bile gözleri endişeyle Lucas'a kaydı.

Lucas'ın parmakları Sascha'nın elini sıkıca kavradı. "Benim kararımı mı sorguluyorsun, Rina?"

"Sende emin misin?" Rina'nın sesinde meydan okuma vardı. "Sen güvenli evimize bir Psy getirdi ve sen onun bir köstebek olduğunu

biliyordun!" "Sessiz ol, Rina." Dorian'ın sesi sertti.

Diğer kadın yumruklarını sıktı. "Ne? Artık soru sormama izin yok mu?"

Lucas Sascha'nın elini bıraktı. "Soru sormakla fazla ileri gitmek arasında ince bir çizgi vardır."

"Neler olduğunu bilmeye hakkım var." Rina'nın gözleri Lucas'ın üzerindeydi, artık Sascha'yla ilgilenmiyordu. Odadaki en tehlikeli kişinin kim olduğunu hepsi biliyordu ve o sadece Rina'ya odaklanmıştı.

"Hayır, ." Lucas'ın cevabında hiç merhamet yoktu. "Bu yılın başlarında asker oldun. Rütben o kadar düşük ki hatta bu konuşmanın bir parçası olmak."

Sascha bu açıklamanın düzlüğü karşısında afallamıştı. Lucas'ın sesinin bu kadar otokratik, neredeyse acımasız çıktığını hiç duymamıştı. Belli ki Rina'yı canının yandığı yerden, gururundan vurmıştı. O izlerken Dorian alfasının yanına ilerledi. Rina diğer tarafta yalnız kalmıştı.

"Lucas," diye başladı Rina, sesi titriyordu, "neden davranıyorsun?"

"Çünkü bana sana karşı yumuşak davranmanın bir hata olduğunu gösterdin." Çenesini parmak uçlarının arasında kavradı. "Benimle az önce yaptığın gibi konuşma hakkını kazanmadın. Anlıyor musun?"

Rina'nın gözleri . Sascha ilk kez kadının ne kadar genç olduğunu fark etmişti, bu onun cesaretinin maskeleyiği bir şeydi. Onun için üzüldüğünü hissederek ilerlemeye çalıştı ama Lucas'ın öfkeli bakışları onu adımının ortasında durdurdu. Rina'ya bakmak için geri döndü.

"Sen düşük rütbeli bir ," diye tekrarladı. "Senin işin emirleri uygulamak. Dorian, Rina'nın nerede olması gerekiyor?"

"Barker'la birlikte evin sol tarafında nöbet tutuyor." Dorian'ın sesi Lucas'inkinden çok daha sertti, titreşen bir öfke kırbaacıydı.

"Yani emirlere bile uyamıyorsun." Lucas kızın çenesini bıraktı. "Seni oraya eğlence olsun diye mi gönderdiğimizi sanıyorsun?"

Sessiz kalan Rina başını salladı. Sascha aşağılanma dalgalarını hissedebiliyordu.

ve kızdan gelen şok. Sadece bu bile iki adamın da daha önce kendisiyle bu şekilde konuşmadığını gösteriyordu. Daha fazla sessiz kalamayan kız, "Sanırım bu kadar yeter," dedi.

"Bu işe karışma." Lucas'ın yüzündeki işaretler iyice belirginleşmişti. "Bu Pack'in işi."

Açıkça dışlandığı için incinmesi orantısızdı. "Genelde aşağılayarak mı yönetirsiniz?"

"Burası Psy'nin mükemmel ve temiz dünyası değil. Zalimlik bazen gereklidir." Tekrar Rina'ya baktı. "Bu doğrudan bir emre ilk itaatsizliğin değil. Bağımsız olmayı bu kadar çok istiyorsan, DarkRiver'dan uzaklaşmana izin vereceğim."

Rina başını salladı. "Hayır." Bir fısıltıydı.

"O zaman yapman gereken işi yap." Dorian'a baktı. "Şu andan itibaren senin emrin altında. Barker'ın yaptığı gibi onunla yatma. Belli ki ona bir asker gibi davranma yeteneğini etkilemiş."

"Merak etme. Şımarık küçük kızlar benim tipim değil."

Sascha kızın yüzünün kıpkırmızı kesildiğini ve alt dudağının titremeye başladığını gördü. "Kesin şunu, ikiniz de."

"Dorian, Rina'yı al ve kapıyı kapat."

Diğer iki leopar tek kelime etmeden oradan ayrıldılar. Sascha fikrini söylemek için kapı kapanana kadar bekledi. "Bunu ona nasıl yapabildiniz? Söylediği hiçbir şey gururunun bu şekilde parçalanmasını hak edecek kadar kötü değildi."

"Otoritemi sorguladı." Adam yüzüne dokunmak için uzandı ama kadın geri çekildi. Adamın çenesi gerildi.

"Kimsenin bunu yapmaya hakkı yok mu? İncelenmekten korunuyor musunuz?"

"Bu sürünün içinde benim için kanını akıtan, tehlikeli bölgelere girme emirlerime uyan erkekler ve kadınlar var. Benim hakkımda ne düşündüklerini söyleme hakkını kazandılar." Gözlerinin yeşilinde öfke titreşiyordu. "Vaughn, Clay, Mercy, Tammy, Dorian, Nate, Desiree, Cian, Jamie ve hatta o salak Barker benim kararlarımı sorgulama hakkına sahip olanlardan bazıları. Rina'nın yok."

"Neden?" Adamın kıza yaptığı aşağılama yüzünden hâlâ öfkeliydi. Bu, insanların ona yaptıklarına çok benziyordu - iyi bir şey değil Kardinal olacak kadar güçlü değil, önemli olacak kadar bir şey değil. "Sizin bir aile olmanız gerekmiyor mu?"

"Ailelerin hiyerarşisi vardır." Onu öyle bir hızla kucağına çekti ki kaçamadı. Dondurulmuştu, bilmediği birkaç numarası olduğunu ona göstermek için iyi bir zaman olup olmadığını merak ediyordu hakkında. "Tüm ailenin güvenliği bu hiyerarşiye uyulmasına bağlıdır."

Sözleri onu düşündürdü. "Eğer seni sorgularsa ve sen de izin verirsen, o zaman gerektiğinde istediğini yapmayabilir." Kalbi yanağında güçlü ve kuvvetli atıyordu, bu da onun fiziksel gücünün bir başka göstergesiydi.

Sesindeki öfkenin bir kısmı azaldı. "Evet. Bugün nöbetini bıraktı. Bu bazılarımız için ölüm anlamına gelebilirdi. Orada düşmanca bir şey vardı." Çenesini onun saçlarının üzerine bıraktı.

"Yeni olgunlaşmış erkek ve dişiler güçlü ve İyi askerler olacak kadar bağımsız olanlar aynı zamanda kontrol edilmesi en zor olanlardır. Kendi hallerine bırakırsam kaosa neden olurlar."

"Çok acımasızdın." Kendi ihtiyacına teslim oldu ve kollarını onun vücudunun sıcaklığına doladı. Hayatında ilk kez, kendini ortaya çıkarma konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Lucask biliyordu.

Harika olan şey, onun kusurunun bir kusur olduğunu düşünmemesiydi.

"Geçmişte Rina'ya nazik davrandım çünkü başka türlü davranmanın ona zarar vereceğini düşündüm. Ama artık gerçek disiplini kaldırabilecek yaşta. Eğer , o zaman askerlik için uygun değildir ve rütbesini düşürmek zorunda kalırız."

Bu basit pratiklik onu sarstı. "Sanırım Psy'lerden çok da farklı değilsin, sadece güçlü olan hayatta kalır."

"Hayır, Sascha sevgilim." Elini kızın saçlarında gezdirdi. "Biz çok farklıyız."

Bu sevecenlik başka bir okşama gibi geldi. "Nasıl?"

"Biz zayıflarımızı dışarı atmayız" dedi. "Farklı olanları yok etmeyiz. Askerlerin yüksek rütbeleri olduğu doğru ama Tammy'nin rütbesi daha da yüksek, bir nöbetçininki kadar yüksek. Bazı durumlarda emir verme yetkisine sahip."

Sascha bunu bilmiyordu. "Sentineller mi?"

"İkinci komutanlarım."

"Dorian, Nate... Clay?" diye tahmin etti. Üç adamın etrafında onları diğerlerinden ayıran bir güç hissi vardı. Dorian'ın acısı bile onun içsel gücünü azaltmıyordu.

"Evet. Vaughn ya da Mercy ile henüz

tanışmadınız." "Başka rütbeler var mı?"

"Evet. Örneğin, bazı anne dişiler de
Çünkü onlar olmadan askerlerin koruyacak bir ailesi olmazdı."

"Anlıyorum." Eğer bu ırkın bir parçası olarak doğmuş olsaydı, deliliğe sürüklenmeyebilirdi.

"Yasalarımız sert görünebilir ama biz insanlık dışı değiliz. Her eşsiz bireye değer veriyoruz. Farklılıklara yer açıyoruz."

Ve bu Psy'nin asla yapmayacağı bir şeydi.

BÖLÜM 15

Lucas Sascha'nın bahçeye çıkışını izledi. Hareket ederken bile Psy tekdüzeliği maskesini yaratıyordu. Onun kendisini dışladığını görmek canavarını öfkelenirse de ona izin vermesi gerektiğini biliyordu. kendini kendi yöntemiyle koruyordu. Onu güvende tutamamak içini acıtıyordu ama eşinin kırılğan bedenindeki güçle de gurur duyuyordu.

"Rina?" diye sordu verandada duran Dorian'a. "O iyi olacak."

"Ben ciddi dim, Dorian. Onunla yatma." Yakın zamanda olgunluğa erişen pek çok leopar dişisi gibi Rina da çok seksiydi. Kokusu erkekleri cezbediyordu ve

Düştüğü için Barker. "Düştüğün anda seni taşaklarından tutup sürüklemeye çalışacak."

Dorian kaşlarını kaldırdı. "Ve söylediklerimde ciddiym. O çok genç ve çok yumuşak."

Lucas arkadaşına baktı. "Sascha senin için endişeleniyor." O da öyle. Brenna'nın kaçırıldığını öğrendikten sonra toparlanmasına rağmen Dorian'a ulaşmak gittikçe zorlaşıyordu.

" başımın çaresine bakabilirim."

"Sen Pack'sin, bu kayıpla tek başına yüzleşmek zorunda değilsin. Kylie de bizimdi." O da Rina gibiydi.

-Biraz vahşi, biraz asi ve tamamen sevilen. Lucas bu yüzden Rina'yı nöbetçinin kontrolü altına vermişti. Dorian sert bir görev adamı olabilirdi ama ona asla gerçek bir zarar vermezdi.

"Onun kanının dişlerimden aktığını hissetmeliyim." Dorian, Sascha'nın arabanın yanında durduğu yere baktı. "İntikam ihtiyacımızı anlamıyor."

"Bence ona verdiğimiz değerden çok daha fazlasını anlıyor." Gece gökyüzünü andıran gözlerinde başka hiçbir varlıkta hissetmediği kadar derin bir şefkat görmüştü. "Birkaç saat içinde döneceğim."

"Onları güvende tutacağım."

Lucas Sascha'yı evinin köşesinde bıraktı. "Arabanın yokluğunu nasıl açıklayacaksın?"

"Değişkenler bölgesinin yakınına park ettiğimde çalındığını söyleyeceğim. İhbarda bulunma zahmetine girmedim çünkü o bölgede DarkRiver leoparları ve ben arabanın değerinin sizi kızdırmaya değmeyeceğine karar verdik."

"Buna inanacaklar mı?"

"Psy'ların çoğu Dönüşenleri daha düşük bir tür olarak görüyor, yani evet. Birkaç saat içinde yeni bir arabam olacak." Keskin ses tonu, kollarını ona dolayan kadından hiçbir iz taşımıyordu. "Herhangi bir Sizi savunmasız bırakmadan paylaşabileceğim bir bilgi var mı?"

Parmağıyla direksiyona vurdu. "Bu bilgiyi ne için kullanacaklarını bilemem."

"Oyalayacağım."

"Bu güvenli mi?"

"Sabırsızlanacakları kadar uzun süre buralarda olmayı beklemiyorum. Birkaç gün daha Enrique'yi kızdırabilir ama bunun büyük bir şeye dönüşeceğini sanmıyorum."

Kadının sesinde tam olarak anlayamadığı bir şey yakaladı ama kadın çoktan kapıyı açmıştı. "Güvende kal, Sascha sevgilim."

Bir an için gözlerindeki sisler dağıldı ve adam gerçek yüzünü gördü. Kadın. "Keşke başka bir zamanda, başka bir yerde doğmuş olsaydım. O zaman belki kaderden kaçabilirdim... belki senin Sevgilim."

Adam konuşmadan kadın gitmişti. Onun caddeden aşağı yürümesini ve köşeyi dönmesini izledi.

Arkasına hiç bakmadı.

Enrique bir gece önce Sascha'ya mesaj bırakmamıştı. O da . Bir kez daha annesinin ofisinde onu .

"Sascha," dedi Nikita masasının arkasından, gözlerinde belli bir sertlik .
"Umarım bu proje için harcadığın zaman

haklı olduğunu kanıtlamak."

Bunu söylemek tuhaftı, özellikle de Sascha'nın her ayrıntıyı denetlemesini ilk öneren Nikita olduğu için. "Her şey yolunda gidiyor anne. Dönüşenlerin kişisel dokunuşları takdir ettiğine inanıyorum."

"Çok doğru." Enrique pencereden dönüp ona baktı. "Onların nasıl düşündüğünü iyi biliyor gibisin."

Dikkatli ol, dedi Sascha kendine. Şüphelenmelerine izin veremezdi. bildiği ve söylemediği şeyler hakkında. "Övgünün hak edildiğinden emin değilim Konsey Üyesi. Ben sadece onların türleriyle başa çıkmak için bilinen Psy tekniklerini kullanıyorum. Dediğim gibi, son derece temkinliler.

benimle herhangi bir bilgi paylaşma konusunda."

"Hâlâ savunmalarını aşamadığınızı mı söylüyorsunuz?" Bu neredeyse bir alaydı ve Nikita'dan geliyordu.

Sascha'nın Nikita ve Enrique'nin bir ekip olduğuna dair şüpheleri güçlendi. "Bu çok zor. Leoparlar duygularını sosyal yapıştırıcı olarak kullanırlar." Onu yarattıkları kişi olduğu için suçlayamazlardı.

Enrique ona baktı, kardinal gözlerini kırpmadan. "Ne yazık ki bu doğru." Nikita'ya baktı.

"Belki de Sascha'nın bilgi toplama gereğinden fazla önem veriyoruz."

Biz.

Yani her ne ise, bu işte birlikteydiler. Yeteneklerini savunmak yerine, sanki sinsi hakaretin hiçbir önemi yokmuş gibi, kesintisiz olarak kararlarını vermelerine izin verdi. Elbette bu hakaret sadece onun zihnindeydi. Enrique'ye göre bu muhtemelen sadece bir yeteneğinin toplamı.

"Teşekkür ederim Sascha," dedi Nikita. "Görünüşe göre bu girişim umduğumuz kadar gerçek veri toplamamıza izin vermeyecek."

Sascha vedalaşıp ofisten ayrılırken midesinin derinliklerinde hastalıklı bir his vardı.

Her şey boyunca, annesinin bir katilin adaletten kaçmasına yardım ediyor olabileceği gerçeğini görmezden gelmeye çalışmış, Nikita'nın bir şekilde Konsey'in geri kalanından uzak kaldığı masallar uydurmuştu. Onu Enrique'yle birlikte görmek onu tokatlayarak uyandırmıştı. Konsey Bazı konularda bölünmüşlerdi ama konu dış dünyaya geldiğinde, sağlam bir duvardılar.

Biri biliyorsa, hepsi biliyordu.

Sascha'nın en başından beri köstebek olarak kullanılmak istendiği de aynı derecede açıktı. Diğer Psy'ların kaçındığı bir anlaşmanın peşine Nikita'ydı ve Sascha'nın devam eden katılımını öneren de oydu. Sascha'nın Enrique yerine kendisine rapor vermesini daha önce kabul etmesi muhtemelen bir güç oyunundan başka bir şey değildi. Sascha'nın bilmediği şey, öğrenmeyi umdukları şeydi.

İçindeki çalkantılı duyguların dışarıya yansımalarına izin vermemeye çalıştı.

Asansörü beklerken yüzeye çıktı. Nikita onun annesiydi, sahip olduğu tek anneydi. Kalbi, bir katilin izlerini örtmek gibi kirliliğe bulaştığını kabul etmek istemiyordu.

Ağır bir ses duyulmadan bir saniye önce kulaklarına bir fısıltı ulaştı. eli omzuna düştü. Eğer uyarılmamış olsaydı, zıplayabilir ve oyunu ele verebilirdi. Normal bir Psy gibi o elin altından kayarak kurtuldu ve Enrique'ye döndü. "Başka bir şey var mıydı efendim?"

"Sizi... alışılmadık bir genç kadın olarak görüyorum." Konsey Üyesi'nin bakışları bir saniye bile onunkilerden ayrılmadı.

"Sıradışı" kelimesini duyunca Sascha'nın kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. "Ben son derece sıradan biriyim, efendim. Bildiğiniz gibi, benim kardinal güçlerim asla gelişmiş." Nefret ettiği gerçeği itiraf etti çünkü bu onun kendisiyle ilgilenmemesine neden olacak tek şey .

"Belki onları geliştirmenize yardımcı olabilirim." O soğuk, anlamsız gülümsemesiyle gülümsedi. "Eminim Nikita buna izin verir."

Sascha ayaklarının altında bir delik açıldığını hissetti. "Birçok kez test edildim."

Asansörün kapıları onun arkasından yumuşak bir hareketle ayrıldı. Enrique omzunun üzerinden baktı ve küçük bir adım geri çekildi, gülümsemesi soldu. "Latham."

"Konsey Üyesi." Yaşlı Psy dışarı çıktı ve Sascha'nın etrafından dolaştı. "Burada olacağınızı söylemişlerdi."

"Başka bir şey yoksa, efendim... ?" Sascha asansöre doğru geri adım attı.

"Buna daha sonra devam edeceğiz." Enrique'nin ifadesi yumuşaktı ama bakışlarının niteliğinde delici bir şey vardı.

Kapılar kapandığında, kamuya açık her alanın izlendiği , yere yığılma dürtüsüyle savaştı. Konsey Üyesi

Onunla ilgili bir şey, onu peşine takan bir şey. Duyularını harekete geçiren şeyin tam olarak ne olduğunu keşfedene kadar acımasız olacak ve sonra ona hiç merhamet göstermeyecekti. PsyNet'te onun yıldızını görmüştü. Orada hiçbir duygu, hiçbir his, hiçbir kusur yoktu. Şimdiye kadar gördüğü en soğuk zekâdan başka bir şey değildi. Sessizliğin en mükemmel ürünüydü.

Lucas, Sascha'yı bıraktıktan sonra güvenli eve geri dönmedi. Normal bir görünüm vermek zorundaydı. Hiç kimse Dönüşenlerin sessizce olası bir savaşa hazırlandığından şüphelenmemeliydi.

Arabasını DarkRiver binasının dışındaki otoparkta bırakarak Zara'yı görmek için içeri girdi.

Onunla konuşmak istediği bazı şeyler vardı ve iyi bir saat geçirdi. Leopar olmadığı için döngünün dışında tutulmuştu. İş o noktaya gelirse onu koruyacaklardı ama onu bu karmaşanın içine çekmek için bir neden yoktu. Henüz değil.

Bu yüzden, binaların asla inşa edilemeyeceğinin farkında olmadan tasarımlarına devam ediyordu. Öte yandan, Brenna'yı canlı bularak felaketi önleyebilirlerse, bu anlaşma hayati derecede önemlidir.

Bu düşüncelere rağmen, zihni neredeyse tamamen Sascha. Ne planlıyordu acaba? Arabadan inerken bakışlarında çok kararlı bir ifade vardı ve bu ifadenin hoşuna gittiğinden emin değildi. İnatçı bir kadındı.

Bu onun kırılabilir olmadığı anlamına gelmiyordu.

Kadının kendini tehlikeye atacağını biliyordu ve onu durdurmaya hakkı olmaması onu çileden çıkarıyordu. İçindeki canavar hırlıyor, bu hakları istiyordu. İnsan yanı da aynı fikirde değildi. Medeni olmaya çalışmaktan bıkmıştı. Sascha Duncan işaretlenmek üzereydi.

"Lucas?"

Kafasını kaldırdığında Clay'in kapıda olduğunu gördü. Zaradan özür dileyerek, duyamayacakları bir yere gelene kadar nöbetçiyle birlikte yürüdü. "Ne oldu?"

"Bir ipucumuz olabilir. Kurt çocuklardan biri kuralları çiğnedi ve şehir merkezinde aylaklık yapmaya gitti. Brenna'nın kokusunu bir binanın yakınında aldım."

Lucas'ın tüyleri diken diken oldu. "Güçlü mü?" Elbette seri Brenna'yı şehirde tutuyor olamazdı.

"Hayır. Zayıf. Sanki onun yakınında bulunmuş birinden gelmiş gibi." Adresi Lucas'a verdi. "Bina bir Psy bir, çocuk ."

Lucas bir şekilde kâğıtta ne yazacağını biliyordu. "Duncan Karargâhı." Sascha şu anda oradaydı. İçgüdüleri gidip onu dışarı çıkarmasını söylüyordu ama bu tür bir dikkat çekmenin onu öldürtebileceğini biliyordu. "Yakaladı mı? başka bir şey var mı?"

Clay başını salladı.

Lucas kâğıt parçasına tekrar baktı. "Sakinleri ve gündüz çalışanlarını birleştirecek, bu binada günde beş yüze yakın insan yaşıyor. Ziyaretçileri de eklersek bu sayıyı azaltmak neredeyse imkânsız olur." Yeterince yakın olmadan bu kadar olmak kurtları öldürüyor olmalıydı. İçini kemiriyordu ve Brenna onun sürüsünün bir parçası değildi. "Hawke ne dedi?"

"Adamları binanın ana bilgisayarına girmeye çalışıyor - şu Psy yüksek binaları giren herkesin kimliğini kaydediyor." Nöbetçi kaşlarını kaldırdı. "Sascha bu bilgiyi herhangi bir sorunlar."

"Hayır. Ona geri dönecek açık bir iz bırakırdı." Lucas elindeki kâğıt parçasını karıştırdı. "Kimse fiziksel kontrol yaptı mı?"

"Hawke içeri girdi." Clay'in gözleri her şeyi anlatıyordu. "Bir koku bulamadı ama çocuğa inanıyor."

Çocuk bir şeyler uyduracak türden biri değil."

Lucas yanında durdukları masanın üzerindeki bilgisayar paneline bakarak bir karar verdi.

"Ben de bilgisayarlarda çalışacağım." Sascha hayatını tehlikeye atarken çaresizce beklemek yerine ona yapacak bir şey verirdi. "Hawke'a bir şey bulursam ona haber vereceğimi söyle."

Clay, Lucas'ın planını sorgulamadan oradan ayrıldı. İkisi de düşmanı tanımaya inanıyordu. Psy söz konusu olduğunda bu, bilgisayar sistemlerinin içini dışını bilmek anlamına geliyordu. Psikik ırk her şey için bilgisayarlara bağımlıydı. Bu onların tek fiziksel zayıflıkları.

Ama başka bir şey yapmadan önce, hem insan hem de canavarın Sascha'nın güvende olduğundan emin olması gerekiyordu. Telefonunu çıkardı ve Sascha'nın Kod.

Soğuk ses tonu hemen hatta belirdi. "Bay Hunter. Sizin için ne yapabilirim?"

"Senden bakmanı istediğim detayları biliyor musun? Belki de onları erteleseniz daha iyi olur."

"Neden? En kısa zamanda bir cevaba ihtiyacın olduğunu söylememiş miydin?"

"Ekibinizde bir sızıntı olabileceğine dair işaretler aldık. Ticari güvenliği sağlamak için bazı unsurları değiştirmek istiyoruz." Katil yakınlardaysa kızın kendini riske atmasını istemiyordu.

"Sizi temin ederim, güvenliğimiz kusursuzdur." adım atmıyordu. "Lütfen tasarımlarınız için endişelenmeyin."

"Endişelenmek benim doğamda var. Dikkatli ol." Telefona uzanıp onu güvenli bir yere götürmek, panterin koruyucu kucağında tutmak istedi.

"Her zaman."

Telefon kapandığında küfür etti. Telefona girmeye çalışırken Duncan ana bilgisayarı ona Sascha'nın ne unutturmadı,

ama zihnini meşgul etmesine yardımcı oluyordu. Ne yazık ki, bunun da tam olarak bu olduğunu hissediyordu - meşguliyet.

Sorularının yanıtları normal bir bilgisayarda değil, PsyNet'in erişilemez kasalarındaydı.

* * *

Sascha, Lucas'ı doğru anlayıp anlamadığını merak etti. Katil Duncan'ın içinde olabileceği için onu geri çekilmesi konusunda uyarmış mıydı? Bina mı? Bu onu korkutmalıydı ama korkutmadı. Gittiği yerde fiziksel mesafenin pek önemi yoktu ve ölüm çok daha fazla yaklaşabilirdi. bir katilin kesici bıçağından daha hızlı.

Hayatında ilk kez, büyük olasılıkla dünyanın en büyük bilgi arşivi olan PsyNet'i hacklemeye çalışacaktı. Her Psy doğduğu anda otomatik olarak PsyNet'e bağlanırdı. Bundan kaçmanın hiçbir yolu yoktu. Ancak, Psy'lar son derece pratik iş insanları oldukları için, hepsine PsyNet'i nasıl kapatacakları öğretilmişti. istenmeyen izinsiz girişleri engellemek için güvenlik duvarları.

Güvenlik duvarları Psy'nin zihnini izole ederek devasa PsyNet'i uzakta tutuyordu. Bununla birlikte, tüm Psy'lar Ağ'a veri besliyordu ve bazıları Ağ'a tamamen açık olarak yaşamayı tercih ediyordu. Bu kişiler aşırı uçlar olarak görülüyordu. Bilgiyle yaşamak pratik ya da verimli değildi sürekli zihninize süzülüyor.

Aynı , sağlam güvenlik duvarları da Psy gücünün bir işareti olarak kabul edilirdi. Sascha daha çocukken herkesin gördüğü en güçlü güvenlik duvarlarını inşa etmeye başladığında kimse kaşlarını kaldırmamıştı.

Büyüdükçe, güvenlik duvarları da daha sofistike hale gelmişti.

Bu onun her zaman mükemmel olduğu bir şeydi, sanki kalkan becerileri doğmadan önce üzerine basılmıştı. Diğer Psy'ler eğitim için ona bile gelmişlerdi. Onlara pek çok şey öğretmişti ama

birkaç sır saklıyor, ki bunlar ortaya çıkarsa onu Psy Konseyi'nin önüne çıkarabilir.

Mahremiyete izin verilmesine ve hatta teşvik edilmesine rağmen, NetAkıl her zaman Ağdaki her bireyin farkındaydı. Eğer bir zihin bırakıldı, Psy fiziksel olarak bulundu ve 100 yıl içinde

vakaların yüzde 90'ında ya öldüğü ya da ölümün başlangıcı olarak zihnini geri çekecek kadar kötü hasar gördüğü tespit edildi. Bunlar ayrılmak için kabul edilebilir tek yoldu.

Sascha başka bir yol bulamamıştı. Ancak varlığını nasıl maskeleyebileceğini, NetAkıl'ı uyarmadan Ağ içinde nasıl hareket edebileceğini keşfetmişti. Çocukken zihinsel bir oyun oynamıştı. İçgüdüsel olarak -belki de bir gün saklanması gerektiğini ya da hayatını kaybedeceğini zaten biliyordu. O zamanlar bir çocuğun gidemeyeceği hiçbir yere gitmezdi, bu yüzden yakalansa bile kimse onu cezalandırmayı düşünmezdi. Bunu sadece geliştirmekte olan bir kardinalin biraz düzensiz güçlerine bağlayacaklardı.

Büyüdükçe "gölgeleme" konusunda daha iyi olmaya başlamıştı. Bu hile başka bir zihni gölgelemeyi ve böylece gölgelenen zihnin izin verdiği zihinsel bilgi odalarına girmeyi içeriyordu. Gölgelenen zihnin hacklenmesi gerekliyordu.

Uçurumun kenarında olduğunu fark ettiğinden beri Merkez'in mühürlü kayıtlarına erişimi olabilecek insanları izliyordu. Bu, yaşadığı kâbusla savaşmak için bir girişimdi. çocukluğunda görmüştü. Çocuk aklının korkunçluğunu abarttığını kendine kanıtlamak istemişti. Keşfettiği şey onu o kadar dehşete düşürmüştü ki, Ağ'dan nasıl kaçılacağını ve hayatta kalınacağını bilebilecek zihinleri aramaya başlamıştı.

Ve hiçbir şey bulamadı.

Bu gece bir Konsey üyesini hayalet gibi göstermeye çalışacaktı. Eğer , bu otomatik bir ölüm cezası anlamına gelirdi. Numara

Konsey üyelerinin hepsinin kardinal olmamasına rağmen kolay olmayacaktı.

Kardinaller genellikle o kadar beyinseldi ki, siyasetle hiç ilgilenmezlerdi. Buna karşılık, kardinal olmayan bazı Psy'lar, onları en iyi eğitilmiş kardinaller kadar tehlikeli kılan olağanüstü savunma ve saldırı özelliklerine sahipti. Konsey Üyelerinin her biri ölümcül kategori.

Derin bir nefes alarak iletişim konsolunu sessize aldı ve yatağına bağdaş kurarak oturdu. Yalnızlık onu sessizlik içinde kuşatmıştı. Dönüşenlerle o kadar zaman geçirdikten sonra, dokunmanın, kahkahanın, temasın yokluğunda kendini kaybolmuş hissetti.

En da Lucas Hunter'ı özliyordu.

Zihninde bir şey titreşti ve yanağına değen kürkün fırçasını, zihnindeki ağaçların fısıltısını, burun deliklerindeki rüzgârın kokusunu hissetti. Bir saniye sonra, o an yok oldu.

Duyusal bir anı mıydı yoksa... ?

Başını iki yana salladı. Dikkatinin dağılmasını göze alamazdı. Panteri ona güveniyordu. Hepsi ona güveniyordu. Bir kadının hayatı tehlikedeydi... ve halkının doğuştan gelen iyiliğinden artık o kadar emin değildi.

Gözlerini kapatarak zihnine girdi. Yaptığı ilk şey, kendi güvenlik duvarının etrafından dolaşmak ve varlığına dair belli belirsiz bir hayalet bırakmak oldu

NetMind'i kandırmak için içeride onun mevcut konumu
Bilinç. Mükemmelleştirilmesi yıllar süren basit bir numaraydı.

Kendi zihninin gölgesinde saklanmış duruyordu. Işıklar görebildiği her yönde sonsuza dek uzanıyordu. Bazıları zar zor görülebiliyordu, daha küçük Psy'ların varlığını işaret ediyordu, diğerleri ise minyatür güneşler kadar parlaktı. Kardinaller. Kendi ışığına baktı ve farkını merak etti.

Bu varyasyon ergenlik çağında ortaya çıkmıştı ve o zamana kadar çok katmanlı kalkan konusunda yeterince iyi olduğu için bunu sahte bir kalkanın altına gizlemişti.

Kabuk. PsyNet'e göre, yıldızı diğer kardinallerinkiyle aynı şekilde parlıyordu.

Gerçekte neye benzediğini sadece o biliyordu - her yöne neşeyle fırlayan ve sonra tekrar onun içinde birleşen oluşan bir gökkuşağı Zihin. Eğer engeller olmadan kıvılcımlanmasına izin verseydi, şimdiye kadar tüm Ağı etkilemiş olurdu.

Zihninin gizli güzelliğine sırtını dönerek hedeflerini aradı.

Nikita'nın yıldızını bulmak kolaydı, Sascha'ya ailevi bağlarının hikayesini anlatan enerji bağıydı. Sascha'nın annesini hayalete çevirme niyetindeydi. Nikita'nın akli sadece Annesinin bir katili koruyanlarla işbirliği içinde olduğunu öğrenmeyi kaldırabileceğini sanmıyordu.

Bu, hiçbir çocuğun katlanmak zorunda kalmaması gereken bir şeydi.

Altı meclis üyesi daha vardı. Tek sayı, oylamanın asla sonuçlanmayacağından emin olmak içindi. Marshall Hyde tanıdığı en soğukkanlı adamdı, PsyNet yıldızı bir fııldak gibiydi. Bıçaklar. O bir kardinaldi ve yeteneğini geliştirmek için altmış yıldan fazla zamanı olmuştu.

Tatiana Rika-Smythe'nin yıldızı en yumuşak ışıktı. Gradient'te 8.7'de test edildi ama bu aldatıcı bir değerdı. Kimse bu testte yer almadı. Psy'nin patentini aldığı şekilde acımasız olmadan bu kadar genç bir yaşta Konsey.

Bir de Enrique vardı. Ruhunun derinliklerinde ürperdi. Onunla olan son etkileşimlerinde, olduğundan şüphelendiği şeyle açıklanamayacak kişisel bir dokunuş vardı. Nikita ile nişanlandı. Nikita'nın kendisine tuzak kurmasına izin vermezdi. Onun aklına yaklaşmayacaktı.

Ming LeBon da bir başka kardinaldi. Marshall'dan daha az deneyimli olsa da, o da becerilerini geliştirmek için Sascha'dan neredeyse otuz yıl daha fazla zaman geçirmişti. Söylentilere göre Ming'in özel uzmanlık alanı

zihinsel savaştı.

Shoshanna ve Henry Scott'ın her ikisi de Gradient'te 9,5 civarındaydı.

Zarif ve zarif Shoshanna, Henry Scott'ın halka açık yüzüydü.

Konsej, medyaya yapılan yayınlarda ve gazete makalelerinde görünen kişi. Kırılgan ve zararsız görünüyordu ama bir engerek yılanı kadar ölümcül olabiliyordu.

Henry onun kocasıydı. Psy olmayan haber medyasına kendilerini daha sempatik göstermek için Psy üreme sözleşmesi yerine insan tarzı bir evlilik yapmaya karar vermişlerdi. Bu bir evlilik değildi. ortak bilgi.

Nikita, Sascha'ya çocuğunu Konsey ağlarında bir pozisyon için hazırlarken, ikisi de kabul etmeden önce Sascha'nın kusuru asla kendi kendine düzelmeyecekti.

Henry onun hedefiydi. Kendi başına son derece güçlü olmasına rağmen, Shoshanna-Henry çiftinin beta üyesiydi. Bu nedenle, herhangi bir itaatkârlık gösteren tek Konsey Üyesi oydu. Nitelikleri. İnternette onu bulmak da çok kolaydı. onunla temas kurmuş ve zihinsel imzası hakkında hiçbir fikri yoktu.

Temsil ettikleri halk için erişilebilir olmak Konsey Üyelerinin işlerinin bir parçasıydı. Gerçekte, onlara giden yol yardımcıları ve muhafızlarla dolu bir mayın tarlasıydı. Bu iş biraz zaman alacaktı. Sascha adım adım gölgelenmeye başladı.

BÖLÜM 16

Doğru yöne giden bir zihnin yanından geçmesi için feryat etti - kendisi dışarı çıkamazdı yoksa NetZihin aynı anda iki yerde birden bulunmasının anormalliğini tespit ederdi. Birisi yeterince yaklaştığında, hızla basit alarmlarının icabına bakar ve bilinçlerinin kenarlarına karışırdı, o kadar ince bir gölge ki kimse onu fark edemezdi. Hiçbir ahlaki kuralı çiğnemez, hiçbir zihinsel Etki. Ev sahibi onu gitmesi gereken yere götürmek için sadece bir araçtı.

Bundan sonrası şans ve mantık oyunuydu.

Daha ileri gitme izni olan başka bir zihne ulaşana kadar bir zihni gölgeledi. Henry'ye ulaşması neredeyse iki saatini aldı. Kendisini ofise getiren asistanın bilincine sadık kalarak, Henry'nin güvenlik duvarının kenarlarında yavaşça dolaşmaya, tuzak ve alarm aramaya başladı.

İki dakika içinde üç tane bulmuştu ve bunların hepsini hayalet gibi etkisiz hale getirebilirdi. Bir kez daha kontrol ettiğinde bulgular. Henry Konsey'in en eski üyelerinden biriydi ve güvenlik duvarı onun kayıtsızlığını yansıtıyordu.

Adamın bilinci Henry'ninkine yaklaştığında asistandan Konsey Üyesi'nin ışığıyla birleşti, bir zerre Kir o kadar küçüktü ki görmek imkansızdı. Çoğu Psy'nin aksine, Konsey Üyesinin bilincinin bir kısmının, yoğun veri akışına ayak uydurma ihtiyacı nedeniyle her zaman Ağ'da aktif olması onun için bir şanstı.

Şu andan itibaren Henry'nin gittiği her yere o da gidecekti. Şansı yaver gitmezse, zihinsel ofisini terk etmeyecekti. Ama o da onu Konsey odalarının mühürlü kayıtlarına götürdü. Odalar sadece PsyNet'te vardı çünkü Konsey

dünyanın dört bir yanına dağılmıştı. Enrique, Nikita ve Tatiana'nın bu kadar yakın tamamen şans eseri idi.

Henry aniden hareket etti. Korkunun buruk tadı kızın üzerinde çiçek açtı. Ancak sonraki iki saatini PsyNet'in ırklarının geçmişini saklayan bölümünü tarayarak geçirdiğinde bu durum geçti.

Ne aradığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu asistanlarının işi olmalıydı. Tam sinirlenmeye ki, onu varlığından bile haberdar olmadığı bir kasanın girişinde buldu.

İçinde milyonlarca anı ve düşünce vardı. Henry kasanın ailesine ait bölümüne yöneldi. Baştan çıkarma çağırıyordu. Sascha bunun bir risk olduğunu biliyordu ama bu kaçıramayacağı bir şanstı-

Ona her zaman ailesinin geçmişinin haydut bir enerji dalgası tarafından bozulduğu söylenmişti.

Ya bu da bir yalansa?

Henry'nin bilincinin mahzende yayılmasına izin verdiğine şükrederek, ailesinin Psy imzasıyla çılgık atan kısma ulaşana kadar onun zihninin dalgaları boyunca sürüklendi.

Burada ne kadar kalacağını bilmediğinden, gölge-zihnine veri aktarmaya devam etti. O kendi güvenlik duvarlarının geri döndüğünde serbest bırakıp inceleyecekti.

Beklenmedik hareket.

Henry gidiyordu. Onun kendi işine dalmasından faydalanmıştı. bilincinin en uzak sınırına kadar gitme görevini üstlenmişti. Şimdi tekrar sıkı bir sarmalın içine giriyordu ve eğer ayak uyduramazsa Burada kapana kısılmıştı. Zihninden uzun süre ayrı kalırsa, vücudu asla iyileşemeyeceği bir komaya girecekti.

Korku yataktaki kadının midesini kemiriyordu ama PsyNet'te sadece bir gölet kadar sakin bir zihin vardı. Kadın zar zor Henry kapıdan çıkmadan önce geri dönmeyi başardı.

Çıktıktan sonra, erişimin son derece kısıtlı olduğu Ağ'ın en karanlık bölümüne giden açık bir yol çizdi. Hiç bilmediği şey O bölümü temizlediklerinde beklenen şey, içinde yatan daha da karanlık çekirdekti.

Konsej odaları.

İşte burada işler karışıyordu. Diğer üyeler de oradaysa, Henry'nin anlamadığı şeyleri anlayabilirlerdi. Nikita en tehlikelisiydi. Sascha'nın ailesinin kasadaki imzasını tanıdığı gibi, annesi de Nikita'nınkini tanıyabilirdi. Henry'nin ruhunun gölgesinden zihninin ipucu ortaya çıktı.

Ancak, konuştuklarında Nikita bir buluşmadan hiç söz etmemişti. Sascha, Nikita'yı asla bir hayalet gibi Aksi halde. Kendine panik yapmamasını söyledi. Sonra son kontrol noktasından geçtiler ve en içteki çekirdeğe girdiler. Diğer altı zihin alevlendi aydınlık.

Konsej oturumdaydı.

Çaresizce önlemler alan Sascha, kendini daha önce hiç yapmadığı kadar derine inmeye zorladı ve bilincini Henry'nin dış katmanıyla moleküler düzeyde birleştirdi.

Böyle bir birleşmenin uzaması ruhunun yok olması anlamına gelebilirdi ama başka bir seçenek yoktu.

"Neden buradayız?" Gevrek ve genç olan bu ses Tatiana'ya ait olmalıydı.

Henry'nin güvenlik duvarının dışında olmasına ve onun ne düşündüğünü duyamamasına rağmen, onun duyduklarını -diğerlerinin düşüncelerini- duyabiliyordu.

zihnine ulaşması için güvenlik duvarından ve dolayısıyla kadından geçmesi gerekiyordu. Bu hayaletlemenin dehasıydı.

"Evet," dedi Nikita, "haber vermeden son derece önemli bir işten çekilmek zorunda kaldım."

"Başka bir Dönüşen kızı daha kaçırdı." Marshall'ın jilet gibi aklı.

Artık bir insan olmayacak kadar derine gömülmüş olan Sascha, konuşmayı işlemeyi kaydetmişti. Tepki burada onun düşmanıydı.

"Ne zaman?" Tatiana.

"İki buçuk gün önce. Astlarımıza başka vakaları örtbas etmelerini söyleyecek kadar iyi bir iş çıkardık - güncel olaylarla ilgileneneceğimizi düşünmediler." Marshall'ın ses tonu değişmedi. "İ Muhafızlarımdan biriyle yaptığım bir konuşma sırasında bu bilgiye ulaştım."

"Bunun devam etmesine izin verilemez." Nikita. "Bazılarınızın ısrarla düşündüğünün aksine, Dönüşenler güçsüz değil. DarkRiver kayıp dışısını unutmamış, şimdiden avlanmaya başlamışlarsa hiç şaşırmam. Dua edelim de büyümesinler. Sabırsızlan ve ikimizden birinin onun yerine geçmesine karar ver."

Eğer Sascha düşünmesine izin verseydi, Nikita'nın çoğu Psy'nin görmezden geldiği bir gerçeği bu kadar net kavradığından habersiz olduğu için irkilebilirdi.

"Bu sefer hangi sürüydü?" Enrique. "Kar

Dansçıları." Marshall.

"Yüzlercemizin çoktan ölmemiş olması bir mucize." Nikita. "Bu kurtlar çok acımasız."

"Onlar sadece şekil değiştirenler." Ming'in soğuk tehdidi. "Ne yapabilirler ki?"

"Aptal olma." Nikita. "Yakınlaşmamız gerektiğini biliyorlar Silahlarına karşı savunmasız olacak kadar yakın. Kar Dansçıları geçen yıl beş Psy'ı öldürdü. Ağ hiçbir zaman tehlikede oldukları konusunda uyarılmadı. Sadece gözden kayboldular.

birbiri ardına var oldular. Cesetleri hiçbir zaman bulunamadı." "Neden

onları ibret olsun diye cezalandırmadık?" Henry.

"Dışarı çıkarılan Psy aptalca davranıyordu. Yalnızca kurtlara açık olan yasak bölgeye tek başlarına gittiler." Marshall'ın soğuk Karanlık. "Biz aptalları desteklemeyiz."

"Bu katilin Psy olması hata değil mi?" Nikita.

"NetMind bazı patolojik özelliklerin izlerini yakaladı bir Psy zihninin kalıpları içinde. Bu özellikler kadınları elinde tuttuğu hafta boyunca zirveye ulaşır." Marshall. "Onu takip etmekte başarılı olamadık."

"Sadece çok güçlü bir psişik kendini bu kadar iyi saklayabilir." Nikita. "Bir kardinal ya da kardinal seviyesine yakın biri olmalı, PsyNet'in en yüksek seviyelerine erişimi olan ve NetMind'ın ara sıra başka yöne bakmasını sağladı. Aksi takdirde izlerden daha fazlasını yakalayabilirdi."

"İfşa olma riskini göze alamayız." Tatiana. "Kendini ele vermeden önce kontrol altına ."

"Katılıyorum. PsyNet'in bütünlüğünü korumanın tek yolu bu." Shoshanna. "Ya Ağın işleyişi gerekli olan üst düzey bir Psy ise? Kardinal Psy'ların oranını korumamız gerekiyor. çapalar. Birçoğunun bu yan etkiye karşı savunmasız olduğu kanıtlanmıştır."

"Gerekirse onu tasmalıyor ve tatmin olmasını sağlıyoruz. Ona ihtiyacı olan kadınları getiriyoruz, kaçırılmayacak kadınları, DarkRiver ya da SnowDancer gibi saldırgan sürülerden olmayan kadınları. Ve asla keşfedilmemesini sağlarız." Marshall. "Şu andan itibaren hepimiz zihnimizin dörtte birini NetMind'ı izlemeye adadık. Uygulanabilir patolojinin ipucunu ona kadar takip ediyoruz."

Uygulanabilir patoloji mi? Bir zamanlar Sascha adında bir kardinal olarak ayrı bir bilince sahip olan bir şey, garip kelime seçimi konusunda endişeliydi.

"Biz vazgeçene kadar yeraltına inmeyi seçmeyeceğini nereden biliyorsun?" Nikita. "İzlerini saklamakta bu kadar iyiye, izlediğimizin farkına varacaktır."

"Henüz en yeni kızı öldürmedi. Bunu yapmaktan kendini alıkoyabileceğini sanmıyorum."

Marshall. "Psy popülasyonundaki seri cinayetler üzerine yaptığımız tüm araştırmalar zorlama teorisini destekliyor."

"Şu anda kaç kişi faaliyet gösteriyor?" Nikita. "Aldığım son verilere göre elli."

"Bunların hepsi bildiklerimiz. Hiçbiri bizim bilinmeyenimiz kadar endişe verici değil - görünürlüğü yüksek kurbanları avlamıyorlar. Çoğu diğer Psy'ları hedef alıyor, bu da işimizi oldukça kolaylaştırıyor."

"Onlar hakkında ne yapılıyor?" Henry.

"Alakasız nedenlerle rehabilitasyona mahkum edilmeye çalışılıyorlar. Kaybetmeyi göze alamayacaklarımız için gerekenler sağlanıyor. PsyNet'i alarma geçirmeden her birinin icabına bakılacaktır." "Ama her zaman daha fazlası olacaktır."

"Bu Psy'nin doğasında var."

Toplantı başka bir tartışma olmadan sona erdi. Henry kapıdan ve dış çekirdekten geri döndü, Shoshanna onun yanındaydı. Yan. Özel kasalarının duvarlarla çevrili odalarına girene kadar konuşmadılar.

"Sen ne düşünüyorsun?" Henry sordu.

"Bu makul bir sonuç. Kimsenin haberi olmadan bu meseleyi halledebiliriz."

"Dönüşenler şüpheli."

"Kanıt olmadan şüphe değersizdir. Sessizliğin ilk neslinden bu yana kimse tek bir Psy seri katilini bile ortaya çıkaramadı. Sırlarımızı nasıl saklayacağımızı biliyoruz." Shoshanna'nın enerjisi alevlendi. "Neredeydin?"

"Tarih arşivlerinde."

"Etiketleme mi?"

"Evet. Yine haklıydınız - geniş ailenin birkaç üyesinde belirtiler mevcut, ancak endişe kaynağı olabilecek kişi en küçük çocuk."

"Bunu bu gece tartışalım." Arkasına bile bakmadan gitti.

Henry takvimini kontrol etti ve arşivlere dönüş yolculuğuna başladı.

Sascha olan parçası ağır ağır yüzeye çıktı, Daha önce mahzende az kalsın kapana kısıldığını hatırlaması onu uyandırdı. Kendi bilincinin farkına varması çok değerli saniyelerini aldı. Henry'de kendini kaybetmeye tehlikeli bir şekilde yaklaşmıştı. Ondan ayrılmak

Kasaya ulaşmadan önce ayrılması şarttı ama birleştiği kadar yumuşak bir şekilde ayrılmalıydı.

O da bekledi. Yarım yamalak alarm sistemi olan bir muhafızın yanından geçtiklerinde neredeyse kasaya varmışlardı. Henry'den muhafızın gölgesine doğru aktı. Adam dairesel rotasını tamamlayıp yasak bölgenin dış seviyesine ulaştığında, o da başka bir muhafız. Kendi zihnine geri dönmesi gerçek zamanlı olarak üç saatten fazla sürdü çünkü yorgundu, bitkin düşmüştü. Bir başkasının bilincine uzun süre dalmak.

Sonunda güvenlik duvarının arkasına geçti ve topladığı bilgileri zihnine bıraktı. Şarapnel yüklü bir veri bombasını bırakmak gibiydi. Gözleri bir çırpıda açıldı ve Kalbi saniyede bin atım hızıyla çarparak yatakta geriye doğru yığıldı. Aklında çok fazla yeni bilgi vardı. O tavana bakarken ve açlıktan öldüğünü düşünürken işlemesine izin verdi.

Saatine baktığında yemek vaktinin çoktan geçmiş olduğunu gördü. İnleyerek konsola gitti ve mesajları kontrol etti. Lucas'tan bir mesaj vardı. Tıpkı bir avcı gibi görünüyordu, yüzündeki çizgiler teninin altın sarısı sıcaklığına rağmen canlıydı. "Bayan Duncan. Bu akşam biraz zaman ayırabilirseniz tasarım değişikliğiyle bir konuyu görüşmek istiyorum. Daha önceki buluşma yerimizde olacağım." Mesaj sona erdi.

Kulak misafiri olan hiç kimse bunu ikinci kez düşünmezdi. İş adamları her zaman böyle belirsiz mesajlar bırakırdı. Sadece o kedi yeşili gözlerdeki endişeyi gördü, sadece o makul bir süre içinde geri dönmedikten sonra aradığını biliyordu, sadece ona gitmek için can atıyordu.

Aynaya baktığında görünüşünün tamamen kabul edilebilir olduğunu gördü. Ona bakan hiç kimse içinde bulunduğu kargaşayı tahmin edemezdi.

İçeride. verdi, çağrıya cevap vermek için konsola gitti ama

fikrini değiştirdi. Onu izleyenleri nerede olduğu konusunda uyarmanın bir faydası yoktu.

Lucas'ın endiřeleneceęini dūřūnūnce kalbi burkuldu ama Lucas'ın ona tam olarak ne yapıyorsa onu yapmasını sūyleyeceęini biliyordu.

Üzerindeki rahat giysileri çıkarıp ciddi bir siyah pantolon ve beyaz gömlek giydi. Bu Psy'nin üniformasıydı ve göze çarpmayı göze alamazdı. Bu yüzden silahlı bir şekilde dışarı çıktı. Ve neredeyse Enrique'ye çarpıyordu. Eğer bir ömür geçirmemiş olsaydı sır saklıyorsa, şok onun kabuğunu çatlatmış olabilir.

"Meclis Üyesi. Size nasıl yardımcı olabilirim?" Kapıyı kapattı. Bu ince bir imaydı.

Koyu renk gözleri kızın giysilerinin üzerinde gezindi. "Geç

bir toplantı mı?" "Evet." Dokuzdan sonraki toplantılar

alışılmadık bir şey değildi.

"Seninle konuşmak istiyorum. şimdi iyi bir zaman olabilir." Bu bir ricaydı.

"Bu nişanı kaçıırırsam annem bunu hoş karşılamaz." Nikita ve Enrique Konsey meselelerinde ne kadar yakın olurlarsa olsunlar, Sascha'nın annesinin uğruna para ve gücü feda edebileceği hiçbir müttefiki yoktu.

Gözlerindeki beyaz yıldızlar rahatsız edici bir şekilde titriyordu. "İlerleme teklifini geri çevirmek için bu kadar aceleci olma."

Onun kendisini cezbetmekten vazgeçtięini dūřūnmüřtü. Onun ne kadar aptal olduęunu dūřūnüyordu?

Yüzüne gülmek yerine "Ne teklif ediyorsun?" diye sordu.

"Ben de bunu tartışmak istiyorum. Bunu kamaranızda özel olarak yapabiliriz."

Kollarındaki t  yler diken diken oldu. Yaşlı Psy'ların diğ  r ailelerden yetenek avcılığı yapması bilinmeyen bir Ő  y değıldi ama Enrique'nin teklifi hakkında temelde yanlış. Onu yalnız bırakmaya   ok hevesliydi. Ve bunun nedenini bildiğı i  in dehşete d  şm  şt  . "Ben Sayın Konsey   yesi, reddetmek zorundayım."

Saatine bir g  z attı. "Zamanında gidebilmem i  in yola   ıkmam gerekiyor."

Başını eğdi ve onun yolundan   ekildi. "Bana zaman ayırırsan iyi , Sascha.

  oğı gen     ardinal sizin olmak i  in   l  rd  ."

  l  m tam da onun teklif ettiğinden korktuğı Ő  eydi. "Efendim." Ses tonunu resmi tuttu ama tek kelime bir vedaydı. Koridor boyunca adamın g  zlerinin sırtında olduğunu hissedebiliyordu.

Bir Ő  ey biliyordu; belli ki onun i  indeki kusurun kokusunu alabiliyordu ve bunu ortaya   ıkarmaya kararlıydı.

Anlayamadığı Ő  ey, Konsey'in serinin kimliğini bulmaya odaklandığı bir zamanda, onun neden kendisiyle bu kadar   ok ilgilendiğıydi. Onun D  n  ş  nlerle i  şbirliği yaptığından Ő   phelenmi   olabilir miydi?

Asans  re girdi ve kapanan kapılara doğıru d  nd  , onun uzaktan kendisine baktığını g  rd  . Ge     e , Enrique'nin en iyi b  lgesel avcı olarak kabul edildiğini hatırladı. PsyNet'te stratejist.

Tuzak kurmakta ustaydı.

Lucas sinsi sinsi y  r  rken neredeyse zeminde oyuklar a  mı  tı. Saat gecenin onunu ge  mi  ti, Sascha neredeydi? Eğıer biri ona zarar vermeye c  ret etseydi,   ıplak pen   eleriyle bağırsaklarını de  şerdi. Biri hareket etti.

Arkasından. "Ne , Nate?"

"Herkes güvende. Yavrular, anne dişiler, yaşlılar ve yaralıların hepsi taşındı. Nöbetçilere, askerlere ve yaşlı gençlere bir sonraki alarmın savaş anlamına geldiğini söyledim."

Lucas bu emri Sascha bilinçsiz halinden uyandıktan sonra vermişti. "Sürünün ruh hali nasıl?"

"Kimse bir Psy'nin güvenli evimize girmesinden rahatsız olmaz ama ne karar verirsen ver seni destekleyeceklerdir." Bir elini Lucas'ın omzuna koydu. "Onların sadakatini kazandın. Eğer istersen seni cehenneme kadar takip ederler."

Lucas döndü ve diğer adamın yüzüne baktı. "Ben de bundan korkuyorum." O anda sahip olduğu tüm içgüdüleri kıpkırmızı kesildi. "O burada." Nate'i iterek arka kapıdan çıktı ve tam o sırada Sascha'nın arabası evin arkasında durdu.

Bir heykel kadar soğuk görünerek çıktı. taş maskenin içini görmesi dışında. Bu alanın meraklı gözlerden uzak olduğunun farkında olarak yanına gitti ve onu kollarının arasına aldı. Kadın sertleşti ve sonra tereddütle sarılmaya karşılık verdi. "Çok dikkatli davrandım. Kimse beni buraya kadar takip etmedi."

"İçeride konuşabiliriz." Onu kendisinin ve sürüsünün güvende tutabileceği evin içine çekmek için geri çekildi.

Dorian ve Kit o odadan çıkarken koşarak odaya girmişlerdi ve şimdi Tamsyn ve Nate ile birlikte orada duruyorlardı. Sascha'yı görmüş olmalarına rağmen

Daha önce, tüm erkekler şok olmuş gibiydiler. tanık oldu. Şimdilik onları görmezden gelen Lucas, yorgunluğunu hissedebildiği Sascha'yı bir sandalyeye oturttu.

Şaşkınlıkla etrafına bakınarak Tamsyn'i aradı. "Özür ama çok açım."

Şifacı sıırttı. "O zaman doğru yere geldiniz. Sana bir şeyler getireyim."

"Teşekkür ." Ona geri döndü.

Sol tarafındaki bir sandalyeyi alıp ona bakacak şekilde hareket ettirdi. "Dorian. Kit." Emir çok açıktı. Nate'in önderliğinde odanın etrafında nöbetçi pozisyonu aldılar. "Dışarıda kim var?"

"Clay, Mercy ve Barker. Rina ve Vaughn dış çevrede devriye geziyor." Artık diğer güvenli evler boş olduğu için nöbetçiler burada toplanmıştı.

"Kit. Git ve Mercy'nin yerine geç."

Çocuk tartışmak ister gibi görünüyordu ama Lucas'ın gözlerindeki acımasızlığı görmüş olmalıydı. Tek kelime etmeden gitti. Bir dakika sonra Mercy içeri girdi ve yerini aldı. Bu yetişkinler için bir meseleydi, Çocuk değildi ve ne kadar büyümüş görünürse görünsün Kit hâlâ bir yavru sayılırdı. Geride kalmasına izin verilmişti ama son çare dışında asla savaşıması istenmeyecekti.

Sascha'nın elini tutarak gözleriyle buluştu. "Önce yemeğini ye."

Tamsyn onun önüne bir tabak sandviç koydu. Sandviçleri teker teker alıp mideye indirirken onun elini bırakmayı reddetti. Onlar. Çikolatalı kurabiyeler de bir bardak süt gibi aynı şekilde gitti. Her ısırdıktan sonra yüzünde öyle bir mutluluk ifadesi belirliyordu ki, ona gerçek zevki tattırdığında ne yapacağını merak ediyordu, Yapmaya niyetli olduğu bir şey. "Daha fazla mı?"

Tamsyn bulaşıkları toplarken sordu.

"Hayır. Teşekkür ederim. Ben... yemeğinizi seviyorum." Bir Psy'den gelen bu açıklama çok vahşiceydi.

"Mutfağım her zaman açıktır."

Sascha gülümsemek istiyormuş ama bunu nasıl bilemiyormuş gibi görünüyordu. "PsyNet'i hackledim."

Herkes sessizliğe gömüldü.

"Bize bunun ne anlama geldiğini söyle, Sascha." Ondan gelen acıyı hissettikçe kalbi parçalanıyordu. Keder dalgaları o kadar derindi ki, onu öldürmemiş olmalarına hayret etti.

"Daha önce bu konuda hiç konuşamıyordum," dedi ve daha önce bilgi paylaşması için yaptığı girişimleri hatırlattı. "Ama şimdi . Acaba , zihnimin blokların artık dayanamayacağı kadar kötüleştiği anlamına mı geliyor?"

"Az önce dünyanın en güvenli bilgi ağına girdin. dünya-zihnin iyi." Kız onu duymuyor gibi görününce kaşlarını çattı.

Yanıt vermek yerine, "PsyNet sizin internetiniz gibi, tek farkı bilgisayarlardan değil zihinlerden oluşması," dedi. "Çoğu halka açık ama gizli bilgi düğümleri var. Ben erişim elde ettim

o kısıtlı kısımlar." Kulağa çok havalı ve pratik geliyordu ama bunun başka bir şey olması gerektiğini biliyordu.

"Bulunmuş olsaydın ne olurdu?" Onun gözlerine

baktı. "İdam edilirdim."

"Bunu bize söylememiştin." Ona öfkeliydi, o kadar öfkeliydi ki onu inine götürmek ve içindeki ilkelin kontrolü ele geçirmesine izin vermek istiyordu. Boğazının arkasında bir hırıltı tehdit ediyordu.

"Konuyla ilgisi olduğunu düşünmemiştim." Sesi o kadar Psy gibi çıkıyordu ki, gözlerine bakmayan hiç kimse yaşadığı korkunun derinliğini tahmin edemezdi. "Öğrenebileceğimizden daha fazlasını öğrendim."
."

BÖLÜM 17

"Kim o?" Onun pervasızlığını unutmamıştı.

Bunu özel olarak tartışırlardı. Ve Psy'sine konu Sürü olduğunda bir üyenin hayatının çok önemli olduğunu öğretirdi.

"Katilin kimliğini bilmiyorlar."

Dorian acı dolu bir ses çıkardı. Bir Psy enerjisi parlaması Lucas'ın duyularını aydınlattı ve tekrar parladığında Dorian daha sakindi ama daha az sinirli değildi.

"Bir tuzak kurmuşlar." Elini sıktı. "PsyNet'e bağlanabilir ve onlar öğrenene kadar onları gölgeleyebilirim."

Gözlerini kısmıştı. "Ne kadar ?"

"Pek değil, öldürdüğü anda tuzak ortaya çıkacaktır."

"Bu günler sürebilir. O kadar uzun süre gömülü kalmaya dayanabilir misin?" Ağın nasıl çalıştığına dair bir fikir edinmeye başlamıştı. "Sen Bugün yaptıklarınızdan dolayı yorgun düştünüz ve

-Sadece birkaç saatliğine mi?"

İrkildi. "Ben yeterince güçlüyüm. Ben bir kardinalim."

İfadesinde kırık bir şeyler vardı ama bunun peşine düşmenin yeri olmadığını biliyordu.

Gerçeği ondan özel olarak öğrenecekti.

"Eğer ölmeden önce onu bulamazsak, Kar Dansçıları tazminat olarak sadece katilin kanını kabul etmeyecektir." Dorian sanki Sascha'nın zihninin içini görmek istiyormuş gibi başının arkasına bakıyordu.

"Biliyorum." Sascha başını salladı. "Süreci hızlandırmak için bir fikrim var." Lucas gözlerini kıstı. "Ne?"

"Katil çok sabit ihtiyaçları olan bir avcıdır - kadınlarının hepsi belli bir tiptedir ve Konsey'in araştırmasına göre Zorlayıcı. Bence ona açık bir hedef verirsek peşinden gitmeye direnemeyecek. Ve tuzak Brenna ölmeden ortaya çıkacaktır."

"Nerede olduğunu bilmezken tuzağı nasıl kuracağız?" Nate sordu.

Lucas cevabı biliyordu. "yem olacaksın, değil mi? Tuzak PsyNet'te olacak."

"Dönüşen değilim ama bu handikapı ortadan kaldıracak bir şekilde kusurluyum. Zihnim sizinkini anlayabiliyor gibi görünüyor. Bunu katilin bana ilgi duymasını sağlamak için kullanabiliriz." Sesi eli titrese de güçlü kalmaya devam etti. "Senin yardımınla, zihnime Değişken düşünce kalıplarını taklit etmeyi öğreteceğim. Ağa girdiğimde, kalkanlarımı yeterince düşürecek ve o da değişmiş düşünce kalıplarını algılayacak kalıpları."

"Sonra ne olacak?"

"Takıntılı doğası nedeniyle, bana psişik düzlemde saldıracağından, fiziksel bedenime serbest geçiş yapabilmek için beni zihinsel olarak etkisiz hale getirmeye çalışacağından eminim. Kim olduğunu sana söyleyeceğim."

"O zaman hayatın için savaşacaksın." Çenesi gergindi, eli onunkini eziyordu.

"Bu müzakere edilemez," diye fısıldadı. "Bu neredeyse Her halükarda kendimi saklamam imkansız - dün baskının bana ne yaptığını gördünüz. Kalkanlarımı indirmeyi tercih ederim."

kontrollü bir durum, uyarı olmaksızın çökmelerinden daha iyidir."

"Seni ilk bulanın diğerlerinden biri değil de katil olduğundan nasıl emin olacaksın?"

Lucas sessiz kaldığında Tamsyn sordu. Şifacının bunun ona ne yaptığını tam olarak anladığını biliyordu.

"PsyNet'in çoğunun dikkatini çekecek kadar büyük bir dikkat dağıtıcıya ihtiyacım olacak. Bunu nasıl yapacağımı henüz tam olarak çözemedim ama

Bir şeyler düşün, bu bir tür psişik bomba patlatmak anlamına gelse bile." Derin bir nefes aldı ve başını kaldırdı.

"Bana taklit edebileceğim düşünce kalıplarına erişim sağlamanın yanı sıra-

İdeal olarak kurban profiline uyan bir kadının kiler - birinizin zihnine girmeme izin vermesi gerekecek ki kendimi sizin psişik kokunuzla gizleyebileyim. Bu kişi aynı zamanda psişik bir bağlantı var.

"Katil Dönüşenlere ilgi duyuyor ve diğer Psy'ların aksine kokunun varlığını herkesten önce fark edecek, Özellikle de dikkatleri başka bir şeyle dağılmışsa."

Mercy arka kapıdaki pozisyonundan, "Bir köpekbaliğına taze kan sallamak gibi," diye yorum yaptı.

"Evet. Başka bir şey daha var." Lucas izlerken Sascha'nın gözleri karanlığa gömüldü ve panter onun acı çektiğini biliyordu. Onun acısını dindirememek onu yıkmakla tehdit ediyordu. "Sessizlik kurulduğundan beri Psiler şiddete başvurmamalarıyla gurur duyuyorlar."

"Sessizlik mi?" Tamsyn sordu.

"Genç Psy'yı duygulardan arındırmak için bir program. Eğer öfke, kıskançlık ya da sevgi hissetmezsek, o zaman öldürmeyiz. En azından bu gerekçe."

"Aman Tanrım," dedi Tamsyn. "Çocuklarını bilerek sakat bırakmışlar."

"Ve sorunu çözmediler. Bugün öğrendiğime göre, Psy nüfusu arasında dolaşan bilinen elli seri katil var. Görünüşe göre Konsey'in onlarla sessizce ilgilenmek gibi bir politikası var."

"Ölüm mü?" Nate sordu.

"Rehabilitasyon. Bu zihnin ölümüdür, bireyi ve yüksek zihinsel işlevlerin çoğunu tamamen yok eder." Gözleri

Lucas'a ona verdiği sözü hatırlaması için yalvardı. "Ama hepsini kafese koymuyorlar. Bazı dizilerin PsyNet'in işleyişinin ayrılmaz bir parçası olduğu düşünülüyor."

"Bilmek istediğimi sanmıyorum," diye fısıldadı Tamsyn.

"Vazgeçilmez olanlara kurban sağlıyorlar, izlerini gizliyorlar ve öldürdüklerinin ne PsyNet'te ne de insan-melez dünyasında ses getirmemesini sağlıyorlar."

Lucas onun kusma isteğiyle savaştığını görebiliyordu. Canavarı onu kaldırıp güvenli bir limana götürmek istiyordu ama gözleri henüz bitirmediğini söylüyordu. Onun gücü karşısında hayrete düşmüştü; o kırılgan beden bu kadar cesareti, bu kadar yüreği nasıl taşıyabiliyordu?

Dorian bir küfür savurdu. "Duygularından vazgeçtiklerinde, insanlıklarından da vazgeçmiş oldular."

Sascha kızgın leopara baktı. "Katılıyorum. Kız kardeşin senden çalındığı için üzgünüm. Acını tersine çevirebilseydim, çevirirdim. Ama yapamam. Tek yapabileceğim başka bir hayatı kurtarmaya çalışmak."

Dorian'ın yanıtı odadaki herkesi şaşırttı. "Sen farklısın, Sascha. Gerçeği göremeyecek kadar kızgın değilim. Hissediyorsun."

Sascha'nın kahkahası o kadar acı ve tatlıydı ki Lucas'ın tüylerini ters yönde karıştırdı. "Hayatım boyunca bu kelimelerden çok korktum. Her zaman

Beni keşfedenin Konsey'den biri olacağına inanıyordum. Bunun iyi bir şey olduğunu hiç düşünmemiştim... ta ki seninle tanışana kadar." Görünürde tek bir yıldız bile olmayan, abanoz gecesi gözleriyle Lucas'a bakıyordu.

"Kusurumu ne zaman fark edeceklerini ve beni yanlarına almaya çalışacaklarını bilmediğim için, bilgiyi alır almaz size gerekecek. Bu yüzden sizden biriyle sürekli bir bağlantıya ihtiyacım var. Benim bildiklerimi siz de bileceksiniz. Ağdan çıktığım anda özgür kalacaksınız."

Konsey tarafından öldürülmeyi beklediğini biliyordu. "Bizim korumamız altındasın." Panter yüzeye o kadar yakındı ki sesi birkaç oktav düşmüştü.

Nate, Dorian, Mercy ve Tamsyn de aynı fikirde olduklarını dile getirdiler. Sascha az önce DarkRiver'daki en sert leoparlardan bazılarının saygısını kazanmıştı. O bir kez Pack olduğunda diğerleri de onların izinden gidecekti. Ve Lucas'ın Sascha'nın sürüsünün bir parçası olacağından hiç şüphesi yoktu.

Yüzü bir an için inanılmaz derecede üzgün görünüyordu. "PsyNet'ten kimse kaçamaz." Odanın etrafındaki leoparlara baktı. "Birkaç gün içinde bana hiç beklemediğim kadar çok hayat gösterdiğiniz için teşekkür ederim. Kolay pes etmeyeceğim, yaşamak istiyorum."

Lucas onun veda etmesine izin vermeyi reddetti. "Kim demiş PsyNet'ten kimse kaçamaz ? Hiç deneyen oldu mu?"

Gözleri büyüdü. "Hayır."

Başını iki yana salladı. "Bildiğiniz kadarıyla hayır. Eğer seri katiller hakkında sessiz kalıyorlarsa, herhangi bir Psy'nin kaybını gömeceklerini düşünmüyor musun? Ağın dışında mı?"

"Bu bende işe yaramaz. Ben çok görünürüm. Bir çıkış yolu olsa bile ortadan kaybolamam. Kimliğimi değiştirmem gerekir ve bunu

yapmam."

Gözlerini işaret etti. "Yapılan hiçbir kontakt lens bunları gizleyemez."

"Seni silmelerine izin vermeyeceğim. Hiçbir şekilde." Kimse Lucas'ın adamlarından birini sonuçlarına katlanmadan alamazdı. Kylie'nin ölümü hiçbir zaman Unutulmuştu ve intikam alınana kadar ruhunda yakıcı bir acı olarak kalacaktı.

Peki ya kadını? Eğer biri onu en ufak bir şekilde incitirse, onu yok ederdi. Gözlerinin altındaki koyu halkaları ovmak için uzandı. "Çok yorgunsun. Bu çılgın planı yürütmene izin versek bile, şimdi bunu yapamazsın."

"Korkarım haklısınız. Hâlâ birkaç günümüz var. Brenna'yı kaçırdığından beri bu üçüncü gece."

Ses tonunda Kar Dansçısı'nın yaşadığı dehşetin bilgisi vardı. "Keşke daha çabuk iyileşebilseydim ama Henry'nin gölgesi beni tüketti."

"Tamsyn?" Şifacıya bir bakış attı.

"Onu yakaladım. Hadi tatlım." Sascha'nın omzuna dokundu. "Sana bir oda hazırlayacağım ve içinde uyuyabileceğin rahat bir şeyler bulacağım."

Sascha ayağa kalktı ve onun hayal kırıklığının keskin acısını hissetti. İçindeki kibirli kedi kibirlendi, ama koruyucu, sahiplenici panter sessizce bunu telafi edeceğine söz .

"Teşekkür ederim. Sabaha kadar iyi olurum. O zaman avlanırsınız." Bir şekil değiştirenin, bir leoparın sözlerini kullandığının farkında bile değildi.

Gülümsedi. Sascha Duncan artık Psy değildi, her ne kadar bunu görmeyi reddetse de. Zavallı bebek. Onu bu konuda eğitmekten zevk alacaktı.

onun eşi olarak yaşamak.

Tamsyn, Sascha'ya bir fincan kahve vermeden önce yatak odasının kapısını kapattı.

sıcak çikolatayı içti. Kadının yüzünde o kadar yoğun bir ifade vardı ki, garip hissetme yeteneği olmasa bile

Sascha, şifacı ona her ne söyleyecekse, bunun kolay olmayacağını biliyordu.

"Lucas hakkında seninle asla paylaşmayacağı bir şeyi paylaşacağım; seni koruma ihtiyacı diğer tüm içgüdülerinin önüne geçiyor. Bu onun yapabileceği bir seçim değil." Tamsyn'in yumuşak kahverengi gözleri nazikti.

Ama ses tonunda Sascha'nın hiç beklemediği bir sertlik vardı. "Sana söylüyorum çünkü sana güveniyorum."

Güvenime ihanet etme.

Söylenmemiş sözcükleri sanki Tamsyn ağzını açmış ve onları ses haline getirmiş gibi net bir şekilde duydu. "Neden bana söyledin ki?"

"PsyNet'e girdiğinizde açık fikirli olmanız gerektiği konusunda aşağıda söyledikleriniz yüzünden." Kaşlarını çatı. " önce otur. İhmal ettiğim için Lucas'ın peşime düşmesi ihtiyacım olan son şey. sen."

Sascha oturdu. "Bilmem gereken şey nedir?" İçkiyi komodinin üzerine koydu.

Tamsyn onun yanındaki yatağa oturdu ve titrek bir nefes aldı.

"Lucas henüz on üç yaşındayken, küçük bir grup gezgin leopar bölgemize sızmaya çalıştı. O zamanlar bu kadar güçlü değildik.

ShadowWalker'lar güç yapımızı yok edebileceklerini ve kendilerini alfa olarak kurabileceklerini düşündüler." İç çekti. "Bu daha önce de yapıldı.

-Psy'dan daha insancıl ama mükemmel değiliz."

Sascha sözünü kesmedi, Tamsyn'in normalde düzgün olan ses tonunda duyabildiği keskin acı parçalarına takılmıştı.

"Lucas'ın annesi bir şifacıydı, babası ise bir nöbetçiydi." Gülümsedi usulca. "Bazen bana bu kadar özgürlük tanımasının nedeninin bu olduğunu düşünüyorum.

sürünün içinde."

Sascha dokunmaya duyduğu açlığa daha yeni yeni boyun eğmeye başlamıştı, bunun kendisi için yemek kadar gerekli olduğunu yeni yeni anlamaya başlamıştı ama Tamsyn'in ihtiyacını ikinci bir kalp atışı gibi hissedebiliyordu. Elini diğer kadınının üzerine koydu. Tamsyn'in parmakları onunkilerin üzerinde kıvrıldı.

"Shadow/Walker'lar alfa çiftimize ulaşamayınca bir nöbetçiye saldırmaya ve savunmamız hakkında bilgi almaya karar verdiler.

Lucas'ın

Etrafları sarıldığında aile ormanda kaçıyordu. Daha sonra, asıl planın Carlo'yu eşinin tecavüz ve işkencesine tanıklık ettirerek onu kırmak olduğunu fark ettik." Tamsyn'in parmakları Sascha'nın zayıf kemiklerini ezmekle tehdit ediyordu.

Titreyerek bir nefes daha aldı. "Ama GölgeYürüyüşçüler Shayla'yı küçümsedi. O bir şifacıydı ama aynı zamanda bir anneydi ve çocuğunun hayatı için savaştı. Diğer leoparlar Carlo'yu kaybetmeyi göze alamadılar ama bu savaşta Shayla öldü."

"Tamsyn," diye başladı Sascha, kadının ıstırabının derinliği karşısında telaşlanmıştı. Çok ağır, çok eski ve , yıllar içinde olgunlaşarak saf bir kedere dönüşmüştü.

"Hayır, bunu sadece bir kez yapabilirim. Bu odadan çıktıktan sonra bir daha bu konu hakkında konuşmayacağız." Gözleri bir söz istiyordu ve Sascha bunu memnuniyetle yerine getirdi. "Lucas çok gençti, yetişkinlerden çok daha zayıftı. onlara saldıran erkekler. Ailesini kurtarmaya çalıştığında kolayca kontrol altına alındı."

Sascha'nın kalbi, bu kadar sahiplenici ve koruyucu olan panter için acıyordu. Şimdi onun kendisini işaretleme ve güvende tutma ihtiyacını anlıyordu. "Babası yakalandı mı?"

"Evet. Hem Lucas'ı hem de Carlo'yu aldılar. Shayla'nın cesedi çıkarıldı ve kokusunun bizi uyaramayacağı bir yere gömüldü. Ama yeterince derin değildi. Onu bulduk."

"Ne zamandır?" Lucas ne kadar zamandır o acımasız katillerin elindeydi?

"Dört gün." Tamsyn'in sesi periliydi. "Onlara ulaştığımızda Carlo o kadar ağır hasar almıştı ki kimse onu kurtaramadı. Ben bir stajyerdim, kendim de bir gençtim. Shayla bizim şifacımızdı ve o gitmişti. Kendimi yaktım ama onu kurtaramadım. Sanki ruhu Shayla'nınkiyle birlikte uçup gitmişti." Gözyaşları yüzünden aşağı süzüldü.

"Tamsyn." Ruhunun kalpleri iyileştirebilen o tuhaf, açıklanamaz, harika parçasını kullanarak diğer kadının acısını içine çekti. Acı, ağır ve ağırlı bir şekilde içine yerleşirken, Tamsyn'in sesi hafifler gibi oldu.

"Carlo'nun bize söylediği son sözler 'Kırılmadık' oldu. İşte o zaman Lucas'ın hayatta kalmış olması gerektiğini anladık. GölgeYürüyüşçüler onu daha sonra geri alabilmek için saklamaya çalışmışlardı-

Carlo'dan çok uzak olmayan bir mağarada bağlıydı. Onu bulduğumuzda, üzerinde o kadar çok kırık kemik ve kanlı pençe yarası vardı ki

Onu tanımamızın tek nedeni Hunter'dı.

izler." Lucas'ın okşar gibi yüzüne dokundu. "Bilekleri ve ayak bilekleri bağlarla mücadele etmekten kemiğe kadar sürtünmüş."

Sascha boğazına bir hıçkırık düğümlendiğini hissetti. "Carlo'yu kırmak için ona işkence mi ettiler?"

Tamsyn başını salladı. "Carlo'nun bildiklerini istediler - güvenli evlerimizin yerlerini, rotaları, alfa çiftimizin inini ve savunma şebekesini."

"Lucas nasıl hayatta kaldı?"

"Bilmiyorum." Tamsyn'in sesi tamamen şaşkıındı. "Önemli olan o olduğu için babasına bir şey yapmadılar ama Lucas'a..." Başını iki yana salladı. "Sanki ölmeyi reddetmiş gibiydi.

Bazı insanlar bir Avcı olarak doğduğu ve bizim bilmediğimiz güçlü yönleri olduğu için hayatta kaldığını söyledi. Bence o sadece intikam."

"ShadowWalker'lar kaçtı mı?"

Tamsyn başını salladı. "Onları uzaklaştıracak kadar güçlüydük ama gençlerimizi savunmasız bırakmadan onları takip edip alt edemiyorduk. Sonuç olarak, beş yıl boyunca bir tür sıkıyönetim altında yaşadık, gruptan asla ayrılmadık, kendimizi asla hedef haline getirmedik."

Gözleri Sascha'nınkilerle buluştu. "Lucas henüz on sekiz yaşındayken ve bizim standartlarımıza göre hâlâ bir çocukken, bir gece bir grup nöbetçiler ve diğerleri. Nöbetçiler, işkenceye rağmen kırılmadığını öğrendikleri gün ona bağlılıklarını bildirmişlerdi."

Sascha, Lucas'ın Sürü'ye olan sadakatini yerine getirmesi için gereken irade gücünü hayal bile edemiyordu. Ama yapmıştı.

"Her bir yetişkin erkek Gölge Yürüyen'i avlamaya gittiler." Tamsyn'in normalde nazik olan sesini kanlı bir öfke kapladı. "O zamana kadar ShadowWalker'ların varlığı sona ermiş ve DarkRiver kimsenin tehdit etmeye cesaret edemediği bir sürü haline gelmişti."

Sascha şiddetten iğrenmiyordu. Bu onun için katillerin serbestçe dolaşmasına izin veren Psy'nin ikiyüzlülüğünden çok daha kabul edilebilir bir şeydi.

barışçıl imajlarını savunuyorlardı. En azından Dönüşenler Dürüst. En azından intikam için yanıp tutuşacak kadar seviyorlardı. Psy'in tek açlığı gücü.

"Beş yıl sonra," dedi Tamsyn, Sascha'yı kasvetli düşüncelerinden sıyrarak, "Lachlan, yönetici alfamız, bir başkası lehine istifa etti. Lucas. Nöbetçiler hiç tereddüt etmeden kan yeminlerini ettiler." Başını iki yana salladı. "Sadece yirmi üç yaşındaydı. Çoğu leopar O yaşta ancak olgunlaşırdı ama Lucas zaten diğer erkeklerin hepsinden daha sertti."

"Ateşte bilendi." Sascha, Lucas'ı yaratan acıyı düşündü ve genç olma şansını hiç yakalayamamış bu çocuk için yas tuttu. Anne babasının kanının gölgesinde büyümek nasıl bir şey olmalıydı?

"Anlıyor musun?" Tamsyn Sascha'nın gözlerinin içine baktı.

"Evet." Gözyaşları en gizli kalbine düştü - henüz açıkta nasıl ağlayacağını bilmiyordu.

Şifacı ikna olmamıştı. "ShadowWalker'lar onu tutuyordu. Ona babasına işkence yapıldığını izlettikten sonra Onu. Yaptıkları şeyler... Ondan sizi demirleyen kişi olmasını istemeyin."

O çaresiz dururken senin ölümünü izlemesini isteme.

"Gönüllü olacaktır." Sascha, Lucas'ın nasıl bir adam, nasıl bir lider olduğunu biliyordu.

"O zaman durdurun onu. Ona yapamayacağını söyle. Onun yerini ben alacağım." Çiğ acı Tamsyn'in gözlerini kararttı.

Sascha başını salladı ama ikisi de Lucas'ı seçtiği yoldan döndürmenin neredeyse imkânsız bir iş olduğunu biliyordu.

Zihinsel yorgunluğuna rağmen yatakta uyanık yatarken adamın varlığını yakınında hissetti.

Bir dakika sonra yatak odasının kapısını iterek açtı ve arkasından , onun odasını kendi bölgesi olarak görüyordu.

Onun istediğini yapmasına izin vermenin, sadece onu daha da güçlendireceğini biliyordu.

Zaten otokratik eğilimleri vardı ama tuzak olsun ya da olmasın, yaklaşan zihinsel çöküşünden kurtulma şansının sıfıra yakın olduğunu da biliyordu. Ya alev alacaktı ya da kalkanları devre dışı kaldıktan sonra Konsey'in paralı askerleri onu avlayacaktı.

Zaman umutsuzca kavradığı ellerinin arasından akıp gidiyordu; bu gece ona tapmıyormuş gibi davranmak istemiyordu. Basitçe söylemek gerekirse, o şimdiye kadar hayalini kurduğu ve dokunmaya cesaret edemediği her şeydi.

Yumuşak karanlıkta, onun yanında yatağa girdiğinde erkeksi bir sinsilik içindeydi, o aşağıda yatarken battaniyelerin üstüne uzandı, zar zor Tamsyn'in bulduğu eski bir tişörtü giymişti. Tuhaf bir yorumla tişörtü Sascha'ya vermişti: "Başka hiçbir koku onu sakinleştiremez."

Bir kolunu onun vücudunun üzerine koydu. "O çarşafların altında seninle çıplak olmak istiyorum."

Kızardığını hissetti ve sonunda sadece "olabilmenin" gururunu yaşadı. Ölüm kesindi. Geriye kalan hayatının tadını çıkarabilirdi. "Müstakbel sevgililerine genellikle böyle mi kur yaparsın?" Alay ediyordu; bu feltright, sanki onu sonsuza dek sevecekmiş gibi.

Boynuna sokuldu, bir eli üzerinde ilerleyerek başının yanında açık duran elini kavradı. "Sadece bedenimin içini dışını bilen, her arzumu, her zevkimi bilen kadınlar nokta. Sadece sen."

Kalbi durma tehlikesiyle karşı karşıyaydı. "Sen neden ?"

"Beni rüyalarımda sevdin, kedicik. Peki ya gerçekte?" Başını kaldırdı ve o kedi gözleri ürkütücü bir şekilde parladı.

Bir an için tamamen büyülenmişti. "Karanlıkta gözlerin hep böyle mi bakar?"

"Hayır." alt dudağını ısırды ve onu korkuttu... onu memnun etmek. "Vücudunun bir santimini bile kaçırmak istemiyorum." Battaniyeyi çekiştirdi.

Onu geri çekti. "Rüyalarından ben sorumlu değilim."

Onun dudaklarına karşı konuştu. "En sevdiğim kısmı biliyor musun?"
Değil

Onun yanıtını beklerken, "Beni tattığın yerd. Hayatımda hiç bu kadar sert orgazm olmamıştım. Uyandığım için çok kızgındım. ve kendimi yalnız buluyorum."

Sascha nefes alamıyordu. Hava birdenbire çok sıcak olmuştu. Hapsettiği battaniyeyi iterek aşağı indirdi, Lucas da ona yardım etti. Çok fazla Bacaklarının artık üst baldırlarına kadar çıplak olduğunu geç fark etti. Bunun bir önemi yoktu. Sadece rüyalar önemliydi.

"Rüyalarımı nasıl görebildin?" diye fısıldadı. Onlar onun en gizli, en değerli hazinesiydi. O rüyalarda, bir Psy'nin hayatını yaşamamış olsaydı kim olabileceği ortaya çıkıyordu.

"Beni içeri sen davet ettin." Dizlerini iki yanına koyarak onun üzerine oturdu.

Kalçalarının yan tarafına. Kız kuru bir ağızla onu izlerken, adam siyah tişörtünü başının üzerine kaldırdı ve yere fırlattı. "Neyi sevdiğimi biliyor musun?"

Durup düşünmeden tırnaklarını adamın karnındaki sıcak çeliğe geçirdi. Sertçe. Adam mırıldandı ve kadın dondu kaldı. "Bunu nasıl yaptığımı bilmiyorum, kasıtlı değildi." Bunu yapmaya asla cesaret edemezdi.

gerçek olduğunu düşünseydi tadına bakardı.

"Sen bir kardinalsın Psy." Kız onu okşamaya devam etmeyince, oğlan kızın parmaklarını kaldırdı ve şakacı bir uyarıyla ısırıldı. Onun Midesi binlerce kelebekle doldu. Elini çekerek çalıştı. Ona izin vermedi. "Hayır, kedicik. Senden hoşlanıyorum Bu." Avuçlarını yanına dayadı ve büyük bir av hayvanı gibi boynunu kokladı.

O da tam olarak öyleydi.

Sonra tamamen beklenmedik ve akıl almaz derecede şehvetli bir şey yaptı. Ona hiçbir uyarıda başını hareket ettirdi ve tişörtünün üzerinden göğüs ucunu hafifçe ısırdı. Sırtını kamburlaştırdı. Bir çığlık boğazından kopmakla tehdit etti. Bırakmak yerine sertçe emdi ve onu şehvetten akılsız hale getirdi. Onu serbest bıraktığında, dizleri uyluklarının iç kısmındaydı ve yavaşça onu açıyordu.

"Benden kokuyorsun," diye hırladı boğazına doğru, hızlıca yaladı onu. "Her yerin benim kokuyor."

İnledi. "Ne-ne?"

Kendini onun üzerine doğru itti ve bir elinin parmaklarını emmediği meme ucunu çekiştirmek için kullandı. Kendisiyle savaşmak zorunda kaldı.

uzanıp kot pantolonunun fermuarını indirdi, avuçlarında nasıl hissedeceğini tam olarak biliyordu. Sıcak, sert, ipeksi pürüzsüzlükte ve Mükemmel.

BÖLÜM 18

"Bu tişört benim." Göğüs ucunu bıraktı ve tekrar doğrulup iki elinin avuç içlerini gövdesi boyunca gezdirerek göğüslerinin üzerine kapattı.

Tüm vücudu, bacaklarının arasındaki nabızla aynı anda atan bir kalp gibiydi. "Tamsyn bunu bana neden verdi?"

"Çünkü zaten benim gibi kokuyorsun." Bir kez daha nazikçe sıkarak göğüslerini serbest bıraktı ve ellerini T'nin kenarına doğru uzattı. gömleğini yukarı itti. "Lanet olası kurtlar bile senin üzerinde benim kokumu alabiliyor."

Onun bu davranışını protesto etmesi gerektiğini biliyordu ama bu Hayalini kurduğu, fantezisini şey. Tek soru şuydu: Serbest bıraktığı cehennemden sağ çıkabilecek miydi?

İri bir erkek eli onu öylesine cesurca kavradı ki, gözlerinin arkasında ışıkların patladığını hissetti. Adam avucunun içiyle onu okşuyor, külotunun pamuğuna kadar onu tahrik ediyordu.

"Dantel nerede?" Okşamasına ara verdi.

"Durma." Boğuk bir yalvarıştı. Ödülü, adamın şehvetli hareketlerinin yenilenmesiydi.

Gözleri karanlıkta parlıyordu ve aynı anda yoğun bir şekilde güzel ve son derece vahşi. "Rüyalarında dantel külot giyyordun."

"Psy'da bu tür giysiler yok." Daha fazlasına aç olan kadın ona doğru hareketlendi. Adam bunu anladı ve hareketini, kadının boğazının kilitlenmesine neden olan sert bir dönüşü çevirdi. Sonraki birkaç saniye boyunca, hislerin çılgınca akması dışında hiçbir şeye karşı tamamen duyarsızdı.

Onu sert bir şefkatle kenara itti ve boğazından bir çığlık kopardı, Psy zihni artık kimin içinde olduğunu umursamıyordu. evi dinliyordu. Nemli, gevşek ve avucuna karşı doygun olana kadar neredeyse şiddetli zevkin onu parçalamasına izin verdi. Gözlerini açtığında, adamın pozisyonunu değıştirmedigini gördü.

Onun bakışlarına karşılık vererek elini bacaklarının arasından çekti, avucunu ağzına götürdü ve parmaklarını yalayarak temizledi. Bu şimdiye kadar gördüğü en erotik şeydi. Vücudu artçı şoklarla titriyordu ama içinde daha derin bir şey uyanmaya başlamıştı bile.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu.

"Evet." Gözleri adamın kot pantolonunun fermuarını iten ereksiyona kaydı.

"Bu konuda bir şey yapacak mısınız?"

Eğer o rüyaları görmemiş olsaydı, eğer onun istediğinden çok daha fazla zevk verdiğini öğrenmemiş olsaydı, eğer erkeğin talepleri ve açlığıyla karışmış olsaydı, kadın karşı .

Alt dudağını ısırarak bir parmağını adamın boyunda gezdirdi.

"Alay etmeyi bırak," diye emretti, ama onun keşfini durdurmak için hiçbir hamle yapmadı.

"Rüyalarımda," diye fısıldadı, başından beri bildiği şeyi kabul ederek. Bu rüyalar kendi hayal gücünün ürünü olamayacak kadar canlıydı. Ona zevkin yollarını gösteren vahşi aşığı nasıl hayal edebilirdi ki? hiç onun gibi birini tanımadın mı? "Rüyalarımda bana ağzımı sevdiğini söylemiştin."

"Ağızına bayılıyorum." Yine elleriyle başını destekliyordu. Konuştuğunda dudaklarına değiyordu ve sonra Onu şehvetli bir coşkuyla öpüyor, sanki her fantezisi hayata geçmiş gibi

Kopamadı, kendini onun beline tutunmaktan ve parmaklarını onun etine sokmaktan alıkoyamadı. Adam dilini kızın ağızına soktu ve kız içgüdüsel olarak karşılık verdi, dilini Onun. Vücudu ellerinin altında saf bir sıcaklık ve doluydu, dokunmaya asla hayır demeyecek bir erkeğin vücudu.

"Deri ayrıcalıkları," dedi adam nefes almasına izin verdiğinde.

"Ten ayrıcalıklarının çok ötesindeyiz, sevgilim." Gülümsemesi hınzırcaydı, tekrar oturup kadının açılmış kalçalarının arasına diz çöktü. Ne istediğinin, neye ihtiyacı olduğunun farkında olarak ellerini kot pantolonunun düğmesine götürdü ve çözdü. Tıslayarak nefes aldı, gözleri daha da parlıyordu. Kadın fermuarı indirdiğinde, adam boğazının arkasından hırladı. "Dikkatli ol."

"Her zaman." Fermuar aşağıdaydı. Adamın başını görebiliyordu. ereksiyonu külotunun beyaz kumaşını itiyordu. "Kalkmama izin vermelisin."

Bir süre bunu düşündü, parmakları yumuşak pamuklu kumaşın arasından ıslak meme ucuyla oynuyordu. "İstemiyorum"

Adamın kopardığı tomurcuğa her dokunuşunda midesi sıkışıyordu. aşırı derecede hassaslaşmış. "Eğer yapmazsan seni nasıl... ağızıma alabilirim?" Parıldayan karanlıkta, bu soru erotik bir Yapma kapasitesine sahip olduğunu bilmediği bir davet.

Adam hareket etti ve kadar hızlıydı ki, kadın zar zor yakaladı. Yatağın yanında durup giysilerinin geri kalanını çıkarmasını izlemek kendi başına bir zevkti. Işığa gerek yoktu, teni ince bir vahşi enerji tabakasıyla parıldıyor gibi görüldüğünde değil Psy hissediyor. Onun tehlikeli güzelliği karşısında şaşkına dönmüştü. Ne zaman

Kadın doğrulunca, adam onu olduğu yere mıhlamak için başını savurdu. " istemiyorum." Özüne kadar Alfa olan bu adamın emri küstahça bir güvenceydi.

"Ama ben gitmek istiyorum." Bu noktada onun istediğini yapmasına izin vermek, ileride felakete yol açabilirdi.

Adam o şaşırtıcı hızıyla saldırdı ve kadın kendini sırtüstü yatmış, adamın uzunluğu ön tarafına doğru bastırılmış halde buldu. Adam onun bileklerini birbirine kenetlemiş ve başının üzerinde sabitlemişti. bir nefes alabildi. "Artık tamamen benimsin." Bu yorum, avını köşeye sıkıştıran bir avcı kedinin zevkini taşıyordu.

Ama bu avın pençeleri vardı. Zihniyle uzanarak, zihinsel ellerini girişini dürtmekte olan ereksiyonun etrafına sardı. İçinden bir çığlık koparken vücudu kamburlaştı. "Ne yapıyorsun, kedicik?"

"Oynamak," dedi, onun sözcüğünü kullanarak. Onun hissi her yerdeydi, içinde ve dışında. Onun tadına bakmayı o kadar çok istiyordu ki, içi sızladı.

"Bana bırak."

Eğildi ve tişörtün üzerinden göğüs ucunu yaladı, bu hareket o kadar kedicildi ki kadın şok geçirerek inledi. "Kendimi eğlenceli hissetmiyorum."

"Beni istemiyor musun..." Zihinsel ellerini onu sıkmak, ona neye sahip olabileceğini göstermek için kullandı.

Boynunun yan tarafını iz bırakacak kadar sert ısırды ama acıtmadı. "Kes şunu."

"Neden?" O anda Sascha'nın aklına, onunla bu kadar kolay bağlantı kuramaması gerektiği, onun bir Dönüşen, kendisinin ise Psy olduğu ve daha önce hiçbir Psy'nin bir Değişken zihni çaba harcamadan. Tek bildiği, onun için yanıp tutuştuğuydu.

Ellerini onun üzerinde birleştirerek, ereksiyonunun sert uzunluğunu kavraması için onu serbest bıraktı. Başını geriye atmış, boynundaki tendonlar keskin bir şekilde ortaya çıkmış bir halde onu tutmaya çalışıyordu. Ne yapacağını nasıl bildiğini tam olarak bilemeden, yapabildiği kadar yukarı itti Bacaklarını adamın diz çökmüş kalçalarının oluşturduğu çukurun arasına kaydıldı.

Adam kızın bir sonraki hamlesini görmek için bakarken, kız vücudunu sürüyerek Alığının sert kanıtı tam üzerine gelene kadar yataktan aşağı indi. Adamın kalçalarına tutunarak başını yataktan kaldırdı ve onu ağzına aldı.

Hırıltısı vücudundaki her sinirin uyarıyla titremesine neden oldu. Ama o durmadı. Ten ayrıcalıkları vardı ve her avantajı kullanacaktı. Tadı hayallerinden daha güzeldi, en nefis çikolata kadar zengin ve nefis, panter kadar egzotikti.

Boynu yorulmaya başlamıştı ama bırakmak istemiyordu. Adamın kalçalarını çekerek aşağı doğru indi ama adam onu takip etmeyi reddetti, yavaşça ağzından kayarak onu deliliğin sınırına sürükledi.

Lucas, lütfen. Aklından onunkine doğru vahşi bir yakarıştı bu.

"Benim de aynısını yapmama izin vermen şartıyla." Sesi sert, sıcak ve talepkardı. "Geri çekilmek yok."

İstediğin her şeyi yapabilirsin! Hiç düşünmeden kabul etti, duysal hazzın aşırı yüklemesiyle o kadar sarhoştu ki onun kölesiydi.

Mırıldandı ve istediği gibi yaptı, kalçalarını kızdıracak, baştan çıkaracak kadar hareket ettirdi. Onu o kadar çok arzuluyordu ki artık fiziksel düzey dışında herhangi bir düzeyde işlev görmediğinden, ellerini kalçasının gergin kasları üzerinde sıkarak sertçe emdi. Dilini ereksiyonunun alt tarafını okşamak için kullandığında inledi. Onun nelerden hoşlandığını biliyordu, rüya olmayan rüyalardan öğrenmişti. Vücudu üzerinde özgürce dizginleri eline kadın, vahşi sevgilisinin dikkatini dağıtmak için sahip olduğu her beceriyi kullandı.

"Daha sert, kedicik." Boğuk bir fısıltıydı.

O da buna uyarak tırnaklarını adamın etine geçirdi. Küçük zevk-acı, kaslarının onun etrafında kilitlenmesine neden oldu. Boğazının derinliklerinde inleyerek, sahip olduğu her şeyi sevgiye, yalamaya, emmeye, vermeye döktü.

Titreyen dalgalar halinde ona doğru geldi, boğazından sözsüz bir hırıltı yayıldı.

Belki on dakika sonra Sascha hâlâ tişörtü giydiğini fark etti. Kendisini tutan Lucas'tan kurtulmaya çalıştı.

Tamamen yatağa yapışmıştı ama hareket etmeyi reddediyordu. Yüzünü ona gömdü ve şimdi nabzını yalıyor, tembelce üzerindeki tuzun tadına bakıyordu.

Onun boynunun yan tarafını ısırdı. "Lucas."

Alçak bir mırıltı göğüslerini titretti ve tahrik olmuş bedeninde şok etkisi yarattı. Her sinir ucu, acıtacak kadar derin bir ihtiyaçla titriyordu.

"Bu tişörtü çıkarmak istiyorum." Çok sıcak, çok hapsedici hissettiriyordu. Külotu bile çok fazlaydı-

Terden kayganlaşmış teninin her santimini, vahşi şehvetin her hissetmek istiyordu.

Onun üzerinden yuvarlandı. Kesik gözleri yumuşak bir yeşil renkte parlıyordu.

karanlık. Onu bir an bile terk etmediler ve çıplak kaldığı anda saldırdı. Bir kez daha kendini onun merhametinde buldu.

Bu kez yüzüstü yatıyordu, adamın sert boyu kalçasının kıvrımına gömülmüştü. "Ama sen..."

Tırnaklarını kızın böğründe gezdirerek tüm vücudunun titremesine neden oldu. "Ben insan değilim, Sascha. Beni performans gösteremez hale getirmek için tek bir mermiden fazlası gerekir." Kulağının kabuğunu kemirdi.

"Oh."

"Şimdi bende." Güçlü elleri omzunu sıyırdı ve ellerinden biri vücudunun altından kayarak nemli buklelere dokundu kalçalarının arasında.

İhtiyaç dolu yumuşak bir ses çıkararak kendini irkiltti. Lucas'ın hoşuna gitmiş gibiydi.

Daha da alçalarak, onu delirtmekle tehdit ederek sürtündü. Lucas.

Samimi bir fısıltıydı.

"Benim için poponu kaldır," dedi kulağına, vücudunu onunkinden kaldırarak.

Kızardı, ama ona göstermek istediği herhangi bir şeyi kaçırmak istemedi, dizlerini büktü ve yukarı itti. Adam buklelerini okşayan elini karnının üzerinde düzleştirirken, diğer eliyle de poposunu okşadı. Kendini hiç bu kadar açıkta, savunmasız hissetmemişti.

Kadının poposundaki eli uyluklarının iç kısımlarına doğru kaydı ve kadın duruşunu genişletene kadar hafifçe itti. Gırtlaktan bir ses Arkasından bir gümbürtü duyuldu. Vücudundaki her kas beklentiyle gerildi.

"Kokun duyularıma ilaç gibi geliyor." Sesi kadar kabaydı ki onu zar zor anlayabiliyordu.

Sözden çok sese benzeyen başka bir mırıltıyla, bir elini kalçasına koyarken diğer elini karnına dayamaya devam etti ve sonra onun tadına baktı. İlk yavaş yalamada boğazını bir çığlık yırttı. Titrediğini hissedebiliyordu ve bu sadece başlangıçtı.

Telaşsız ve dikkatli bir şekilde, her damlasının tadına bakmaya niyetli, bir kase kremaya sahip bir kedi gibi onu yaladı. Kadının tüm vücudu

sıvı alev. Bu hisler yüzünden zar zor nefes alabiliyordu, yüzü utançla hiçbir ilgisi olmayan bir sıcaklıkla yanıyordu.

Kalçasındaki elini tekrar uyluğunun iç kısmına doğru kaydırdı. Duruşunu daha da genişletmesine izin verdi, daha derin bir tat için parmaklarını kullanmasına izin verdi, yıldızları görene kadar tadını çıkarmasına izin verdi.

Sadece... ona izin verdi. Adam bundan sonuna kadar yararlandı ve o da kendisinin ona ait olduğunu düşünen bir alfa panter tarafından sevilmenin nasıl bir şey olduğunu öğrendi.

Samimi öpücüğünde hiçbir çekingenlik yoktu. Her dokunuş sahiplenmeyi haykırıyordu. Kalçasındaki parmakları sıcak ve güçlüydü, onu istediği yerde tutarken, ağzı onu bir Karşı koyamadığı bir tür kaba şefkat.

Adam dişleriyle poposunu ısırdığında neredeyse ihtiyaçtan çıldıracaktı. "Özür dilerim, kedicik.

Çok hızlı hareket ediyorum ama içinde olmak istiyorum."

Hızlı mı? Bunun hızlı olduğunu mu düşünüyordu? Lucas'ın yavaş tanımı neydi? Sana ihtiyacım var. Onunla en özel seviyelerde konuşuyordu, ne yaptığını bu kadar kolay düşünmüyordu bile.

Onun arkasında yükseldiğini hissetti, sınırları beklentiyle gerilmişti. Adam içine doğru itmeye başladığında yumuşak bir çığlık attı. Sanki vücudundan daha fazlasını istila ediyormuş gibi hissetti - zihninin derinliklerine iniyordu. Ve kadın onu daha derinde istiyordu.

Onun sessiz ısrarına karşılık olarak ileri atıldı. Beklenmedik bir acının keskin notası onun zevkine sızdı. "Ne-ne? Lucas?"

"Şşş. Bir daha asla." Dudakları kadının omurga çizgisini öptü ve onu hislerle . "Çok iyi hissediyorsun sevgilim, çok sıcak ve sıkı. Bir kez yeterli olmayacaktır."

Erotik fısıltılar teninde ürpertiler yarattı. Aynı anda, karnındaki el onu yukarı doğru itti ve sırtını adamın göğsüne yaslamak için ayağa kalktı, adam onun içine gömülmüştü.

Onun kalp atışlarının nabzını içinde hissetti ve bu enfesti, başka hiçbir şeye benzemeyen cinsel bir öpücüktü.

Adı olmayan çok eski içgüdülerine tepki vererek kalçalarını yavaş bir daire şeklinde döndürdü. Kolu karnına doğru gerildi ve onu saf kaslarla sardı. Göğsünün sıcaklığı neredeyse yakıyordu

-Sanki adamın vücut ısısı kadınınkinden çok daha yüksekti. Erkeksi ellerinden biri göğsüne , parmakları meme ucunu koparıyordu. Ağlayarak tekrar hareket etti.

Göğsündeki el kayarak kalçasını kavradı. "Kes şunu." Hareketi tekrarladı.

Ve Lucas'ın içindeki panterin kontrolü aldığını hissetti. Neredeyse kadar çekti ve sonra derinlere daldı.

Vücudu titremeye başladı. Kıpırdamadan duramayınca ona doğru geri itildi.

Dişleri boynunun kıvrımına kapandı ve ikisini de uçurumun kenarına sürüklerken onu yerinde tuttu. Tutuş acı verici değildi, sadece o kadar özeldi ki kendini tamamen ele geçirilmiş hissetti. Bu, sevgilisinin insan olmadığını, Psy olmadığını ve kontrol edilebilir olmadığını hatırlatan bir şeydi.

Ona olduğu gibi tapıyordu.

Eli bacaklarının arasındaki kıvrımlara kaydı ve okşanmak için can attığı zonklayan çıkıntıyı buldu. Nasıl ovacağını, nasıl kızdıracağını çok iyi biliyordu. Çılgılığı ruhunun derinliklerinden geliyordu. Onun içinde

Tutkuyla geriye uzandı ve tırnaklarını adamın pazularına geçirdi.

Bir hırıltıyla boynunu bıraktı ve o kadar sert ve hızlı hareket etmeye başladı ki artık ona karşılık veremiyordu. Onun yerine eridi, açlığını, ihtiyacını, iddiasını kabul etti, vücudu paramparça olurken bile Binlerce parça, ilkel renklerin parlak kıvılcımları gözlerinin önünde yanıp sönüyordu.

Şok olmuştu, Lucas onu içinden çıkardı. O şikayet edemedi, Onu kollarının arasında döndürmüş ve bacaklarını kalçalarına dolayarak oturtmuştu. Sadece bir nefes sonra o kadar derine girmişti ki düşünemiyordu.

"Gözlerini aç." Ağzına karşı bir talep.

Hiç düşünmeden itaat etti. Ve tamamen panterleşmiş gözlerin parlayan yeşiliyle karşılaştı. "Neden?"

"Havai fişekler," diye fısıldadı ve dudaklarını öyle aç bir öpücükle kavradı ki, kendini tükenmiş hissetti.

Bu kez hareketleri derin, hızlı ve durdurulamazdı. Fırtınaya bindi, onu tekrar tekrar itmesine izin verdi, izin verdi vahşiliği ortaya çıktı. Hayatının en mahrem, en tehlikeli, en harika dansıydı bu. Kaslı vücudu Kollarında titredi ve sert bir çığlık attı, sahip olduğu her kadını içgüdünün zevkle inlediğini hissetti.

"Benim." Bu kesin ifade uzun, çok uzun bir süre sonra söylediği son söz oldu.

Lucas Sascha'ya, en azından bilinci yerindeyken hiç tanışmadığı Kar Dansçısı Hawke ile konuşacağını söylediğinde kahvaltılarını henüz bitirmişlerdi. Masada onlarla birlikte oturan Vaughn ve Mercy başlarını kaldırıp baktılar

"Burada nöbet tutuyorsunuz," dedi onlara. "Clay ve Dorian'ı alıyorum."

Sascha ayından bir yudum aldı ve ne yapacađını dűşündű. Eve dűnmek bir seçenek deđildi. Hiç. O geceden sonra Lucas'ın kollarında geçirdiđi sűre boyunca normal bir Psy'ymış davranmaya devam edememiřti. Psiřik dűzlemde kalkanları dayanıyordu ama gerçek dűnyada maskesini korumak imkânsız hale gelmiřti.

Bir Lucas'ın onu işaretlediği gerçeği vardı.

Mutfađa girer girmez Tamsyn'in gűzleri boynundaki ısırık izine gitti.

Bir gűn önce Sascha'ya sűylediklerinden dolayı řifacının kızacađını dűřűnműřtű. Bunun yerine diđer kadın , "Eminim açlıktan lűyorsundur," dedi.

şimdiye kadar kimse ığlıklardan bahsetmemişti. Ya da Lucas'ın kollarındaki uzun çizik izlerinden. Aşağı indiğinde onu kısa kollu bir tişörtle masada otururken bulduğunda neredeyse lűyordu. Onun kucağında parçalanmak başka bir şeydi, başkalarının onun mutlak teslimiyetine tanıklık etmesi bambaşka bir şeydi. En azından adam Hawke ile buluşmak için siyah deri sentetik ceketini giydi.

"Burada kal," diye emretti, ama kadın için hiçbir hareket yapmamıřtı. "Aptalca planını kabul etsek bile interneti tekrar hackleyecek kadar gűlű deđilsin. Bu iře karıřma. Dinlen."

O haklıydı. Henry'yi hayal kırıklığına uğratmak onu tahmin ettiğinden daha fazla yormuştu. Kendini toparlaması en az bir gűn daha alacaktı. planı uygulamak için yeterli. "Sadece birkaç gűn daha dayanabilirim." İçindeki baskı her geçen dakika daha da artıyordu. "O zamandan önce harekete geçmeliyiz yoksa benden haberdar olacaklar ve kontrol altına almaya çalışacaklar."

Kedi yeřili gűzleri kısıldı. "Kimse seni zapt edemeyecek." Masanın onun tarafına dođru yűrűdű ve insanların gűzű nűnde onu öpmek için eđildi. Bu yanaktan öpmek deđildi.

Kadın adamın belini kavradı ve adam onu açıkça cinsel ve sınırsız sahiplenici bir şekilde öperken ona tutundu.

Bir dakika sonra adam gitmiş ve onu açlıkla baş başa bırakmıştı. İki nöbetçiye baktığında yüzlerinde hiçbir tepki görmedi. Vaughn onu korkutuyordu. Clay gibi soğuk ve mesafeli değildi ama gözlerinin ardında, canavarının yüzeye ne kadar yakın olduğunu merak etmesine neden sinsi bir karanlık vardı.

Mercy biraz daha cana yakındı ama nöbetçilerin onun gitmesini istediği hissinden kurtulamıyordu. Suçlayamazdı Onlar. En kötü türden pisliklere yardım etmekten suçlu bir ırkın parçasıydı. Lucas'ı neyin içine sürükleyeceğini kim bilebilirdi?

"Aslında benim güvenliğim için mi buradasınız?" diye sordu, evde başka savunmasız insan olmadığını .

Başlarıyla onayladılar.

"Teşekkür ." Ellerini masanın üzerine koydu ve erkek nöbetçinin gözleriyle buluştu. "Lucas'ın ihtiyacı olan kişi olmadığımı biliyorum ama onu birkaç gün daha yanımda tutmama izin ver. Ondan sonra sorun olmayacağım."

Kendine acımanın yaşadığı şeyin muhteşemliğini yok etmesine izin vermeyi reddetti ama söyledikleri gerçektir.

Dönüşenler PsyNet'in boyutlarını bilmiyorlardı. Dünyanın her köşesinde gözleri ve kulakları, gölgeler içinde gölgeleri vardı. Zihni bir şekilde zihinsel ayrılıktan kurtulabilse bile fiziksel olarak ondan kaçmak imkansızdı.

Nereye giderse gitsin, ne yaparsa yapsın peşine düşeceklerdi. Bunu herhangi bir hain için de yaparlardı çünkü muhalefet Sessizlik Protokolü'ne zarar verirdi. Ancak, onun davası aşırı derecede Nikita'nın kızıydı. Sadece o da bilmiyordu. Onun kaçıışı Konsey'in yenilmezlik imajının kalbine darbe vuracaktı.

Vaughn öne doğru eğildi, neredeyse altın rengindeki o tuhaf gözleri tamamen ona odaklanmıştı. "Lucas'a zarar vereceğini düşünseydim, bu şansı asla elde edemeyeceğinden emin olurdum."

"Yani hala nefes alıyor olmam bir güven oyu mu?" Sascha ensesindeki tüyleri ilkel bir uyarıyla diken diken etse de onun gözünü korkutmasına izin vermeyecekti.

Dudağı büküldü. "Hayır."

Mercy kahve fincanını yere bıraktı. "Onun aklıyla oynamayı bırak Vaughn. Bence yeterince şey yaşadı."

"Bence bizim Psy görüldüğünden çok daha sert, değil Sascha?" Koyu altın rengi gözleri yüzünde onun bile fark edemediği bir şey aradı. tahmin etmeye başladı. Sadece ona bakan şeyin tamamen medeni olmadığını biliyordu.

"Hayatta kalmak için öyle olmak zorundaydım." Sascha onun bakışlarını tuttu. "Çocukken bile, farklı olduğumu öğrenirlerse, beni bir daha göremeyeceklerini biliyordum. rehabilitasyon - bir tür psişik beyin yıkama." O güne kadar, rehabilite edilenlerin Merkez'in iç mabedindeki koridorlarda dolaşırken ayaklarını sürüyüşlerini ve mırıldandıkları fısıltıları duyabiliyordu.

O sesleri asla duymamalı ya da onları çıkaran kâbus gibi yaratıkları görmemeliydi ama Nikita bir gün onu yanına almıştı Henüz on yaşındayken. Annesinin şu sözlerini asla unutmayacaktı: "Mükemmel olmaktan başka bir şey yapma, Sascha. Bu başarısızlığın sonucudur."

Sascha, Nikita'nın neden o kadar ileri gittiğini anlamadan önce ergenlik çağındaydı. Çocuğunun kusurunun farkında olmalıydı, onu koruyacak yaşa gelmeden önce zihninin içini görmüş olmalıydı. kendisi.

Bu sert jest işe yaramıştı; dış dünyaya göre Sascha hiçbir zaman mükemmelden daha azı olmamıştı. Nikita'yı bile ikna etmişti.

Kusurlu kızının tam anlamıyla bir Psy olduğunu. Ta ki parçalanmaya başlayana kadar.

"Kendi insanlarına bunu yaptıklarına inanamıyorum," diye mırıldandı Mercy tiksintiyle. "Bir insan nasıl böyle yaşamayı seçebilir? Ölümü tercih ederdim."

Mercy'nin sözleri Sascha'nın boğazının neden oldu. "İkinizden de bir iyilik isteyeceğim."

Vaughn kaşlarını kaldırdı. yaşamasına izin vermiş olabilirdi ama nihai kararını saklı tuttuğunu biliyordu.

"Planı yürürlüğe koyduğumuzda içeri alınırsam, eğer
"Beni idam etmek yerine Merkez'e götürmeni istiyorum" diye başladı,
"Beni öldürmeni istiyorum. Bunu kendim yapamayacağım çünkü
zihnimi kilitleyecekler." Zihinsel bir deli gömleğinin onu finale
götüreceğini biliyordu.
Çılgınlık.

"Bu Lucas'ın kararı," dedi Mercy, sesi saf çelik gibiydi. Tüm
güzelliğine rağmen önce bir asker, sonra da bir kadın olduğunun
göstergesiydi bu.

"Bunu yapmasını istemiyorum." Artık değil, ona neye mal olacağını
bildiği halde değil. "Değer verdiği birinin ölümünü izlemek zorunda
kalmamalı." Vaughn'un gözlerinde, o anın farkındalığını gördü.

Lucas'ın geçmişi. "Bana karşı bir şey hissetmesen bile, bunu onun için yap. O benim bir sebzeye dnştğme tanık olmaktan daha iyisini hak ediyor."

Vaughn ayağa kalktı ve kadın onun ricasını reddettiğini düşündü. Fakat Odadan çıkmak yerine sandalyenin arkasına doğru yürüdü. Ellerini tahtanın üzerine koyarak, dudakları boynuna değene kadar eğildi. O tehlikeli erkek bedeninin içerdiği gücü hissederek dondu kaldı. Tek eliyle boynunu kırabilirdi.

BÖLÜM 19

"Ten var," dedi nabzına karşı, çok nazikçe ısırarak. "Sen sürüsün."

Bu duymayı beklediği son şeydi.

Mercy elini Sascha'nın sıkılı yumruğunun üzerine kapattı. "Sürü üyelerinin iyi bir mücadele vermeden ölmelerine izin vermez."

Sascha gözlerinin yaşardığını hissetti. "Anlamıyorsun!"

Vaughn kızın boynuna sokuldu ve kulağını hafifçe ısırdıktan sonra boyunun hizasına gelip ellerini kızın omuzlarına koydu. "PsyNet'in her şeye kadir olduğunu düşündüğünüzü anlıyoruz. Çünkü size öğretilen tek şey bu." Yan tarafındaki masaya yaslanmak için hareket etti.

"Ama kurallar değişti."

"Hangi kurallar?" dedi, gerçeği görmeyi reddetmeleri karşısında yenilmiş hissederek. "Onlar da aynı derecede güçlü, aynı derecede ölümcül."

"Ama sen onların daha önce gördüğü hiçbir şey değilsin," dedi Mercy.

Sascha başını kaldırıp diğer kadının yüzüne baktı. "Ben sadece kırık bir Psy'yim."

"Öyle ?" Vaughn parmaklarının arkasını kızın yanağında gezdirdi. Bir kez daha irkildi ve nasıl tepki vereceğini bilemedi. Leoparların birbirlerine nasıl dokunduklarını görmüştü ama böylesine sıradan bir sevgiye maruz kalmayı hiç beklemiyordu. Özellikle de ölümcül nöbetçiler. "Yoksa tamamen başka bir şey misin?"

Sascha'nın dilinin ucunda bir karşılık vardı ki, kaşlarını çattı ve daha önce aldığı ama hiç kullanmadığı o gizli aile dosyalarını hatırladı.

incelendi. "Düşünmem gerek," diye mırıldandı, çoktan zihnine çekilmişti.

Nöbetçilerden hiçbiri tek kelime etmedi. Onlar sadece onun Orada oturup sayfalarca zihinsel veriyi karıştırırken koruma. Bu süre zarfında bir yerde, Tamsyn ve kurabiye pişirmeye başladı. Sascha aklının bir köşesinde, şifacının Julian'ı göndermek zorunda kaldığı için duyduğu üzüntüyü hissetti ve Roman uzakta. Lucas dün gece yokluklarıyla ilgili gerçeği paylaşmış, ona kendisinden daha fazla güvenmişti. Tamsyn çocuklarıyla gidemezdi, gidemezdi de; o bir şifacıydı ve eğer kan dökülürse ona ihtiyaçları olacaktı.

Sascha hiç düşünmeden Tamsyn'in keskin hüznünü içine çekti ve onu içine aldı.

Her zaman olduğu gibi, başkalarının duyguları kalbine taş gibi oturdu ama bununla başa çıkabileceğini biliyordu. Bir şekilde bu olumsuz duyguları nötralize etme gücüne sahipti.

Ne kadar zamandır orada oturduğunu bilmiyordu. ensesine kondurulan bir öpücükle kendinden geçmiş halinden sıyrıldı. Sadece bir erkek onu böylesine paramparça edebilecek güce sahipti. Gözlerini kırıştırdı ve Lucas'ı arkasında bulmak için döndü. Yüzü sert çizgilerle belirlenmiş olan adam ayağa kaldırdı.

"Ne yapıyordun sen?" Öfkesinin kaynayan kenarı gözlerinden okunuyordu.

"İnterneti hacklediğimde çaldığım bazı bilgilere bakıyorum." Neden kızgındı?

Avcı izleri canlı bir şekilde belirginleşti. "Sana olduğun yerde kalmanı söylemiştim."

"Ben buradayım." Kendi öfkesi de yükseldi. "Neyin var senin?"

Cevabı, vücudundaki her bir tüyün diken diken olmasına neden olan alçak bir hırıltıydı.

Birden odadaki diğerlerinin farkına vardı. Vaughn, Mercy ve Tamsyn'e şimdi Dorian ve Clay de katılmıştı. Yırtıcı hayvanlar gibi sessiz olan nöbetçiler ve şifacı işlerine devam ediyordu ama onları dinlediğini biliyordu.

"Lucas," dedi, ondan bunu özel bir yere götürmesini istemek niyetindeydi.

"Sana PsyNet'ten uzak durmanı özellikle söylemiştim." Öfke her sessiz kelimeyi kapladı.

"Ben o işe girmedim! Tamamen beyinsiz değilim." Artık canına tak etmişti. "Sen burada kurabiye pişirirken benim burada oturmamı mı bekliyordun? gitti mi?" Odanın içinde bir yerlerden gelen eğlenme hissi ona dönüp, "Alınma Tamsyn," dedirtti.

"Biliyorum tatlım. Sen kurabiye pişiren tiplerden değilsin." Şifacı bir kâseye biraz çikolata parçaları koydu.

"Zihnini dinlendirmen gerekiyordu. Ve bana bunu söyleme Her ne yapıyorsan sahip olmadığın zihinsel enerjiyi kullanmıyordun." Lucas onun ensesini kavrayarak kendine doğru çekti.

Gücünü kullanırken çok dikkatliydi ama bu hareketin baskınlığı kadının gözünden kaçmamıştı. "Kes şunu." O bir alfa olabilirdi ama o bir kardinaldi.

Cevap verme zahmetine girmede, onun yerine nöbetçileriyle konuştu. "Emirlerime itaatsizlik etmesine neden izin verdiniz?"

Tekmesiyle Lucas'ı kaval kemiğinden yakaladı. Adam irkilmedi. "Bunu ödeyeceksin."

İpeksi bir uyarıydı.

Ve bu onu patlattı. O bir başarısızlık olabilirdi Kardinaldi ama pek kimsenin bilmediği küçük bir uzmanlığı vardı. Zihniyle uzanarak Lucas Hunter'ı öyle bir itti ki, adam gözünü kırpamadan kendisinden iki adım uzaklaştı.

Herkes dondu kaldı.

Sascha az önce DarkRiver'in alfasına saldırdığını fark etti. Çok yazık. Tam bir Neandertal gibi davranıyordu. İnsandan çok pantere benzeyen gözlerine bakarak ellerini kalçalarına koydu ve telekinetik çaba onu yıpratmamış gibi davranmaya çalıştı.

"Hâlâ oynamak istiyor musun?" Dönüşenlerle bu kadar çok zaman geçirmeye başlamadan önce asla yapmayacağı bir alaydı.

"Evet, kedcik, oynamak istiyorum." Lucas şimşek hızıyla ona doğru ilerledi, duyguları coşku ve meydan okuma.

O hazırды. Kalan gücünü kullanarak geriye, masanın üzerine doğru sıçradı, neredeyse kedi gibi hareket ediyordu. Psy zihni leoparların nasıl hareket ettiğini izlemişti ve şimdi o güzel hareketi taklit ediyordu. yumuşak bir hareket. Lucas onu masanın yarısında bulduğunda gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Sır saklıyormuşsun." "Zavallı

bebek," diye alay etti.

Gülümsemeye başladı. "Buraya

gel." "Uslu duracak mısın?"

"Hayır."

Dudakları kıpırdadı. Artık onu kovalamadığı için masanın üzerine çömelmenin aptalca olduğunu hissederek, onun önünde durmak için atladı. Adamın eli tekrar boynuna gitti ve onu sahiplenici bir şekilde kavradı. Ancak bu kez dokunuşunda öfke yerine duygusallık vardı. Öpücüğü onu ayak parmaklarına kadar yaktı.

Adam başını kaldırdığında, kadın nefesini tutmak için birkaç dakika bekledi. "Mahremiyet diye bir şey duydun mu?" diye sordu, teninin kızardığının farkındaydı. Artık vücudunun fiziksel tepkilerini dizginleyemiyordu. O kalkan dün gece yanmıştı.

Tamsyn güldü. "Kusura bakmayın, kulak misafiri oldum."

Sascha, onu bırakana kadar Lucas'ın ellerine vurdu ve Tamsyn tezgâhın diğer tarafında durmak için yürürken onun arkasında sinsice dolaşmaktan memnun oldu. "Ne?"

Kadın gözlerini devirdi. "DarkRiver erkekleri çiftleşme dansı sırasında çok sahiplenici ve tam bir teşhircidir."

Sascha Dönüşen terminolojisi sözlüğüne baktı ve hiçbir karşılık bulamadı. "Çiftleşme dansı mı?"

Mercy ıslık çaldı. Dorian yüzünü buruşturdu. Tamsyn aniden hamuruyla ilgilenmeye başladı. Clay ve Vaughn gizemli bir şekilde ortadan kayboldular. Arkasında Lucas'ın vücudu sert bir ısı duvarıydı. "Sanırım bunu üst katta konuşmamız gerekiyor."

"Oh, şimdi de yalnız kalmak mı istiyorsun?" diye mırıldandı.

kollarının arasına aldı ve hareketsiz kalması için şok etti. Önce Kadın şikâyet edecek nefesi bulabildiğinde, adam merdivenleri koşarak çıkıyordu. Bir dakika sonra onu yatağa bıraktı ve yanına uzandı.

"Nuh-uh." Başını salladı ve uzaklaşmaya çalıştı.

Bir bacağını onunkinin üzerine attı. "Başka numaralar deneme, kedicik."

Sırf bu yüzden bir güç patlaması daha yaşadı ve adamın bacağını üzerinden itti. Bir saniye sonra geri geldi.

"Bu numaran hakkında konuşmamız gerekecek," dedi, sesi endişeli olmaktan çok eğleniyor gibiydi.

Gözlerini kısmıştı. "İstesem zihnini lapa haline getirebilirim."

"Ama o zaman seni kim yalayarak orgazm ederdi?"

Tüm vücudu bir aleve dönüştü. "şeyler söyleyemezsin!"

"Neden olmasın?" Adamın eli beyaz gömleğinin kenarlarını araladı ve kadın ancak o zaman adamın gömleğinin düğmelerini açtığını fark etti.

Uzun parmakları sütyeninin arasından göğsünü buldu ve meme ucunu kopardı.

"Lucas." Sözden çok iniltiydi.

"Çiftleşme dansı, iki leoparın ömür boyu çiftleşmek için geçtikleri yoldur." Elini onun göğsünün üzerine kapatıp sıkı.

Gözleri fıldır fıldır açıldı, soğuk korku adamın ateşi söndürdü. "Çiftleşen bir çiftin yarısı ölürse ne olur?"

"Hayatta kalan bir daha asla çiftleşemeyecek." O sahiplenici el, sütyeninin kabını aşağı doğru çekerek tahrik olmuş bedenini tembelce okşuyordu.

"Hayır, Lucas." Kız onun altından sıyrılmaya çalıştı ama adam buna izin vermedi. "Yapamazsın. Bu hafta hayatta kalamayabilirim."

"Hiçbir yere gitmiyorsun." Sesi daha önce hiç duymadığı kadar , gözleri tamamen panter gibiydi. "Sen bana ait."

Bunlar hayatı boyunca beklediği ama bir türlü kabullenemediği sözlerdi.
"Seçme şansım yok mu?"

"Beni rüyalarına, zihnine getirdiğinde bunu başardın." Alt dudağını hafifçe ısırdı. "Ve beni vücuduna aldığı anda yine başardın."

Sascha'nın Lucas'ı hayatının geri kalanında bir eşten yoksun bırakmasına imkân yoktu. "İşbirliği yapmayacağım."

"Tabii ki yapacaksın." Başını hareket ettirerek meme ucunu ağzına aldı.

Parmakları adamın saçlarının ipeksi gürlüğünde tünel açtı. "Dur."

Zevkle mırıldandı ve diğer eli aşağı kayarak onu bacaklarının arasından kavradı. Pantolonunun kumaşında bile, onun tutuşunun sert sıcaklığını hissetti.

Kadın adamın başını çekiştirdi ve adam sadece diğer göğsüne geçmesine izin verecek kadar kaldırdı.

Fincanı aşağı itmek yerine, bir eliyle karnını şekillendirerek onu yaladı. Bu kadar çok şeyle düşünmek imkansızdı. hissi onu aşırı yüklüyordu. Ama konuşmak zorundaydı, onun anlamasını sağlamak zorundaydı. "Beni tanımıyorsun," diye fısıldadı.

Başını kaldırdı. "Senin içini dışını biliyorum."

"Hayır, Lucas. Ben değişmiyorum, ben Psy'im. Ben zihnim de o."

"Yalancı." Islak meme uçlarından birini çimdikledi.

Tüm vücudu titredi ve bir an için etten bir yaratıktan başka bir şey değildi.

"Sen de benim kadar hayvansın." Kulağına karşı boğuk bir fısıltıydı.
"Cinsel, aç, muhtaç."

Başını salladı, sözlerinin gücü ve dokunuşunun bağımlılığıyla sarsılmıştı. "Seni tek bir düşünceyle öldürebilirim."

Çenesini kızın üst göğüslerinin derisine sürttü. "Yapabilir misin, kedici?"

Bu kadar kolay, kişisel savaşlarını kazanmıştı. Lucas onun için kendi hayatından daha önemliydi.

"Yapma," dedi. "Çok geç olmadan durdur bunu."

"Kimse durduramaz. Deneyen herkesi

öldüreceğim."

O kedi gözlerine baktığında, adamın her kelimesinde ciddi olduğundan emindi. Artık Psy olduğundan bile emin olamayacağı kadar derinden kırılmış bir kadına kendini bağlamadan önce onu durdurması gerektiğinden de emindi.

Bir gün sonra Sascha güvenli evin oturma odasında oturmuş, Lucas'ı planının doğruluğuna ikna edecek argümanlar bulmaya çalışıyordu. Sorun şu ki, katilin kokusunu almasını sağlayacak dikkat dağıtıcı etkiyi nasıl yaratacağını henüz bulamamıştı. O harcadı Bütün gün bir şeyler düşünmeye çalıştı ve bulabildiği tek şey kaba bir "bomba" oldu.

Yarına kadar başka bir şey bulamazsa, bunu kullanmak zorunda kalacaktı-Brenna yeterince acı çekmişti. En azından ne Enrique ne de Nikita şu ana kadar onunla iletişime geçmeye çalışmamıştı. Seri katili yakalamak için yaptıkları kendi planları yüzünden dikkatlerinin dağıldığını düşündü.

Lucas gün boyunca içeri girip çıkmıştı ve kadın, Lucas'ın onları kurtaramamaları ihtimaline karşı planlar yaptığını tahmin ediyordu. Kayıp Kar Dansçısı. Şu anda pencerenin yanında durmuş, geceye bakıyordu. Odanın etrafındaki lambaların yumuşak ışığında teni yanık bir altın renginde parlıyordu.

"Hangi bilgiyi çaldın?" diye sordu omzunun üzerinden bakmak için dönerek. O gün onunla neredeyse hiç konuşmamıştı ama her fırsatta ona dokunmuştu.

Kanepenin köşesine kıvrılmış, bir ceylanın aslanı izlediği kadar temkinli bir şekilde onu izliyordu. Lucas insan değildi, Psy değildi. O bir yırtıcıydı ve kızın kendisine ait olduğuna karar vermişti.

İkisini de yok etmeden önce ondan uzaklaşmak için her şeyini ortaya koyması gerekecekti.

Lucas planını uygulamasına izin vermese bile, Konsey'in paralı askerleri, zayıflayan kalkanları kusurunu ortaya çıkardığı anda PsyNet'te onu avlayacaktı. Güvenlik duvarları şimdiden en ince çatlaklarını göstermeye başlamıştı. Kendini kurtaramayabilirdi ama Lucas'ı kurtarabilirdi. Kendisine ait olması için ne kadar acı çekse de onu eşi olmayan bir hayata mahkûm etmeyecekti. "Ailemin geçmişi."

Birisi mutfaktan odaya girdi. Tamsyn'in ince bedenini Nate'in daha iri bedeni takip etti. "Umarım biz bölüyoruz."

"Bölünecek bir şey yok," dedi Sascha hızla, onların varlığına şükrederek. Lucas'ın talepleri ile kendisinin onlara boyun eğme arzusu arasında bir tampona ihtiyacı vardı. "Ben de tam Lucas'a PsyNet'ten ailem hakkında bilgi çaldı."

Lucas pencerenin yanındaki pozisyonundan kalkıp kanepeye oturdu. Gözleri Nate'in her hareketini takip ediyordu ve Sascha neredeyse tehlikeli bir sahiplenme dalgasının ona çarptığını hissetti. Lucas dışarıdayken sessiz bir anda Tamsyn leoparların Çiftleşme dansının bu aşamasında son derece dengesizdirler ve tehdit olarak gördükleri herkese saldırmaya meyillidirler.

Sascha'dan Lucas'ın iddiasına karşı çıkmamasını istemiş, çiftleşme sırasında bir alfa erkeğiyle dövüşülmeyeceği konusunda onu uyarmıştı. Sascha

Tamsyn'in onu neden uyardığını anlamıştı ama şifacının tavsiyesine uyamayacağını da biliyordu, eğer bu taptığı erkek için ömür boyu sürecektir bir yalnızlık anlamına gelmiyorsa. Ama onun kanepede yanına oturmasına, ayaklarını kalçalarına koymasına ve baldırlarına masaj yapmasına izin verdi.

"Neden bilgi çalmaya ihtiyaç duyasın ki?" Nate kaşlarını çatı ve Sascha'dan uzak bir yere oturdu. Tamsyn onun kucağına tündü Kolunu onun boynuna dolamıştı.

"Ailemizin fiziksel kayıtları geçmişte bir yangın sırasında yok oldu." Sascha bu konuda hep hayal kırıklığına uğramış, bilmediği çok şey varmış gibi hissetmişti. "PsyNet'teki dosyalar bizim yedeğimiz olmalıydı ama bize Net'in bilgi açıklanamaz bir şekilde bozulmuştu."

Lucas'ın eli baldırında sıkılaştı, dikkatini ona için sessiz bir işaret etti bu. "Öyle miydi?"

"Hayır." Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Hepsi orada, yüzyılların tarihi." Ona erişmesi gereken insanlardan saklanmış zengin bir arşiv. Konsey halkından başka ne saklıyordu? Kısıtlı olarak etiketlenmiş başka neler vardı?

"Ne öğrendin?" Tamsyn, Nate'in kucağına kıvrılıp sordu. Hareket o kadar kedi gibi, o kadar şehvetliydi ki, Sascha bir an için irkildi. Diğer kadının pratik doğası, onun da bir leopar olduğu gerçeğini neredeyse görmesini engellemişti.

"Büyük büyükannem Ai'nin yanına dönene kadar gerçekten olağandışı bir şey yoktu." Farkında olmadan Lucas'a yaklaştığını fark etti, neredeyse kucağına oturacaktı. Kollarından biri kanepenin arkasına uzanırken, diğer eli bükülmüş bacağını aşağı yukarı okşamaya devam ediyordu. "Sicili kırmızı bayrakla işaretlenmiş."

"Bu bir tür indeksleme sistemi mi?" Nate, Tamsyn'in ensesini okşuyordu ve arkadaşı neredeyse gevşemişti.

Onu.

Sascha ikisi arasındaki belirgin güven duygusundan etkilendi. Hiçbir Psy kendini daha büyük bir erkeğe karşı bu kadar savunmasız bırakmazdı. Yine de

Tamsyn hiç tereddüt etmeden yapmıştı. Lucas'ın onu istediği gibi sevmesine izin verdiğinde Sascha da öyle . Bu adamlar, onun ırkını yönlendiren olumsuz duyguların kendi ırklarını sakatlama potansiyeline sahip olabilirlerdi.

kendi çocuklarıydı, ama aynı zamanda Psy'nin asla deneyimleyemeyeceği bir düzeyde bakım verme yeteneğine de sahiptiler.

"Bildiğim kadarıyla hayır." Gözlerini diğer çiftten ayırdığında Lucas'ın gözlerinin kendisine dikkatle baktığını gördü ve ne düşündüğünü tam olarak bildiği hissine kapıldı. "Şüphelendiğim şey Henry ve Shoshanna Scott'ın kendi başlarına yaptıkları bir şey. Annemin onların bizim ailemizden geçmesine izin verdiğini düşünemiyorum. tarih."

Bir ağaç dalı, perdesiz pencerenin karşısında dalgalanarak duvara gölgeler düşürüyordu. Ve Lucas'ın odasında oturduğunun farkına vardı. Kucağında, bir koluyla ona tutunurken diğer koluyla dış uyluğunun üzerinde ritmik hareketler yapıyordu. Ona duyduğu ihtiyaçtan korkmuş olmalıydı, bu ihtiyaç o kadar derindi ki güçlü zihinsel engelleri geçersiz kılıyordu mesafesini korumaya zorlamak için yaratmıştı. Bunun yerine, ısı ve hisler kendisinden ibaret olana kadar onun erkekliğine sürtünmek istiyordu.

"Kedicik." Kulağının dibindeki boğuk mırıltıdan, sahiplenmenin çiğ kenarları kaybolmuştu. Sanki yavaşça teslim olması onu sakinleştirdi. "Neden kırmızı bayrak?"

"Emin değilim ama sanırım Psy olarak yetenekleriyle bir ilgisi vardı." Başını ona yaslayarak, en korkunç anısını paylaştı şey. "O kırmızı bayrağı gördükten sonra daha yakın geçmişe gittim. İkinci bir bayrak vardı." Kimse konuşmadı.

"Sicilime işlendi." Akli Enrique'nin onu nasıl gölgelediğine gitti.

Birisi onun kusurunu biliyordu ya da tahmin etmişti. O biri herhangi bir hata için onu izliyordu. Enrique'nin Nikita ve Henry'yi kendi çıkarları doğrultusunda kullanarak sahanın her iki tarafına da oynuyor olması muhtemeldi. avantaj.

"Seni ve Ai'yi neden seçmiş olabilecekleri hakkında bir fikrin var mı?" Ses tonundaki sertlik geri gelmişti.

Sascha onun gömleğinin üst düğmelerini çözdü ve kalp atışlarının öfkesine karşı koymak için elini içeri soktu. Neredeyse anında, onun saldırganlığını kontrol altına aldığını hissetti. Eşini yatıştırmak için ne yapması gerektiğini bilmesi artık onu ürkütmüyordu; bu da Sihir. "O zamanlar kullanılan terminoloji farklıydı. Ai bir E-Psy olarak etiketlenmişti. Artık sözlüğümüzde bu terim yok."

Tamsyn kaşlarını çattı. "Başka bir bilgi var mıydı?"

"Ai 1973'te doğdu. Sessizlik 1979'da, o altı yaşındayken yürürlüğe girdi.

Yedi yaşın altındaki herkes otomatik Protokol'e kaydedildi." O genç kızın, değer vermeyi öğrendiği her şeyi yok etmeyi öğrendiğinde neler hissetmiş olabileceğini hayal bile edemiyordu.

"Kaç kişi kaybettiler?" Tamsyn nazikçe sordu, şifacı zihni sorunu görüyordu.

"Bilmiyorum. Rakamlar derinlere gömülü ama herkes bunun yıkıcı olduğunu biliyor. Geçici çocukların hayatta kalma oranı çok düşüktü."

Lucas'ın parmakları, o konuşurken çözdüğü saçlarını okşadı. "Ama Ai hayatta kaldı."

"Evet. Dosyasında annesi Mika'nın Sessizlik'in en güçlü muhaliflerinden biri olduğu belirtilmişti. İlk başta Ai'nin dosyasının bu yüzden etiketlendiğini düşünmüştüm ama başka gariplikler de vardı.

Orada bir şeyler var. Doğduğunda 8.3 E-Psy olarak tanımlanmıştı ancak Sessizliği tamamladıktan sonra 6.2 non-psy'ye düşürüldü. Uzman Psy." Ai'nin ruhundan daha fazlası yok edilmişti.

Sascha, daha önce hiç görmediği iki kadın için içten içe ağladı. bilmek için bir şans. Kendi dilinde "sevgi" anlamına gelen Ai-adını verdiği çocuğuna bu duyguyu değersizleştirmeyi öğrettiğini görmek Mika'ya ne yapmış olabilirdi?

"Beni kaybettin." Tamsyn, Nate'in kolları arasında doğruldu.

Sascha zihnini geçmişin dehşetinden geriye doğru sürükledi. "Psiler psişik gücümüze ve uzmanlığımıza göre sınıflandırılır. Şunun için Örneğin, annem Gradient 9.1 Tp-Psy, yani en büyük yeteneği telepati alanında yatıyor. Çoğu Psy gibi, onda da Birkaç başka beceri daha var ama güç açısından hepsi Gradient ölçüm sistemimizde 2'nin altında kalıyor." Emin olmak için durakladı anlaşıldı.

" et," dedi Tamsyn.

"Bir de Tk-Psy var." "Telekinetik,"

diye tahmin etti Nate.

"Evet. Ayrıca M-tıbbi tanımlamamız da var. M-Psy bir bedenin içine bakabilir ve hastalığın fiziksel nedenlerini bulabilir. Onlar diğer ırkların en sık temas uzmanlık alanıdır. Başka birkaç yetenek alanı daha vardır. Telepatlar nispeten yaygındır ve telepatilerinde başka uzmanlıklara sahip olma eğilimindedirler."

Annesinin viral zehirleri ve Ming LeBon'un zihinsel savaşındaki dehası gibi. "Tıp orta seviyededir. Bazı nadir uzmanlıklar arasında psikometri, ışınlanma yeteneğine sahip telekinetikler ve dönüşüm - fiziksel bir nesneyi şeklini değiştirmeye zorlama yeteneği. En nadir olanları F-Psy'dir."

Lucas'ın eli gömleğinin altından kayarak sırtının derisine uzandı, sıcak ve yakıcıydı, kaçmak istemediği bir damgaydı. Bu paramparça edici ilişkide onunla olduğu kadar kendisiyle de savaşmak zorundaydı. önemli bir karar. Sürünün geri kalanından bahsetmiyorum bile.

Leoparlar safları kapatmıştı. Kimse ona çiftleşme dansının son adımlarının ne olduğunu söylemeyecekti, böylece onları yapmaktan kaçınabilecekti. O, alfalarının seçtiği eşi ve ona bir şey vermeyeceklerdi.

şansı bulmuştu. Vaughn bile Lucas'ın hayatını kurtaracağına ikna etmeye çalışmasına rağmen bunu reddetmişti. Hiçbiri PsyNet'in gücünü anlamamıştı. Onunla savaşılmazdı.

BÖLÜM 20

"F-Psy," diye mırıldandı Lucas. "Dur tahmin edeyim. Öngörü mü?"

Başını salladı. "Bugünlerde genellikle pazar eğilimlerini tahmin etmek için işletmeler tarafından işe alınıyorlar, ancak geçmişte cinayetleri ve felaketleri önlemek için genellikle İcra ve yerel hükümet için çalıştıklarını duydum."

Eğer nakit paranın cazibesine kapılmasalardı. Ölümün ve kaybın ardındaki insani duyguları bilseydi, belki de Lucas'ın ailesi hâlâ hayatta olurdu. Onun insanlarından nasıl nefret etmezdi?

Hateher?

"Ama E-Psy yok," dedi Tamsyn.

"Hayır." Sascha kaşlarını çatı. "Bu hiç mantıklı değil. Bir uzmanlık nadir olabilir ama asla tamamen ortadan kalkmaz."

"Sınıflandırma sistemini kontrol ettin mi?" Lucas sordu.

salladı ve bunu yapmak için PsyNet'e hızlı bir ziyaret yapmak zorunda kaldığından bahsetmemeye karar verdi. "Gizli değildi. Sanırım kimsenin araştırmaya tenezzül etmeyeceğini düşündüler. Ta ki Sessizlik, E

kabul edilmiş bir tanımlamaydı. Protokol yürürlüğe girdikten kısa bir süre sonra ortadan kayboldu ve sınıflandırma çizelgelerinde yerini almadı." Sinirli bir ses çıkardı. "Ama bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum!"

"Sınıflandırmanız nedir?" Nate sordu.

Cevaplamak istemediği tek soruydu bu, ne kadar işe yaramaz olduğunu gösteren tek soruydu. "Ben uzman değilim."

"Ama senin bir telepat olduğunu biliyorum." Tamsyn kaşlarını çatdı.
"Yavrular bana onlarla konuştuğunu söyledi."

Sascha, Julian ve Roman'ın karşılamalarını düşünerek gülümsedi.
"Telepati hayatta kalmak için gerekli temel bir beceridir."
Aksi takdirde, Ağ'a bağlantı oluşturulamaz veya sürdürülemezdi.

"Tüm Psy'ler Gradyan'da en az 1.0'a kadar telepatiye sahiptir. Ancak,
benim telepatim yaklaşık 3.5

Gradyan üzerinde, telekinetik güçler 2.2 civarında ve diğer bazı güçlerin
fısıltıları gerçek bir seviyede değil."

"Sen bir kardinalsın." Lucas onu sıkıca kavradı, belli ki gülümsemesinin
ardında saklamaya çalıştığı acıyı görüyordu. "Bu çok büyük bir güce
sahip olduğun anlamına geliyor."

Başını iki yana salladı. "Hayır, bu benim büyük bir güç potansiyeline
sahip olduğum anlamına geliyor. Kardinaller Gradyan'da 10.0'ın
üzerinde
özel uzmanlık alanları - kimse onları bunun ötesinde ölçmenin bir
yolunu bulamadı. Birinin kardinal olup olmadığını anlamak için ölçüm
gerekli değildir." Gözleri onu doğuştan işaretlemişti.

"Benim durumumda potansiyel hiçbir zaman açığa çıkmadı."
Bunun kendisi için ne kadar önemli olduğunu görmelerine izin
vermemeye çalışarak omuz silkti. "Anneme göre bu durum
Konsey'de yükselmemi engellememeliydi ama sanırım bana yardım
etmek istedi." Buz gibi kontrollü bir cinayetle yardım.
"Sonunda bu olasılıktan bahsetmeyi bıraktı. İkimiz de asla o seviyede
hayatta kalabilecek kadar güçlü olamayacağımızı biliyorduk."

Tamsyn Nate'i itti ve halının üzerinde yürümeye başladı. Arkadaşı
şaşkınlıkla ona bakıyordu.

"Ben Psy değilim Sascha ama senin gücünü de Lucas'inkini hissettiğim
gibi hissedebiliyorum."

Sascha başını yana eğdi. "Emin değilim..."

"Psy onları okuyamadığımızı düşünüyor ama bazılarımız ." Tamsyn kedigil bir gülümsemeye bombayı patlattı. "Lucas'a sor."

Onu aynı gülümsemeye buldu. "Anlat bana."

"Çok talepkâr." Hırıltılıydı ama gözlerinde muziplik vardı. "Psy gücünü ne zaman kullansan, biliyorum. Sadece bu da değil. Psy aktivitesinde ani artışlar. Ve sen, kedicik, hiçbir

konuda Gradyan 3 değilsin."

"İmkansız." Kaşlarını çattı. "Beni tanıdığından beri neredeyse hiç Psy gücü kullanmadım.

Seni telekinetik olarak ittiğimde olduğu gibi, kullandığım şey çok düşük seviyedeydi. Sivri uçları doğru okuyamıyorsun."

Öne doğru eğilerek alt dudağını ısırdı. "Bu itmek içindi."

Yüzünü buruşturdu. "Dikkat et yoksa dönüşüm güçlerimden bazılarını kullanırım, saçını yeşile çevirecek kadar var." Bu bir blöftü ama Lucas'ın, kızın ciddi olup olmadığını düşünürken gözlerinin uyarıyla kısıldığını gördü.

"Senin gücün var," diye mırıldandı Tamsyn, sözlerini keserek. "Belki sen de büyük büyükannen gibi bir E-Psy'sin. Belki de E-Psy olmana artık izin verilmiyor, yüzden seni uzmanlaşmamış olarak kategorize ediyorlar ve konuşacak bir gücün olmadığını içine işliyorlar. Birine yeterince sık yalan söylerseniz ona inanmaya başlar, hatta kendini sakat bırakacak kadar."

Sascha'nın gözleri büyüdü. "Eğitim gören bir çocukken, öğretmenler bana her zaman çok büyük bir potansiyele sahip olduğumu ve bunun
Ne yazık ki engellendi."

Lucas aniden şaşırtıcı derecede hızlı bir hareketle ayağa kalktı ve onun düşünce zincirini yok etti.

"Ne-" Adam onu yere bırakırken ayaklarını buldu.

"Sessiz ol." Nate'in başı ön bahçeye doğru sallandı.

Lucas'ın vücudu sessiz bir tehlikeyi temsil ediyordu. "Vaughn ve Clay nerede?"

"Arka tarafta." Nate, Lucas'ın yanında durmak için sinsice ilerledi.
"Tammy, Sascha'yı buradan çıkar."

"Ben gitmiyorum. Bu benim savaşımdır."

Lucas ona alev alev yanan yeşil bir bakış fırlattı. "Aslında öyle değil. Dışarıdakiler Kar Dansçıları. Tammy?"

Şifacı odayı geçti ve Sascha'nın koluna girdi. "Gel . Sen yanında olursan Lucas konsantre olamaz." Neredeyse duyulamayacak bir fısıltıydı.

Sascha içindeki koruyucu öfkeyi hissetti ve Tamsyn'in haklı olduğunu anladı.

Hayal kırıklığına uğramış ama onu tehlikeye atmak istemeyen kadın, diğerini takip etti.

Kadın oturma odasından çıkıp üst kattaki penceresiz yatak odalarından birine gitti.

Koridorda Dorian'la karşılaştılar, tepeden tırnağa siyah giyinmiş şık bir varlıktı. Bir parmağını dudaklarına götürdü ve devam etmeleri için başını salladı. Sascha, Dorian'ın ölümcül öfkesini hissedince dondu kaldı.

O kadar tehlikeliydi ki, yoluna çıkan her şeyi ve herkesi tehdit ediyordu.

"Gel ." Tamsyn onun kolunu çekiştirirdi.

Dorian kaşlarını çattı ve gitmesini işaret etti. Sascha tekrar hareket etmeye başlamak için kendini zorladı. Nöbetçinin derin öfkesi onun için bir şey değildi.

düzeltebilirdi, onu beslemeye kararlı görüldüğünde değil.

Yatak odasının masif ahşap kapısının arkasına geçer geçmez Tamsyn'e döndü.

"Buna nasıl dayanabiliyorsun? Onlar güvende olmayabilirken sen güvende olmaya?"

"Ben şifacıyım. Ölmemin kimseye bir faydası olmaz. Onlar kendi savaşlarını verdikten sonra ben kendi savaşımı veririm."

Yoğun duygular her kelimesinin üzerine bindi.

"En azından sen savaşacaksın. Yardım etmeme izin vermelilerdi - biraz kargaşa yaratmak için yeterince Tk ve Tp gücüm var."

"Şiddete gerek kalmayabilir. Kurtların bizimle bir anlaşması var." Tamsyn'in sesi kendi argümanına pek ikna olmuş gibi çıkmadı. "Ben de bir şey düşünüyordum."

"Ne?" Sascha odada volta atıyor, kendini olması gerektiği gibi soğukkanlı ve kontrollü bir Psy'dan çok kafese kapatılmış bir hayvan gibi hissediyordu. "Kendimizi koruyabilecek durumdayken buraya kapatılmamızın aptalca olduğunu mu?"

"Eğer aşağı inersen Lucas'ı savunmasız bırakırsın." Tamsyn'in sözleri düşünmesi için ona yalvardı. "Eğer Kar Dansçıları Lucas'ın Çiftleşme dansı tamamlanmamışsa, sizi ona karşı bir koz olarak

kullanırlar." "Onlara söylemezsek bilecekler mi?"

Tamsyn durakladı. "Emin değilim. Onlar kurt, kedi değil. Kokuları bizimkinden çok farklı.

-Senin zaten Lucas'a ait olduğunu düşünebilirler."

Nedense bu Sascha'yı gülümsetti. "Birine ait olmaktan nasıl bu kadar kolay ? Yırtıcı şekil değiştirenlerin

doğası gereği bağımsızdı."

"Basit." Tamsyn yaklaştı ve Sascha'nın elini tuttu. "Çünkü Lucas da sana ait."

Sascha teması kesmek istedi ama şifacının dokunmaya, sürüye duyduğu ihtiyacı hissedebiliyordu. Nate aşağıda kurtlarla yüzleşiyordu ve ifadelerinin mantığına rağmen Tamsyn dehşete düşmüştü. Ne yapacağını nasıl bildiğini tam olarak anlayamadan diğer kadını kucakladı. Tamsyn tereddüt etmeden geldi.

"Bana nasıl sürüden biriymişim gibi davranabilirsin?" Sascha, Tamsyn'in gür saçlarını okşarken bile sordu.

"Lucas gibi kokuyorsun ve bunu fiziksel söylemiyorum. Bu kelimelere dökmek zor." Sanki yeniden güçlü olmak için ihtiyacı olan şeyi almış gibi kucaklamadan geri çekildi. "Bedenlerimiz ve kalplerimiz seni tanıyor. Bizden biri olduğunu biliyoruz."

"Ama ben henüz Lucas'la çiftleşmedim," diye çıktı Sascha, boynundaki ilmeğin kaydığını hissederek. Bu insanları yok edemezdi, edemezdi. onun için her şey demekti. Eğer Lucas , DarkRiver parçalanabilir. Sürü fiziksel olarak hayatta kalabilir. dümendeki ölümcül nöbetçiler, ama hepsi kırılacaktı. Bunu onlara yapamazdı.

"Çok az fark yaratacak ya da hiç fark yaratmayacak kadar yakınsınız." Tamsyn saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve Sascha elini kaldırdığında konuş. "Bana son adımların ne olduğunu sorma. Size söyleyemem. Her çift için farklıdır..." İç çekti. "Ama erkek yarısı Çift genellikle neyin gerekli olduğu konusunda daha iyi bir fikre sahiptir - sanırım bu, doğanın daha bağımsız dişilerin bağ kurmaktan kaçınmamasını sağlamanın bir yolu."

"Bana asla söylemeyecek." Ağır bir şekilde yere oturdu, başı bükülmüş dizlerinin arasından sarkıyordu.

"Parçalanıyorum ve Lucas'ı da yanımda götürmeyi reddediyorum."

Tamsyn onun önünde diz çöktü. "Bu senin yapacağın bir seçim değil. Çiftleşmek evlilik değildir. Birbirinizden boşanamazsınız ve birbirinizi bulduğunuzda çekip gidemezsiniz."

Sascha diğer kadının şefkatli bakışlarıyla karşılaştı. "Onu yok edeceğim." Acı dolu bir fısıltıydı.

"Belki. Ya da onu kurtarabilirsin." Tamsyn gülümsedi. "Sen olmasaydın, Lucas çok fazla canavar, çok fazla yırtıcı, acımasız ve merhametsiz olabilirdi."

"Asla."

"O kanla vaftiz edildi, Sascha. Bunu asla unutma." Tamsyn onun önünde bağdaş kurup oturdu. "Seninle tanışana kadar biri olduğunu biliyor musun? Nereye gittiğini biliyor muydun? Gün geçtikçe daha korumacı, daha bükülmez ve katı olduğunu gördüm, özellikle de çocuklara karşı ve yapabileceğim hiçbir şey yoktu."

Sascha şifacının sesindeki tutkuya kapıldı.

"O şüphesiz bizim alfamız, bizden istese cehenneme kadar gideceğimiz biri. Ama hükmetmek için demir yumruktan fazlası gerekir ve o diğer yönlerini kaybetmeye başlamıştı."

"Kit'arası çok iyi," dedi Sascha, onu çocukla birlikte gördüğü onca zamanı hatırlayarak.

"Beş ay önce, Kylie'yi kaybettikten kısa bir süre sonra Kit'in tek başına koşmasını yasakladı."

"Neden?"

"Çocuğun zarar görmesini istemedi." Tamsyn başını salladı. "Kit'te geleceğin alfasının kokusu var - her zaman bir bebek bakıcısı olması gelişimini yok edebilir ve onu bizden uzaklaştırabilirdi."

Kit'in diğerk yavrulardan bile daha fazla, canavarını serbest bırakma özgürlüğüne ihtiyacı var."

"Lucas'ı fikrini değıştirmeye mi ikna ettin?"

"Hayır, Sascha. Sen yaptın." Bir elini Sascha'nın dizine koydu. "Lucas seninle tanıştıktan kısa bir süre sonra onu sessizce koşuya çıkardığında Kit isyan etmeye hazırdu. Geri döndüğünde Kit yanında değildi."

"Kit'in kendi yoluna gitmesine izin mi verdi?" Sascha bunun hayatında yaptığı en zor şeylerden biri olduğunu biliyordu. Kendinden olanları korumak onun için bir zorunluluktı. Bu aynı zamanda şımartamayacağı bir şeydi de - zarar görmemeleri için korumaya çalıştığı insanları boğabilirdi.

Tamsyn başını salladı. "Onun düşünmesine, duygularının ötesini görmesine izin veriyorsun."

"Bence bana çok fazla kredi veriyorsun. Kendi duygularımı bile zar zor anlayabiliyorum."

"Sanırım E-Psy'nin ne olduğunu biliyorum."

Sascha parmaklarını birbirine geçirdi. "E'nin Duygu anlamına geldiğini düşünüyorsun, değil mi? Bunu zaten düşünmüştüm ama hiç mantıklı gelmiyor.

Sessizlik'ten önce tüm Psy'lar duyguları hissedirdi."

Tamsyn ona cevap vermedi. "Etraftaki Dönüşen şifacılar Ülkenin tür gayri resmi ittifakı var" dedi ve konuyu tamamen değıştirdi. "Düşman gruplara ait olabileceğimiz gerçeğine rağmen bilgilerimizi paylaşıyoruz. Alfalar bile bizi durdurmaya çalışıyorlar.

Şifacı olduğumuzu biliyorlar çünkü başka bir şey olamayız - bir hayat kurtarabilecek bilgileri saklamayı reddediyoruz."

"Ve Psiler kendilerine aydınlanmış diyorlar," diye fısıldadı Sascha, bu sözde hayvanların insanlığı karşısında hayrete düşmüştü. "Düşmanımız kapımızın önünde can çekişirken ona su vermeyiz."

"Yapardın, Sascha. Sen de Psy'sın. Belki de, sadece belki de, senin gibi bildiğinden çok daha fazlası vardır."

"Bunu ne kadar istediğimi bir bilsen... Yalnız kalmak istemiyorum, Tamsyn." Gözyaşları boğazında düğümlendi. "Soğuk bir sessizlik içinde ölmek istemiyorum."

Tamsyn başını salladı. "Bir daha asla yalnız kalmayacaksın. Sen bize, Sürü'ye aitsin." Elini Sascha'nın elinin üzerine koydu. "PsyNet'i bırakmaktan korkma. Düştüğünde seni yakalayacağız."

Sascha çaresizce ona gerçeği söylemek istedi ama yapamadı. Eğer leoparlardan herhangi biri bunu öğrenirse, planını uygulamaya koymasına asla izin vermezlerdi ve plan devam etmek zorundaydı. Eğer gerçekleşmezse, Kar Dansçıları savaş ilan edecekti. Ülkedeki en ölümcül kurt ve leopar sürüleri ile Psy arasındaki bir savaşta, masum ve suçlu binlerce kişi ölecekti.

PsyNet'in nihai sırrını kimse bilemezdi. Bu sadece bir bilgi ağı değil, bir yaşam ağıydı. Ne zaman yaratıldığını kimse bilmiyordu ama Psy zihinleri diğer Psy geri bildirimlerine ihtiyaç duyduğu için kendi kendine var olduğuna dair teoriler vardı.

Bu geribildirimden mahrum kaldıklarında, kapanır ve ölürlər. Komadaki Psy'lar bile PsyNet bağlantısını korudular, bedenleri Hayatta kalmak için bağlantıya ihtiyacı vardı. Sascha ağdan çıktığı anda, son karanlığa doğru kaymaya başlayacaktı.

"Teşekkür ," dedi Tamsyn'e korkusunu gizleyerek.

Kadın onun elini sıktı. "Size şifacılar ittifakından bahsetmemin nedeni, pek çok şeyi ağızdan ağıza aktarmamız. Sözlü hikâyelerimizden biri çok ilginç; zihin şifacılarından bahsediyor. Neredeyse yüz yıl önce hikayelerden kayboldular. İlginç bir zamanlama, de öyle değil mi?"

Sascha bakakaldı. "Zihin şifacıları mı?"

"Evet. Görünüşe göre insanlardan acı ve öfkeyi alabiliyorlar, duyguların çoğu zaman oluşturabileceği engelin ötesini görmelerini sağlıyorlar. Onlar

istismara uğramış, ihlal edilmiş, incinmiş kişileri de iyileştirebilir.

Binlerce farklı şekilde. Yaraları .

Aksi takdirde insanları yok etmiş olursunuz." Tamsyn'in gözleri niyetliydi. "Onlara tapılıyordu çünkü başkalarından aldıkları her şeyi kendilerine yüklediler. Bu yükü etkisiz hale getirebilecek kapasiteye sahiptiler, ancak bu yük canlarını yakmış olmalıydı."

Sascha o kadar şaşırmıştı ki titriyordu. İnsanların acılarını dindirmeyi hayal ettiği tüm zamanlar, tüm o zamanlar

Kalbinin üzerinde başkalarının duygularının ağır kayası oturuyordu... hiçbiri rol yapmamıştı. "Ruhları iyileştirdiler," diye fısıldadı Tamsyn'in haklı olduğunu bilerek.

Açıklama uyuyordu. Parçalanmasına şaşmamalı. Kardinal güçleri yirmi altı yıl boyunca acımasızca kontrol altında tutulmuş, serbest bırakılmadan durmadan büyümüşü. Baskı noktasına ulaşılmıştı.

"Sanırım busun, Sascha. Ruhların şifacısı."

Sascha'nın yüzünden tek bir damla gözyaşı süzüldü. "Bana kırık olduğumu söylediler," diye fısıldadı. "Bana kusurlu olduğumu söylediler." Onların yalanları yüzünden ışığını, yıldızlardan oluşan gökkuşağını hapsetmiş, zihninin iyileştirici armağanlarını hapsetmişti. "Beni sakat bıraktılar. Ve bunu biliyor olmalıydılar!" Annesi kesinlikle onu anlamış olmalıydı.

çocuğun sıradışı zihni. O Konsey'di - onların geçmişini, neyin saklanması gerektiğini... neyin yok edilmesi gerektiğini biliyordu.

"Şiddetten kurtulmaya çalıştıklarında," dedi Tamsyn, Sascha'nın yanına oturmak için yana kayarak, bir kolunu onun omuzlarına dolayarak, "en değerli armağanlarından birini de ellerinden aldılar."

Lucas ön bahçeye doğru yürüdü, Nate ve Dorian da yanındaydı. Vaughn ve Clay gölgelerin arasına saklanmıştı ve Mercy

Kar Dansçıları'nın arkasındaki ağaç tepelerinde sinsice dolaşıyor.

Hawke, Lucas'ın yardımcıları olduğunu bildiği iki kurtla birlikte avluda duruyordu. Indigo, soğukkanlı ve güzel bir dişiydi.

bir kar kurdunun gözleri. Uzun boylu ve ince yapıydı, şüphesiz ölümcüldü. Riley ise yavaş hareket ediyor gibi görünen, sert görünümlü bir erkekti. Bu bir yanılsamaydı. Yetişkin bir kurdu yaklaşık üç saniye içinde yere serebilirdi. Hem de şekil değiştirmeden.

"Neden buradasın?" Lucas sordu.

Hawke teğmenlerini geride bırakarak ilerledi. Lucas da aynısını yaptı. İki alfa tarafsız bölgede bulundu. Ama öyle değildi. Burası bir DarkRiver güvenli eviydi. Kurtlar iyi bir sebep olmadan oraya adım . Hawke'ın önceki teklifini kabul etmişti.

Çünkü alfa tek başına gelmişti. Başkalarını getirmek saldırganlık işaretiydi.

"Psy'nızla konuşmak istiyoruz," dedi Hawke söze girmeden. Lucas

içinde bir öfke dalgası hissetti. "Hayır."

"Sana güveniyorum kedi ama Psy'ların hiçbirine güvenmiyorum."

Hawke'ın gözlerinde kana susamışlık vardı. "İnsanlarımların hayatlarının birilerinin elinde olmasına izin vermeyeceğim. O yaratıklardan biriyle tanışmadan kendim için.

Brenna'nın kaçırılmasından bu yana dördüncü gün; öldürmesine sadece iki gün kaldı. Ve siz bizden beklememizi istiyorsunuz."

"Eğer bana güveniyorsan, neden onu görmek istiyorsun?"

"Durumlar tersine dönseydi sen de aynısını yapmaz mıydın? Ya o canavarın elindeki Rina olsaydı?" Tüm yüzü doğal olmayan bir şekilde sakınlaştı. "Buraya kavga gelmedik, o yüzden ağaçtaki kediye geri çekilmesini söylemek isteyebilirsin."

Lucas, Hawke'ın Mercy'nin kokusunu almasına şaşırmamıştı; adam zayıf olduğu için ölümcül bir sürünün alfası olmamıştı. Ne de Lucas. "gereken kişi Mercy değil."

"Lanet olsun, Lucas. İttifakımızı lanet, değersiz bir Psy için bozma. Onlar bir hiç.

."

Lucas Hawke'ın çenesine bir yumruk indirdi. Sertçe. Kurt yere düştü. Nöbetçiler ve teğmenler savaş için çömelirken hırıltılar avluda yankılandı.

BÖLÜM 21

Düşen kurdun başında duran Lucas, ellerini açmamak için kendini zor tuttu.

Dişler. "O benim. Bir dahaki sefere o koca ağzını açtığında bunu düşün."

Ayağa kalkan Hawke elini aşağı indirdi. Indigo ve Riley çömeldikleri yerden doğruldular.

"Lanet olsun, Lucas. Bana onunla gerçekten çiftleştğini ." O morarmış çenesini ovuşturdu ve yüzünü buruşturdu. "Yük treni gibi bir hakkın var."

"Burada olmamalısın."

"Psy'ınızı size sağ salim getiren bendim."

Lucas diğer alfaya baktı ve hatta koruyucu İçinden öfke akarken Hawke'ın haklı olduğunu biliyordu. Halkından birinin hayatını emanet etmesi istenen kadınla tanışmaya hakkı vardı. Riley'nin de kız kardeşinin hayatının emin ellerde olduğuna dair güvenceye ihtiyacı olmalıydı. "Bütün kurtların burayı biliyor mu?"

"Hayır. Tıpkı leoparlarınızın hepsinin tünellerimizin yerini bilmediği gibi." Bu, Lucas ve nöbetçilerinin Kar Dansçıları'nın ana sığınağının izini sürdüğünü hatırlatıyordu.

Başından beri ittifakları soğukkanlı ve mesafeliydi; birbirinin etrafında dolaşan iki yırtıcı hayvan, diğerinin ne zaman ısıracağından tam olarak emin değildi. Artık bir sonraki adımı atmanın, Psy'ı güçlendirmenin zamanı gelmişti. gerçekten korkacaktı. "Seni bu eve davet edeceğim."

Konuşmalarını her zaman açık havada, kişisel alanlarından uzakta yapmışlardı. Hiç söylenmemiş olsa da ikisi de bunun farkındaydı. Kan döküldüğünde bu yerlerin şiddetle lekelenmemesi içindi. Onları kırılgan bir güvendi ve artık yeterli değildi. ile

Davetini kabul etmekle kalmamış, Hawke'ın teğmenleri DarkRiver çocuklarına kendi çocukları gibi davrandıklarında ima edilen teklifi genişletmişti.

Buz mavisi gözlerini kırpmadan ona baktı. "Bu iyi bir güven anlaşması."

"Beni pişman etme." Kolunu uzattı.

Diğer alfa onu dirseğinden kavradı ve iki avcının sert kucaklaşmasıyla birbirlerine doğru ilerlediler. Geri çekildiklerinde Lucas güvenli eve doğru döndü. Hawke da teğmenleriyle birlikte onu takip ediyordu.

"Serbest geçiş," dedi Hawke yürürken. Diğer Dönüşenler tarafından duyulabilecek kadar netti.

Lucas patlak verebilecek savaşı düşündü, halkının güvenliğini düşündü. Ve sonra onların ne yapacağını düşündü. İsteyeceklerini, onları reddetmeye hakkı olmadığını biliyordu. Onlar yırtıcıydı ama aynı zamanda Psy'in asla olamayacağı şekilde insandılar. "Serbest geçiş."

Bu iki basit kelimeyle ittifaklarını bir kan bağına dönüştürmüşlerdi. Birbirlerinin sürülerine kendi bölgelerinin tamamında serbest geçiş hakkı vermişlerdi. mevcut şartlar. Ama önemli olan kısım bu değildi.

Şu andan itibaren kurtlar leoparların yardımına koşacak ve leoparlar kurtlar için ölecekti.

Kavga ne olursa olsun.

Eve girdikten sonra, teğmenler ve nöbetçiler Kendilerini koruyucu bir çember içinde birbirlerini ve alfalarını izliyorlardı. Artık kan müttefiki olabilirlerdi ama tam güven zaman alacaktı.

"Dorian." Lucas diğ er adama Sascha'yı getirmesi için işaret verdi. İçindeki her şey bunu kendi başına halletmek istiyordu. onu her koruyacaktı. Ama halkını kurtlarla yalnız bırakamazdı ya da sadece çiftleşmenin son aşamasında bu kadar ham olan güdüsel ihtiyacına ihanet edemezdi.

Hawke'un çiftleşme dansını tahmin etmesine izin verilemezdi. Eksik. Bu ittifaklarına zarar vermezdi ama muhtemelen diğ er alfanın Sascha'ya güvenmekten vazgeçmesine neden olurdu.

Canavar mantıklı bir argümanla ikna olmamıştı. Sascha'yı istiyordu. Şimdi. Lucas'ın Sascha'yla savaşmak için çok fazla iradesi . Panterin sahipleniciliğ i. Bu aşamada nöbetçilere bile . Bu bir leopar, bir alfa ve bir Avcı olmanın bedelinin bir parçasıydı.

Sascha, Tamsyn'in ardından Dorian'ın gölgesinde odaya girene kadar kimse konuşmadı. Tammy'nin burada savunmasız olmasına gerek yoktu. Kadınlarından birini korumak nöbetçiler üzerinde yeterince baskı yaratacaktı. Nate'in eşine kızgın olduğ u belliydi, gözleri öfkeyle kısılmıştı. Şimdiden, onun varlığı savunma yeteneklerini etkiliyor.

"Tamsyn," dedi Lucas, Sascha'yı çekmek için yaklaşırken. "Sen gitmeniz gerekiyor." Tammy'ye nadiren emir verirdi, ona karşı çok olduğ unu biliyordu. Nedenini bile biliyordu.

Bunun nedeni pek çok kişinin söylediğ i gibi annesinin şifacı olması değildi.

düşündü. Hayır, çünkü babasının hayatını kurtarmaya çalışırken düştüğ ü durumu görmüştü. Neredeyse kendini öldürüyordu, on yedi yaşındaki o narin bedeninde sahip olduğ u her şeyi vermişti. Ve onu bulduklarında, Lucas, umutsuzca onu kurtarmaya çalışmıştı. yıpranmış ruhundan inanılmaz derecede daha fazla.

Ancak şu anda onun kendisine karşı savaşmasını, zayıflık göstermesini göze alamazdı. Eğer kız konuşursa

ve bunu Tammy'ye yapmak istemiyordu. Şok olmuştu ama konuşan Sascha'ydı. "Onun burada olması gerekiyor."

Kar Dansçıları kaşlarını kaldırdılar ama gözlerinde gölgeli bir saygı vardı.

Sürü alfalarının eşleri için kurallar farklıydı. Kimse alfasının zayıf bir dişiyle çiftleşmesini istemezdi.

"Neden öyle olsun ki?" Hawke onlara doğru döndü, sırtı şömineye dönüktü.

Lucas, Sascha ve Tamsyn onun vücudu tarafından yarı yarıya gizlenene kadar hareket etti. "Seni ilgilendirmez kurt. Sascha'yı görmeye geldin. İşte burada."

Sascha, kurdun bakışlarıyla karşılaşabileceği kadar kayana kadar sırtını itti. En fazla bu kadar ileri gidebilecekti.

"Bana güvenmediğini biliyorum," dedi. "Psy'dan o kadar derin bir seviyede nefret ettiğini bile biliyorum ki bunun sonu yok."

Hawke'ın ağzı gerildi, gözleri buz gibi oldu.

"Ama bu konuda bana güvenmek zorunda değilsin, Lucas'a güvenmek zorundasın." Hawke homurdandı. "O senin eşin. Tarafsız olması pek mümkün değil."

Lucas, Sascha'nın çiftleşmelerine karşı çıkmasını bekledi ama onu uyarmak için hiçbir şey yapamadı.

Eli kayarak adamın karnına doğru uzandı. Panter mırlamak istedi. "Sürüsünü tehlikeye atacak biriyle çiftleşeceğini gerçekten düşünüyor musun?"

"Evet, kurt." Onun kabulünden duyduğu rahatlama Lucas'ın içinden ateş gibi geçti. "Bana ne kadar güveniyorsun?"

"Aklını karıştırmadığını nereden biliyorsun?" Sert bir soruydu.

"Çünkü sen de benim kadar iyi biliyorsun ki Psy zihinlerimizi birkaç dakikadan fazla tutamaz." Lucas, Indigo ve Riley'yi nöbetçilere bırakarak Hawke'ın her hareketini izledi. Elinde bir Riley'nin daha tehlikeli olduğunu hissediyordu, tıpkı Dorian gibi, o da bu katil yüzünden bir kız kardeşini kaybetmişti. "Sadece benim değil, nöbetçilerin de zihnini manipüle etmek zorunda kalacaktı."

"Psy asla yalnız çalışmaz." Hawke gözünü kırpmadan ikisini de izledi.

Sascha'nın eli Lucas'ın karnında sıkıştı. "Psy ayrıca duygu." Gerinerek Lucas'ın omzunun arkasından çenesinin sert açısını öptü. "Yine de o kadar çok şey hissediyorum ki beni yok etmekle tehdit ediyor."

İfadesine itiraz etmek mümkün değildi. Duygusaldı, güzel dişi, vücudunun Lucas'a olan açlığı bir siren şarkısı. Çiftleşmemiş erkekler bunu görmezden gelemezdi, nefes almayı durduramazlardı.

İçindeki her içgüdü titriyor, onu hemen burada, hemen şimdi almak ve herkese ona ait olduğunu göstermek istiyordu. Savaşmak Hayvani dürtü, panterin kürkü derisinin içini tırmalayana kadar sadece arzuyu artırmaya yaradı.

"O zaman gözlerinin hiçbir anlamı yok." Hawke kollarını göğsünde kavuşturdu. "Sen savaştıklarımızdan daha zayıfsın."

"Duygulara zayıflık mı diyorsun?" Tamsyn Dorian'ı geçmeye çalışıyor ama başarılı olamıyordu.

Nate odanın diğer ucundan ona bakıyor, belli ki sessiz olmasını istiyordu ama şıfacı emirlere uyma konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştı.

"Bizi güçlü kılan duygularımızdır!"

"O bizden biri değil," dedi Hawke. "Onun gücü hiçbir Şey hissetmemesinden geliyor. Eğer hissediyorsa, bu onun hasarlı mal olduğu anlamına gelir. Brenna'nın hayatını her an parçalanabilecek kusurlu bir Psy'a emanet edemeyiz."

Lucas panterin pençelerinin derisini kestiğini hissetti. "EŞim hakkında söylediklerine çok dikkat et Hawke. Seni öldürmek zorunda kalmaktan nefret ederim." Uyarı havada asılı kaldı.

Sascha'nın iki kolu da ortasına sarıldı. "Lucas, o haklı. Eğer zayıf olsaydım, hiçbir işe yaramazdım."

"Zayıf değilsin." Kadının ellerini düz bir Şekilde kendisine doğru tuttu ve bu ait olma jestinin tadını çıkardı. Bu Psy onundu ve o kaçmasına izin vermeyeceğim. Asla.

"Hayır," dedi, "değilim. Ben bir kardinal E-Psy'yim."

Hawke'ın bakışlarında saklanamayacak kadar derin bir Şok parıltısı vardı.

"Ne biliyorsun kurt?" Lucas Sascha'nın ne bildiğini merak etti. Bu açıklamayı kendinden bu kadar emin bir Şekilde yapmasını sağlayan Şeyi öğrenmişti, ama ondan bunu herkesin önünde açıklamasını istemeyecekti. Kar Dansçıları.

"Onun yüzünü görmek istiyorum," kurt.

Lucas kaslarının kilitlendiğini hissetti. Geri ekilirken Sascha'nın eli vücudunu yumuşattı. "Bırak beni Lucas. Şimdi benim dvŐme zamanım."

Kadının ses tonundaki ıstırap, sahiplenici canavarı geçip içindeki adama ulaştı.

Hafifçe önünde durana kadar hareket etmesine izin verdi. onu hızla vücudunun arkasına çekebilirdi. "Siz ya da teğmenleriniz gözünüzü bile kırpsanız sizi delik deŐik ederim." Bu bir tehdit değildi, sadece Basit bir gerçek.

Hawke başını salladı. "Yeterince makul." Kimse arkadaşlarıyla oyun oynamazdı.

"Ne görmek istiyorsun?" Sascha başını hafifçe yana eğdi, gözlerini kurda dikti. Dorian'ın bile olmadığı bir şekilde vahşiydi, canavarlığı insanlığından en ince katmanlarla ayrılmıştı.

"Söylediğin kişi olduğunu kanıtlamanı istiyorum." "Emin misin?" diye sordu usulca.

Hawke'in çenesi taştan oyulmuş olabilirdi. "Evet."

Bir nefes aldı ve gözlerinin kapanmasına izin verdi. Duyuları Lucas'ın sahiplenici ve baskın tavrının tüm şiddetini hissetti. Kişiliği. Saf bir güç, saf bir yürekti. Ama derinlerde, bir zamanlar olduğu genç çocuğun çektiği sarsıcı acının yankısı vardı; şimdi şiddetli bir koruma ihtiyacıyla çarpan bir yankı. Onun da kendisini koruma kararlılığını hissediyordu, ama bu onun için tek şeydi. asla izin veremezdi. Zaten çocukluğunu anne babasız geçirmişti, onu bir ömür boyu eşi olmadan yaşamaya mahkûm edemezdi.

Panterinin arkasında, Dorian'ın donuk öfkesini hissedebiliyordu, o kadar yaralıydı ki acısını hafifletmek için yıllarını harcaması gerekecekti. Ama onun yılları yoktu. Tamsyn kibarlık ve neşe, güç ve ilgiydi. Her iki grubun askerleri de kendilerine özgü duygusal kokular yayıyordu. Ama aradığı Hawke'tı ve bulduğu da Hawke oldu.

Kurdun duyguları kalbine soğuk bir dehşet saldı. Daha önce hiç bu kadar saf, katıksız bir öfke hissetmemişti. Karanlık ve vahşi, ruhunda yara iziydi. Hawke çalışabilirdi, hükmedebilirdi ama bu adam asla sevemezdi, kanın kırmızı örtüsüyle kör olduğu sürece ve Ölüm.

Sascha onun ne yaptığını hissedip hissetmeyeceğini bilmiyordu. kanıtını bulacaktı. Bildiği tek şey, ona izin veremeyeceğiydi.

ruhundaki iltihaplı yaraları iyileştirmeye çalışmadan çekip gitti. Dorian gibi o da bir gecede iyileşemezdi ama belki de ona bir anlık rahatlama verebilirdi.

Zihinsel kollarını onun etrafına doladı ve öfkeyi, şiddeti uzaklaştırdı. Ve neşeyi, kahkahayı, zevki geri verdi. Şaşkınlıkla onun da Lucas gibi tepki verdiğini hissetti. Adam şok içinde sarsıldı ve sonra onu dışarı itmeye başladı. Psy değildi ama kesinlikle Hayır diyordu!

Hemen geri çekildi.

Gözlerini açtığında, onu sanki kendisine bakıyormuş gibi buldu. bir hayalet olduğunu düşündüm. "Empatların artık var olmadığını sanıyordum." Sesi yarı kurt gibiydi.

Empati.

Doğru kelimeydi, Psy sözlüğünden sistematik olarak yok edilmiş olan kelimeydi.

"Ben de öyle," diye fısıldadı ve sırtını Lucas'ın ön tarafına yasladı. Lucas'ın kolları onu sardığında kürkünün tenine değdiğini hissettiğine yemin etti.

"Güçlerini kullanarak nasıl saldıracağını biliyor musun?" Hawke'ın gözleri Lucas'la onun ten tene temasına takıldı.

"Pürüzsüz bir şey değil," dedi ona, bunu yukarıda düşünmüştü. "Ama sana ihtiyacın olanı verecek kadar uzun süre hayatta kalmamı sağlayacak. Brenna'yı bul."

Lucas'ın kolları onun omuzlarında sıkılaştı. "Onu ağdan güvenli bir şekilde çıkaramazsak planı harekete geçirmesine izin vermeyeceğim."

Hawke pozisyon değiştirdi. Sascha'nın gözleri onunkilerle buluştu ve ruhu dondu. Heknew. Her nasılsa, Kar Dansçıları'nın alfası onun

PsyNet'i ölümlle yüzleşmeden terk edemezdi. Sessizce, sessiz kalması için ona yalvardı. Lucas gerçeği öğrenirse onu asla bırakmazdı. Asla.

Ve gitmesi gerekiyordu, kendi ışığı sonsuza dek sönmeden önce bu canlı ışığı kurtararak bir ömür boyu süren başarısızlığı silmesi gerekiyordu.

"Üzgünüm tatlım," dedi Hawke ellerini avuç içlerine doğru kaldırarak, "ama sen onun eşisin. Kendini öldürmene ve Lucas'ın kanıma girmesine izin vermeyeceğim. O tür bir öfkeyle şansımı denemek istemezdim. ona karşı."

Lucas'ın kolları kelepçeye dönüştü. "Neden , Sascha?"
Bu bir uyarıydı. Ondandır bir şey saklamıştı ve adam bundan hoşnut değildi. Hawke'a dedi ki, "Artık gidebilirsin."

Ne için geldiyseniz onu aldınız."

Hawke başını sallamadan önce uzun bir süre daha onlara baktı. "Katil her zamanki düzenine sadık kalırsa iki günümüz daha var. Kadını koru panter." Bu sözlerle kurtlar oradan ayrıldı ve Mercy, Clay ve Vaughn tarafından DarkRiver bölgesinin dışına kadar takip edildi.

Lucas nöbetçilerin dönmesini beklemedi. "Nate, Dorian, evin güvenliğini sağlayın."

"Lucas," diye başladı Tamsyn, "belki de-"

"Bu işe karışma." Lucas'ın gözleri onun şok olmuş buluştu. Tammy ile hiç böyle konuşmamıştı. "Nate, eğer eşinin onu kontrol altına alsan iyi olur." Şaka yapmıyordu. Dayanabileceği çok fazla şey vardı ve Sascha'nın sır saklaması onu sınırın ötesine itmişti.

Kendini öldürmene izin vermeyeceğim...

Kurt onun neyi biliyordu?

"Tammy ile konuşma," diye emretti Sascha.

"Sürümle nasıl istersem öyle konuşurum. Bana kendini açıklayana kadar söz hakkına sahip değilsin." Elini tutarak onu merdivenlerden yukarı çekmeye başladı.

Psşik darbe göğsüne çarptı ama o bunu bekliyordu ve homurdanarak karşıladı. "O kadar da güçlü bir Tk değilsin, kedicik." Panter içgüdülerinin pençesine düşmüştü ve bu içgüdülerin medeni hiçbir yanı yoktu.

"Lanet olsun, Lucas. Bırak beni!" Elini çekmeye çalıştı ve adamın kaval kemiğine tekme attı.

Onun kıvranmalarından bıkan adam eğildi, itfaiyeci hamlesiyle onu omzuna attı ve merdivenlerden yukarı koştu. Kızın ağırlığı onun değişken gücü karşısında hiçbir şeydi, yumrukları sadece sırtındaydı. okşadı. Adam onu yatak odasına kapıyı kilitlediğinde kadın bağılıyor ve çığlık atıyordu.

Onu yere bıraktığında, kız ona bir yumruk attı. Sadece şimşek hızındaki refleksleri onu morarmış bir gözden kurtardı. Kız tekrar deneyemeden ellerini arkasına kenetledi.

Öfkeli gözler onunkilerle buluştu. Kollarındaki kadın saf ateşti ve Sıcak, ilk tanıştığı Psy'den gecenin gündüzden farklı olduğu kadar farklıydı.

arzu, derinlerde ve aşağılarda bir yerde kıvılcımlandı. duygularının çarpıcı parlaklığı. Bu uygun bir eşti, diye homurdandı içindeki panter. Bu dişi onun talepleri ve ihtiyaçları karşısında ezilmesine asla izin vermeyecekti. Onunla yarı yoldan daha fazla buluşacaktı. Ve Annesinin babası için savaştığı gibi onun için de ölümüne savaşıacaktı.

"Eğer beni bırakmazsan, yemin ederim seni döverim. bayıltırım," diye tehdit etti. "Kalın kafanı çatlatacak kadar sert bir darbe için yeterli Tk'm var."

"Hawke'ın ne demek istediğini söyleyene kadar yerimden kıpırdamıyorum." Kadının kokusu ciğerlerine doldu, sahiplenme duygusunun cehennemine yakıt oldu.

"Bilmene gerek yok."

Yemin etti. "Sence bu beni aşağıda nasıl gösterdi? Kendi eşim benden sır mı saklıyor?"

Bir an için rahatsız olmuş gibi göründü. "Bilmemesi gerekirdi. Kimse bilmemeli."

"Ama var ve benim de hakkım var. You're mine!"

"Bana alfa numarası yapma Lucas. Sen benim değilsin!"

Ona bu şekilde hükmetmek gibi bir arzusu yoktu. "Ama ben senin eşimim."

çenesini sertçe ısırdı. Boynunun açıkta kalan derisinde tüyler diken diken oldu. "Bazı haklarım var."

"Sen benim eşim değilsin," diye itiraz etti ama sesi zayıftı.

"Söyle bana, kedicik. Sen ne kadar istersen iste, bunun peşini bırakmayacağımı biliyorsun."

Gözleri karardı, abanoz rengi ışığın üzerine yayıldı. "Neden?" diye yalvardı. "Eğer onu kurtarabilirsem, o kızın ölmesine izin veremeyiz. Sana her şeyi anlatırsam beni durdurmaya çalışırsın."

"Seni şu anda durdurmayacağımı mı sanıyorsun?"

"Yapamazsın." Gözleri neredeyse simsiyahtı. "PsyNet'i parmaklıkların arkasından çalıştırabilirim."

Bir elini bileklerini kontrol altında tutmak için kullandı, tanıdığı diğer tüm öfkeli kadınlar gibi gözlerine saldırmayacağından hâlâ emin değildi. Diğer eliyle de boynunun arkasını kavradı.

"Evet, ama bunu yapabilir misin?" ". Öfkeli bir

fısıltıydı.

"Seni güvende tutmak için, seni bayıltmaktan daha kötü şeyler yaparım."

Gözleri kısıldı. "Senin bu baskın tavrın hakkında konuşmamız gerekecek."

"Bu bir çizgi değil. Bu benim her şeyim." Onun için ara sıra makul olmaya çalışırdı. Bir nokta hariç. "Konuşacak mısın yoksa seni bayıltmamı isteyeceksin? Sana bunu yapmak zorunda kalmanın beni ne kadar inciteceğini biliyor musun?"

Tüm vücudu yumuşadı. Sonunda bileklerinin serbest kalmasına izin verdi. Ona vurmak yerine avuç içleri aşağı bakacak şekilde göğsüne koydu. "Lucas." Gözleri artık simsiyahtı, o kadar karanlıktı ki kendi yansımasından başka bir şey göremiyordu. "PsyNet seçilmiş bir parça değil.

hayatımızın bir parçası" diye başladı. "Bu bize dayatılan bir şey de değil. Bu gerekli bir şey."

"Yiyecek ve su gerekli," dedi. "Neden Ağ?"

"Benim zihnim seninki gibi inşa edilmedi; diğer Psy zihinlerinin elektronik dürtüleriyle beslenmesi gerekiyor." Ellerini onun tişörtünün üzerinde kenetledi.

Panter de adamlarla aynı anda anladı. "Yani kendini yem olarak ortaya çıkardığında ve Konsey üyeleri senin empati, seni dışarı çıkarmanın bir yolu yok mu?" O kadar öfkeliydi ki zar zor konuşabiliyordu.

BÖLÜM 22

"Beni dışarı çıkarmanın hiçbir yolu yoktu," dedi ona. "Kalkanlarım çökmek üzere. Planım bu geleceği değiştirmeyecek, sadece süreci hızlandırır." Adam sessiz kalınca, ellerinin altındaki kumaşı çekiştirmeye başladı. "Bunu yapmak zorundayım. Brenna'yı kurtarmaya çalışmalıyım." Sesi kırıldı. "Bırak da gururla öleyim."

Tüm vücudu, onun bir başkasını kurtarmak için ölmesi fikrini reddetti. O diğer kadın sadece bir isim, bir görüntüden ibaretti. Bu Sascha Duncan'dı, onun eşiydi. "Hayır."

Sascha bu sesin düzlüğü karşısında irkildi. Lucas'ın sesi bunu düşünüyormuş gibi bile çıkmıyordu.

"Brenna'nın ölmesine izin verirsem kendimi asla affetmem." "Umurumda değil." Tam bir acımasızlık.

"Hawke gelecek."

"Hayır, yapmayacak." Gözleri panterleşiyordu. "Kurtlar da ömür boyu çiftleşir. Seni sürü arkadaşı için feda edemeyeceğimi biliyor. O önemli. hiçbir şey ." Ona bakan gözler artık insan değildi.

Kendini onun kucağından kurtarmaya çalıştı ama adam gitmesine izin vermedi. "Buna karar verme hakkına sahip değilsin."

"Senin üzerinde her türlü hakkım var."

"Annem, Lucas! Annem bir katili saklıyor. bu beni nasıl hissettiriyor?"

Utanç onun daimi yoldaşydı.

"Nikita sana sadece genlerinin yarısını verdi," diye karşılık verdi. "O sana nasıl annelik yaptı ki?"

Onun için kendini cezalandırma. Umurunda

olmaz." Başı bu darbeye kırıldı. "Ben

umursuyorum."

"Ben de seni önemsiyorum. Seni."

Öyle de oldu. Gecenin büyük bir bölümünde kavga ettiler. Sascha onun rızası olmadan planını uygulamaya koymak istiyordu. Ancak bunun anlamsız bir israf olacağını biliyordu; bir şaşırtmacaya ihtiyacı vardı.

Fiziksel bir dikkat dağıtma, San Francisco ve civar bölgelerdeki zihinlerin dikkatini çekecek kadar büyük çaplı olursa teorik olarak işe yarayabilir. DarkRiver ve SnowDancers birlikte çalışırlarsa çakışan ve birbirine karışan çok sayıda olay yaratabilir.

Katilin yakınlarda olması gerektiğinden, kurbanlarını bildikleri bir yere geri gönderme alışkanlığı göz önüne alındığında, muhtemelen bu yeterli olacaktır. PsyNet çok büyük ve sonsuzdu ama bir Psy'nin fiziksel konumu, başka bir zihne ne kadar çabuk sörf yapabileceği konusunda bir rol oynuyordu. Bu bağlantılarla ilgiliydi... bağlantılarla.

Öldürücü avlarının

Onun için gelmişti, vahşi ihtiyaçlarını kışkırtan ve bu kadar kolay ulaşabileceği bir yem. Tek ihtiyacı olan bir anlık bakıştı. Empatik yetenekleriyle onun öfkesinin çirkinliğini hemen fark edebilmeliydi.

Planı işe yarayabilirdi. Ne yazık ki bunun için Dönüşenlerin işbirliği yapması gerekiyordu. Ama Lucas kılını kıpırdatmıyordu. Onun onayı olmadan kimsenin ona yardım etmeyeceğini biliyordu. Sürü arkadaşlarının hayatı söz konusu olsa da kurtlar bile geri çekilecekti.

Sahip olduğu tüm iradeyle panteriyle savaştı.

Ve başarısız oldu.

Ertesi sabah şafak sökmeden önce Hawke arayıp Kar Dansçıları'nın gerekli dikkat dağınıklığını sağlayabileceğini söyledi.

"Nasıl?" Lucas gerçekten umursamadan sordu. Planın başarıya ulaşması için Sascha'nın ölmesi gerektiği sürece, plan devam etmeyecekti. Şu anda Sascha'nın ortaya çıkardığı başka şeyleri düşünemiyordu -Kalkanlarım çöküş. Onu Konsey'den korumanın bir yolunu bulana kadar hiçbir şeyin süreci hızlandırmasına izin vermeyecekti.

Küçük bir duraklama. "Bence buraya gelsen iyi olur. Psy'ını da yanında getir."

Lucas, Hawke'ın ininin tam olarak nerede olduğunu biliyordu. Tıpkı boğazına saldırmakta tereddüt etmeyecek kurtlar tarafından günün her saati korunduğunu bildiği gibi. "Serbest geçiş," diye hatırlattı Hawke'a.

"Bana hakaret etme, kedi. Yeminimi bozmam. Mümkün olduğunca çabuk burada ol, sürü huzursuzlanmaya başladı. PsyNet'te harekete geçmeyeceksek, indirebildiğimiz tüm yüksek rütbeli Psy'ları indirmemiz için emir vereceğim.

"Nerede yaşıyor olurlarsa olsunlar, Meclis Üyelerinin her evinin yakınında zaten adamlarımız var. Yeterince kan akıtabilirseniz birileri konuşacaktır." Telefonu kapattı.

"Hawke ne dedi?" diye sordu uykulu bir ses.

Lucas arkasını döndüğünde Sascha'nın yatakta doğrulduğunu gördü. Yalan söylemek, korumak istiyordu ama bunun ötesine geçmişlerdi. "Yapabileceğini söylüyor. bir saptırma sağlamak."

Sascha kaşlarını çatı. "Planın en zayıf kısmı bu," diye mırıldandı. "Fiziksel bir dikkat dağıtma ile, her zaman bir şans vardır katile avantaj sağlayacak kadar Psy zihnini ortadan kaldıramaz. Hawke'ın ne önereceğini merak ediyorum."

Onu sarsmak istedi. Planın en zayıf kısmı, hayatının bağılı kısmıydı.
"Giyin. Hawke'ın evine gidiyoruz."

On beş dakika sonra alt katta toplandılar. Nate ve Mercy'ye güvenli evi korumak için geride kalmalarını söyledi.

Tamsyn kaşlarını çatı. "Artık burada sadece ben kaldım. Neden benim de gelmeme izin vermiyorsun, böylece iki nöbetçiyi geride bırakmak zorunda kalmazsın."

"Sen bizim şifacımızsın." Lucas onun yanağına dokundu. Bir gece önce ona karşı sert davranmıştı. "Bir sorun çıkarsa bizi iyileştirebilmen için güvende olmana ihtiyacımız var."

Çenesi gerildi ama itiraz etmedi, onun yerine adama sıkıca sarıldı.
"Dikkatli ol."

Hawke'ın ini Sierra Nevada'nın derinliklerinde, neredeyse alpin seviyesinin . Lucas dört tekerlekli arabasıyla neredeyse görünmez olan dallar yanlardan sıyrılırken küfrediyordum.

"Sadece sen ve sürün olsaydınız, onlarla birlikte kaçabilirdiniz," dedi Sascha, gözlerini sabahın gri ışığına dikerek. Buraya kadar gelmeleri için geçen süre içinde karanlık çökmüştü.

"Sadece ben ve sürüm olsaydık, kızı kurtarmak için hiç şansımız olmazdı."

Organizatörü beklenmedik bir şekilde küçük sessizliğin içinde çınladı. O mesajı kontrol etti. "Annem arıyor. Görmezden geleceğim. Eğer sorarsa, yanıma almayı unuttuğumu söylerim."

"Enrique?"

"NetMind'in katili arama çalışmalarını takip etmekle çok meşgul olduğumu hissediyorum." Öne doğru eğildi ve gözlerini kıstı. "Onları göremiyorum."

"Tabii ki hayır. Bu onların işi." Vaughn ve Clay yarışıyorlardı Araçlarını birkaç mil geride bırakıp Hawke'ın bölgesine doğru ilerlerken yanlarından ayrılmadılar. SnowDancer inine sızma konusunda tamamen yetenekliydi ve bunu daha önce Lucas yanlarındayken yapmışlardı.

yan tarafa. Dorian onlardan önce gelmiş, aracını terk etmiş ve ağaçlara çıkmıştı. Çoktan güvenli bir hattan onları aramış ve sığınağın yukarısında olduğunu söylemişti.

"Ev bu mu?" Sascha, açıklığa çıkan yamacı kaplayan köknar ağaçlarının gövdeleri tarafından yarı yarıya gizlenmiş büyük bir kulübenin zar zor görülebilen duvarlarını işaret etti.

"Hayır." Kurtların kurnazlığı karşısında sırtıttı. "Ama pek çok saldırgan adayını kandırdığı kesin."

"Bu bir mı? Çok gerçekçi görünüyor."

"Bu gerçek. Sadece saklandıkları yer değil." Evin etrafında dönerek arabayı durdurdu. "Ben yanına gelene kadar içeride kal."

Bir kez olsun tartışmadı. "Bu senin dünyan Lucas. Ben bir acemiyim."

Arabadan kapısına doğru yürümeden önce yanağını kısa bir süre okşadı.

Hiçbir kurt onu sırtından vuramazdı. Aynı şekilde Dorian da gölgelikteki pozisyonundan silahsız bir kurda asla ateş etmezdi. Hayvandılar ama her iki sürünün de Psy'ların çoğunun asla anlayamayacağı bir tür onuru vardı. Eğer iş dövüşmeye gelirse, yüz yüze, el ele, pençeler pençelere karşı olurdu, keskin nişancının Kurşun.

Yine de eşinin hayatını şansa bırakmayacaktı. Vaughn ve Clay'in de onunla birlikte olduğundan emin olmak için havayı kokladı. Beklediği gibi, onların kokularına birkaç kurt daha katılmıştı. Hiçbiri çok yaklaştırmaya cesaret edemiyordu. Güzel. Sascha'nın kapısını açtı ve o da dışarı çıktı.

Kapıyı kapattı. "kal." Şimdiden vücudunu onunkinin önüne yerleştirmeye başlamıştı.

"Bilmediğim beş duygusal imza hissedebiliyorum," diye fısıldadı, gerçekten yumuşak bir sesle.

Kaşları kalktı. "Bunu yapabildiğini bilmiyordum."

"Pratik yapıyordum." Sesi neredeyse kendisiyle gurur duyuyor gibiydi. Yine de "kusurlu" olduğu korkusunu geride bırakmaya başlamıştı. "Vaughn ve Clay bizi çevreliyor, biri önde, biri arkada."

"Hadi gidelim." Sonsuzmuş gibi görünen ormanın içinde yürümeye başladı, koyu yeşil köknar ağaçları birbirine o kadar yakındı ki güneşi kapatıyorlardı. Beş dakika kadar yürüdükten sonra, özenle serpiştirilmiş orman kalıntılarının yarı gizlediği patikayı buldu.

"Genellikle," dedi Sascha'ya, " kadar gelebildiysen, seni bekleyen bir karşılama komitesi olurdu.

Hiç kimse kayıplara ait tek bir kemik bile bulamadı." İçindeki yırtıcı hayvan bu etkinliği takdir etti.

"Sence onları yiyorlar mıdır?"

Onun kanlı şaka girişimine sırtıttı. "Hayır. Kurtların bile insan leşiyle beslenmekten daha yüksek standartları vardır."

Eli onun omzuna doğru kalktı. İçindeki gergin bir şey gevşedi. Eşi ona o kadar derin bir seviyede güvenmeye başlamıştı ki tamamen habersiz.

Otuz dakika sonra, nihayet dolambaçlı yolun sonuna ulaştılar. kendilerini gökyüzüne uzanıyormuş gibi görünen bir dağın sarp taş yüzüyle karşı karşıya buldular. Yol öylece durmuş gibi görünüyordu; bu, Kar Dansçılarını yıllardır koruyan bir yanılsamaydı.

"Aç , Hawke." Sesini taşımasına izin verdi. Leoparlar ve kurtlar onların yalnız izleyicileriydi.

Birkaç saniye sonra dağın dibi sihirli bir şekilde yarılmaya başladı.
"Kapı"

içeri girmelerine izin verecek kadar geriye kaydı. Lucas, Sascha'nın yapıya duyduğu hayranlığı hissedebiliyordu ama onlar içeri girene kadar bekledi.

konusmak için içeri girdiler. Kapı, açık olduğuna dair hiçbir ipucu vermeden arkalarından kapandı.

Sascha'nın nefesi taş duvarlarda yankılanırken ışıklar da yanmaya başladı.

Etraflarında, nehir taşlarıyla güzelce döşenmiş uzun bir tüneli aydınlatıyorlardı. Resimler her yüzeyi süslüyordu, sanatçı tünelin kayasını tuval olarak kullanmıştı. Sahneler vahşi doğaya aitti. koşan kurtlar, ormanın farklı yüzleri. Görüntülerde hipnotize edici güzellikte bir şey vardı.

Güzel ve tehlikeli.

"Hoş geldiniz." Hawke gölgelerin arasından çıktı ve kaşlarını kaldırdı.
"Nöbetçilerinizi içeri alayım mı?"

"Gerek yok." Lucas gülümsedi. Vaughn ve Clay çoktan içeri girmişlerdi. Dorian dışarıda kalacaktı.

Hawke'un gözleri hiçbir şey söylemiyordu ama Lucas diğer alfanın, adamlarının içeri girmeyi başarmasına kızdığını biliyordu... yine.

"Paylaşmak ister misin?"

"Herkesin sırlara ihtiyacı vardır. Bana güvenli evlerimize giremeyeceğinizi söylemeyin."

Hawke kaşlarını çattı. "Peki ya karşılıklı güven?"

Sascha güldü ve iki adam da ona bakmak için döndü, canavarları sesin saflığı karşısında büyülenmişti. Lucas fark etti ki, bu

Onun güldüğünü ilk kez duyuyordu. İçindeki sahiplenme ihtiyacı en acıtıcı şefkatle gerildi. Onun için tahmin edebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyordu. Eğer o ölürse, kalbi de ölürdü.

"Birbirinizin barış teklifine inandığınızdan tam olarak emin olmayan iki vahşi hayvan gibisiniz. Karar vermeden önce birbirinizin etrafında daha ne kadar döneceksiniz merak ediyorum." Başını salladı, o ürkütücü gözleri

kadınısı bir eğlenceyle parlıyordu. O anda içindeki canavarın arzuladığı her şey, kadın ve tutku, kahkaha ve oyun, duygusallık ve açlık.

Lucas, Hawke'ın derin bir nefes aldığını hissetti. Kurda tekrar baktığında, yüzünde basit bir mesaj okudu: Eğer o senin olmasaydı...

"Ama öyle," dedi Lucas, bir yırtıcıdan diğerine, bir alfadan diğerine.

Tablolardan birine bakmakta olan Sascha duymadı. "Bunlar çok güzel Hawke." Ona döndü. "Bu ressam senin Paket mi?"

Hawke'ın yüzü, üzerine boya kaya gibi duygusuzlaşana kadar sertleşmiş gibiydi. "." Başını arkasına doğru salladı. "Hadi gidelim."

Sascha'nın elini tutmaya gittiğinde Lucas'ın sıkıntılı gözleriyle karşılaştı. Lucas başını salladı, sanatçı hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

"mı yaşıyorlar?" Sascha beş dakika boyunca yürüdükten ve giderek daha derine indikten sonra sordu.

". Burası onların sürü merkezi olarak işlev görüyor." Kar Dansçıları şimdiki kadar korkulan bir grup haline gelmeden önce Grup, onları için saklandıkları yeri bulmaya çalıştıktan sonra. Hepsi başarısız oldu. DarkRiver'a kadar. Lucas ve nöbetçileri sadece sığınağı bulmuşlar, içine sızmışlardı. Tek amaçları arkalarında basit bir mesaj bırakmaktı.

Bize zarar vermeyin, biz de size zarar vermeyelim. DR.

Bir gün sonra, Lucas'ın ininde bir yanıt bulundu. Anlaştık.

SD.

Bazen hayvan olmak iyi bir şeydi. Psy dünyasında ve hatta insan dünyasında bu tür müzakereler aylar sürebilirdi.

O ilk teması takip eden yıllarda, daha uygulanabilir bir ilişkiye doğru temkinli bir şekilde ilerlemeye başlamışlardı. Ama o basit kural hâlâ geçerliydi.

Bize zarar vermeyin, biz de size

vermeyelim. Hawke önlerinden sağa

döndü.

"Solda ne var?" Sascha koridorun aşağısına bakarak sordu.

"Evler." Tünellere ilk , DarkRiver KarDansçıları'nın yavrularının evlerinin yakınında olduklarını bilmelerini sağlamış ve zarar vermeden oradan ayrılmıştı. Daha net bir şey yoktu. dostluk göstergesi.

Birkaç dakika sonra başka bir çatala geldiler. Koridorlar birkaç farklı yöne doğru uzanıyordu. İleride, odaları görebiliyorlardı. açılıyor ve insanlar yürüyordu. Hawke onları en sağdaki koridordan geçirdi ve kapalı bir kapının önünde durdu.

Lucas yanında, Sascha'nın tüm vücudunun sessizleştiğini hissetti. "Hawke," dedi, sesinde tuhaf bir nota vardı. "O kapının ardında ne hissediyorum?"

O buzgözler onlarınkiyle buluştu. "." Kapıyı iterek açtı ve içeri girdi.

Lucas Sascha'nın önünden gitti, tüm duyuları belaya hazırды. Vaughn ve Clay çoktan yakınlarındaydı, insan şekline girmişler ve kurtların izini kaybettirmek için çalıntı kıyafetler giymişlerdi.

Bir şey olursa dışarı çıkmak zor olurdu. Zor ama imkansız değil.

Yoksa Lucas arkadaşını buraya asla getirmezdi.

Ancak, onları odada bekleyen şey, hiç de onun istediği gibi değildi. hazırlanabilirdi. Farklı yaşlarda beş kişi büyük, yuvarlak bir masanın etrafında oturuyordu. Kurt gibi kokmuyorlardı. Sonra içlerinden biri başını kaldırdı ve gece gökyüzü gözleri onunkilerle buluştu. "Tanrım!" Sascha'nın içeri girmesine izin verdi. ama kapıyı açık bıraktı.

Sascha bu beş kişinin kim olduğunu görür görmez anlamıştı; Nikita ona davanın ayrıntılarını anlatmıştı. "Lauren ailesi," fısıldadı. SnowDancer bölgesinde kaybolan beş Psy'nin yaşlarını hiç bilmiyordu, hiçbirinin çocuk olmasını beklemiyordu, çünkü öğrendiği onca şeyden sonra bile kendi insanların böyle bir şey yapabileceğini kabul etmeye hazır değildi.

Masumların en masumuna duyarsızca sırtlarını dönüyorlar.

En yaşlı ikisi erkekti, biri koyu sarışın, diğeri zengin çikolata rengine saçlara sahipti. İkisinin de gözleri insandı. Sarı saçlı erkek kırk yaşlarında görünüyordu, ama diğeri Sascha'nın yaşına daha yakındı. Sonra koyu kırmızı saçlı ve gözleri kardinal Psy'inkilere benzeyen genç bir kız vardı.

Aynı saçlara ve aynı gözlere sahip genç bir oğlanın yanında korumacı bir şekilde oturuyordu. Son olarak, iki yaşlı erkeğin arasına on yaşlarında bir kız oturdu. Çilek sarısı saçları vardı ve güçlü bir Psy. Gözleri soluk yeşil renkteydi.

"Nasıl?" Ağdan koparılmaktan nasıl kurtulmuşlardı? Nasıl hayatta kalmışlardı?

"Biz soğukkanlı katiller değiliz, Sascha." Hawke'ın sesi buz gibiydi. "Psy gibi değiliz." Oturdu ve Sascha, Lucas'ın onu da bir koltuğa izin verdi.

Genç kız başını kaldırdı ve Sascha bir öfke patlaması hissettiğine yemin etti. "Yine genellemeler yapıyorsun. Bu bütün kurtların vahşi olduğunu söylemekle aynı ."

Hawke sinirlenmek yerine bir parça rahatlamış görünüyordu. "Sascha Duncan, Sienna Lauren ile tanış. Yanındaki de kardeşi Toby." İki yaşlı erkeği işaret etti.

Sarışın olan ayağa kalktı, duruşu bir askerinki kadar dikti. "Ben Walker Lauren. Sienna ve Toby merhum kız kardeşimin çocukları. Bu da benim kızım, Marlee." Yanında oturan kıza selam verdi. Küçük bir el onunkine kaydı ve parmakları elin etrafında kıvrıldı.

Walker oturduktan sonra siyah saçlı adam, "Ben Judd Lauren," dedi. "Walker'ın kardeşi."

"Anlamıyorum." Sascha aklındaki soru işaretleri arasında zar zor düşünebiliyordu.

"ölü olarak listelenmişsiniz." Ve NetMind hata yapmazdı.

"Ağ söz konusu olduğunda, öyleyiz," diye yanıtladı Walker.

Marlee'nin dokunuşunu kabul etme şekline rağmen, Marlee ondan hiçbir şey hissetmiyordu. Hiçbir şey. Judd Lauren ile aynı. O da En genç ikisi, Marlee ve Toby, kesinlikle duygularını belli ediyorlardı ama Sienna'yı okumak daha zordu. "Hepiniz E-Psy misiniz?"

Sienna başını salladı. "E-Psy nedir?" Walker

ona sert bir bakış fırlattı. "Sienna."

Genç kız arkasına yaslandı ve ağzını kapattı. Sascha, iki erkeğin de Sascha'nın ağa bağlı olduğu için onlara ihanet edeceğinden endişelenmiş olmaları gerektiğini biliyordu.

"Neden SnowDancer bölgesine geldin? Bunun ölüme davetiye çıkarmak olduğunu biliyor olmalıydın."

Walker ve Judd birbirlerine baktılar ve Walker konuştuğunda Judd onun hepsi adına konuştuğunu anladı. "İltica ettik."

Yaşadığı şok yüzünden Lucas'ın eline uzandı ve masanın üzerinde duran elini sıkıca kavradı. "Ne?"

"Kız kardeşimiz intihar ettikten sonra tüm aile rehabilitasyona alındı." Walker'ın sakin tonu hiçbir şeyi ele vermiyordu ama Sascha, Marlee ve Toby'den gelen acı ve ıstırapı hissedebiliyordu.

İçgüdüsel olarak, onları yatıştırmak için elinden geleni yaptı. Sienna'nın gözleri büyüdü. "Ne yapıyorsun, Sascha?"

Walker ve Judd donup kalmış, Sascha'ya zehirli bir yılanı bakar gibi bakıyorlardı. Judd Hawke'a döndü. "Bize onun güvende olduğuna dair söz vermiştin." Kelimeler jilet gibi keskindi.

"Öyle." Bir kurdun solgun gözleri Sascha'ninkilerle buluştu. "Onlara ne anlat, tatlım."

Lucas sinirlendi. "Dikkat et, kurt."

Hawke'ın gülümsemesi yavaş ve çok tatmin ediciydi. Onun yanındaki Sienna sandalyesinde dimdik oturmuş, iki alfadan Sascha'ya bakıyordu.

"Özür dilerim," diye özür diledi Sascha, erkekler arasındaki şakalaşmayı görmezden gelerek. "Güçlerim üzerindeki kontrolüm hâlâ biraz dengesiz. Ben bir E- Psy'im, bir empat."

Walker öne doğru eğildi. "E diye bir şey yoktur."

"Sessizlik'ten önce de vardı," dedi ona. "E-Psy'ler şifacıdır zihnin. Boğulmakta olan insanlara yardım etmemiz gerekiyor."

ama sanırım varlığımız Protokol'ün uygulanmasının önünde bir engeldi." Yani sessizce yok edilmişlerdi. Irkı hakkında bildiği her şeye rağmen Nihai ihanetin itirafı ruhuna saplanmış bir bıçak gibi hissettirdi.

"Sanırım konuşmamız gerekiyor," dedi Walker.

"Evet." Lucas'ın canavarının uyandığını hissetti, sahiplenici içgüdüleri onun diğer erkeklerle yalnız kalmasından hoşlanmıyordu. "Sanırım hepimizin daha fazla konuşmaya ihtiyacı var."

Walker ipucunu aldı. "Tabii ki."

Ne hakkında konuştuklarını tekrar düşündü. "Neden tüm aile Merkez'e mahkum edildi?" Kadın, bir süre Çocukların masum yüzleri ve nasıl bir zalim aklın onları daha dünyaya gelmeden kişiliklerinden yoksun bırakabileceğini merak . gelişmek için bir şansı vardı. O kadar da saf değildi.

Lauren'in çocukları bu şekilde mahkûm edilen ilk çocuklardı ama şimdiye kadar gördüğü hiçbir şey onu bu yeni dehşete hazırlamamıştı.

Sienna, Walker'ın bakışını görmezden gelerek, "Annem bir Psy için çok alışılmadık bir şekilde canına kıydı, kardinal bir Psy," dedi. "Soyundu çırılçıplak kendini Golden Gate Köprüsü'nden aşağı ıslınladı ve sonunda özgür olduğunu haykırdı."

BÖLÜM 23

Sascha genç kardinalin gözlerinin içine baktı ve ona içindeki öfke ve acıyı boşaltmasını söylemek istedi.

Sessizlik duvarının arkasına sığınmak sadece yavaş bir ölüm anlamına gelirdi. Bunu zor yoldan öğrenmişti.

"Ayrıca geçmişte birkaç... olay yaşadık. Konsey soy ağacımızı istenmeyen özelliklerden 'arındırmak' gerektiğine karar verdi." Judd'ın gözleri Marlee'ye kaydı. "Ailenin biyolojik olmayan üyelerine herhangi bir ilişkiden feragat etme ya da rehabilitasyon."

Sascha satır aralarını okudu ve duydukları o kadar yürek parçalayıcıydı ki konuşamadı.

Marlee'nin biyolojik annesi çocuğunu terk etmiş, işkence görmesi için ona teslim etmişti. Bu ihanetin sarsıcı doğası, insan ya da Dönüşen kalbi olan hiç kimsenin anlayamayacağı bir şeydi. Ve Sascha'nın kalbi artık Psy değildi, tabii daha önce olduysa.

"Nasıl hayatta olabilirsin?" Lucas kızın elini dudaklarına götürdü. nazik bir öpücük. Bunun bir bölge işareti olmadığını biliyordu; bu sadece bir Dönüşen'in eşine karşı gösterdiği bir sevgi jestiydi. hatta düşündü bile. Ama odadaki tüm Psy'lar fark etti. Ve merak ettiler. "Sascha'ya göre, Ağ ile bağlantınız kesildiğinde, işlev görmek için gereken geri bildirimi kaybediyorsunuz."

"Biz de öyle düşünmüştük," diye söze başladı Walker. "İltica etmeye karar verdiğimizde, SnowDancers'a itibarlarından dolayı geldik. Psy ile. Vicdansızca öldüren vahşi hayvanlar olarak görülüyorlar. Ancak Konsey'in işlerimizi halletmemize izin verdiği süre boyunca onları araştırdık. Toby ve Marlee'yi gördükleri yerde yok etmeyeceklerini biliyorduk."

Sascha kaşlarını çattı. "Küçüklerin bunun için burada olması gerektiğini sanmıyorum." Korkuları çok gerçek ve çok korkutucuydu.

"Ben de onlara öyle söyledim," dedi Hawke, ağzının kenarında bir tikle. "Bu tür şeyleri yavruların önünde konuşmayız."

"Onları senin şefkatli bakımına bırakmamızı mı bekliyorsun?" Judd sordu. Hawke, "Sienna, çocukları al ve git," diye emretti.

Sascha'yı şaşırtan, dik başlı olduğu her halinden belli olan genç ayağa kalktı ve Toby'nin elini tuttu. "Marlee, buraya gel."

Kız babasına baktı. Sonunda Walker başıyla onayladı. Marlee neredeyse koşarak Sienna'nın diğer yanına gitti ve elini kızıl saçlı kızın boştaki elinin içine soktu. Gençler belli ki birbirlerine dokunmaya alışmışlardı.

Sascha'nın tahminine göre, yaşlı Psy çocukların iyiliği için bu dokunuşları kabullenmeyi öğrenmeye çalışıyordu. Hiçbir normal Psy bir başkasıyla ilgilenmenin onları etkilemesine izin vermezdi ama Laurens'lar pek de normal sayılmazdı.

"Bunu Toby ve Marlee için yapıyorum, senin için değil." Bu meydan okuyan sözler Hawke'a yönelikti.

Alfa ona sahte bir selam verdi. "Ben istedim diye bir şey Tanrı korusun."

"Olup bittiğini bilmeyi hak ediyorum." Sienna amcalarına baktı. "Ben çocuk değilim."

"İrtibatta kalın." Walker'ın ses tonundan Sienna'nın "karanlık tarafa" geçmesi ve Hawke'ın emirlerine itaat etmesi hakkında ne düşündüğü anlaşılıyordu.

Komuta.

Kapı Sienna ve çocukların arkasından kapanana kadar kimse konuşmadı. Sonra ölüm hakkında konuştular.

"Yani ölmeyi bekliyordun," dedi Sascha.

"Elbette." Walker başını salladı. "Ama biz Toby'ye ve Marlee'ye bir şans. Yeni bir şekilde yaşamayı öğrenecek kadar gençler, zihinleri hala plastik. Biz, onların bu yeni hayattan bir şekilde yeni bir internet bağlantısı bulabilir. Beyinlerindeki yollar. Bu çok büyük bir şans değildi ama başka türlü sahip olabileceklerinden daha fazlaydı."

"Sienna?"

"O zamanlar on altı yaşındaydı." Walker'ın gözleri o kadar soğukkanlıydı ki, Sascha onların Marlee'ninkilerle aynı soluk yeşil olduğunu fark ederek irkildi. "Kurtların onu bir tehdit olarak göreve ortadan kaldıracığını varsayarak çalıştık."

"Yine de onu buraya mı getirdin?" Lucas'ın sesi bir kırbaç gibiydi. "Bir çocuğu neredeyse kesin bir ölüme mi götürdün?"

Sascha bilmeseydi, Judd'ın çenesinin öfkeyle gerildiğini düşünebilirdi. "Başka seçeneğimiz yoktu," dedi genç erkek. "Sienna rehabilite edilmek yerine ölmeyi tercih ederdi. Eğer onu almasaydık, kendi başına peşimizden gelirdi."

Sascha sonunda anlamayı öğrendiği zihninin gizli kısmıyla Lucas'ı . "Haklılar," dedi.

"Rehabilitasyon ölümden de kötüdür, hayal edebileceğiniz her şeyden daha kötüdür."

Lucas onun kendisini yatıştırmasına, şefkatle sarmasına izin verdi. "Onları neden öldürmedin?" diye sordu Hawke'a.

"Biz aptal değiliz, dönüşerek ölmeyi bekledikleri belliydi." Eli masanın üzerinde yumruk olmuştu.

"Onları fidye almak amacıyla yakaladık."

Judd, "Sonra ona fidyeyi ödeyecek olanın Konsey olduğunu ve nedenini söyledik," dedi. "Bu onu kötü bir durumda bıraktı. Bölgesinde beş Net bağlantılı Psy bulunduramazdı ve bir vicdanı olduğu için bizi basitçe idam edemez veya rehabilite edilmek üzere teslim edemezdi.

O

bağlantıyı kesmemizi söyledi."

Walker, "Kar Dansçıları'ndan kurtulan herhangi birimizin güvenliğini sağlamak için her halükarda bunu yapmak zorunda kalacağını her zaman biliyorduk," dedi.

ekledi. "Konsey kaçtığımızı anladığında, bizi yok etmek için Ağ bağlantısını kullanacaktı. Kimse Psy'dan kaçamaz."

Judd doğruca Sascha'ya baktı ve Sascha onun Psy'ların mükemmel tarzında, inanılmaz derecede yakışıklı olduğunu fark etti. "Bunu düşünen Sienna'ydı." Duruşu en az ağabeyi kadar resmiydi.

"Neyin?" Sascha Lauren'lardan çok etkilenmişti. En genç ikisinin gerçekten de uyum sağlamaya başladıkları, zihinlerinin Dönüşenlerin yaşam tarzıyla bütünleşebildiği açıktı. Aynı şekilde, Judd ve Walker da Psy dünyalarında kilitli kalmış, yalanı çok uzun süre yaşamışlardı.

Onun aksine, iki erkeğin güçlerinin doğası onları duygularıyla yüzleşmeye zorlamıyordu. Bir de Sienna vardı, ortada kaldı. On altı yaşındayken neredeyse tamamen şartlanmış, Psy makinesinin bir dişlisi olarak işlev görmeye hazır olurdu.

"Ailevi bir PsyNet'in," dedi Walker, onun bakışlarıyla buluşarak. "Birbiri ardına Ağ'dan çıkmaya başlamamızı önerdi, sadece her damla arasında milisaniyeler var."

"Sanki onları kesiyormuşuz gibi." Hawke'gözleri kutup buzunun soğuk mavisiydi. Sascha ona ulaşma dürtüsüyle savaştı. elini ısırp koparacaktı. Bu kurdu karşısına alan kadın ya çok cesur ya da çok aptal olmalıydı.

"Aynen öyle." Walker başını salladı. "Bu aynı zamanda kimsenin bize kilitlenmesini de imkânsız hale getirdi. Dışarı çıktığımız anda zihnimizi

ailenin başka bir üyesi. İlk ayrılan kişi Bağlantıyı kuracak kadar güçlü biri, ilk ayrılık ve izolasyondan sağ çıkabilecek biri."

"Sienna?" Sascha sordu.

"Hayır. O bir kardinal ama kendini yeterince kontrol edemedi. güçler. Judd ." Walker kardeşine baktı. "En son ben bıraktım, çocuklara yol göstermek ."

Sascha, Judd'un bu işi üstlenebilmesi için kardinal seviyesinin biraz altında olması gerektiğini tahmin etti.

"İşe yaradı mı?" Kalbi boğazına kaçmıştı.

"Evet. Döngü içinde üretilen enerjiden sürekli olarak beslenen kapalı bir çember yarattık."

Heyecan ve umut içinde patladı. "Can..."

Walker o umutsuz soruyu soramadan konuşmaya başladı. "Hayır, Sascha. Özür dilerim." Sözcükler onun söylediğinden daha nazikti. Psy'lardan birinden beklenen. "Döngünün işleyebilmesi için onu kilitlememiz gerekiyordu. Üç olgunlaşmamış zihinle, Judd'ın her şeyi ve bunu devam ettirmek zorundayım. Sienna yardım edebilecek yaşa gelene kadar, Marlee ve Toby'nin PsyNet'e yeniden katılmaya yönelik içgüdüsel girişimlerini kontrol eden biz olacağız."

"Döngüyü açtığın anda," diye fısıldadı, "yeniden bağlantı kurmaya çalışacaklar."

Walker başını salladı. "Ellerinde değil. Ağın bir parçası olma ihtiyacı doğuştan gelen bir şey. İkimiz bu içgüdüyü kontrol edebilecek kadar yaşlı ve güçlüyüz ama Sienna'da bile sorun. Sizi içeri almak için döngüyü açıp onları kaybetme riskini göze alamayız."

"Anlıyorum."

Lucas onun yanına kaydı. "Yavrularını korumak her şeyden önce gelir." Sesinde bir suçlama yoktu ve kadın onun da aynı şeyi yapacağını biliyordu.

aynı seçim. Ama aynı zamanda onun hayal kırıklığını ve onu koruma ihtiyacını da hissedebiliyordu. Eğer iş o noktaya gelirse, eşinin onu kurtarmak için Laurens'ların her birini feda etmekte hiç zorlanmayacağını anlıyordu. Bu kadar çok sevilme neredeyse dehşet vericiydi. Neredeyse.

Diğer iki Psy ona baktı. "Evet."

"Ama," dedi Judd, "ihtiyacınız olan dikkat dağınıklığını sağlayabiliriz. Sienna ve ben ikimiz bir dizi... sıra dışı yeteneğe sahip telepatlarız. Zayıf bir Psy'nin zihni aracılığıyla Ağ'a gizlice girmenin bir yolunu bulduk.

"Güçlerimizi o kişinin bağlantı hattından geçirmeyi ve birkaç ana iletişim hattını karıştırmayı planlıyoruz. Oldukça zor olacak-ikinci el sabotaj kullanılan zihnin Gradyanına bağlı ve bizim adamımız 4.5 bile değil."

Sascha zihin kontrolünden bahsettiklerini biliyordu, bu hem yasadışı hem de ahlaka aykırı bir şeydi. "Eğer bunu yaparsanız, onlardan bir farkımız kalmaz."

Judd bir Hawke'a bir de ona baktı. "Sadece ağ bağlantısını kullanacağız.

İkimiz de gönüllüğümüzün uyuşturucu etkisindeki zihnini taramakla ilgilenmiyoruz. Bu sizin seçiminiz."

Sascha, bir kuralı korumak için diğerini çiğnemenin etik olup olmadığıyla mücadele etti.

Brenna'nın hayatı bir zihnin istilasına karşı. Ona karar verdiren şey Hawke'ın etrafında gördüğü acı dolu gölgelerdi. Hawke Sürü arkadaşının düşman ellerinde tutulduğu her saniye ölüyor, alfa kalbi suçluluk ve kederin ikiz pençeleri tarafından parçalanıyordu.

"Gönüllü mü?"

"Para konuşur. Ne için gönüllü olduğu umurunda bile değil." Hawke devam etmesi için Judd'a başıyla işaret etti.

"Mola çok kısa sürecek - kimsenin bizi diğerinin zihninden takip etmesi riskini göze alamayız. Aynı nedenle hiçbirimiz senin rolünü oynayamayız. Hayatta olduğumuzdan şüphelendikleri anda bile peşimize düşerler."

"Bir dakikalık mola yeterli olacaktır. Bunun etkileri bir süre boyunca Ağ'da dalgalanacak," dedi Sascha, kaşlarını çatarak. "Katil benim psişik kokumun değişen doğasını algılamalı. Herkes sakinleşip benim neyim merak etmeye başlamadan önce."

"O zaman bile muhtemelen hemen anlamayacaklardır - çoğu Psy bir Dönüşen'in zihninin içini hiç görmemiştir. İşe yaramaması için hiçbir sebep yok." Tabii her şey cehenneme dönmez ve onun farkına ilk varanlar Konsey Üyeleri olmazsa.

Eli Lucas'ın elini sıkıca kavradı, korku midesinde sıkı bir düğüm oluşturdu. Ölmek istemiyordu, yirmi altı yıllık yalnızlıktan sonra keşfettiği bu adamı terk etmek istemiyordu. Ama Brenna'nın ölümü üzerine çökmüşken onu sevmek için fazladan birkaç gün de çalamazdı.

Vicdan. Annesi de bu dehşetin bir parçasıydı ve en azından bir hayat kurtarması gerekiyordu.

Kimse onu kurtaramayacak olsa bile.

Bunun adaletsizliği onu paramparça etmekle tehdit ediyordu - bu zafer ona gösterilmişken nasıl olur da elinden ? Tabii ki bu zafer hiçbir zaman onun olmamıştı.

Sessizliğin zehriyle beslenen zihninin çöküşü panteriyle tanışmadan çok önce başlamıştı.

"Kedicik." Lucas'ın sesi kulağına bir mırıltı gibi geliyordu. "Acıtmayı kes." Kız daha yorum yapamadan Lucas, birkaç gün önce onu tamamen şoke edecek bir şey yaptı. Sandalyesini geriye iterek onu kucağına aldı. Bu rahat güç gösterisi ona, daha birkaç gün önce farklılıklar, sürprizler, asla tam olarak keşfetme şansı bulşeyler.

Kucaklaşmaya karşı koymak istemediğinden başını onun omzuna yasladı ve kokusunu içine çekti. Lucas onu durdurmaya çalışabilirdi ama o bunu yapacağını biliyordu. Ölüm kesindi

-Bu sadece son çıkışını nasıl yapacağına dair bir durumdu. Yani şimdilik hayatını duygusal olarak zirvede yaşayacaktı. Dokunacak, gülecek ve herkesin içinde sarılacaktı.

"Katile hitap etmek için yanlış cinsiyette olsak da, Walker ve ben planınızı uygulayabileceğimiz bir yol düşünmeye çalıştık, Zaten ağın dışında olduğumuz için," dedi Judd, Lucas'ın kollarında güvenle yatışını izleyerek. "Ne yazık ki en azından birimizin hayatta olduğunu bilmelerini sağlamamız gerekecek."

"Bu da onları diğerlerinin ölümü konusunda şüpheli yapar." Sascha tamamladı. "Anlıyorum Judd. Çocukların hayatını ön planda tuttuğun için kendini suçlu hissetme. Ben de aynısını yapardım."

"Psy suçluluk hissetmez." Judd'ın gözleri serindi.

Durumun aciliyetine rağmen gülümsemek istedi. "Tabii ki hayır."

Lucas onun burnunun ucunu öptü ve bu hareket kadar şakacıydı ki artık gülümsemesini gizlemek için hiçbir şey yapamıyordu.

"Psy'm biliyor." Gözlerinde kahkahalar titreşti ama kolları onu sıkıca tuttu.

Hawke de baktı. "Ve onu kaybetmeyeceğiz."

Lucas kurtla bakışlarını kilitledi. Sascha yırtıcı şekil değiştirenlerin eşlerini korumak için ne kadar derinlere inebileceğini anlamamıştı, o sahiplenmeyi kimsenin anlayamayacağı bir şekilde anlamamıştı. "Hayır, değiliz."

"PsyNet dışında hayatta kalamayacağıma inanmayı reddediyorlar." Sascha başını salladı. "Anlat onlara."

"Haklı," dedi Walker. "Kendini bıraktığında bağlanabileceği başka bir psişik ağa ihtiyacı var. Eğer bunu yapmazsa, birkaç dakika içinde bir tür psişik açlıktan ölecektir."

"Bir şekilde onu Ağ'dan çıkarmanın bir yolunu bulsak bile, Toby ve Sienna gibi o da bir tutsak olacak." Judd onun gözlerini işaret etti. "Görünüşümüzü değiştirip dünyaya çıkabiliriz ama kardinal gözlerini saklayamazsın."

"Saklanmayacak." Lucas'ın Sascha'yı herhangi bir şekilde gömmeye niyeti yoktu; zaten hayatının büyük bir kısmını gömülü geçirmişti. "Eşim benim yanımda duracak."

"Konsey onu öldürmenin bir yolunu bulacaktır." Walker'ın ses tonu son derece gerçekçiydi.

"Onları bize bırakın," dedi Hawke. Hem DarkRiver'dan hem de SnowDancers'dan söz ettiği açıktı. "Senin için Sascha'yı PsyNet dışında nasıl hayatta tutabileceğimizi bulmamıza yardım etmek."

Odayı derin bir sessizlik kapladı. Lucas Sascha'nın sırtını okşadı ve Konsey'i kimsenin ona dokunmaya cesaret edemeyeceği kadar nasıl korkutabileceğini düşündü. Duygu hissetmeyebilirlerdi ama herkes ölmekten korkuyordu.

Judd'ın gözleri önünde odaklanamadı. Bir an sonra Walker'ın kiler de aynısını yaptı. Lucas ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissetti ve ikisinin yoğun bir telepati kurduğunu anladı. Sascha onun rahatsızlığının farkındaymış gibi kollarını boynuna dolayarak daha da yaklaştı. Lucas izin verdi

Vücudu onun yumuşak ağırlığını, sıcaklığını, yaşamını hissediyor ve eşini bulduğu için gurur duyuyordu. Onu kaybetmesine imkân yoktu.

"Bir olasılık var," dedi Walker.

Herkes en yaşlı Psy'a baktı.

"Sienna bizi zihinlerimizin sadece geri bildirim ihtiyacı olduğuna ikna etmeye çalışıyor, Psy geri bildirimine değil."

"Sorun şu ki, Ağ'dan çıkmadan bunu test etmenin bir yolu yok." Judd Sienna ile tartışmaya devam ediyormuş gibi görünüyordu onlarla konuşurken bile.

Sascha'nın alnı kırıştı. "Psy zihinleriyle bağlantı kurmadan nasıl geri bildirim alabilirim?"

"Değişen zihinlerle bağlantı kurarsınız. Açıklayacağımız nedenlerden dolayı, insan zihinlerinin işe yarayacağını düşünmüyoruz."

Lucas Sascha'yı o kadar sıktı ki Sascha itiraz etti. "Üzgünüm, kedici," diye mırıldandı, dikkatini Walker Lauren'a vermişti. "Bu olabilir mi? bitti mi?"

"Hayır, tabii ki hayır." Sascha doğrulup oturdu ve örgüsünden kurtulan bir tutam saç kulağının arkasına sıkıştırdı. "Her iki tarafta da Tp gücü olmadan nasıl bir bağlantı kurulabilir ki? Tüm Psy'lar asgari düzeyde telepatiyle doğarlar."

Lucas'ın canavarı bir şeyler sakladığını söyleyen bir tür çiğ çaresizlik kokusu almıştı.

"Bırak konuşsunlar, Sascha."

"Neden?" diye bağırdı. "Bize yalan satabilsinler diye mi?"

"Şşş." Elinin eklemlerini kızın yanağında gezdirdi. "Beni terk etmeye bu kadar hevesli misin?" Nasıl olur da her gün için savaşmak istemez?

birlikte olabilirler mi?

Acı, gözlerinin güzelliğini parçaladı. Düzensiz bir hıçkırıkla yüzünü ellerinin arasına aldı. "Bana umut verilip sonra onu kaybetmeyi kaldıramıyorum."

Keşke acısını ondan alabilseydi, keşke savunmasız arkadaşı değil de empati kuran kendisi olsaydı.

"Sienna bunun işe yarayacağına inanıyor." Walker'ın soluk yeşil gözleri Lucas'ın Sascha'nın ensesini okşayan elinin hareketi. "İki eşin birbirine bağlanma şeklinin bir tür psişik bağa eşit olduğunu düşünüyor. Bu çiftleşme bağlantısı Sascha'yı PsyNet'ten çıktığında hayatta tutacaktır."

Sascha başını kaldırdı. "Bunu düşünmediğimi mi sanıyorsun?"

"Ne?" Lucas hırladı. "Neden bana söylemedin?" Panter öfkeyle dişlerini göstermek istedi.

"Onlara nedenini sor." Onu hiç görmediği kadar öfkeliydi. "Çünkü ihtiyacım olan geri bildirimi tek bir zihin sağlayamaz. kendini öldürüyor. Seninle herhangi bir şekilde bağlantı kurmak, seni benimle birlikte yavaş bir ölüme mahkûm etmek demektir."

"Evet," dedi Walker. "Ailesel ağımız PsyNet ile aynı şekilde işliyor ama daha küçük ölçekte - geri bildirim bir şekilde birikiyor. Bununla birlikte, hepimiz Psy'yiz ve hepimiz Ağı beslemenin yanı sıra ondan besleniyoruz, bunun da çoğalma etkisi yarattığına inanıyoruz.

"Sizin durumunuzda böyle bir etki olmayacaktır. Açığı kapatmak için eşinizin sürüsündeki diğer kişilerle bağlantı kurmanız gerekir. Üç ya da dört zihinle, bir arka plan geri bildirim havuzu olacaktır.

-Her zihnin ürettiği yedek enerji. Aktif olarak kimseyi tüketmiyorsunuz."

"İmkânsız." Sascha öne doğru eğilmiş, avuç içlerini masaya dayamıştı. Masa. "Eşler arasındaki bağın neredeyse psişik olduğuna katılıyorum ama bu bağ benim için başka biriyle mevcut değil. Birden fazla leoparla nasıl çiftleşebilirim?"

"Değilsin," diye tersledi Lucas kendini durduramadan. "Sen bana aitsin. Hikayenin sonu."

Gözlerini ona dikti. "Bunu biliyorum majesteleri, ama Walker'ın önerdiği şeyin imkânsızlığına işaret ediyordum. Sizin dışınızda biriyle bağlantı kurmam mümkün değil."

Lucas'ın canavarı onun kendisinden başka birine bağlı olduğu düşüncesinden nefret ediyordu ama eğer bu onu hayatta tutacaksa onu paylaşacağını fark etti. Bu onu paramparça edecekti ama . İlk kez bu kadar kendi duygularının derinliğini anlamıştı.

"Başka bir fikrin var mı?" Hawke sordu.

Sessizlik.

Kurt ayağa kalktı. "Savaşa hazırlanın."

Sascha eve dönüş yolunun her santimetresinde onunla tartıştı. "Beni birkaç gün daha hayatta tutmak istediğin için yüzlerce kişinin ölmesine izin mi vereceksin?"

"Hayatınızın bir saati benim için binlerce insandan daha değerlidir."

"Peki ya Julian ve Roman? Kit ne olacak? Rina ne olacak? Onları kaybetmeye razı mısınız?"

Soruları kalbine inen tekmeler gibi hissetti. "Ölmeyecekler."

"Sanki yapmayacaklar!" Küfür kullanması onu ne kadar zorladığını gösteriyordu. "Konsey sürünüzü ortadan kaldırmaya karar verirse, yıllar sürse bile her biriniz ortadan kaldırılacaksınız."

"Yani arkama yaslanıp kendini öldürmene izin vermemi mi istiyorsun?"
Sözleri o kadar öfkeliydi ki, sanki ona vurmuş gibi başı geriye gitti.

"Hayır. Birinin hayatını kurtarmama yardım etmeni istiyorum. Bana gururumu geri vermeni istiyorum."

Kaşlarını çattı. "Ne zaman kaybettin?"

"Annemin katillere yardım ve yataklık ettiğini öğrendiğimde."
Acımasızca dürüst bir ifadeydi.

Onun elini tutmaya çalıştı. Kadın elini çekip . "Hayır! Bunu yapmana izin vermeyeceğim."

"Planının işe yaraması için işbirliği yapmamıza ihtiyacın var," diye belirtti. "Kimse size yardım etmek için arkamdan iş çevirmeyecek."
Onların bağırsaklarını deşeceğini, onları öyle küçük parçalara ayıracağını biliyorlardı ki
Kaldı. O alfa değildi çünkü halkı ona iyi davrandığında

tehdit edildi. Peki ya kadını? Onun için dünyayı yerle bir ederdi.

"Belki de istemiyorumdur," diye fısıldadı. "Belki de sizlerden biri olmadan deneyeceğim.

Kalkanlarım teker teker çöküyor. Maruz kalmak kaçınılmaz. Onlar Birkaç gün içinde peşime düşecekler ve düştüklerinde de rehabilitasyondan kaçmak için zaten Net'ten çıkmak zorunda kalacağım."

O da biliyordu. "Benim yardımım olsa da olmasa da bunu yapacaksın." Aracı güvenli evin ön bahçesinde durdurdu.

BÖLÜM 24

"Benim olsan ne yapardın?" Adam ona baktığında gözleri simsiyahtı.
"Onur ne talep ederdi?"

"Sen benim eşimsin. Onurun hiçbir anlamı yok."

Kapıyı açtı ve dışarı çıktı. Kadın gelene kadar içeride oturdu.
yanına döndü ve kapıyı açtı. Elleri adamın yüzünde sıcak ve canlıydı.
"Yalancı," diye fısıldadı. "Onur her şey demektir. Aksi takdirde tıpkı
onlar gibi oluruz."

Dışarı çıkarak kollarını onun titreyen bedenine sıkıca sardı. "Ben
yaparım." Az önce kalbini söküp ayaklarının dibine serdiğini anlayıp
anlamadığını merak ediyordu.

Başını iki yana salladı. "Seni bu şekilde incitemem."

"Zar yok, kedicik. Seni demirleyeceğim ve sonrasında sen de psişik
olarak bana ulaşacaksın. Artık çiftleşmemiz için savaşmak yok. Bunu
engelleyen tek şey senin isteksizliğin; bağlanmaya çalıştığın anda
bağ yerine oturacak."

Onu tutuşunu kıracak kadar sert bir şekilde iterek, "Hayır." dedi.

"Evet."

"Sen olmadan DarkRiver'a ne olacak? Bunu hiç düşündün mü?" Başını
sallıyordu, gözleri simsiyahtı. "Sen
Seninle herhangi bir şekilde bağlantı kurarsam birkaç aydan fazla
dayanamazsın. Seni kuruturum. Seni yok etmemi isteme benden."

"Vaughn, Kit reşit olana kadar görevi devralacak kadar güçlü."
Yapılacak bir seçim yoktu.

"Hayır, Lucas. Hayır." Bütün vücudu titriyordu.

"İçeri girmene izin vermemin tek yolu bu." Sesindeki çeliği duymasına, onu etkisiz hale getirme tehdidini hatırlamasına izin verdi. Sascha söz konusu olduğunda onun içinde medeni olan hiçbir şey yoktu. "Bana söz ver."

Sessizce başını salladı. "Söz ver

bana, kedicik."

Dönerek ondan kaçtı. Eve girmesine izin verdi. Sonra Vaughn ormandan çıkıp karşısında durana kadar bekledi. "O haklı. DarkRiver'ın sana ihtiyacı var."

"Ve ona ihtiyacım var." Lucas sevdiği bir kadının ölümünü izlemişti. Bunu tekrar yapamazdı. "Eğer ondan , ölmüş kadar iyi olacağım. Her neyse."

Sascha, Henry'nin gölgesinden tam olarak kurtulamadığının farkındaydı. planı ertesi gece uygulamaya karar verdi. Bu ona, kendi düşünce kalıplarını dikkatle incelemek için zaman kazandıracaktı. taklit etmek. Rina, Sascha'nın onu taramasına izin vermek için gönüllü olmuştu. Genç askerin kurban profiline uyduğu anlaşılmıştı.

Bunlar mantıklı nedenlerdi ama gerçek şu ki, ne kadar bencilce olursa olsun, sevgilisiyle bir gece daha geçirmek istiyordu. Yatakta, karanlıkta ona uzanan kişi kendisiydi.

Vahşi ve öfkeliydi ve kadın onun bastırılmış öfkesini hissetti. Ama elleri dayanılmaz derecede şefkatliydi, dokunuşu hiç hayal etmediği türden bir bağlılıktı. Onun kollarında, güvende ve korunmuş bir şekilde uykuya daldı.

Bu yüzden rüya başladığında dehşete tam olarak inanamadı.

"Yardım edin bana!" Bir kadının bilincinin derinliklerinden gelen bir çığlıktı bu. "Lütfen bana yardım edin!"

Sascha duyduğu acı karşısında yıkılmış bir halde onu yatıştırmaya çalıştı. Kadın sanki yanmış gibi ondan uzaklaştı. "Hayır!"

"Sana yardım etmeme izin ver," diye yalvardı Sascha, yüzünü göremediği bu kadın için gözyaşları içinde.

"Sen Psy'sın." Bu ses öfke doluydu ama yüzeyin altında sonsuz bir ıstırap zonkluyordu.

"Ben onun gibi değilim." İnce şifa dalgaları gönderdi. Ona geri dönen duygular çok fazla şeyle yankılandı
Acı çekiyordu, ağrıyordu. Almaya devam etti ve acı gelmeye devam etti.
"İnanılmaz derecede güçlüsün."

"Ağladım." Fısıltısındaki meydan okuma kaybolmuştu. Sanki Sascha'ya, karanlığın içindeki yalnız sese güvenmek zorundaydı.
"Durması için ona yalvardım."

Sascha kadının parçalanmış gururunu onarmaya çalıştı. "Sen hayatta kaldınız ve onu aklınızdan çıkardınız. Kırılmadın. Önemli olan da bu."

"Bunu daha ne kadar yapabileceğimi

bilmiyorum." "Senin için geliyoruz. Bizim için

hayatta kal."

"Sen Pack değilsin. Kediler gibi kokuyorsun."

"Düşmana karşı hepimiz biriz." Hasarın derinliği genç kızın ruhu onu şaşırttı. Katili zihninin derinliklerinden uzak tutmayı başarması, onun inanılmaz irade gücünün bir göstergesiydi. "Geliyoruz, Brenna. Geliyoruz."

"Acele et." Ses azalıyordu. "Lütfen acele edin."

Sascha sabah olmak üzereyken uyandı ve daha fazla bekleyemeyeceklerini anladı. "Şimdi," dedi Lucas'a, onu oturma odasında

Hawke, yardımcıları ve diğer iki erkek. Kurtları orada görmek onu şaşırtmamıştı; her iki alfa da Psy'lara karşı ayaklanmaya hazırlanıyordu, "Bunu şimdi yapmalıyız. Brenna'yı daha fazla onunla bırakamayız." Ses tonu histerik olmanın bu tarafındaydı.

Lucas herkesin dışarı çıkmasını emretti. Herkes dışarı çıkıp kapıyı arkalarından kapatırken kimse tek kelime etmedi. Hawke dışında kimse. "Laurens'a ne zaman söyleyeyim?"

Sascha onun saatine uzanırken, o da kendi saatine uzandı. "Beş dakika sonra."

"Judd'ı
arayacağım."

Başını salladı.

"Seni güvende tutacağız, tatlım." Onun yüzüne dokundu ve gitti.

Umut tehlikeli bir metaydı ve ona kendini kaptıramazdı. Odanın diğer tarafına geçip Lucas'la yüzleşirken gözleri Lucas'ın kollarıyla buluştu. "Sen olmak zorunda değilsin," dedi bir kez daha, ona yalvarırcasına.

"Ben olmalıyım. Ben seninim." Öpücüğü kalbini
tuttu. Onunkini kırdı.

"Hadi başlayalım," diye fısıldadı, buna daha fazla dayanamıyordu. Yapacağı şeyi düşünürse asla yapamayabilir, Brenna'yı işkence görmeye ve öldürülmeye, zihnine tecavüz edilmeye terk edebilirdi ve sonra atılır. Böyle bir şeyi düşünmesi bile onu ruhu için korkutuyordu.

Lucas'ın zihninin kendi zihnini karşıladığını hissetti. Bir Psy olmamasına rağmen, neredeyse kalkanlarının düştüğünü hissetti. İhtiyacı olan şeyi elde etmek için tamamen içeri girmesine gerek yoktu. Bunun yerine, ona bilgi vermesini ve onun kokusunu almasını sağlayacak yüzeysel bir bağlantı kurdu. psişik seviye.

Bu koku, Rina'nın zihnine bir anlık bakışını kullanarak yaratacağı değişen bir zihin izlenimini güçlendirecekti. düşünce kalıpları. Zihinleri Psy'larınkinden o kadar farklı çalışırdı ki kimse birini diğeriyle karıştırmazdı. Bununla birlikte, Sascha'nın onu tespit etmesine yetecek kadar uzun bir süre katili kandırmak mümkün olabilir.

"Kendinizi gereksiz yere ifşa etmeyin."

Sascha başını salladı. Öyle ya da böyle, Ağ'dan çıkmak zorunda kalacaktı, ama Ağ'ın tüm kapsamını açığa çıkarmadan çıkmak istiyordu. Empatik zihni. Bu onun gibileri güvende tutacaktı... tabii onun gibi başkaları da varsa. "Eğer bu yemden yeterince etkilenip yaklaştırmaya cesaret ederse, buna gerek kalmayacak. Ama temkinli davranırsa, ona daha ilginç bir kurban vermem gerekebilir."

Lucas'ın gözleri inkârla parladı ama ona bunu yapmamasını söylemeye çalışmadı. Alfa erkeği sonunda ona emir verilemeyeceğini öğrenmişti. "Bana geri dön, Sascha. Bana bu işi başlatacağına söz ver. bağlantı."

Brenna'nın çığlıkları zihninde yankılanarak acele etmesini söylüyordu. "Söz veriyorum." Öne doğru eğilerek dudaklarını onunkilere değdirdi ve bir saat, bir dakika, bir ömür daha geçirmeyi diledi. "Teşekkür ederim. bana nasıl yaşayacağımı öğretiyor."

Eli kızın ensesini kavradı, Avcı'nın gözleri hayvanın ona duyduğu açlıkla şiddetlendi. "Eğer bana teşekkür etmek istiyorsan canlı. Sözünü tut."

Bağlantıyı başlatın.

Sascha başını sallamak için kendini zorladı. "Başlamalıyız." Onu kanepeye doğru götürdü. Lucas oturdu, bacakları uzunluğuna yayıldı. Hiçbir şey yapmadan argümanı ile, başını adamın göğsüne yaslamak için emekledi ve kollarını adamın kaslı gövdesine doladı.

Gri tişörtünün yumuşak pamuğunun arasından onun kalbini, hayatını duyabiliyordu. Bunu ondan çalmasına nasıl göz yumabilirdi? Nasıl olur da sürüsünü liderleri olmadan devam etmeye zorlayabilir miydi?

Yüz yıl önce insanlıklarını kaybetmiş bir ırktan doğan bir kadın olarak bu fedakârlığa değmezdi.

"Hazır mısın?" Nazik bir el onun bağlanmamış saçlarını düzeltti.

İkisini de öldürmeye asla hazır olmayacaktı. Sadece, alternatif çok daha kötü. "Evet. Judd ve Sienna bir dakika içinde dikkat dağıtıcıları harekete geçirecekler." Derin bir nefes alarak gözlerini kapattı ve Onu.

Lucas'ın alevi saf ısı, saf ışıktı. Aklını ona emanet etmişti ama içeri girmede, görebilecekleriyle yüzleşemedi. Ona karşı olan duyguları onu yok edebilirdi. Bunun yerine, düşünce kalıpları ince bir şekilde onunkini yankılamaya başlayana kadar yavaşça üst katmanla birleşti Bu onları değiştirmede ama psişik hislerini değiştirdi.

Lucas'ın kalp atışlarının onu rahatlatmasına izin vererek zihin gözünü açtı. Hâlâ kalkanlarının arkasındaydı, hâlâ korunuyordu. İsterse hiçbir şeye ihanet etmeden geri çekilebilirdi.

Brenna'nın çılgınlıkları zihninde yankılandı.

Hayır, asla geri çekilemezdi. Önce, iyileştirici, gökkuşağı parlaklığındaki zihninin gerçeğinin derinlerde saklı olup olmadığını kontrol etti. Sonra da kalkanlarında bir açık üretti, doğal görünen bir şey. Bir bakıma, planı göz kamaştırıcı derecede basitti... eğer bir kardinal E-Psy çok katmanlı kalkanlar konusunda bir dahi olmaya zorlandı ve siz de değişen zihinlerle bağlantı kurup onları kolayca taklit edebildiniz.

Dün gece bir ara fark etmişti ki, dokunma yeteneği zihinleri değiştirmek onun yeteneğinin bir parçasıydı, çünkü empati, kişinin kötülüğe dönüşmesini ve bir başkasına zarar vermesini imkânsız hale getiriyordu.

açık zihin. Psy, empatların gelişimini engellediğinde, onların vicdanlarının gelişimini de yok etmişti.

"Bu bizim için," dedi ruhunun içinden. Geçiş aşamasında işkenceyle ölen tüm E-Psy'ler, Sessizlik altında delirenler ve kırıldıklarını düşünecek kadar derine gömenler içindi.

Psy olma konusunda başarısız olduğunu hissettiği bir ömürden sonra, olabileceği her şey olma konusunda kazanıyordu. Ve eğer zaferini sadece Dönüşenler bilseydi, bu iyi bir şeydi. onun için yeterli. Yeterinden de fazla. Çünkü hatırlıyorlardı. Psy'in aksine, "uymayanları" sistematik olarak .

Yarattığı kusuru kullanarak, belli belirsiz dallarının Lucas'tan etkilenmiş düşünce kalıpları süzülüyordu. Dışarıdan gelen fısıltıları Rina'nın zihnine göre şekillendirdi. Asi, inatçı, sadık, bağımsız ve şehvetli... Bunlar katilin kaçırdığı kadınların özellikleriydi. Psişik imzasının değiştirilmiş karışımı, ona hitap etmek için çok dikkatli bir şekilde uyarlanmıştı.

Çoğu Psy bunun olağandışı bir şey olduğu hakkında hiçbir fikre sahip olmazdı. Bazıları fark edebilir ama kardinal yıldızını görürler ve bunu garip bir yetenek. Sadece bir Dönüşen'in zihnini parçalamış bir Psy bu kokunun ne olduğunu anlayabilirdi.

Bilinen 50 operatör.

Sascha başarısızlığı düşünmeyi reddediyordu. Kadere ve katilin bu özel av türüne olan açlığına güvenmek zorundaydı.

Düşünce kalıpları süzülürken, dış kalkanına yerleştirilmiş gizli bir kapıdan PsyNet'in yıldızlı gecesine süzüldü. Bu hayalet gibi görünürken kullandığı numaranın aynısıydı. Ama bu daha da tehlikeliydi.

Bugün zihni kalkanlarının içine hapsolmuştu çünkü Lucas'la temasını sürdürmesi ve sahte illüzyonu beslemesi gerekiyordu. Ne zaman Hayaletle dönüştüğünde, ardında bir yanılsama zihni bıraktı. Bilinci, benliği, ağda seyahat etti. Bir anlamda kendini beden ve zihin olarak ikiye ayırdı.

PsyNet'te biriyle "tanıştığında" da aynı şeyin bir varyasyonu meydana geldi. Genellikle fiziksel düzeyde işlev görmeye devam etmesi gerektiğinden, gezici bir parçasını dışarı gönderdi. Bu kişi için İnternette olduğu zaman, bu parça ondan ayrı bir birey gibi davranıyordu, sanki kendini kopyalamış gibi. Psy'nin iç zihniyle olan temel bağlantısı nedeniyle bir kırılma söz konusuydu ama bu o kadar azdı ki çoğu Psy bunu hiç dert etmedi.

Bugün dışarıda olan parçası doğrudan zihninin çekirdeğine bağlıydı. Kendisinin gezgin bir parçasını kullanamazdı. çünkü NetZihin bunu algılar ve diğer Psy'ler de algılar. Ağın içinde olmadığı yanılsamasını yaratmak için dışarıda ama çekirdeğe tamamen bağlı olması gerekiyordu. Bununla birlikte, eğer birisi onu burada kontrol altına alırsa, beynine engelsiz bir şekilde erişebilirdi - en mahrem düzeyde zihin kontrolü.

Ancak, bu olasılık hakkında endişelenemezdi - boğazını tıkayan çok fazla şey vardı. Ağın akıntıları şimdiden yemini yaymaya başlamıştı. Tek yapması gereken beklemek ve izlemektir. Kendi zihnine karşı gizlendiğinden, varlığını tespit etmek neredeyse imkansızdı. Bu o kadar tehlikeli bir manevraydı ki, çoğu Psy onu aramayı asla düşünmezdi, ama onun kalkanlarının dışında olması gerekiyordu. Katilin zihinsel yüzünü görmek.

Onu tanımasa bile, PsyNet veri tabanlarından kimliğini tespit etmek için yeterli bilgiye sahipti. Gerçek zihninin gökkuşağı gizli kaldığı sürece, Ağ'ın kaynaklarını kullanabilecekti.

İki meraklı yüksek Gradyanlı zihin yakınlardan geçti ama durmadı. Rahatsız etmedikleri konuşmalarının bir kısmını .

kalkan için. "Kardinal" kelimesi belirgin bir şekilde öne çıkıyordu.

Yarattığı kusur benzersizdi ama normal Psy'nin sorgulayacağı kadar da kötü bir uyum değildi. Onların Kibir, Dönüşenlerin zararsız olduğunu ve dolayısıyla bir düşman gibi incelenmeye değmeyeceğini düşünmelerine yol açtı.

Bu küçük başarı karşısında sinirleri bir parça gevşedi. Geri dönüp Lucas'inkine dokunana kadar kalkanlarını silmenin cazibesi Psişik bir öpücüğün zihninde yarattığı etki neredeyse eziciydi. Dokunulmaya ihtiyacı vardı ve sevgilisinin, onun dokunuşuna rağmen okşamayı umursamayacağını biliyordu. bağımsız bir yapıya sahiptir.

Kızın ona ait olduğu kadar o da kıza aitti.

Ancak, onu bu şekilde ifşa etmek tamamen bencillik olurdu. Bir Eğer kalkanları kırılırsa izinsiz giren Psy onun aracılığıyla ona zarar verebilirdi. Ve Lucas ölemezdi. Buna izin vermezdi.

En dıştaki kalkanlarında bir şey pırıldadı, ki bunlar aslında kalkan değil, gizli yaratımlarından biri olan uyarı fenerleriydi. Heyecanı artarak izledi. Hay aksi! Bunu kaçınılmaz olarak aklına getireceğini neden fark etmemişti?

Sascha.

Anne. Aramanıza cevap veremediğim için özür dilerim, çok meşguldüm. Sanki internette değilmiş gibi telepatinin zihinsel yollarını kullanarak cevap verdi. Umarım annesi, katil avı ve Laurens'ların tam olarak peşinde olduğunu sorgulamak için.

Kalkanlarınızdan birinde çatlak var. İnsanlar avantaj elde etmeye ve virüsleri içeri sokmaya çalışmadan önce bunu düzeltin.

Tabii ki Nikita virüsler için endişelenirdi. Teşekkürler.

Kalıplarınızda bir tuhaflık var. Belki de Medical'ı ziyaret .

Korku ve ihanet Sascha'nın boğazına sarıldı. Nikita kızının nesi olduğunu biliyor olmalıydı, onu görmüş olmalıydı. Aklını gizleyecek kadar büyümeden önce. Yine de o Sascha'nın ifşa olmasına yol açabilecek tavsiyeler veriyordu. Çocuğunun kabul edilmiş Psy yolundan ne kadar uzaklaştığından şüpheleniyor muydu?

Bunun gerekli olduğuna emin misin? diye sordu. Küçük bir sorun gibi görünüyor.

Duncan ailesinin reisi olarak, bir ihbar aldım. Yetişkinliğe ulaştığından beri fiziksel muayeneden geçmemiş olman tıbbi bir eksiklik. Nikita'nın ses tonu değişmedi ama Sascha bir uyarı duyduğunu düşündü. rastgele bir kontrol için sizi çekerler.

Rahatlaması neredeyse ezici oldu. Başka ne yapıyor olursa olsun, en azından Nikita kızını yetkililere teslim etmeye çalışmıyordu. Fazla bir şey değildi ama bir şeydi. Mümkün olan en kısa sürede yapacağım.

DarkRiver projesiyle ilgili birkaç gündür haber yapmadınız. Durakladı. Gitmeliyim.

Ana bilgi aktarım noktalarından ikisinde bir şeyler ters gitti. İşler şimdiden kilitlenmeye başladı. Bununla birlikte, Nikita'nın zihni ortaya çıktığı kadar hızlı bir şekilde kayboldu.

Sascha bilgilerin ağda yedeklendiğini hissetti ve bir nefes aldı Rahat bir nefes aldım. Sienna ve Judd başarmıştı. Bu konumda internette sörf yapan her Psy o noktalara doğru akıyor olmalıydı, kaosa dönüşmeden önce hasarı düzeltmeye çalışıyor.

Muhtemelen çoktan düzeltmişlerdir ama birikmiş işlerin temizlenmesi saatler alacaktır. Bu kargaşada, tuhaf imzası umarım dikkat çekmezdi... çok tehlikeli bir Psy dışında.

Bunlar, onun kırılmaz duvarlar içinde püsküren bir gökkuşağı olan gizli parçası tarafından düşünölmüştü. Bu dışında soğukkanlı ve mesafeliydi, Psy da dahil olmak üzere çoğu insan kendini güvende hissederken bile kendini ifşa edilmekten koruyordu.

Bir şiddet fısıltısı geçti. Her bir duyusu çığlık attı ve boğazının arkasında bir hırıltının sert kenarını hissetti. Lucas'ın kişiliğı alfaydı, çok güçlüydü. Bu kadar net ortaya çıkmamalıydı ama çıkmıştı ve bunu kullanması gerekiyordu. Hızlıca düşünerek öfkesini ağı yayılan düşünce dallarıyla birleştirdi. Bu kadınların öfke kapasitesi olabiliirdi. Öfke bir tür tutkuydu.

İrki öfkeyi, hiddeti, nefreti silmeye çalışmıştı ama öfkenin derin bir sevgiden, tam bir koruma ihtiyacından kaynaklanabileceğini anlamamışlardı. Lucas öfkeliydi çünkü o kendini riske atıyor, onun incineceğı düşüncesiyle öfkeleniyordu. Bu duygularda şeytani hiçbir şey yoktu. O kadar saftılar ki yakıyorlardı.

Şimdi yavaşça yaklaşan duyguların aksine. Bu şiddet çakallar ya da akbabalar gibi sinsi ve kurnazcaydı. Çoğu Psy muhtemelen Bu dıştan "normal" zihnin onları neden biraz rahatsız ettiğini anlıyorlardı, çünkü çoğu Psy artık Kötölük tam önlerinde dursa bile onu tanıyamazlardı. Sascha bir katil için ne kadar mükemmel bir saklanma yeri olduğunu fark etti.

Çürüyen kötü niyetin kokusu aniden yaklaşmayı bıraktı ve sonra tamamen kayboldu.

Kaşlarını çatı. Katil korkup mıydı? Bir saniye sonra tanıdık bir varlık daha hissetti ve neredeyse lanet edecekti. Enrique'nin kardinal alevi bir mil öteden belliydi. Katilin kaçmasına şaşmamalıydı.

Hayal kırıklığı içinde çığlık atmak istedi. İçinde derinlerde bir şey pençelerini esnetti ve bu iyi hissettirdi.

Tam o anda, Enrique'nin her şeye burnunu sokan küstahlığını, Brenna'nın hayatına mal olabilecek küstahlığını parçalamak için yanıp tutuşuyordu.

Ona ulaştığında, internetteki varlığını görmediği için onunla iletişime geçmedi. Bunun yerine, imal edilmiş kusuru azami dikkat. Sascha onun neye baktığını anlayıp anlamadığını bile merak ediyordu.

Enrique'de hiç duygu olmadığını bilmeseydi, katil olduğundan şüphelenirdi. Hem de hiç. Psy için bile, o şimdiye kadar karşılaştığı en soğuk yaratıktı. Empati yeteneğindeki hiçbir şey ona tepki vermiyordu. Sonunda fark etti ki, Enrique bu yüzden onu sürekli hırpalıyordu.

Annesi soğuktu ama Sascha'nın duyuları diğer Psy'larda olduğu gibi ondan da her zaman düşük seviyeli bir duygusal geri bildirim almıştı. Irkı duygularını gizlemiş olabilir ama onlar oradaydı. Enrique'nin durumunda, daha önce böyle bir duyguya sahip olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu. Hissetme kapasitesi.

"Sascha." Kibar bir telepatik çağrı.

Maske oldu. "Efendim."

"Kalkanın kırılmış."

"Teşekkür ederim efendim. Tamir etmeye başladım bile. Önemli bir şey değil." Peki Konsey Üyesi neden bunu ona söyleme zahmetine girmişti? Annesini anlayabilirdi. Nikita'nın da bir çıkarı vardı. Sascha'nın sırrının asla ortaya çıkmamasını sağlamak - bu kendi pozisyonunu zayıflatacaktı.

Bu Sascha'nın en başta neden yaşamasına izin verildiğini merak etmesine neden oldu. Onu bir kez öldürmek daha kolay olmaz mıydı? kusurlu olduğu keşfedilmiş miydi? Yoksa Psy'lar bile yavrularını öldürebilecek kapasitede değil miydi? Sonra Marlee'yi hatırladı ve Toby ve o umut yıkıldı.

"Çok sıra dışı düşünce kalıplarınız var."

BÖLÜM 25

"Bazı yeteneklerim oldukça sıra dışıdır, efendim." Bu ona hiçbir şey anlatmadı. Gizli yetenekleri arasında rakiplerinin bilmesini istemediği bir öngörü derecesi ya da yüzlerce başka şey olabilirdi.

"İlginç bir kadın olduğunuzu hep biliyordum ama bu kadar mükemmel olduğunuzu hiç tahmin etmemiştim."

PsyNet'in karanlık kadife gecesinde Sascha sinirlerinin hissetti. Mükemmeldi. Ne için mükemmeldi? "Yüksek bir İltifat." Hareket edemiyordu. Enrique'nin gücü her yerdeydi.

-Avlanan bir leopar gibi sinsice etrafını sarmıştı.

"Senin de benim gibi olduğunu sanıyordum," dedi, ses tonu alay edercesine kibarlaşmıştı.

"Ama sen tamamen başka bir şeysin."

Eğer Ağ'dan çıkmaya niyeti olmasaydı, kalkanlarının yıldızını kuşatacak şekilde yayılması karşısında paniğe kapılırdı. Çünkü bu bir tuzaktı. Nikita ona bu varyasyonu uzun zaman önce öğretmişti. Bazen gücü cinayet ve zehirden gelen bir anneye sahip olmak işe yarıyordu.

Enrique onun telepati yaptığına inanıyordu. Yıldızını çevrelemeyi bitirdiğinde, onu PsyNet'in içine çekecekti. Ortaya çıktığı anda, onunla buluşmak için göndereceği kısmi "benliğin" etrafına bir kalkan kilitleyecekti.

onunla birlikte. Bir Psy psişik düzlemde tezahür ettikten sonraki ilk milisaniyeler boyunca savunmasızdı. Hareketli güvenlik duvarlarının yükselmesi o kadar uzun sürerdi. Neredeyse hiç kimse bu kadar kısa bir süre içinde bir tuzak kurabilecek güce sahip değildi.

Ancak Enrique sıradan bir Psy değildi, bunu . Eğer başarırsa, onun ruhunun gezici kısmını

geri kalanı. Başarılı bir yakalama bir Psy'nin fiziksel bedenini felç etmenin en acımasız yollarından biriydi. Felç çok uzun süre devam ederse, benlik ve zihin arasındaki temel bağlantı kopar, ruhun iki parçası ayrılıktan kurtulamazdı.

Sonuç ölüm ve kurbanın bilincinin o gezici parçasının PsyNet'in enginliğine emilmesi idi. Bazıları NetZihin'in bu şekilde başladığını, pusuya düşürülmüş ya da başka bir şekilde Net'in karanlık gökyüzünde kaybolmuş Psy'ların kayıp zihinleriyle başladığını teorize etti.

"Ne demek istediğinizi anlamadım efendim."

"Sanırım bunu konuşmamızın zamanı geldi, Sascha." Her yerdeydi. Soğuk ve en iyi lazerler gibi odaklanmıştı.

"Toplantıdayım."

"İptal et" Etrafındaki duvarlar daralmaya başladı.

"Annem bu anlaşmayı yapmam için bana talimat verdi." Bu kötüydü, çok kötüydü. Anlayamadığı şey ise Enrique'nin neden onun peşinden geliyor.

Kullandığı kalıplarda açıkça "yanlış" olan hiçbir şey yoktu. Sızıyor. İzler hem çok silikti hem de Psy'ın genellikle zihinleri parçalamadan, Dönüşen bilincinin derin bir kısmından geliyordu. Sadece bunu yapmış bir Psy Gördüğü şeyin ne olduğunu anlamıştı.

"Zaman yaratmanı beklemekten yoruldum. Kendini Konsey'in önünde bulmak istemiyorsan, seni görmek istiyorum. Şimdi."

"Beni Konsey'in huzuruna neye dayanarak çağırıyorsunuz?" Zihinsel tonunu, doğuştan kardinal olan, annesi Konsey üyesi olan birinin özgüveniyle doldurdu.

"Sen saf değilsin, Sascha. Onlar gibi düşünüyorsun." Son derece güven dolu bir suçlamaydı bu. "Birlikte çok iyi çalıştığın hayvanlar gibi."

Tamamen hazırlıksız yakalanmıştı, neredeyse kendini ele veriyordu. Enrique'nin Dönüşenlerle herhangi bir teması olduğunu hiç bilmiyordu. Onun zihinsel imzasındaki lekeyi nasıl fark etti? "Eminim sen yanlış."

"Onların zihinlerine girdim. Neye benzediklerini çok iyi biliyorum." Zihinsel tuzağı neredeyse sağladı.

Eğer kaçabilseydi, kaçabilmesinin hiçbir yolu yoktu. bunu yapmayı planlıyordu. Enrique tahmin ettiğinden de güçlüydü, muhtemelen Ağ'daki en güçlü kardinaldi.

"Nasıl?" Kafa karışıklığı ve çaresizlik etkisini göstermeye başlamıştı. Cinayet öfke, hiddet ve kıskançlıktan kaynaklanıyordu. Enrique hiçbir şey hissetmiyordu, o halde nasıl bu kadar çok hayatı çalan şiddet olabilirdi?

"Konsey düşmanı tanımayı sever. Zihinsel kalıplarını incelemek için gönüllüleri kullanıyoruz." Zihnindeki kusuru, bir yarayı deşer gibi deşti.

Acıdı. "Efendim, ne

yapıyorsunuz?" "Beklemekten

hoşlanmıyorum, Sascha."

Ama konuşmayı seviyor, diye düşündü. "Toplantıyı bağliyorum. Eğer aniden ayrılırsam, bugüne kadar elde ettiğimiz her şeyi boşa çıkarmış olurum. Konsey'in böyle bir araştırma yürüttüğünü bilmiyordum."

"Buna özel ilgi diyebilirsiniz. Kadınları en iyi denekleri oluşturuyor - onlarda mükemmel bir şey var."

Bu kadar mükemmel olduğunu hiç tahmin etmemiştim.

"Zayıflar," dedi onu dürterek. "Hissediyorlar. Mükemmeli olan Psy'dir."

Enrique'nin enerjisi onun etrafında soğuk ve tehditkar bir Şekilde dönerken zihnine açılan gizli kapıya doğru ilerlemeye başladı. PsyNet'ten çıkmadan önce içeri girmesi gerekiyordu. Enrique savunmasına sızmayı başarırsa, onunla birlikte Lucas'ı da yok edecekti. Hayır, diye düşündü, öfkeyle. Eşi lmeyecekti.

Zihninde ormanın bir fısıltısı. İçindeki panter onun düşüncelerinden hoşnuttu ama dikkati Enrique, eşine yönelik tehdit zerine. Pençeleri dışarı kaydı ve parmak uçlarının karıncalandığını hissetti.

"Psiler hayatta kalmak için duygularını bastırmak zorundadır, ama Dönüşenler baskı altında kırılmadan gelişirler. Bunun onları daha güçlü bir tür yaptığını söyleyebilirim." Adam durakladı ve kadın sürünen yüzünü dondurdu. ilerleme. "Bitirmek üzere misin?"

"Evet, efendim." Sesinde belli belirsiz bir korku vardı, adamın bu duyguyu yakalamasına izin verdi.

Zihninin duvarları en derin okyanus buzu gibi maviye büründü. Korkutucu derecede güzeldi.

"Sascha, Sascha," diye fısıldadı. "Sen gerçekten olağanstsn."

Cevap vermedi, konsantrasyonunun her zerresi zihnine geri dönmeye odaklanmıştı. Adamın yorumları onu, adamın Bir an katil, bir an kafası karışık. Nasıl seri katil olabilir? Nasıl? O kadınlar parçalara ayrılmış, zihinlerinden yok edilmişti. Enrique hiçbir olumsuz duygu hissetmeyen bir adamdı. Öfke değil. Öfke değil. Nefret değil.

Sadece kusurlu olduğu için mi onun peşindeydi? Ağa şiddet izleri bulaştıran gerçek katili uzaklaştırmış mıydı? Hayal kırıklığı içini sıktı. Başarısız olamazdı,

intikam ihtiyacının DarkRiver ve SnowDancers'ı savaşı sürüklemesine izin veremezdi.

Onlar artık onun insanlarıydı.

"Sen Dönüşen kadınlardan bile daha mükemmelsin."

"Kimdi bu kadınlar?" diye sordu, kapıya yaklaşırken. "Onlarla da konuşmak istiyorum."

Leoparlar bana hiçbir şey söylemiyor."

"Korkarım deneyler biraz yorucuydu. Psy'ın zihinlerine girmesine izin vermek istemiyorlar. Zihinlerine girebilmek için onlara zarar vermek zorundaydım. derinlemesine anlayış."

Korku onu adımının ortasında durdurdu. "Onları sen mi öldürdün?"

Lucas, Enrique'nin boğazına sarılmak isteyerek zihninin duvarlarına saldırdı.

"Laboratuvar hayvanları genellikle ölür."

Eğer fiziksel bedeninde olsaydı, o anda kusardı. Enrique'nin ona bir şey söylemekten mutlu olduğu çok açıktı.

her şeyi-tek izleyicisi- çünkü onu tuzağı düşürdüğünü düşünüyordu. Dev bir kısaç gibi onun etrafını sarıyordu.

"Zihnimde baskı var." Bunu hissetmeye başlamıştı ama tehlikeli değildi, henüz değil.

"Sabrımın sonuna geldim. Ya benimle konuşursun ya da seni idam ederim. Sizi temin ederim, Konsey kusurlu bir Psy ile başa çıkmam için bana tam destek verecektir."

Onu tekrar harekete geçiren "kusurlu" kelimesiydi. O kusurlu değildi ve Dönüşenler de laboratuvar hayvanı değildi. Onlar şimdiye kadar tanıştığı en güzel, en canlı, en tutkulu .

Ama ayrılmadan önce, doğru kötüye, doğru katile sahip olduğundan emin olmalıydı.

"Neden yetmiş dokuz?" diye sordu usulca.

"Bin dokuz yüz yetmiş dokuz, Sascha, 1979. Irkımızın gerçek doğumu olarak gördüğüm şeyi kutlamanın benim küçük yolum." Durakladı. "Bunu nereden biliyorsun?" Zihninin ezici duvarları durma noktasına gelmişti.

O anı gizli kapıyı itmek ve arkasından kilitlemek için kullandı. Bir saniye sonra kapıya bir şey çarptı - Enrique'in Zihni onunkinin içine girmeye, onu yok etmeye çalışıyordu. Kapının etrafındaki zaten parçalanmış olan kalkanlarda çatlaklar belirdi.

"Çok zekice, Sascha," dedi. "Ne zamandır burada saklanıyorsun?"

Cevap vermedi, kalkanlarının ikinci katmanına koşabilecek kadar kapıyı yamamaya çalıştı. Ona bu kadar yakın olmasına rağmen, duyuları katilden beklediği derin öfkeye dair hiçbir şey algılayamadı. Enrique hissetmiyordu. Ama yine de öldürmüştü.

Siz bir psikopat ırkısınız!

Dorian'ın suçlaması hafızanın unutulmuş bir cebinden kopup geldi.

Vicdan yok, kalp yok, duygu yok! Psikopatu başka nasıl tanımlarsınız?

Sessizliğin gerçek dehşeti onu o kadar sert vurdu ki, iç duvarları sarsıldı. Ama düşünecek zamanı yoktu.

Enrique geçmeye çok yaklaşmıştı. Zihninin kapısına geçici bir blok koyarak, dış kalkanlardaki blok parçalandığı anda ikinci kalkan katmanından geçti.

Onun zihninin içindeydi.

Gücü ona çarptı ve her sinapsına acı vererek şok etti. Titreyerek, sahip olduğu her şeyi iç kalkanlarına aktardı ve üçüncü bir katmanın arkasına geçene kadar daha da derine indi. Enrique bunları o kadar kolay ihlal edemezdi. Bunlar zihnin doğal duvarlarıydı; daha önce değişime uğramış kadınlarda yırtarak açtığı duvarlar. alındı. Eğer ona zaman tanırrsa, onun da kendisini parçalayacağından hiç şüphesi yoktu.

Adrenalinle beslenerek PsyNet'le olan zihinsel bağlantısını buldu. Enrique'nin tuzağı bile bu bağı kesemedi. Çok derine iniyordu, çok içgüdüsel. Yaşam çizgisine son kez dokundu ve "Hoşça kal" diye fısıldadı.

Enrique ona başka bir acı şok dalgasıyla vurdu ve tam o anda Anında, bağlantıyı ikiye böldü. Onun için her şey durdu. Zihni sessizdi. Tek başınaydı. Karanlıkta yıldızlar yoktu, boşluktan başka bir şey yoktu.

Ölüm kollarını açtı.

Lucas'ın çığlık atarak uyandı. Dayanılmaz bir acı vücudundaki her siniri kasıp kavuruyordu ve zihninin umutsuzca bağlantıyı yeniden yaratmaya çalışıyordu. İçinde kıvılcımlanan kırmızı-sıcak işkenceye rağmen kendini düşünmeye zorlayarak yarayı dağladı ve içgüdüsel ulaşmayı durdurdu. Acıyordu. Suratının ortasından vurulmuş gibi.

Acı her yerdeydi. Derisi sanki yüzölüyormuş gibi hissediyordu. Zihni çığlık çığlığa bağılıyor, hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğu geri bildirimi almak için soluk soluğa kalıyordu. Lucas'ın göğsünü pençeliyor, nefes alamıyordu.

Klostrofobi etrafını sarmış, karanlık Enrique'nin zihnini ezme girişimlerinden daha derin bir şekilde bastırıyordu. Boğulup ölecekti. Yalnızdı. O kadar yalnızdı ki.

Yalnız. Karanlık. Siyah. Soğuk.

Lucas, Sascha'nın gözlerinde gördüğü şey karşısında dehşete düşmüştü. Gözlerini açtığı anda tüm yıldızlar bir anda kaybolmuştu ve şimdi gözlerinin derinliklerinde öyle koyu bir siyahlık vardı ki sonsuzluğu görebileceğini düşündü.

"Sascha!" Çığlıkları üzerine odaya koşan diğerlerini görmezden gelerek onu sarstı. Katilin adını bildiği, intikam avını başlatabileceği aklına bile gelmemişti. Sadece o önemliydi. "Sascha!" Kız cevap vermedi. Sanki onu göremiyor gibiydi.

O Psy değildi. Onun zihnine giremezdi. Ama onu başka bir şekilde bağlayabilirdi. Bir elini ensesine dolayarak onu kendine çekti ve öptü. Sertçe. Merhametsizce. Acımasız ve vahşiceydi, Sahiplenici bir öpücüktü ve ona karşı hissettiği her duyguyu barındırıyordu. Hepsini ağızına akıttı ve dokunarak onu geri çağırdı. Pençe gibi kavrayışı gevşedi ama kollarını ve bacaklarını onun ruhuna girmek istercesine sararak yapıştı.

Yalnız. Çok yalnız.

Sanki kelimeleri zihninde duymuş gibiydi. Bağlanmış mıydı? Sözüünü yerine getirmiş miydi? Bu yüzden mi Karanlığın yükü ona baskı mı yapıyordu? Onu ısı, ateş ve duygularla geri itti, bedenini sıkarak yaklaştırdı.

Adam nefes alabilmesi için öpücüğe ara verdiğinde, "Hayır, hayır, hayır, hayır" diye inledi. Adam dudaklarını bir kez daha onunkilere bastırdı. Karanlık artık o kadar ağır değildi ama yok da olmuyordu.

Neden olmasın? Ona bağlıydı. Yalnız değildi. Artık değil. Bir daha asla.

Öpüşme bir sonraki sefer kesildiğinde derin bir nefes aldı ve "Ben Meclis Üyesi Santano Enrique.

Hiçbir şey hissetmiyor. Seni tanımıyor. Benim sadece kusurlu olduğumu düşünüyor." Kesik kesik bir aceleyle çıkmıştı ağzından, sanki bir şeyler tükürüyormuş gibi.
sonsuza dek kaybolmadan önce.

Lucas odaya ilk giren Hawke'a baktı. "Git. Dorian. Vaughn." Gözleri jaguarinkilerle kilitlendi. Vaughn hafifçe başını salladı. İşini anlamıştı -Dorian'ı kendi öfkesinden korumak. Lucas onlarla gidemezdi, arkadaşı kollarında endişe verici bir şekilde güçsüzleşirken olmazdı.

Hawke'un gözleri, ölümcül fısıltılara benzeyen sığ nefesler almaya başlayan Sascha'ya kaydı. "Onun nesi var?" Brenna'nın iki kardeşinin avlarının peşinden odadan çıkmalarını engellemek için kolunu uzattı. Gözleri kurda dönmüş olmasına rağmen duraklamaları onun gücünün bir göstergesiydi.

"O ölüyor." Tamsyn, Sascha'nın yanağına dokunmak için erkeklerin arasına girdi.

Sascha sarsıldı. "Enrique... uh..." Dişleri takırdamaya başladı.

"Adres elimizde." Hawke'ın yüzünde tüyler ürpertici bir öfke ifadesi vardı. "Onun icabına bakacağım." Bu sözler Lucas'a yönelikti.

Kurda güvenmenin zamanı gelmişti.

"Planı tamamla." Bu sabah erkenden aralarında bir plan yapmışlardı. Sascha'yı güvende tutmak için tasarlanmıştı... sonsuza dek. "Git." Hawke'a eşinin hayatını emanet ediyordu. Plana göre Lucas stratejilerinin bu kısmının uygulandığından emin olmak için Sascha'yı terk edecekti ama hiçbir şey için değil.

"Psy'nız da bize ait. Onu hayal kırıklığına uğratmayacağız." Hawke hareket etti ve dört kurt Dorian ve Vaughn ile birlikte odaya girdi, onunla birlikte dışarı aktı.

Tamsyn, Sascha'nın titreyen bedenine bir yumruk attı. "Anlamıyorum. Senin zihnini onunkini besliyor olmalı."

Lucas birdenbire anlamıştı. "Bir bağlantı kurmaya çalışmadın, değil mi?" Dehşet ve öfke birleşerek kalbini dondurdu.

Sascha gülümsedi ve başını salladı. "Yaşamak zorundasın."

"Söz vermiştin!" diye bağırdı, sabrın ötesinde, talep ve ihtiyaç dışında her şeyin ötesinde bir güdüyle. Eşi ölemezdi.

O güzel gözler soluyordu. "Özür dilerim."

"Hayır! Hayır!" Sesi titreyerek onu kollarının arasına aldı. "Link, lanet olsun sana! Link!"

Eli onun kalp atışlarına doğru uzandı. "Seni seviyorum." Kömür grisine dönmüş gözlerinden tek bir damla yaş düştü.

"Tammy! Bir şeyler yap!"

Şifacı titriyordu, gözleri ıslaktı. "Yapamam, Lucas. Yapmak zorunda..."

"Yap şunu, Sascha!" diye emretti, onu kendine doğru çekerek. "Sakın beni bırakma."

Nefesi kesildi ve göğsündeki parmakları kıvrıldı. Ama onun zihnine uzanmadı, çiftleşme dansını tamamlayacak adımı atmadı.

"Eğer yapmazsan, Konsey Üyelerini öldürmeye başlayacağım," diye tehdit etti. "Nasıl olsa peşime düşüp beni öldürecekler."

Ama eşi onu duyamıyordu. Titremeleri azalırken gözleri kapandı ve yüzü yumuşadı.

"Hayır!" Çığlığı saf bir öfkeyle atılmıştı. "Ölmene izin vermeyeceğim! Sen benimsin ve lanet olsun ki gitmene izin vermeyeceğim. Sen benimsin. Benim."

Panter yüzeye doğru tırmandı ve insani olmayan bir kükreme çıkardı.

İşte zaman hissetti. Aralarındaki bağ gerilmişti.

Panter daha önce hiç hissetmemiş olsa da bu bağı tanımıştı. Bu onu Lucas'ın düşünmesine izin verecek kadar sakinleştirdi ve Sascha'nın kalp atışları teklerken bile ona sıkı sıkı sarıldı. Lucas gözlerini kapadı ve onu besledi. Ne yaptığını bilmiyordu, sadece bağ güçlü kaldığı sürece Sascha'nın yaşayacağını biliyordu.

Bir dakika sonra gözleri tekrar açıldı. Ölümcül grinin yerini koyu abanoz rengi almıştı. "Lucas? Neler oluyor?"

"Yaşayacaksın." Bu pazarlığa açık değildi.

Onun bağlantıyı aradığını ve bulduğunu hissetti. Onu kesmeye çalıştığını hissetti.

Kalbi durdu ama bu onun etkileyebileceği bir şey değildi. Bu bağlantı Psy değildi. Değişkendi ve kırılamazdı.

Kedi gülümsemeye başladı; güvenliği artık onun kontrolünden çıkmıştı.

"Yapamazsın," diye fısıldadı. "Yaptığın şeyi yapmayı bırak. Bana yaşam gücünü veriyorsun.

Bu, bağı kabul edip beni hayatta tutmasına izin vermemden daha kötü."

"O zaman kabul et, çünkü durmayacağım." İçine daha da fazlasını boşalttı.

Çaresizlik yüz ifadesini kararttı. "Bu kadar inatçı olduğun için lanet olsun sana!" "Kabul et."

Omuzları düştü. Bu bağ boyunca geri çekildi ve çiftleşmelerini engellemek için diktiği bariyerleri düşürdü. Birdenbire, onun içinde bir gökkuşağı oldu, böyle bir güzelliğin ısıltılı bir çeşmesi Onu görmesine izin verildiği için kendini kutsanmış hissediyordu. Bir an için zihinleri bir oldu ve onun kendisini ne kadar umutsuzca, ne kadar çılgınca, ne kadar mantıksızca sevdiğini gördü - bir sözü bozacak, yaşayabilmek için ölümlü seçecek kadar.

Panterinin ona ne kadar taptığını, kalbinin nasıl sadece onun için attığını, o gittikten sonra hayatın nasıl ölüme dönüşeceğini gördü. Ve Canavar, onu eşinden mahrum bırakmaya çalıştığı için ona kızgındı ve adam da kızgınlığın ötesindeydi ama kızgınlığın altında açlık, ihtiyaç ve aşk vardı. Öylesine yoğun, öfke dolu bir aşktı ki ne başlangıcı ne de sonu vardı.

Bir nefesle geri çekildi ve iki zihnin birbirinden ayrılmasına izin verdi, Bir kez özel şeyler düşünmelerine izin veriyordu. Lucas bir şekilde, eğer soracak olursa kızın ona tekrar açılacağını biliyordu. O onun, o da onun kızıydı. Tenlerinin altında ayrıcalıkları vardı.

O kara gözler ona baktı. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. "Seni öldürdüm. Seni öldürdüm. Seni öldürdüm!"

Sascha, Lucas'ın ona öfkelendiğini biliyordu ama bunu umursamayacak kadar deliydi. Onu buna nasıl zorlamış olabilir? Bunun bir önemi yoktu. çiftleşme bağı kontrol edilebilir değildi. Ona kalırsa, eğer onun seçimini kabul etseydi, gitmesine izin verseydi, bu . şu anda bile, sağlıklı ve güçlü olabilmek için onun hayatını emiyordu. Onun hayatı pahasına. Lanet olsun ona!

Planın başarıyla uygulanmasının üzerinden on saat geçmişti. idam edildi. Onu tuzağa düşürme girişimi yüzünden tükenen Enrique'nin güçleri, Dönüşenlere karşı koyacak kadar güçlü değildi.

Beklenmedik bir şekilde, Brennayı ses geçirmez büyük odasında kafese kapatmıştı. daire, güvenli çünkü hiçbir Psy onun acısını hissedemezdi. O yaşıyordu. Kar Dansçıları ve DarkRiver'in askerleri de

Sascha'nın güvenliği. Kimse onu ya da Dönüşenleri avlamayacaktı.

Hawke ona güvenli evin oturma odasında, "Hakkımız olanı aldık," dedi. Bakışları Dorian'ı da içine alıyordu. "Ve onlara bir mesaj bıraktık. Başınıza bir şey gelirse, köpekleri üzerinize salan kim olursa olsun, Konsey'in her bir üyesinin peşine düşeceğiz. Enrique'ye yaptıklarımız piknik gibi görünecek."

"Bunun onları altında tutacağından nasıl emin olabiliyorsun?" Sascha Konsey'i çok iyi tanıyordu.

"Bıraktığımız mesaj," dedi Hawke, gözleri saf mavi alevle parlıyordu. "Enrique'nin diline zımbalanmıştı. Tatiana Rika-Smythe dili yatak odasındaki kadife mücevher kutusunda buldu. Nikita da kafanın geri kalanını aldı."

Nefes alamıyordu. Konuşmaya çalıştı ama hiçbir şey çıkmadı. Hawke kanlı hikayesine devam etti.

"Yakın bölge dışındaki Meclis Üyelerine söz verildi Enrique'in bir parçasının kişisel teslimatı - hediyeleri yastıklarının üzerine düşünüyorum."

Sascha midesinin hissetti. Lucas'ın elini kavradı. "Nasıl yapabildin...?"

"Ona bizim kadınlarımıza yapmadığı hiçbir şey yapmadık," diye homurdandı Dorian. "Biz daha azını yaptık, o onların zihinlerine tecavüz etti!"

Ona baktı, öfkesini hissetti -intikamın yatıştıramadığı öfkesini- ve yaptıklarını kabul etmesi için ona ihtiyacı olduğunu biliyordu. O alfanın eşiydi ve ilk kez bunun ne demek olduğunu gördü. gerektiriyordu. Ne yaptığından tam olarak emin olmadan odayı geçti. ve yüzünü ellerinin arasına aldı. Adam hareketsiz kaldı. Dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdiğinde, bir iç çekiş adamın bedenini dalgalandırdı.

BÖLÜM 26

Lucas hırlamadı, bölgeci davranmadı. O onundu ve bu da sürünün ondan istediği şeyin bir parçasıydı. Dokunmak. Sevgi. Şefkat. Bazen en güçlü erkeklere şefkat göstermenin en iyi yolu basit bir öpücüktü. İlgi sözcüklerini reddedebilecekken bunu kabul ederlerdi. Bunu nasıl bildiği onun için bir sırdı.

Geri çekilirken kalbine bir bıçak saplandığını hissetti. Dorian ona aitmiş gibi, ondan eminmiş gibi, sanki Pack'miş gibi . Öyleydi. Önümüzdeki birkaç ay boyunca. Lucas'ı da kendisiyle birlikte bilinçsizliğe ve ölüme sürükleyene kadar.

"Her şey bu değil," dedi Hawke, kadın tekrar ona döndüğünde. "Psy dünyasındaki şiddet olaylarının farkında olduğumuzu bilmelerini sağladık.

Halk. Enrique kamera karşısında oldukça güzel bir itirafta bulundu. Konuşmayı severdi."

"Bunun ortaya çıkmasına izin veremezler." Sascha eşinin kendisine doğru yürümesini izledi ve içinde alçak ve sıcak bir şeyin sıkıldığını hissetti. Öfke, onun içinde uyandırabileceği tutkuya karşı bir engel değildi.

"Sessizlik başarısızlık sayılır."

"Belki de bu iyi bir şey olur," dedi Tamsyn.

"Sadece onun yerini alacak bir şey varsa. Bunu yaymak için Serpintiyi yönetmek için herhangi bir yol olmadan bilgi vermek sorumsuzluk olur." Başını iki yana salladı.

"Bu kadar büyük bir Şok Dalgası binlerce masumu sakat bırakabilir. Psişik düzlemde bir şey olduğunda, bunun fiziksel etkileri olur." Bunu çok iyi biliyordu. Hiçbir şey onu çektiği acıya hazırlayamamıştı.

Lucas onun arkasına doğru yürüdü ve ona sarıldı. "Ağın dışındaki varlığını nasıl açıklayacaklar merak ediyorum?"

"İnsanlara zihnindeki bir farklılığın onu bir Dönüşenle çiftleşmeye yatkın hale getirdiğini ve bu yüzden okulu bıraktığını söylemelerini önerdik." Hawke omuz silkti. "Ona dokunmadıkları sürece bizim için fark etmez."

"Nasıl yaparlarsa yapsınlar her şeyi sarsacak." Lucas'ın kolları onu sımsıkı sarıyordu. Daha önce hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti.

Sascha leoparların ve kurtların imkansız başarılarını biliyordu; Konsey'i tasmalamışlardı.

Acı tatlı bir zaferdi.

Kurtlar Sascha'dan üç gün sonra, Nikita'yla konuşmasını bitirdikten birkaç dakika sonra saklandıkları yere gelmesini istediler. Annesi ona Duncan aile grubuyla ilişkisinin resmen kesildiğini bildirmişti.

"Sen artık Psy değilsin. Zihnin çok kusurlu. PsyNet ile olan bağlantıyı bile sürdüremedi. Açıkçası, asla onun bir parçası olmaman gerekiyordu."

Demek Konsey olayı böyle yorumluyordu. "Hayır, anne. Ben mükemmelim."

Nikita gözünü kırpmadı. "DarkRiver ile yaptığımız anlaşmanın devam etmesini istiyoruz.
Lucas Hunter'ın garip...

Net'ten ayrılmanıza izin vermemizin nedeni sizinle olan bağlantımızdı. Kusurlu bir Psy, kediler ve kurtlarla olan iş bağlarını yok etmeye değmezdi."

Sascha mesajı aldı. İş her Psy'nin anlayabileceği bir şeydi. "Anlaşmayı onurlandırmakla ilgili bir sorunumuz yok." Sonra da aramayı sonlandırdı ve kendini ağlamaya bıraktı.

Lucas ona sarıldı ve kurtlar onu çağırdığında yapması gerekeni yapmasını engellemeye çalışmadı.

Hawke tünellere girdikleri anda, "Brenna ölüyor," dedi.

Sascha karanlıkta bir kez dokunduğu o inanılmaz güçlü iradeyi düşündü. "Hayır." O ışığın sönmesine izin vermeyi reddetti. "Beni ona götür."

Brenna serulean mavisi bir battaniyenin örttüğü yumuşak bir yatakta yatıyordu. Tamsyn ve Sascha'nın Kar Dansçısı şifacı olduğunu tahmin ettiği başka bir kadın yatak odasının bir köşesinde sessizce konuşuyorlardı.

Tammy'nin gözleri bir şeyler yapması için yalvarıyordu.

Sessiz bir söz veren Sascha, Brenna'ya baktı. Saçları acımasızca kısacık kesilmişti, sanki biri onu saçlarından mahrum bırakmaya çalışmıştı.

kadınlık. Yüzünü çürükler kaplamış ve boynunda halkalar oluşmuştu ama Sascha bunları görmüyordu. Gördüğü şey Brenna'nın zihninin titreyen mumuydu.

Şifacı ellerini alevin etrafında kavuşturdu. "Şimdi pes etme, Brenna.

Sessizlik.

Beni tanırsın. Sana zarar

vermeyeceğim. Yalan söyledin.

Fısıltılı bir suçlama. Ne zaman?

Sürünün benim için geleceğini söylemiştin. Acı ve ihanet. Ama ben yalnızım.

Sascha gözlerini kırıştırdı ve Hawke'a baktı. "Onu bulduğunuzda bilinci yerinde miydi?"

"Hayır. İnsan sağlık g revlileri onun i in bir  ey yapamayacaklarını s ylediler, biz de onu eve getirdik."

İnsan sağlık g revlileri   nk  artık hi biri M-Psy'ye g venmiyordu.

"Evde olduğunu bilmiyor. Onunla konu un. Ona dokunun."

Kurt itiraz etmedi. Yatağa doğru y r d  ve Brenna'nın morarmı  y z n , ona  ocuğuna sarılmı  bir babadan ba ka hi bir  eyi bir yumu aklıkla ok amaya ba ladı. Brenna'nın iki erkek karde i ona katılmak i in hareket etti, biri elini tuttu, diğeri yatağın yanında diz   kerek dikenli sa larını ok adı.    yırtıcı erkeği g rmenin y rek par alayıcı bir yanı vardı.

Kadınlarını koruyor, ruhları parampar a olurken g  l  olmaya  alı ıyorlardı.

Brenna'nın zihninin karanlığında Sascha, "Evindesin, Brenna," diye fısıldadı.

Bu bir yalan.

Onları hissetmiyor musun? Hawke, Riley, Andrew... Buradalar ve seni bekliyorlar.

 yle deh et dolu bir sessizlikti ki, Sascha  rperdi.

Seni buldular. Onurunun intikamını aldılar. Bir alfa avcısıyla  iftle mi ti. İntikamın değerini, onurun  nemini, sadakatin g c n  biliyordu. Onları daha fazla bekletmeyin. Sanırım kalpleri kırılacak.

Artık dayanamıyorum. Her kelimesinde g zya ı vardı. Ya bu bir r yaysa, sen bir r yaysan ve ben ona uyanıyorsam? Asla ka amayabilirim ve  ok yorgunum.

Sascha Brenna'nın Enrique'den  nce kim olduğunu, ruhunun derinliklerinde h l  kim olduğunu d   nd . Rina ve Mercy'yi d   nd ,

O kadar büyük bir yüreğin var ki beni alçaltıyor ve cesur bir mücadele verdin. Eğer son uykuna dalmak istersen, kimse seni yargılamayacak. Huzuru hak ettin.

Ölmek istemiyorum.

O zaman yaşamayı seç. Sascha oyun oynamıyordu. Mutlak gerçeği söylemişti-Brenna ölmeyi hak etmişti. Seni özlüyoruz.

Kimsin sen?

Ben Sascha, Lucas Hunter'ın eşi ve DarkRiver'in şifacısıyım. Artık hiçbir yere ait olmayan bir kadın değildi, yeteneği yüzünden onu cezalandıracak bir ırkın parçası değildi. Ses tonunda gurur parılıyordu. Yeni ailesi tarafından kabul edilmişti, hatta kabul edilmekten de öte, bir zamanlar olduğu kişinin yasını asla tutmayacaktı.

Sascha, kırıldım.

Ben de öyleydim Brenna. Uzandı ve kızın bocalayan ruhuna sarıldı. Kırılan şey iyileştirilebilir.

Yardım edin bana. Ses kararlıydı, titreyen alev ince bir saflık sütununa yerleşiyordu. Ölüme teslim olmayacağım. Gerçekliğe uyanmama yardım et... her ne olursa olsun.

Genç kadının cesareti için duyulan gurur, ölenler için duyulan acıyla karıştı.

Ama Sascha onun sadece gurur duymasına izin verdi. Ben buradayım. Yavaşça, Brenna'nın kırık zihnini ruhunun parçalarına doğru yönlendirdi.

Bu hiç düzeltilebilir mi? Brenna kendisine verilen zararın boyutunun farkında olarak sordu.

Ben seni iyileştirmek için doğdum. Ve bu dünyada geçireceği zamanın her saniyesine mal olsa bile Brenna'yı iyileştirecekti.

Beni eve götür, Sascha.

Sascha onunla konuştuktan belki bir saat sonra gözlerini açtı. Hawke, kendini yatakta Brenna'nın yanında otururken buldu, eli genç kadının elinin içindeydi. Oraya taşındığını hatırlamıyordu ya da diğer elini Lucas'ınkiyle kavuşturdu. Brenna'nın kardeşleri ve Hawke yatağın etrafını sarmış, mümkün olan her yerde sürü arkadaşına dokunuyordu.

", Brenna." Sascha kızın alnına nazik bir öpücük kondurdu. Tekrar doğrulduğunda, kızın göz kapakları çırpındı ve sonra açıldı. Dikkatli gözler Sascha'ninkilerle buluştu. Sascha gülümseyerek, "Selam uykucu," dedi.

Brenna gözlerini kırptırdı. Kardeşlerinden biri bir çılgılığı ve Sascha'nın önüne geçerek kız kardeşinin yüzünü elleriyle kavradı. bilinçli olarak nazik. "Bren? Lanet Bren, bizi ölümüne endişelendirdin."

Riley'nin başının üstünden bakan Sascha, neredeyse kör edecek kadar büyük bir neşeye dolu kahverengi gözlerle karşılaştı. Yataktan kalktı ve Lucas'ın

onu tuttu. Şimdi kurtların Brenna'yı iyileştirme, onu sevgi ve şefkatleriyle sarmalama zamanıydı. Sascha zihnini ve ruhunu yardım etmek için geri dönecekti ama bugünlük bu kadarı yeterliydi.

"Hadi eve gidelim," dedi Lucas'a.

Parmak uçlarını kızın yanağında gezdirdi ve burnuna bir öpücük bıraktı. "Hâlâ kızgın mısın, Sascha sevgilim?"

"Evet." Sarılması çok şiddetliydi. Onu ölüme mahkûm ettiği için hayatının her günü suçluluk duygusuyla yaşıyordu.

Bir hafta sonra Julian'ı kucağına aldı ve karnını okşadı. Küçük yavru hırladı ve daha fazlasını istedi. Gülerek ona istediğini verdi. Aranıyordu. Tammy bir günlüğüne şehir dışındaydı ve Sascha'dan yavrulara bakmasını istediğinde, o da bu fırsatı kaçırmamıştı. Yavrular

Lucas'ın inine kot pantolonlu ve tişörtlü iki sevimli çocuk olarak gelmişti, ama dakikalar sonra iki yavruyu Lucas'ın inini çiğnerken bulmuştu. Botlar.

"gibi görünüyorsun," dedi Lucas kapı aralığından, yüzünde gergin bir gülümseme vardı.

Gerginliğin nedenini biliyordu. Kendisiydi. Yaptığı şey için ona çok kızgındı ve o da bunu hissediyordu. Nasıl hissetmesin ki? Ona bağlanmıştı. Roman'ı kucağına almasını ve yavrunun şakacı bir şekilde tişörtlü göğsüne vurmasını izledi ve öfkesinden vazgeçmesi gerektiğini anladı.

Ne kadar zamanları kalmıştı? Bir ay, belki iki. Erkeği sıradışıydı ve nasıl seveceğini, nasıl hissedeceğini, içindeki her duyguyla eşi için nasıl savaşıacağını biliyordu. Eğer bu kadar çok savaşımasaydı, onu zorlamasaydı, bu kadar umutsuzca taptığı adam olamazdı.

"Seni seviyorum Lucas," diye fısıldadı.

Gözleri kedi yeşiline döndü. "Artık pençe yok mu,

kedicik?" Başını iki yana salladı. "Senin adına çok

sevindim."

Üzerine yürüyüp merhamet dileyene kadar onu öpmek ister gibi görünüyordu. Ama kucaklarında kıvranan iki yavru vardı.

Birbirlerine bakarak gülmeye başladılar. Yaşamaya başladılar.

O gece, ondan kendisi için üstünü değiştirmesini istedi. Tek kelime etmeden giysilerini çıkardı ve dünya rengarenk bir görüntüye büründü. parıldıyordu. O kadar güzeldi ki, kalbinin durduğunu hissetti. Gözlerini kırptırdı ve gözlerini açtığında yatağın üzerinde kocaman bir avcı kedi yatıyordu Yanında.

Bunun Lucas olduğunu bilmesine rağmen biraz korkmuştu. Ama bu şansı kaçırarak kadar değil. Nefesini tutarak

parmaklarını onun ipeksi siyah kürkünde gezdirdi. Hiçbir şey yoktu karşılaştırabilirdi. Aralarındaki bağ gibi, onun koştüğünü hissetmişti, rüzgârda ve ormanda neşesini hissetmişti, panterin sadece... olabilir. Ama içindeki hayvana hiç bu kadar yakından dokunmamıştı.

Mırıltıya inanılmaz derecede yakın bir ses çıkardığında, kadın gülmeye başladı. "İnsan ya da panter formunda olsan da okşanmayı seviyorsun."

Panter dişlerini ona doğru şaklattı ve ellerinin altında ışık parıldadı. Kalbi boğazında, tamamen hareketsiz kaldı Lucas yanında çırılçıplak yatana kadar, kolunun üst kısmındaki egzotik dövme içindeki vahşiliği hatırlatıyordu. "Vay canına."

"Tabii ki. Ben şimdiye kadar gördüğün en güzel yaratığım." Kendini beğenmiş bir gülümseme.

Gülerek, onun kendisini kızdırmasına izin verdi, ona anı nasıl kavrayacağını, korkmadan ya da suçluluk duymadan nasıl seveceğini, nasıl sadece olacağını öğretmesine izin verdi.

Bir ay sonra ona "Bir var," dedi.

Elini çarşafın altından göğsüne koydu ve bir bacağını onunkinin üzerine attı. "Ne?" Sesi karanlıkta bir mırıltı gibiydi.

Şimdiden vücudu onun için ısınmaya başlamıştı. "Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim. Sen de aynısın. Sahip olduğum her bir fiziksel belirti kayboldu ve tekrar ortaya çıkacaklarını sanmıyorum."

"Bu bir sorun mu?" Eğlendiği her halinden belliydi. Eli göğsünün üzerinde rahat daireler çiziyordu.

Duygularının teslim olmasına izin verdi, onun için eridi. "Ben ciddiylim. Benim aklımı... besleyememelisin ve kendin de bu kadar iyi çalışmamalısın."

Onu okşamayı bıraktı ve elini kaburgalarına doğru kaydırđı. Onun ses tonundaki ciddiyeti duyduğunu biliyordu. "Bunun fırtına öncesi sessizlik olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır. Kademeli bir tahliye olmalı." Yaprakların boşlukta süründüğü tavana baktı. Lucas'ın ormanın evini ele geçirmesiyle ilgili bir sorunu yoktu ve o da bunu kabullenmeye başlamıştı ama yine de ara sıra her şeyi lekesiz. "Zihnimizi araştırmamın bir sakıncası var mı?" Bu bir O ilk mutlak birlik anından beri ilk kez böyle bir şey istemişti. "Bilinmesi gereken her şeyi biliyorsun, kedicik."

"Tammy bana söylediği için üzgün değilim," dedi isyan ederek. Sonunda birkaç gün önce ailesi hakkında konuşmuşlardı ve Hunter'ı tutmuştu. hatırladığı gibi. Bu yaralar yara izleriydi ama bükülen türden yaralar değildi; yaralarının ruhunda bir yeri vardı. Onlar bir işaretti Kaybettiklerini.

Boynuna doğru hırladı ve sakalının kirli sakalını kızın hassas tenine sürttü. "Ben öyle düşünmüyorum. Siz ikiniz çok lanet yaklaş." hiç öfke yoktu. "Ara."

Derin bir nefes alarak gözlerini kapattı ve neredeyse onun tarafından kaplanana kadar bilinçsizce vücudunu kaydırđı. Beden ve zihin melodi. Psişik düzeyde zihin gözünü açtığında ve dışarı baktığında, olduğu yıldızlı uçağı göremedi. Boş karanlığı da görmedi. Onun yerine bir ağ gördü. Ağın merkezinde Ağ Lucas'ın ışığıydı, o kadar parlaktı ki bir kardinalinki gibiydi ama bir şekilde daha saf, daha yoğun, soğuk yerine sıcaktı.

Işığının üzerine gökkuşağı renginde kıvılcımlar yağıyordu ve bunun kendisi olduğunu biliyordu. Gülümsemek istedi. Özgür bırakılırsa hep yapacağını söylediği şeyi yapıyordu; etrafındaki herkesi enfekte ediyordu.

onu. Ancak şimdi gökkuşağı kıvılcımlarının iyileştirdiğini anlıyordu. PsyNet'teki eksiklikleri Psy'yi bu kadar acımasız, bu kadar doğruyu yanlış ayırt edemiyor.

Ağın her parçası renklerle parıldıyordu. Ağ.

"Sadece iki kişinin olduğu bir ağ nasıl olabilir?" dedi yüksek sesle.

Lucas onun boynuna sokuldu ve ellerini vücudunda gezdirerek dokunmaktan başka bir şey yapmadan onu sabit tuttu. Ağın tellerini takip ederken kendi ellerini de Lucas'ın sırtındaki sıcak ipekte gezdirdi.

Bir filamentin ucunda bir şekilde kadınsı bir his uyandıran bir ışık parlıyordu ama aynı zamanda dövüş gücünün ipuçlarını da barındırıyordu. Diğer ikisinin ucunda ise yanacak kadar parlak, katı erkeksi yıldızlar vardı.

Bu erkeksi yıldızlardan biri, kendisinden çıkan bir başka ağ ipliğine sahipti. Bunun ucunda saf sevgiden bahseden nazik, güzel bir alev vardı. Şaşırtıcı bir şekilde, bu ışıktan iki küçük parlayan işaret vardı. Bu ikisinden çıkan ipler erkek yıldıza geri bağlanıyordu.

Başka bir tel Lucas'tan çürümüş bir ışığa doğru uzanıyordu. Hırpalanmıştı ama zihninin bakmadığı anlarda içeri sızan gökkuşaklarıyla yavaş yavaş iyileşiyordu. Ve son ışık, bir şekilde eşsizdi, altın rengi ve vahşi, Lucas'ınki gibi saf ama kışkırtıcı bir şekilde farklıydı.

"Diğer beş kişiyle bağlantın var," diye fısıldadı.

"Elbette," diye mırıldandı boynuna karşı. "kan yemini ederler."

Şoktan gözleri fal taşı gibi açıldı. Mercy, asker bir kadın. Clay ve Nate, saf güç.

Nate'in soyuna bir başkası, eşi Tamsyn katıldı. Dorian, kırık ama iyileşiyor.

Vaughn, leopar değil jaguar. Kendi kardinal yıldızını daha dikkatli aradı.

İşte oradaydı, Lucas'ın ışığının içindeydi, gökkuşağı yağmurları onun içinden dışarıya doğru patlıyordu. Bu onu incitmedi. Aslında. sanki en küçük çatlakları onarıyormuş gibi onu daha güçlü kılıyordu. Bu, olumsuz duygular hissetmediği anlamına gelmiyordu, sadece onların ötesini görebiliyordu.

"Lucas," dedi, adam ayağa o avcı kedi gözleriyle ona bakana kadar omuzlarını iterek.

"Sorun nedir?" Vücudu gerildi.

"Hiçbir şey," diye fısıldadı, titremeye başlamıştı. "Hiçbir şey. Her şey mükemmel!"

"Kedicik, beni korkutuyorsun." Onu öpmek için eğildi. "Ne gördün?"

"Sen bir ağın parçasısın Lucas. Bana verdiğin geri bildirimler nöbetçiler ve Tamsyn tarafından destekleniyor."

Bir an için düşündü. "Kan yemini, nöbetçileri bana psişik bir düzeyde mi bağlıyor?"

"Bir şekilde," dedi Sascha. "Nasıl olduğunu anlamıyorum - bunu daha önce kimse görmemişti - Psy'lar Dönüşenlerin bu şekilde bağlantı kurabildiğini bilmiyorlar." Bir yanı bu heyecan verici keşfi paylaşmak istiyordu ama daha büyük bir yanı da bunu gizli tutmak istiyordu, başka hiçbir şeye benzemeyen bir silah. "Bilmiyor muydun?"

"Hayır. Nöbetçilerin bana sadakatlerini gösterdiklerini biliyordum ama biz Psy değiliz."

"Sende Psy potansiyeli var. Herkesin var. Unutma, hepimiz aynı temel malzemeye başladık." Kaşlarını çattı. "Sienna Lauren Doğru."

"Tamsyn neden ağın içinde?" Lucas sordu ve sonra kendi sorusuna cevap verdi. "Çiftleşme bağı aracılığıyla Nate'e bağlı. Yavrular mı?"

"Onlar da orada."

"Neden ebeveynler ve kardeşler yok?"

"Tahmin ediyorum ama ebeveynlerin olmadığını söyleyebilirim çünkü bunlar yaşlandıkça kopardığımız bağlar. Seviyoruz ama artık o kadar iç içe değiliz. Yavrular yaşlandıkça büyük ihtimalle aramızdan ayrılacaklar."

Kaşlarını çattı. "Belki de kardeşlik bağları yeterince güçlü değildir? Gördüğüm kadarıyla sadece çiftleşme bağları ve kan yemini işe yarıyor."

"Bunu anlayabiliyorum. Çiftleşme bir düzeyde psişik bir şeydir. Kan yemininin yüzyıllar boyunca aktarılmasının bir nedeni var sanırım."

Tekrar ağa baktı ve elleri Lucas'ın pazularını sıktı. "Laurens bir noktada yanılıyordu."

"Ne?"

"Bu inanılmaz! Tek Psy olmama rağmen, bir çoğalma etkisi var. Ağımız enerjiyle dolup taşıyor." Nasıl olduğunu çözememişti ama şimdi bunu çözmek için bir ömrü vardı.

İkisi de uzun bir süre sessiz kaldı. "Sascha, bu ne anlama geliyor?"

"Güvendeyiz," diye fısıldadı, buna inanmakta güçlük çekiyordu. "Yedi yetişkin zihin ağı besliyor..."

bana ihtiyacım olanı veriyor. Bu fazlasıyla yeterli."

Lucas onu göğsüne bastırıp sırt üstü döndü. "Emin misin?"

"Evet." Onun göğsünü, boynunu, çenesini öptü. "Evet! Bu kadar inatçı olduğun için teşekkür ederim."

Adam okşamalarına karşılık vermedi, onu öyle sıkı tutuyordu ki zar zor nefes alabiliyordu. "Sebepsiz yere neredeyse kendini öldürüyordun."

"Hayır, Lucas." Onu sıktı. "Senin sayende yaşadım. Her zaman böyle hatırlayacağım."

"Seni affetmem uzun zaman alacak." Sascha sevinçten ağlamak istedi. "Sonsuza kadar zamanımız var."

EPILOG

O haftanın ilerleyen günlerinde nöbetçiler ve Tamsyn bir toplantı düzenlediler. Leoparlar inlerinin oturma odasının etrafına yayılmışlardı, Kimi oturarak, kimi ayakta.

"Yani zihnimize girebiliyor musun?" Mercy sordu.

"Sadece izin verirsen. Ben asla davetsiz içeri girmem, giremem."
Sascha, ailesinin en bağımsız üyeleriyle konuştuğunu biliyordu.
DarkRiver. Herhangi bir seviyede savunmasız olmaktan nefret ederler.

"Ama bana bir şey yaptığını biliyorum," dedi Dorian sessizce. "Ne olduğunu merak ettim. Daha önce olduğu gibi... boğazına yapışmak istediğim zamanki gibi."

"Üzgünüm, Dorian. Bu yardımcı olabileceğim bir şey değil."

Şaşırtıcı bir şekilde, nöbetçi ona yavaş bir gülümseme verdi. "Senin tarafından öpülmeyi kaldırabilirim."

Kızarmak istedi. " bir şey değil."

"Sarılalım o zaman." Omuz silkti. "İyi hissettiriyor."

Diğerleri kaşlarını çattı. Clay, "Ben farklı hissetmiyorum," dedi.

Sascha nasıl söyleyeceğini düşündü ama Dorian ondan önce davrandı. "Çünkü senin yamalanmaya ihtiyacın yok Clay. Değil mi, Sascha?"

İçini çekti. "Bence sen bir tehdiisin ama evet, Dorian hepinizden biraz daha fazla hırpalanmış durumda. Kendine geldiğinde empatik yeteneklerim onu pek etkilemeyecek, tıpkı gerçekten etkilemedikleri gibi sana bir şey yapamam." Kıvılcımlar iyileşmişti ama en bilinçaltı seviyelerde. Dorian onları sadece çok incindiği için hissediyordu.

Lucas onun önünde, mutfağa giden kısa koridorda omuzlarını sıktı. "Sana bir hediye veriyoruz. seçim. Sascha bazılarınızı zarar vermeden ağdan kurtarabileceğini söylüyor."

"Söylesene Sascha," dedi Tamsyn, "zihnimize girip çıkmak kolay mı?"

"Hayır. Her zihnin doğal bir kalkanı vardır. PsyNet'te tek açık zihinler teşhircilere aitti. Hepiniz sıkı sıkıya kapalısiniz. İzniniz olmadan içeri girmek için sizi parçalara ayırmam gerekir."

"Ve bizi öldürün." Vaughn'un gözleri neredeyse parlıyordu.

"Evet." Onlara yalan söylemeyecek, kendisine karşı savunmasız olmadıklarını söylemeyecekti. "Unutmayın, ben bir empatım. Size acı çektirmek bana geri döner."

"Kan yemini ettiğimde," dedi Vaughn, "Lucas için hayatımı ortaya koyacağıma yemin ettim. Onun eşi olarak sen de aynı yemine sahipsin."

Yalnız olan jaguarın tereddüt etmesini bekliyordu. "Emin misin?"

"Evet, Sascha sevgilim." Onun önünde durmak için sinsice ilerledi, uzun boylu ve güzel ve tehlikeli. Adam dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirirken nefesi kesildi. "Hayatım senindir." Sonra gitti, altın rengi bir bulanıklıkla verandadan atladı.

Bu bağlılık karşısında sarsılan Sascha geriye, Lucas'a doğru eğildi. Dorian ayağa kalkıp ona doğru yürürken gözleri onu takip etti.

"Acımı ilk çektiğin günden beri seninim."

Dorian onun elini tuttu ve Vaughn'la aynı yoldan ayrılmadan önce parmak uçlarını öptü.

Mercy minderinden kalktı ve önünde durdu.

Sascha. Çarpıcı yüzü ciddiydi ama gözlerinde bir gülümseme vardı.

"Benim için bazı erkek sırlarını öğrenebilir misin?"

Sascha gülümsedi. "Bu kadar yakından tanıdığım tek erkek bu."

Lucas'tan bir öpücük çalmak için döndü. "Ve onun sırları benim sırlarım."

Mercy gülerek ona sarıldı. "Ben bir nöbetçiyim. Ölümüne Lucas'ın yanında olacağıma yemin ettim. O sana güveniyorsa ben de güveniyorum. Sonra görüşürüz, Dorian'a yetişeceğim."

Clay, en uzak nöbetçi, ona hiç dokunmamış olan, Sascha'nın ağdan kesilmeyi seçmesinden en çok korktuğu kişiydi. Bunun onun üzerinde nasıl bir etki yaratacağını bilmiyordu ve Lucas'la tartışmışlardı. Sorun çıkarmadan önce kararları beklemeye karar vermişlerdi.

Şimdi koyu tenli adam gelip onun önünde durdu. "Zihnim olmak isteyeceğin bir yer değil," dedi sessizce.

Adamın soğukkanlılığını, kontrolünü hissetti ve bunun arkasında ne yattığını merak etti. "Sadece davet edilirse içeri girerim."

Yanağına dokundu ve kız kabul ettiğini anladı. Birkaç dakika sonra adam gitmişti. Geriye sadece Nate ve Tamsyn kalmıştı. Şifacı sırtıyordu. "Asla hayır demeyeceğimi biliyorsun ve Nate kendini o kadar adanmış ki sanırım alfamızı benden daha çok seviyor."

"Buna içerliyorum," diye homurdandı Nate. "Futbolu senden daha çok seviyor olabilirim ama Lucas'ın çirkin suratını kesinlikle sevmiyorum."

Sascha onların şakalaşmalarına güldü, birbirleri için deli olduklarının tamamen farkındaydı. Ağ kendi adına konuşuyordu. Işıkla dolup taşıyordu.

gökkuşağı, sevgiyle. "Yıldızlar Ağı," diye fısıldadı.

"Öyle mi ?" Lucas'ın sesi kulağında sert bir mırıltıya dönüşmüştü.

"Evet." PsyNet'in yıldızlı düzlemi Yıldızlar Ağı'na kıyasla çoraktı, bir renk ve duygu kakofonisi, sadece ihtiyaçla değil, seçimle yaratılan bir ağ. Sadakat seçimleri, sevgi seçimleri, duygu seçimleri. "Öğrenecek çok şeyim var." Güçleri büyüyor, değişiyor, dönüşüyordu.

"Bir ömrümüz var."

Dönerek kollarını ona doladı ve adam onu kaldırıp etrafında döndürürken başını geriye attı. Kahkahası Yıldızlar Ağı boyunca parıldadı, içindeki her zihni etkileyen titrek bir neşe. Küçüktü ve zar zor farkındaydı ama o anda Ağ, PsyNet'in olmayı umabileceğinden çok ama çok daha güçlüydü.

Sayfayı çevirin

önizlemesi için bir sonraki

Nalini Singh'ten paranormal aşk romanı

Visions of Heat

Berkley Sensation'dan Bahar 2007'de geliyor!

PsyClan NightStar'dan Faith NightStar kendi neslinin en güçlü F-Psy'si olarak görüldüğünün farkındaydı. Sadece Yirmi dört yaşındayken, çoğu Psy'nin tüm yaşamı boyunca kazandığından daha fazla para kazanmıştı. Ama yine de Üç beri çalışıyordu, sesini bulduğundan beri. Çoğu çocuktan daha uzun sürmüştü ama bu beklenen bir şeydi; o olağanüstü yeteneklere sahip kardinal bir F-Psy'ydi.

Hiç konuşmamış olması kimseyi şaşırtmazdı.

Bu yüzden F-Psy'ler PsyClan'lara aitti ve bu PsyClan'lar milyonlarını yatırmaktan tutun da kâhinlerin yapamadığı her şeyle . Tıbbi durumlarını kontrol edip açlıktan ölmemelerini sağlamak. F-Psy bu gibi pratik işlerde pek iyi değildi. Unuttular. Cinayetler ve kazalar, felaketler ve savaşlar yerine iş trendlerini tahmin ettikleri bir asırdan fazla bir süreden sonra bile unuttular.

Faith son zamanlarda pek çok şeyi unutuyordu. Örneğin, üç gün üst üste yemek yemeyi unutmuştu. İşte o zaman NightStar çalışanları müdahale etmiş, sofistike Tec 3 tarafından uyarılmıştı.

evi yöneten bilgisayar. Üç gün izin verilen süreydi - bazen F-Psy transa giriyordu. Eğer durum böyle olsaydı, onu bir seruma bağlar ve kendi haline bırakırlardı. "Teşekkür ederim," dedi, sözlerini baş M-Psy'ye yönelterek. "Şimdi iyi olacağım."

Xi Yun başını salladı. "Yemeğin tamamını bitir. Tam olarak ihtiyacınız olan kalori miktarını içeriyor."

"Elbette." Adamın, yanında asası olduğu halde gidişini izledi. Adamın elinde küçük bir tıbbi kit vardı.

Onu katatonik bir transtan uyandırmak ya da manik bir durumdan düşürmek için tasarlanmış kimyasallar. Bugün ikisi de gerekmemişti. Sadece yemek yemeyi unutmuştu.

Arkasında bıraktığı tüm besin barlarını ve enerji içeceklerini tükettikten sonra, tekrar oturduğu geniş koltuğa oturdu. genellikle zamanının çoğunu burada geçirirdi. Yatak olarak da kullanılabilecek şekilde tasarlanan bu cihaz Tec 3'e bağlıydı ve onu sürekli veri akışıyla besliyordu hayati fonksiyonları hakkında.

Bir M-Psy, gece ya da gündüz herhangi bir saatte tıbbi yardıma ihtiyaç duyması halinde tetikte bekliyordu. Bu F-Psy için bile normal bir prosedür değildi.

ama Faith sıradan bir F-Psy değildi.

O en iyisiydi.

Faith'in yaptığı her tahmin, eğer bilerek atlatılmadıysa, gerçekleşti. Bu yüzden anlatılmamış milyonlar değerindeydi. Muhtemelen Hatta milyarlar. NightStar onu en değerli varlığı olarak görüyordu. Her varlık gibi o da en iyi durumda tutulmalıydı. işlevsellik. Ve varlık gibi, kusurlu olduğu kanıtlanırsa, elden geçirilecek ve parçalar için kullanılacaktı.

Faith'in gözleri bu kaçamak düşünceyle kırpışarak açıldı. Tavanın soluk yeşiline baktı ve kalp atışlarını hızlandırmak için mücadele etti. Aşağı. Bunu yapmazsa, M-Psy onu tekrar ziyaret etmeye karar verebilirdi ve şu anda kimsenin onu görmesini istemiyordu. Gözlerinin ne göstereceğinden emin değildi. Bazen, kardinal bir Psy'nin gece gökyüzüne bakan gözleri bile içinde saklaması daha iyi olan sırları anlatırdı.

"Parçalar," diye yüksek sesle fısıldadı. İfadesi elbette kaydediliyordu. F-Psy trans sırasında zaman zaman tahminlerde bulunurdu devletler. Kimse tek bir kelimeyi bile kaçırmak istemezdi. Belki de bu yüzden onun sınıfından olanlar mümkün olduğunca sessiz kalmayı tercih ediyorlardı.

Parçalar için kullanıldı.

Mantıksız bir ifade gibi görünüyordu ama üzerinde düşündükçe, bir kez daha yeteneklerinin ona asla hayal edemeyeceği bir geleceği anlattığını fark etti. Çoğu kusurlu Psy rehabilite edildi, zihinleri psişik bir beyin darbesiyle temizlendi. onları sıradan işçiler seviyesinde bıraktı ama F-Psy'yi bırakmadı. Onlar çok nadir, çok değerli, çok eşsizdi.

Eğer kabul edilebilir seviyelerin, yani hala tahminler yapabileceği seviyelerin ötesinde delirirse, M-Psy beynine zarar vermeyen bir kaza geçirmesini sağlayacaktı. Ve sonra da O kusurlu beyni bilimsel deneylere, analizlere tabi tut. Herkes F-Psy'yi neyin harekete geçirdiğini bilmek istiyordu. Tüm Psy tanımları arasında en az keşfedilen, en çok gölgelenen onlardı.

popölasyonda görölme sıklığı ancak yüzde 1'in üzerindeyken deneysel denek bulmak zordu.

Faith ellerini sandalyenin kalın kırmızı kumaşına gömdü, nefesinin kesik kesik çıkmaya başladığının farkındaydı. Tepkisi henüz M-Psy müdahalesinin kabul edileceğı bir noktaya kadar ilerledi F-Psy imgelemler sırasında bazı olağandışı davranışlar sergilediğı için gerekiydi, ancak aşırı yüklenmesinin zihinsel bir çağlayana dönüşmesini göze alamazdı.

Fiziksel bedenini yumuşatmaya çalışırken bile zihni Soğuk Psy gözleri beynini her açıdan incelerken, beyninin bir dizi bilimsel ölçek üzerindeki görüntüleri yanıp söndü. Görüntüleri biliyordu. saçma sapan şeylerdi. Laboratuvarda asla böyle bir şey olmazdı. Bilinci, hiçbir anlam ifade etmeyen bir şeyi anlamlandırmaya çalışıyordu. Tıpkı onu rahatsız eden rüyalar gibi. Son iki haftadır uyuyamıyorum.

İlk başta, belirsiz bir önseziden, zihnini zorlayan bir karanlıktan başka bir şey değildi. Bunun yaklaşmakta olan bir vizyonun habercisi olabileceğini düşünmüştü - bir piyasa çöküşü veya ani bir iş başarısızlığı, ama gün geçtikçe bu karanlık ezici boyutlara ulaştı Ona somut bir şey göstermeden. Ve hissetmişti. Daha önce hiçbir şey hissetmemiş olmasına rağmen, o rüyalarda korkudan sırlıklam olmuş, dehşetin ağırlığıyla boğulmuştu.

Uzun zaman önce yatak odasının her türlü izleme cihazından arındırılmasını talep etmişti. İçinden bir ses ne olacağını biliyordu. İçindeki bir şey her zaman biliyordu. Ama bu kez, neredeyse nefesini kesecek olan bir öfkenin çığ çirkinliğine anlam verememişti. İlk rüyalar sanki biri onu boğuyormuş gibi hissettirmiş, dehşetten başka bir şey kalmayana kadar boğmuştu.

Dün gece farklıydı. Dün gece, eller boğazına kapandığında uyanmamıştı.

Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, dehşetten kurtulamamış, kendini gerçekliğe bağlayamamıştı.

Dün gece ölmüştü.

Vaughn D'Angelo, üzerinde daldan aşağı atladı ve ormanın zeminine zarif bir iniş yaptı. Gümüşi ışıktaki
Karanlığı alacakaranlığa çeviren, turuncu-siyah paltosu
Bir spot ışığı gibi parlaması gerekirdi, ama o görünmezdi, saklanmak ve gizlenmek için gecenin gölgelerini nasıl kullanacağını bilen bir jaguar. Vaughn görülmek istemediğinde kimse onu göremezdi.

Üstünde, gökyüzünde parlak bir disk gibi asılı duran ay, kalın gölgelikten bile görülebiliyordu.

Uzun dakikalar boyunca durdu ve uzanan dalların karanlık tel örgüsü arasından onu izledi. Hem insan hem de hayvan
Parıldayan bir güzelliği vardı ama ikisi de nedenini söyleyemiyordu. Bunun bir önemi yoktu. Bu gece yetki jaguardaydı ve adamın düşünmek isteyeceği şeyi basitçe kabul etti.

Esintideki bir koku fısıltısı burnunu havaya kaldırmasına neden oldu. Bir saniye sonra kokunun diğer nöbetçilerden olan Clay'e ait olduğunu teşhis etti. Sonra koku kayboldu, sanki erkek leopar
Vaughn'un bu alanı çoktan ele geçirdiğini fark etti. Vaughn ağzını açarak yumuşak bir hırıltı çıkardı ve güçlü kedi vücudunu gerdi. Ölümcül derecede keskin köpek dişleri ay ışığında parlıyordu ama bu gece avını avlayıp yakalamak, tek bir ısırıkla merhametli bir ölüm sunmak için dışarıda değildi.

Bu gece kaçmak istiyordu.

Ağır adımlarla yürüyüşü büyük mesafeleri katedebilirdi ve genellikle Kaliforniya'nın büyük bölümüne yayılmış ormanların derinliklerinde koşmayı tercih ederdi. Ama bugün kendini kalabalık bir göl şehri olan Tahoe'ya doğru ilerlerken buldu. Kedi formunda bile insanlar ve Psy arasında yürümek zor değildi. Göstermelik bir nöbetçi değildi; en iyi korunan kalelere bile kendini ele vermeden sızabilirdi.

Ancak bu sefer şehre tam olarak girmedi, kenarda beklenmedik bir şeye doğru çekildi. Ormanın koyu yeşil yayılımından sadece birkaç metre geride yer alan küçük yerleşke, diğer şeylerin yanı sıra elektrikli çitler ve hareket sensörlü kameralarla korunuyordu.

İçerideki ev birkaç kat bitki örtüsünün ve muhtemelen başka bir çitin arkasına gizlenmişti ama içeride olduğunu biliyordu. Onu şaşırtan şey, Psy'nin metalik kokusunun tüm evi sarmış olmasıydı. Bileşik.

İlginç.

Psiler gökdelenler ve şehirlerle çevrili bir yerde yaşamayı tercih ediyorlardı. Yine de bu yerleşkenin derinliklerinde bir Psy vardı ve bu kişi her kimse, kendi türünden başkaları tarafından korunuyordu.

Konsej üyesi olmayan bir Psy nadiren böyle bir ayrıcalığa hak kazanırdı. Merakı uyanınca, izleme cihazlarının menzili dışında, tüm çevreyi dolaştı. İçeri girmenin bir yolunu bulması on dakikadan az sürdü; Psy ırkının kibir duygusu onları bir kez daha Dünya'yı paylaştıkları hayvanları göz ardı etmeye yöneltmişti.

Ya da belki de, diye düşündü canavarın içindeki adam, Psy diğer ırkların yeteneklerini anlamıyordu. Onlara göre Dönüşenler ve insanlar hiçti çünkü Psy'nin zihinleriyle yapabildiği şeyleri yapamıyorlardı. Unutmuşlardı ki Bedeni hareket ettiren zihindir ve hayvanlar bedenlerini kullanmakta çok ama çok iyidiler.

Kendisini ilk çiti aşip yerleşkeye götürecek bir ağaç dalına tırmanan kedinin kalbi beklentiyle çarpıyordu. Ama jaguar bile bunu yapamayacağını biliyordu. Oraya gidip kendini tehlikeye atmak için hiçbir nedeni yoktu. Tehlike ne insanı ne de hayvanı rahatsız ederdi ama kedinin merakı daha derin bir duygu olan sadakat tarafından engelleniyordu.

Vaughn bir DarkRiver nöbetçisiydi ve bu görev diğer tüm duyguların, diğer tüm ihtiyaçların önüne geçmişti. Bu gecenin ilerleyen saatlerinde, Lucas SnowDancer inindeki bir toplantıya katılırken onun alfasının eşi Sascha Duncan'ı koruması gerekiyordu. Vaughn, Sascha'nın geride kalmayı gönülsüzce ve sadece Lucas'ın onsuz daha hızlı seyahat edebileceğini bildiği için kabul ettiğini biliyordu. Lucas'ın gitmesinin tek nedeni de onu güvende tutmak için nöbetçilerine güvendi.

Koruma altındaki yerleşkeye son bir kez daha bakan Vaughn daldan geri çekildi, yere atladı ve Lucas'ın inine doğru ilerlemeye başladı. Unutmamıştı ve pes etmemişti. Dönüşenlerin bölgesine bu kadar yakın yaşayan bir Psy'nin gizemi Çözüldü. Jaguar düştüğünde kimse ondan kaçamazdı.

* * *

Faith mutfak penceresinden dışarı baktı ve sadece karanlık olmasına rağmen ona dönüp baktığında, takip edildiği hissinden kurtulamadı. Onu dış dünyadan izole eden çitlerin etrafında çok tehlikeli bir şey dönüyordu. Titreyerek kollarını etrafına sardı Kendini. Ve dondu kaldı. O Psy'dı - neden tepki veriyordu? Karanlık imgelemler yüzünden miydi? Zihinsel kalkanlarını mı etkiliyorlardı? İrade gücüyle kollarını bırakarak pencereden dönmeye çalıştı.

Ve yapamadığını fark etti.

Bunun yerine öne doğru bastırdı, bir elini kaldırarak Cam, sanki dışarıya ulaşabilirmiş gibi. Dışarıya. Hiç bilmediği bir dünyaydı. Hep duvarların içinde yaşamıştı, duvarların içinde yaşamak zorundaydı.

Dışarıda, psişik parçalanma tehdidi kafasında sürekli bir davul sesi, engelleyemediği bir yankıydı. İçeride ise Dışarıda, duygular ona her açıdan çarptı ve bir şeyler gördü insanlık dışı, gaddar ve acı vericiydi. Dışarıdan bakıldığında kırılabilirdi. Duvarların arkasında yaşamak çok daha güvenliydi.

Ama Şimdi duvarlar çatırdıyordu. Artık bir Şeyler içeri giriyordu ve onlardan kaamıyordu.

Arazisinin kenarlarında sinsice dolaşan her neyse ondan kaçamayacağını bildiği kadar bunu da biliyordu. Ve Onu avlayan avcı, onu penelerine alana kadar rahat etmeyecekti. Korkması gerekirdi. Ama tabii ki o Psy'dı. Korku hissetmiyordu. Uyuduğu zamanlar hariç. O zaman çok Şey hissediyordu. PsyNet kalkanlarının kırılıp kendisini Konsey'e ifşa edeceğinden endişeleniyordu. Artık uyumak istemediği bir noktaya gelmişti. Ya tekrar ölürse ve bu sefer gerçek olursa?

İletişim konsolu, hayatı sonsuz sessizliğin içinde çınladı. Gecenin bu geç saatinde bu beklenmedik bir kesintiye - M-Psy onun için belirli uyku saatleri belirlemiŐti.

Sonunda pencereden uzaklara baktı. Yürürken, yaklaşmakta olan bir felaket duygusu onu kaplıyor gibiydi; gerçek bir kehanet ile olabileceklerin en ufak bir ipucu arasındaki gölgeli topraklarda bir yerlerde yatan uğursuz bir bilgi. Bu da yeniydi, kanatlarda kötü niyetle gezinen bir Şeyin bu ağır farkındalığı, sadece gardının düŐmesini bekliyordu.

İçindeki kafa karışıklığını belli etmemek için yüzünü eğiterek dokunmatik yüzeydeki cevap tuŐuna bastı. Ekranda beliren yüz beklediği yüz değildi. "Baba."

Anthony Kyriakus onun ailesinin reisiydi. Yirmi yaşında resmi olarak yetişkinliğe ulaşmadan önce, yirmi beş yıl önce bir döllenme sözleşmesi yaptığı Zanna Liskowski ile onun velayetini paylaŐmıŐtı. Her ikisi de onun yetiŐtirilmesinde söz sahibiydi.

Çocukluğu hiç kimsenin bu Şekilde etiketleyebileceği bir Şey değildi. Doğumundan üç yıl sonra, tam bir işbirliği ile bakımlarından alınmış ve yeteneklerinin tam olarak eğitilip kullanılabileceği kontrollü bir ortama yerleŐtirilmiŐti.

Ve deliliğin yaklaşan dallarının uzak tutulabileceği bir yer.

"Faith. Ailemizle ilgili bazı talihsiz haberlerim var."

"Evet?" Kalbi birden balyoz gibi oldu. Tüm gücünü tepkisini kontrol altına almaya . Bu sadece alışılmadık bir şey değildi, aynı zamanda potansiyel bir vizyonun da habercisiydi. Ve bir daha böyle bir şey yaşayamazdı.

şu anda. Son zamanlarda gördüğü türden bir öngörü değil.

"Kardeşin Marine öldü."

Zihni bulanıklaştı. "Marine?" Marine onun küçük kız kardeşiydi, aslında hiç tanımadığı ama uzaktan göz kulak olduğu bir kız kardeş. Esaslı bir telepat olan Marine, ailenin ilgi alanlarında çoktan üst sıralara tırmanmıştı. "Nasıl? Fiziksel bir anormallik mi?"

"Neyse ki değil."

Neyse ki, çünkü bu Faith'in tehlikede olmadığı anlamına geliyordu. Nadir kardinallerden ikisine sahip olmak NightStar'ı hatırı sayılır bir güç haline getirmiş olsa da, NightStar'ın en büyük varlığının Faith olduğu tartışılmazdı. NightStar'a yeterince gelir getiren oydu. ve tüm PsyClan'ı kitlelerin üstüne yerleştirmek için çalışmak. Sadece Faith'in sağlığı gerçekten önemliydi-Marine'in ölümü sadece Rahatsızlık. Çok soğuk, çok acımasızca soğuk, düşündü Faith, kendisinin de en az onun kadar soğuk olduğunu bilmesine rağmen. Bu bir hayatta kalma meselesiydi. "Bir kaza mı?"

"Öldürüldü."

Zihni olan boşluk beyaz bir gürültüyle uğulduyordu ama o dinlemeyi reddetti. "Cinayet mi? Bir insan mı yoksa bir Dönüşen mi?" Çünkü Psy'nin katili yoktu, Sessizlik Protokolü'nün uygulanmasından bu yana yüz yıldır katilleri olmamıştı. Sessizlik Psy'dan şiddet, nefret, öfke, kızgınlık, kıskançlık ve kıskançlık. Bunun yan etkisi diğer tüm duygularını kaybetmeleri olmuştur.

"Hangisi olduğunu bilmiyoruz. Güvenlik güçleri araştırıyor. Biraz dinlenin." Keskin bir fiziksel periyotta başını salladı.

"Bekle."

"Evet?"

Kendini sormaya zorladı. "Cinayet şekli neydi?" Anthony gözünü bile kırpmadan "Elle boğma" dedi.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.